

עיר וקדיש מז שמיא נחית

טא תשכח מפי זרעו

ספר תורת הזוהר

והוא ספר הזוהר שחבר התנא האלוקי
רבן שמעון בר יוחאי זיע"א
בלשון הקודש למען ירוץ הקורא בו
מנוקד ומחולק ללמוד יומי

חלק לה

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים ייהוו כזוהר הרקיע

עֲזָרִי מֵעַם ה' עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר תּוֹרַת הַזֶּהָר חֶלֶק לָהּ

וְהוּא סֵפֶר הַזֶּהָר שֶׁחִבֵּר הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי
רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְמַעַן יְרוּץ הַקּוֹרָא בּוֹ
מִנְקֵד וּמִחוּלָק לְלִמּוּד יוֹמֵי
לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה

מִתִּיקוֹנָא עֲשָׂרִין וְתֵרִין דָּף סח עד תִּיקוֹנָא שְׁתֵּין וְתִשְׁעָה דָּף צט

וּמִצּוּרָף: 1. תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, 2. תִּפִּילַת הַדֶּרֶךְ 3. תִּפִּילַת הַיּוֹדִיָּה
לְבוֹרָא עוֹלָם, 4. תִּפִּילָה לְפָנֵי וְאַחֲרֵי הַלִּימוּד, 5. תִּיקוֹן מַג, 6.
תִּיקוֹן מַח, 7. פְּתִיחַת אֱלִיהוּ הַנְּבִיא

מוֹפָץ לְלֹא מִטְרַת רוּחַ כָּלֶל – לְקִירוּב הַגָּאוּלָּה בְּרַחֲמִים
וְכָךְ נִסִּים יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה
בְּהִילּוּלַת הַרְשָׁב"י

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בַּעֲיַה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
שִׁבְט תִּשְׁע"ד לַפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין - בית שמש
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובשמחות
ולכל החברים וידידים לזיכוי הרבים ולזכות ללמוד
תורה לשמה, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים
צדיקים, ועליו נאמר "אם תוציא היקר מזולל כפי
תהיה", הוא מברך והקב"ה מסכים אתו אכי"ר.

הרשב"י קובע:

"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"

**מחפשים מפיצים למליוני דפי הזוהר בכל העולם
מחפשים תורמים להדפיס מיליוני דפי הזוהר לחלקם
ל-15 מליון יהודים בחנם**

האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים
לזכות בכסף קטן?

**גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות
לדפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר
היומי, ספרים ועלונים בחינם: 0527-651911**

שְׁנִקְרַאת תּוֹרַת אֱמֶת, דְּיוֹקְנוּ חֲקוּק לְמַעְלָה
בְּאוֹתוֹ חוֹתֶם אֱמֶת, וּמִי שֶׁמִּשְׁקַר בָּהּ, כְּאִלּוּ
הִפִּיל אֶת הַתּוֹרָה לַמָּטָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְתִשְׁלַךְ
אֱמֶת אֶרֶצָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן נוֹפֵל דְּיוֹקְנוּ וְחוֹתְמוֹ
לַמָּטָה, וְנוֹפֵל מִזּלוֹ, וּמִסְתַּלֵּק אוֹתוֹ כֹּחַ מִמֶּנּוּ.
בְּאוֹתוֹ זְמַן סמא"ל וְכַחוֹ, שֶׁהֵם חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת
וְעוֹפוֹת טְמֵאִים, רוֹדְפִים אַחֲרָיו. זֶהוּ שְׁכָתוּב
וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוֹדְף.

אם שָׁב בְּתִשְׁבָּה, שָׁב אֵלָיו אוֹתוֹ כֹּחַ, שֶׁהִיא
הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְקִיִּם בּוֹ
וְאֵתֵן אָדָם תַּחְתִּיד וּלְאֲמִים תַּחַת נַפְשָׁךְ. מַה זֶה
אָדָם? הֲרִי פֶרֶשׁוּהוּ אֵל תִּקְרִי אָדָם אֶלָּא אָדָם,
וּלְאֲמִים – וּלְאִם מְלֵאִם יֶאֱמָן. בְּאוֹתוֹ זְמַן
הָאֲמָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל יִתְחַזְקוּ ^(יְתַגְבְּרוּ) עַל הָאֲמָה
שֶׁל עֲשׂוֹ בַּחִיל שֶׁל הַכֹּחַ שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בְּשִׁבְעַת
תְּבוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה
אוֹתִיּוֹת הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה, שִׁבְעַת תְּבוֹת כְּלוּלוֹת
בַּשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה.

והפ"ח הַזֶּה הוּא סוּד שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה
פְּרָקִים שֶׁל עֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת, שִׁבְעָה וְהִיא
כְּאֶשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַיִּגְבֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוֹם זֶה
פֶּרֶשׁוּהוּ זְכוּרֹנָם לְבִרְכָּה, לְמִי נוֹשָׂאִים כַּפִּים?

לְרוֹם הַשָּׁמַיִם, שְׁצָרִיךְ לְהַעֲלוֹת הַכֹּחַ הַזֶּה
 לְחֻכְמָה, וְזֶהוּ רוֹם הַשָּׁמַיִם, וְזֶהוּ יו"ד ה"א וּא"ו
 ה"א שְׁשׁוּרָה בְּעֶשֶׂר אֲצָבָעוֹת עַל הַכֹּחַ הַזֶּה, וְהוּא
 חֻכְמָה, כ"ח מ"ה, וְהַכֹּחַ הַזֶּה נֶאֱמַר עָלָיו וְאֶשֶׁר
 כֹּחַ בָּהֶם לַעֲמֹד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ, לַעֲמֹד בְּתַפְלַת
 הָעַמִּידָה. בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ סֵתָם זֶה אֲדנ"י שְׁעוֹלָה
 לְחֻשְׁבוֹן הַיֵּכָל, וְהַכ"ח הַזֶּה הוּא הַסּוּד שֶׁל
 יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו,
 וְעָלָיו נֶאֱמַר כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהִי שָׁמַיָּה רַבָּא
 מְבָרַךְ בְּכָל כָּחוֹ, שֶׁהוּא כֹחַ שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בְּשֵׁתִי
 זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן חֹסֵד וּגְבוּרָה, וְצָרִיךְ לְהַעֲלוֹתוֹ לִי,
 שֶׁהוּא רוֹם הַשָּׁמַיִם, וּלְהוֹרִידוֹ לוֹ, שֶׁהוּא שָׁמַיִם,
 שְׁעָלָיו נֶאֱמַר וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, כְּשֶׁמּוֹרִידוֹ
 אֶל הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי לְגָאֵל בּוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנָיו,
 כְּשֶׁמַּעֲלָה אוֹתָהּ לְרוֹם הַשָּׁמַיִם שֶׁהִיא י', לְטַל
 נִקְמָה מֵעֲמָלֵק.

וְזֶהוּ וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר יָרִים מֶשֶׁה יָד"ו, וְהִיא יָד ו',
 וְהוּא יו"ד, וְהוּא י"ה, וְאַחֵר כָּךְ יוֹרֵד
 הַכ"ח הַזֶּה לוֹא"ו, שֶׁהוּא י"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים,
 לְגָאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבִרְחָמִים
 גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ, וְכ"ח בְּנֵי יוֹא"ו הַזֶּה הַשְׁתַּלֵּם
 וְנַעֲשֶׂה א"ם, בְּאוֹתוֹ הַזְמָן כִּי הִיא הֵיטָה א"ם כָּל

ח"י, וזהו ח"י העולמים, שבו התמלא והשתלם
בַּח"י בְּרִכּוֹת הַתְּפִלָּה.

ה"א ה"א תלויים מן שנים ה"ה, שהם ה"א
ה"א בַּחֲשֹׁבוֹן י"ב, ומהם תלויות
אותיות כפולות, והם תלויים משנים ה"ה
פשוטות, ובהם עולים לַחֲשֹׁבוֹן י"ד, וזהו פי
י"ד על כס י"ה, וכן וא"ו י"ג מדות שתלויות
מן ו"ו פשוטות, ובה השתלם י"ד, וזהו יד
לִיד לא ינקה רע, זה עמלק, למעלה ולמטה
נוטל נקמה ממנו, נוטל נקמה למעלה בִּי"ד,
ולמטה בִּי"ד, וזהו הנה י"ד יהו"ה הו"ה, ו'
ו' ה"א (ו' וה"א עם ו') וה"ה הם כ"ח, יו"ד כ'
ותלויים מן יו"ד פשוטה – הרי עשרים ואחת,
בַּחֲשֹׁבוֹן אהי"ה, והכל עולה לארבעים ותשע
פנים של התורה, כמו כן כ"ח שהיא שמונה
ועשרים, אהי"ה שהוא עשרים ואחת – הרי
ארבעים ותשע, והכל יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א מ"ה, יהו"ה ד'
עולה לארבעים ותשע.

הלבוש של יו"ד – חסד, הלבוש של ה"א –
גבורה, הלבוש של וא"ו – תפארת,
הלבוש של ה"א – מלכות, נצח הוא הקשר

שְׁלוֹ עִם חֶסֶד. זֶהוּ שְׁכָתוֹב נְעֻמוֹת בִּימִינָךְ נֶצַח.
 הוּד, הַקָּשֶׁר שֶׁלוֹ גְבוּרָה, הַצְדִּיק, הַקָּשֶׁר שֶׁלוֹ
 הָעֲמוּד הָאֲמָצִי, שְׁגוּף וּבְרִית נְחָשִׁים לְאַחַד.
 הַמְּלָכוֹת הִיא הַשְּׁלָמוֹת שְׁלָהֶם, הִיא שְׁלָמוֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.

כְּתָר עֲלִיּוֹן זוֹהִי שְׁלָמוֹת שֶׁל חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי
 בִּינָה, וְזֶהוּ שְׁלָא נָתַן לְמֹשֶׁה, שְׁעָלִיו נֶאֱמַר
 נָתִיב לֹא יָדְעוּ עָיִט, וְעָלִיו אָמְרוּ זְכוּרָנִם לְבָרָכָה,
 בְּמִפְּלֹא מִמֶּךָ אֵל תִּדְרֹשׁ וְכו', מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מְקוֹר
 שְׁאִין לוֹ סוּף, וּבְמִקּוֹר שְׁאִין לוֹ סוּף מִי יָכוֹל
 לְהַשִּׁיג וּלְמַצֵּא לוֹ (סוף)?

קַם הִזְקֵן וְשָׂאֵל: וְלָמָּה נִקְשֶׁר נֶצַח עִם חֶסֶד כְּמוֹ
 שְׁבָאֲרָנוּ נְעֻמוֹת בִּימִינָךְ נֶצַח, וְכֵן הוּד עִם
 גְּבוּרָה? אֵלָּא שְׁמִשּׁוֹם שְׁבִזְרוּעַ הַיָּמִין, אֵין בָּהּ
 אֵלָּא שְׁלֵשָׁה פָּרָקִים, וְכֵן בְּשִׁמְאֵל, וּמִשּׁוֹם כֶּף
 נִקְשֶׁר שׁוֹק יָמִין, שְׁיֵשׁ בָּהּ שְׁלֵשָׁה פָּרָקִים עִם זְרוּעַ
 יָמִין לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן זְרוּעַ שְׁמֵאל עִם שׁוֹק
 שְׁמֵאל לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן גּוּף וּבְרִית הֵם ו' ו',
 וְשׁוּרָה בָּהֶם אֲשֶׁהִיא הָאֵם, וְנִעְשׂוּ י"ג, וְא"ו,
 יו"ד שׁוּרִים בְּעֶשֶׂר אֲצָבָעוֹת שֶׁל הַיָּדִים וּבְעֶשֶׂר
 אֲצָבָעוֹת שֶׁל הָרַגְלִים, מִשּׁוֹם שֶׁתַּחֲלַת הַשֵּׁם
 הַקָּדוֹשׁ מִתְחִלָּה מַחְכְּמָה שֶׁהִיא בְּאֲצָבָעוֹת.

כְּתָר עֲלִיּוֹן שׁוּרָה בְּרֹאשׁ הָאָדָם, שֵׁשׁ
הַמַּחֲשָׁבָה הַנִּסְתָּרָה, וְכִמּוֹ שִׁמְחָשָׁבָה
הִיא סְתוּמָה, כִּף הוּא נִסְתָּר, אֵין סוֹף נִקְרָא
מִכַּפְּנִים, כְּתָר עֲלִיּוֹן מִבְּחוּץ, כְּתָר הָרֹאשׁ
הָעֲלִיּוֹן, אַרְבַּע יְסוּדוֹת הַגּוֹף שֶׁבָּהֶם שׁוּרָה
יְהו"ה, וְזֶהוּ כָל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֹאשׁוֹ
יִצְרָתוֹ אִף עֲשִׂיתִי, בְּרֹאשׁוֹ זֶה הַנִּשְׁמָה
הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא עוֹלָם הַמַּחֲשָׁבָה, יִצְרָתוֹ זֶה רוּחַ
מִדְּבָרָה שֶׁמִּמֶּנָּה הַחַיּוֹת (הַחַיִּים) מְדַבְּרוֹת, עֲשִׂיתִי
זֶה הַנֶּפֶשׁ, שֵׁשׁ עֲשִׂיהָ, שְׁשׁוּרָה בְּמֵאֲתַם
אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה מֵצוּוֹת.

תקון נְשָׁרִים וְשִׁלְשָׁה

בְּרֵאשִׁית, בְּרִי"ת א"ש, בְּרִית זֶה צָדִיק שֶׁנִּקְרָא
כָּל, הַקָּשֶׁר שֶׁל כָּל אֵיבָרֵי הַגּוֹף, ח'
שֶׁהִיא שְׁמוֹנֶה יָמִים, הֵם שְׁעוֹר שֶׁל שַׁבָּת, שֶׁהוּא
אַלְפִים אֲמוֹת לְכָל צַד, לְשֹׁמֵר בָּהֶם אוֹת שַׁבָּת.
כִּמּוֹ כֵּן הֵם שְׁמוֹנֶה יָמִים, הַתְּחוּם לְקַבֵּל בָּהֶם אוֹת
בְּרִית וְלְשֹׁמֵר אוֹתוֹ בָּהֶם, שֶׁלֹּא נַעֲשֶׂה בָּאוֹת
הַבְּרִית חֲלוּל.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, יוֹם אֶחָד הָיִיתִי הוֹלֵךְ
אֲנִי וְרַבִּי יוֹסִי, וּבָא בְּנוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא
הַזֶּקֶן מֵאוֹתוֹ הָעוֹלָם בְּדַמּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,

וְהַזְדַּמֵּן לָנוּ בַּדֶּרֶךְ כְּמוֹ שֶׁמַּחֲמֵר עִם שְׁנֵי חֲמוּרִים,
וְשָׁאֲלָנוּ, מֶה זֶה אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי
תִּירָאוּ? וְאָמַר הוּא דְּבָרִים יָפִים, אָבֵל עִם כָּל זֶה
רְצִיתִי לְשִׁמְעַ מִפִּיךָ. אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְדַאי שַׁבְּרִית
שְׁקוּלָה לְשַׁבֵּת, וּמִשּׁוּם זֶה (בְּרֵאשִׁית י"א שַׁבֵּת וכו').

תקון עשרים וארבעה

בְּרֵאשִׁית, יר"א שַׁב"ת, (ובָּה) שַׁבְּתוֹתַי תִּהְיֶה
יִרְא, יר"א תוֹר"ה, יר"א בְּרִי"ת,
כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ שְׁמִירַת הַבְּרִית, שֶׁלֹּא יִכְנִיסֶנָּה
לְרִשּׁוֹת זָרָה, כְּמוֹ כֵּן צָרִיךְ אָדָם שְׁמִירַת שַׁבֵּת,
שֶׁלֹּא לְהוֹצִיא מִרִשּׁוֹת הַיַּחֲדָד וַיִּכְנִס לְרִשּׁוֹת
הָרַבִּים. רִשּׁוֹת הַיַּחֲדָד הֵיא הַשְּׂכִינָה, רַחֲבּוֹ ד'
וְהֵם יְהו"ה, וְגִבְהוֹ עֲשָׂרָה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
רִשּׁוֹת הָרַבִּים נָחַשׁ אֶשֶׁת זְנוּנִים, סָם שֶׁל אֵל אַחֵר
שֶׁהוּא סַמָּא"ל, וְהוּא הַכֹּלֵל שֶׁל שִׁבְעִים אֲמוֹת,
וְהֵיא חֲלָלָה זוֹנָה, וּבַעֲלָהּ הוּא חֲלוּל שַׁבֵּת,
וּמִשּׁוּם זֶה מִי שֶׁמוֹצִיא מִרִשּׁוֹת הַיַּחֲדָד לְרִשּׁוֹת
הָרַבִּים חַיֵּב סָקִילָה.

הַעֲרֹב הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְבוֹ מְטִלְטָלִים
מִבֵּית לְבַיִת, שֶׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה
וְתַחְתּוֹנָה, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ,
וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ זֶה מִקְדָּשׁ יו"ד, אוֹת שַׁבֵּת, (ו')
וְ

בְּרִית), שְׁצָרִיךְ לְשָׁמֵר אוֹתוֹ בְּכַת זִוְגוֹ, שֶׁהִיא הַקִּדְּשָׁה שְׁלוֹ, הַבְּרָכָה שְׁלוֹ, שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ. וַיְבָרֶךְ זֶה בְּרָכָה, וַיְקַדֵּשׁ זֶה קִדְּשָׁה, וְלִשְׁנֵיהֶם הָיוּ יוֹצְאִים הָרָאשׁוֹנִים לִפְנֵי הַכֹּלָה וְהָיוּ אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאֵי כֹלָה בְּאֵי כֹלָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֹּלָה.

וְעוֹד מְקַדְּשֵׁי בָאוֹת יו"ד, מְשׁוּם שֶׁאֵין קִדְּשָׁה פְּחוֹת מֵעֲשָׂרָה, וְצָרִיךְ לְבָרְכֶם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתָם בְּקִדּוּשׁ עַל הַיָּין בְּשִׁבְעִים תְּבוּת שֶׁל קִדּוּשׁ, וַיִּכְלֹ"ו כְּחֻשְׁבוֹן בֵּי"ן, וְצָרִיךְ לוֹמַר סְבָרִי מְרֻנָּן, וְאוֹתָם שְׁאוֹמְרִים וְעוֹנִים לַחַיִּים, מְשׁוּם שֶׁנִּקְשְׁרוּ בְּעֵץ הַחַיִּים, וְלֹא בְּעֵץ הַמָּוֶת, שֶׁהוּא גִפֶּן שָׁבוּ חֲטָא אָדָם הָרָאשׁוֹן, וְאַחַד אָמַר חֲטָה הִיא, וְאַחַד אָמַר גִּפֶּן, וְהַכֹּל אֶמֶת.

שִׁבְעָה מִיָּנִים הֵם, חֲטָה וּשְׁעוּרָה גִּפֶּן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן זֵית שֶׁמֶן וַיִּדְבֹּשׁ. חֲטָה וּשְׁעוּרָה וְהָרִי נִתְבָּאֵר, וְצָרִיךְ לְחַזֵּר אַחֲרֵיהֶם, חֲטָה הָרִי נִתְבָּאֵר, שְׁעוּרָה שְׁמוּצִיא ה' מִהַשְׁעוֹר שְׁלָה, גִּפֶּן סִחְטָה עֲנָבִים בְּרָשׁוֹת אַחֵר, וְעָשָׂה יֵין נֶסֶךְ, וְנִעְשָׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וָרָע. תְּאֵנָה לוֹקֵט תְּאֵנִים קֵדָם זְמַנָּם קֵדָם שֶׁהִבְשִׁילוּ, כֵּךְ נִלְקֵט הוּא מִן הָעוֹלָם קֵדָם זְמַנּוֹ, וְזֶהוּ סוּד מִי שֶׁגוֹרֵם שְׁיִמּוֹתוֹ

בָּנִים קָדָם זְמַנָּם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב לָמָּה יִקְצֹף
הָאֱלֹהִים עַל קוֹלָךְ וְחָבַל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְסוֹד
הַדָּבָר – לִשְׂוֹא הַכִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּמִשּׁוּם
זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לִשְׂוֹא.
רְמוֹן, בֶּן זֹמָא חָטָא בּוּ, אֲבָל רַבִּי מֵאִיר, תּוֹכוֹ
אָכַל קִלְפָתוֹ זֶרֶק, שֶׁהִקְלִפּוֹת הֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם,
יִשְׂרָאֵל הַמֵּחַ בֵּינֵיהֶם. כֵּן כָּמוֹ זֶה, הַשְּׂכִינָה הִיא
פָּרֶדֶס בְּגָלוֹת, וְהִיא מֵחַ מִבְּפָנִים, אֲגוּז קוֹרְאִים
לָהּ, כָּמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אֶל גִּנַּת אֲגוּז
יִרְדֹּתִי, וְהַשְּׂכִינָה הִיא פָּרִי מִבְּפָנִים. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמַּשְׁבָּצוֹת זֶהָב
לְבוֹשָׁה, וְהִקְלִפּוֹת הֵן כֶּמֶה רָשִׁיּוֹת נִכְרִיּוֹת,
וּבִשְׁבַת הִיא מִתְפַּשְּׁטת מִן הַכֹּל וּמִתְלַבֶּשֶׁת
בְּלְבוּשִׁים יָפִים, וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
לְהִתְחַדֵּשׁ בְּשַׁבַּת בְּלְבוּשִׁים יָפִים, וְכֵן לְטַעַם
בְּשַׁבַּת מִכָּל הַמֵּאכָלִים הַטּוֹבִים, כְּדִי לְקַשֵּׁר
וּלְהַרְיֵק בְּרָכוֹת אֵלֶיהָ מִכָּל הַסְּפִירוֹת, וְשִׁתְּהִיהָ
מִשְׁקִית מִכָּלָם.

וְצָרִיף לָקִים בָּהּ עֲנָג, שֶׁהוּא צָדִיק שְׂוִיָּצָא מֵעֶדֶן,
שֶׁהִיא בִּינָה, הָעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגֶּן, זֶה הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה, וְהָאוֹר הוּא ו' שְׂוִיָּצָא
מִן י"ה, וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ

סְפִירוֹת, וּמִגִּיעַ לְצַדִּיק לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ אֶת הַגֶּן
שֶׁהוּא ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְגוֹמֵר.

וְכֵן בְּרִית מִילָה הִיא כְּמוֹ אֶגּוֹז, צָרִיךְ לְשַׁבֵּר אֶת
קַלְפוֹת הָעֶרְלָה וְהַפְרִיעָה, וְלַהֲעִבִיר מִשָּׁם
וּלְגַלוֹת אֶת הַמַּחַ מִבְּפָנִים, וְזוֹ אוֹת בְּרִית, וְזֶה עֵץ
חַיִּים, אָבֵל הַבְּרִית שֶׁהִיא בְּעֶרְלָתוֹ וְאֵין בּוֹ
פְּרִיעָה, עָלָיו נֶאֱמַר וּמִעַן הִדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא
תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת,
מוֹת – בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת – בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד הַלֵּב הוּא אֶגּוֹז, וּמִי שֶׁשׁוֹבֵר קַלְפּוֹתוֹ, שֶׁהוּא
יֵצֵר הָרַע, עָלָיו נֶאֱמַר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה
אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, וְגִסּוֹת הַלֵּב שֶׁהוּא שָׁלֵם
בְּקַלְפוֹתָיו וְלֹא נִשְׁבֵּר, עָלָיו נֶאֱמַר תּוֹעֵבֶת יְהוָה
כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְהַשְׁכִּינָה לֹא שׁוֹרָה עָלָיו, וּמִצַּד
הַקַּלְפוֹת נִקְרְאוּ בְּנֵי אָדָם עֲרֵלֵי לֵב.

וּבִשְׁבֶּת, גִּיהֶנָּם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא הַמָּמֶנִים
שָׁלוּ, בְּגִלְלָל זֶה צוּה לְיִשְׂרָאֵל לֹא
תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׁבֶת, וְאִם
אָדָם מִבְּעִיר בִּשְׁבֶּת, אוֹמֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי
הֵייתִי מְכַבֶּה אֶת הָאֵשׁ שֶׁלֹּא תִשְׂרֹף, וְאִתָּם

מבעירים אותה? אתם תשרפו בגיהנם, בגלל זה לא תבערו אש בכל מושבותיכם, ואפלו בגוף, ומה הוא הגיהנם בגוף? הכבד שבו המרה, שהוא גיהנם, סם המות, סם של אל אחר, חרבו של מלאך המות, ועליו נאמר ואחריתה מרה כלענה, חדה כחרב פיות.

וצריך שלא יעיר (לעורר) עצב וקטטה מצד הטחול, אלא שיהיה הלב שמור מכלם, שהוא שבת שמור, והמח זכור, וצריך לקבל אורחים שהם מלאכים, העלמים של הנשמה היתרה, שהיא השכינה העליונה ונפש יתרה, שהיא השכינה התחתונה, והאורחים שיורדים עמה.

וצריכה האשה לתקן גר בליל שבת לימין, ונחשב לה כאלו תקנה מנוחה בדרום ושלחן בצפון, ועליהם נאמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין, והן שכינה עליונה ותחתונה, השכינה העליונה מנוחה לדרום, צריך לתקנה, משום ששם חכמה, ומשום זה הרוצה להחכים ידרים.

ובאותו בית שמוצאים דירה זו מתקנת בסדור הזה, מנוחה בדרום ושלחן בצפון,

וּמָטָה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, אוֹמְרִים הַמְּלָאכִים הִלְלוּ
שְׁיֹרְדִים עִם הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הַנִּשְׁמָה הַיְּתֵרָה, אֵין
זֶה מְקוֹם הַדִּיּוּט שֶׁל עִם הָאָרֶץ, אֲלָא הֵן מְקוֹם שֶׁל
רְצוֹן בּוֹ מִלְּפָנֵי יְהו"ה.

הַשְּׁלָחַן צָרִיךְ לְתַקְּנוֹ לְצָפוֹן, וְהַשְּׁלָחַן הִיא
שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כָּל
כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פָּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.
מָה זֶה זָהָב? זֶה גְבוּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מִצָּפוֹן זָהָב
יֵאָתֶה. מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב, שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֱמֶת. מָטָה
לְמַעְרָב בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, לְתַקְּנָה אֶל הָעֲמוּד
הָאֲמִצְעִי, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבִית
שֶׁלֹא מִתְקַנִּים הַתְּקוּנִים הִלְלוּ בְּלֵיל שַׁבָּת,
הָאוֹרְחִים אוֹמְרִים, זֶה לֹא דִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, לְדֹרֹתָם כְּתוּב חֹסֵר, מִלְּשׁוֹן
דִּירָה, וְכָל הַתְּקוּנִים הִלְלוּ צָרִיךְ לְתַקֵּן בְּלֵיל שַׁבָּת,
שֶׁהִיא מִמֶּשׁ אוֹת בְּרִית מִלָּה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי בְרִית הַמִּלָּה לְכָל בְּנֵי
הָאָדָם הִיא שְׁוָה? אָמַר לוֹ: לֹא, שְׁבָרִית
מִלָּה לְרִשְׁעִים, הָעֶפֶר שֶׁתִּקֵּן בְּכָלִי הוּא מְזוֹן
לְנֶחֱשׁ שֶׁהִפְרִיד מִמֶּנּוּ, זֶהוּ שְׁכָתוּב וְנֶחֱשׁ עֶפֶר
לְחֶמּוֹ, וְדָם הַבְּרִית הוּא הַמְּזוֹן שֶׁל סְמָא"ל, שֶׁהוּא

רוצח, שהפריד ממנו, וסוד הדבר – אם רעב
 שנאף האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים.
לבינוניים נחשב ברית המילה העברת דם
 ובשר כקרבן, זהו שכתוב וזבחתי
 עליו את עלתיך ואת שלמיך, לצדיקים ודאי,
 במקום המילה והפריעה שורה יהו"ה, וזהו
 ומבשרי אחזה אלו"ה, ועליהם נאמר ואמר לך
 בדמיך חיי, לצדיקים (וכתוב גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך
 מבור, שהוא גיהנם).

תקון עשרים וחמשה

בראשית זו התורה, זהו שכתוב יהו"ה קנני
 ראשית דרכו קדם מפעליו מאז,
 מאותו מקום שנאמר בו נכון כסאך מאז,
 ובתורה יש שתי מצוות, אחת והגית בו יומם
 ולילה, והשנית שיהיה למלך ספר תורה,
 שהולך עמו בכל מקום. זהו שכתוב והיתה עמו
 וקרא בו כל ימי חייו. למה ספר תורה למלך?
 משום שהוא אינו מלך אלא מצד המלכות,
 וצריך שיהיה לו עמו בכל מקום ספר תורה,
 שהוא העמוד האמצעי לקשר בו את הקדוש
 ברוך הוא עם שכניו, וספר התורה הוא הדרגה
 של יעקב, שנאמר בו ויעקב איש תם, וספר

תורה כן צריך להיות תם בלא פסלות, ואם ספר התורה חסר במקום של מלא, או מלא במקום של חסר, או אות אחת חסרה או יתרה או מחלפת, ספר התורה פסול, הוא אינו כדמות ספר התורה של מעלה.

כמו זה הם חמשה כנפי ראה, כמו שחמשה חמשי תורה, והורדא כמו שזה הספר שהוא ספר ישרים, אם אונות חסר או יתר או מחלף, הוא כבש פסול, ומי שעובר עליהם כאלו עבר על התורה וחמשה החמשים שלה, שחמשה כנפי ראה והורדא הם שש, זה ו', כל מי שעובר (על זה, כאלו עבר) על זה.

וחמשה דברים המפסידים את השחיטה, (כל מי שעובר עליהם), כאלו עבר בה' מן יהו"ה, בכנפי הראה צריך שלא יהיה בהם סרכות, שמונה עשרה סרכות הן, מי שעובר עליהם כאלו עבר על ברית שהוא ח"י העולמים, והסרכה היא סם המות, הסם של אל אחר, שהוא סמא"ל, עליה נאמר רגליה ירדות מות, בכל מקום שנסרכת, הורגת, וכנפי ראה הם כנפי החיות, וצריכות להיות פרודות מלמעלה. זהו שכתוב ופניהם וכנפיהם

פרודות מלמעלה, אם הם בחבור, טרפה, ושתי אמות (אונות) הן בראה, ובהן יש כנפים, חמש אונות ונרדא, ועליהם נאמר שרפים עמדים ממעל לו יש כנפים יש כנפים לאחד, ששה הם מהצד של האות ו', שהוא ספר התורה.

הארון של ספר התורה זה הכיס של הלב, והיא אש בוערת, ואם לא כנפי הראה שנושבים עליו, הנה הלב שורף את כל הגוף, ואותה האש שהיא דם העורקים של הלב, הרוח נושבת אחריו בעורקי הדם, וכלם מתנהגים אחריו, וזהו שכתוב אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו וגומר, וכשעולה הרוח מן הלב (ונפרדת מן הנפש, שהיא ו'), על הדם האש בוערת, נאמר בנפש אני ישנה, וכשיבא הרוח אליו נאמר ולבי ער, וזהו נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך, וכשתבא הרוח ללב ששם הנפש, נאמר בו קול דודי דופק, דופק על שער הלב שיש דפיקות, להודיע שהו' הוא שיבא אל ה' (ד'), שהיא הנפש, ובה הם עשרה, וכלם בפיוס. זהו שכתוב פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל.

וּבִתְקוּן שְׁמוֹנֶה עָשָׂר, (וּבְתַקּוֹן זֶה שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת) שְׁהוּא
 בְּר"א שִׁי"ת, הֵם רְמוּזִים כָּמוֹ זֶה:
 פִּתְחֵי לִי בָאוֹת ב' שְׁהִיא הַשְׁעָר, אַחוֹתִי בָאוֹת א',
 רַעֲיָתִי בָאוֹת ר', יוֹנָתִי בָאוֹת י', תַּמָּתִי בָאוֹת ת',
 שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל זֶה יו"ד, הִנְקָדָה שֶׁל אוֹת ב',
 קְנוּצוֹתָיו אֵלּוּ שֵׁשֶׁת הַצְדָּדִים, שְׁנֵאֲמַר בָּהֶם שׁוֹקִיו
 עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְהֵם הַדְּפִיקוֹת, בְּמוֹלִיךְ וּמִבִּיא אֶת מִי
 שְׁאַרְבַּעַת הַצְדָּדִים שָׁלוּ, וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד אֶת מִי
 שֶׁהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שָׁלוּ, וְשֵׁשֶׁת הַצְדָּדִים הֵם שֵׁשׁ
 הַסְּפִירוֹת, וְהַדְּפִק עוֹלָה וְיוֹרֵד בָּהֶם בְּאַרְיִכוֹת שֶׁל
 חֶסֶד כָּמוֹ זֶה הִתְקִיעוֹת, בְּשֹׁכֵר שֶׁל הַגְּבוּרָה שֶׁהֵם
 שְׁבָרִים, בְּמַהֲירוֹת שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שְׁהוּא
 תְּרוּעָה, בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תַּפְאֶרֶת הֵם עוֹלָם, בְּנִצָּח
 וְהוּד יִסּוּד הֵם יוֹרְדִים.

וּבְכָלם דּוֹפְקִים לְשִׁכְנָה שְׁהִיא סֵלֶם, שָׁבוּ שֵׁשׁ
 דְּרָגוֹת, וְזֶה הֵלֵב, וּבוֹ מִלְּאֲכִי אֱלֹהִי"ם
 עוֹלָם וְיוֹרְדִים, שֶׁהֵם הַדְּפִיקוֹת שֶׁל הָרוּחַ, וְאוֹתָם
 הַשֵּׁשׁ עוֹלָם לְעָשָׂר, וְזֶה י', הֵן קֶשֶׁר"ק קֶשֶׁר"ק
 קֶר"ק, עַד שֶׁנִּכְלְלוּ בַּעֲשָׂרָה זְכוּרוֹנוֹת וּבַעֲשָׂר
 מַלְכוּיּוֹת וּבַעֲשָׂרָה שׁוּפְרוֹת, שְׁלוּשִׁים עוֹלָם
 מִמָּטָה לְמַעְלָה, וְשְׁלוּשִׁים יוֹרְדִים מִמַּעְלָה לְמָטָה,
 וְכָלם עוֹלָם לְשִׁשִּׁים, שֵׁשׁ פְּעָמִים עָשָׂר, כְּשֶׁעוֹלָה

הדפֿק בַּחֲזֶק שֶׁל הַגְּבוּרָה בְּהִתְגַּבְּרוּת, הוּא הַדִּין
הַקָּשָׁה, כְּשֶׁעוֹלָה הַדֶּפֶק וּמִתְרַפֵּא, הַחֲלִי יִתְרַפֵּא,
שֶׁהָרִי מִטָּה כָּלִפִּי חֶסֶד.

קב הַזֶּקֶן שְׁנִית מְאוֹתָם רָאשֵׁי הַיְשִׁיבָה, וְאָמַר:
מִנּוּרָה הַקְּדוּשָׁה, הָרִי הַסִּימָנִים הַלָּלוּ הֵם שֶׁל
הַחֲלִי בַּגְּלוּת, כְּשֶׁהַדֶּפֶק מִתְקַצֵּר וְהַגְּלוּת מִתְקַצֵּר,
הָרִי מִטָּה כָּלִפִּי גְבוּרָה בֵּית הַדִּין הַגָּדוֹל, וְהַמִּגְפָּה
מֵרְאִים לְמַשִּׁיחַ וְלַשִּׁבְטִים, וּמִשּׁוֹם זֶה נִשְׁבָּעָה
אוֹתָהּ חוֹלָה בַּגְּלוּת לְיִשְׂרָאֵל, אִם תִּעֲרִיר וְאִם
תִּעוֹרְרוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּמַהֲרִירוֹת, אֲלֹא עַד שֶׁתִּחַפֵּץ.

ואב הַדֶּפֶק מִתְאַרֵךְ, הָרִי מִטָּה כָּלִפִּי חֶסֶד, וְעַם
כָּל זֶה הַחֲלִי בַּגְּלוּת מִתְאַרֵךְ, וְאִם הַדֶּפֶק לֹא
אָרֶךְ וְלֹא קָצֵר, הָרִי מִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים לַחוֹלָה
בַּגְּלוּת, שֶׁהִיא הַלֵּב, וְלַעוֹרְקִים שְׁלָה שֶׁהֵם בְּנֵיהָ,
יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, עָלָיו נֶאֱמַר
וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבָּצֶךָ.

ועוד, כְּשֶׁהַדֶּפֶק הוּא כְּמוֹ תְרוּעָה בְּמַהֲרִירוֹת, דִּחֶק
אַחַר דִּחֶק, מִיָּד תִּבְאֵהָ הַגְּאֻלָּה. וְעוֹד, אוֹתָהּ
חוֹלָה, שֶׁהִיא הַלֵּב, כְּשֶׁהָרוּחַ אֵינָה נוֹשֶׁבֶת אֵלֶיהָ,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְרוּחַ אֱלֹהֵי"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,
הִיא לֹא דוֹפְקֶת בְּעוֹרְקִים שְׁלָה, וְכֻלָּם חֲשׂוּבִים

בגלות כמו מתים, ונאמר בהם במחשכים
 הושיבני כמתי עולם, ומשום זה בגלות אני
 ישנה, והיא חולה בגלות, וכמה רופאים תלמידי
 חכמים משתדלים עליה עם כמה בשמים וריחות
 של שושנים, תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא
 חוזרת אליה הרוח בהם בגלות בחלי שלה,
 והדפק לא חוזר אליה, עד שיבא הרועה הנאמן
 האהוב שלה, שנאמר בו הרועה בשושנים,
 ומביא לה תפוח ושם בחטמה, ומריחה בו,
 ונודעת אליו. זהו שכתוב מנחם משיב נפשי.
 מיד חוזרת הרוח והדפק אליה.

באותו זמן משבחת אותו, כתפוח בעצי היער
 כן דודי בין הבנים וכו', ואחר כך יכנס
 לגן ומוציא משם רמונים, ונותן לה מעסים
 הרמונים, ולוקט אגוז ושובר הקלפות, ונותן לה
 המח מבפנים, והיא אוכלת ושותה מעסים
 הרמונים ונרפאת, וזהו שאמר הכתוב אל גנת
 אגוז ירדתי. בינתיים הנה בא הנשר, הנשר הגדול
 בעל הכנפים, ונותן שלה קולות, ועולה
 להרים. אמר רבי שמעון לחבריו: בודאי שנמצא
 רצון למעלה, ורחמים נמצאים לשכינה וישראל
 בגלות, שודאי שלש חיות הן במרכבה, אריה

שׁוּר נֶשֶׁר, וּבְכָלם אֵין רַחֲמִים כְּבִנְשָׁר, וּמִשׁוּם זֶה
אָמַר לְיִשְׂרָאֵל וְאַשָּׁא אֶתְכֶם עַל כִּנְפֵי נְשָׁרִים
וְאַבִּיא אֶתְכֶם אֵלַי. בִּינְתִים הִנֵּה הַנֶּשֶׁר בָּא אֵלֵיהֶם
פַּעַם אַחֲרַת, וְהִכָּה בְּכִנְפָיו עֲלֵיהֶם, וְהָרִים קוֹלוֹת
וְעָלָה לָהֶר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בּוֹדָאי שֶׁהוּא מִכָּה
בְּכִנְפָיו עָלֵינוּ וְעוֹלָה שָׁם. אָמְרוּ לוֹ: עֲלֵה, וְהָרִי
אֲנַחְנוּ אַחֲרֶיךָ. עָלוּ כָלם אַחֲרָיו לָהֶר, וְהוּא עָלָה
לְמַעְלָה עַד שֶׁלֹּא נִרְאָה.

לְפִי שָׁעָה הָרִי הַנֶּשֶׁר בָּא, וּשְׁתֵּי שׁוֹשְׁנִים בְּפִיו,
וְזָרַק אוֹתָם עַל (יְדִיהֶם) רֹאשָׁם (עַל יְדָיו). מִיָּד
שָׁמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמִיחָה רַבָּה. אָמַר לָהֶם:
חֲבֵרִים, בּוֹדָאי שְׁמִיחָה הַזֵּדֵמְנָה לְשִׁכִּינָה שֶׁהִיא
חוֹלָה, שֶׁהָרִי אִם שׁוֹשְׁנָה אַחַת נָתַן בִּינֵינוּ, לֹא
הִתָּה זֶה רְפוּאָה, מִשׁוּם שֶׁשׁוֹשְׁנִים רְמוּזִים כְּנֶגֶד
בֵּית רֹאשׁוֹן וְשֵׁנִי, שֶׁנִּשְׁבַּע הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁלֹּא יִכְנַס זֶה בְּלִי זֶה, וּמִשׁוּם שֶׁזָרַק שְׁנַיִם, זֶה
רוֹמֵז עַל שְׁנֵי שׁוֹשְׁנִים, כְּעֵת זוֹהִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
וְאֵז צָרִיךְ לִפְתּוֹחַ עֲלֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁהֵינּוּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי
הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים. מָה זֶה שׁוֹשְׁנִים?
אַלֵּא הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה, הַשִּׁכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
וְהִיא קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שְׁחִרִית, וְשׁוֹשְׁנָה הַשְּׁנִיָּה

שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל עֲרֵבִית, הַשְׂכִּינָה
הַתַּחְתּוֹנָה, זֶה לְיָמִין וְזֶה לְשְׂמָאל, הָרוּעָה
בְּשׁוֹשְׁנִים זֶה הָעָמוּד הָאֶמְצָעִי, וְהַשׁוֹשְׁנָה
הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית, שֶׁהוּא
בִּקְרָה, הַיָּמִין שֶׁל אַבְרָהָם, יֵשׁ לָהּ חֲמִשָּׁה עָלִים,
וְהֵם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה,
וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים מִבְּפָנִים אַחֲדָה, שֶׁשָּׁה
אַדָּמִים וְשֶׁשָּׁה לְבָנִים, וְהַשׁוֹשְׁנָה שֶׁנִּכְלָלָת בָּהֶם
הָרִי שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה בְּחֻשְׁבוֹן אַחֲדָה, וְכֵן שׁוֹשְׁנָה
בָּהּ עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה גִרְעִינִים בְּתַפּוּחַ שְׁלָה,
כְּחֻשְׁבוֹן עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת הַיְּחִוּד, וְכֵן
בְּשׁוֹשְׁנָה הַשְּׁנִיָּה עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה גִרְעִינִים, וְכָלֶם
עוֹלִים לְחֲמִשִּׁים, שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים זֶה
בְּרֵאשִׁית בָּרָא, וְזֶה (בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה י').

תקון עשרים וששה

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמִשָּׁת הָעָלִים שְׁלָה
רֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית לְחֻשְׁבוֹן קָטָן
שֶׁל חֲנוּךְ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר, הַחוּחִים שְׁלָה שֶׁלֹּשׁ
עֶשְׂרֵה תְבוֹת מִן אֱלֹהִיִּם וְעַד אֱלֹהֵיִם, וְאַלֶּה
הֵם: אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ
וְבָהּ וְחֻשָּׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהֵיִם, חֲמִשָּׁה
חוּחִים אֲחֵרִים – מִרְחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

מה היא בין החוחים? אלא משחרב בית המקדש, והארץ היתה תהו ובהו, ונפלה השושנה בין החוחים. כשתבא הגאולה, תהיה כשושנה של שחרית, שנאמר בזה הבקר אור (והאנשים שלחו), והם חמשה אור, חמשה עלים של השושנה העליונה, אחד – ויאמר אלהים יהי אור, השני – ויהי אור, שלשה – וירא אלהים את האור, ארבעה – ויבדל אלהים בין האור, חמשה – ויקרא אלהים לאור יום. שלשה עשר עלים מבפנים, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד בשתי שושנים, זה יהו"ה, עליו נאמר ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, והוא העמוד האמצעי, הרועה בשושנים, וחשבוננו אחד, השושנה התחתונה, בזה פחד והוא יראה, השושנה העליונה אהבת האהבה, ובה נאמר אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתתחפץ.

במה יבאו להעירה? בימין, והיא לא רוצה בהם, עד שיבא הרועה הנאמן, שנאמר בו ורוח אלהים מרחפת, שהוא רוחו של משיח, שנאמר בו ונחה עליו רוח יהו"ה, ברוח זו מריחה אותה חולה ונרפאת, ומשום זה השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאו"ת או באילות השדה

אם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲזֹרְרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ,
וְהוּא מְרִיחַ רֵיחַ בְּשָׁנֵי תַּפּוּחִים (וְהוּא רֵיחַ שֶׁל שְׁנֵי תַּפּוּחִים),
שֶׁנֶּאֱמַר (ב') בָּהֶם וְרֵיחַ אֶפְדָּ כַּתְּפוּחִים, וּמָה הֵם?
שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֱמֶת, וְהֵם שְׁנֵי רְמוֹנִים, הָאֶגֶז זֶה
הַצַּדִּיק, גִּנַּת אֶגֶז זֶה הַשְּׂכִינָה, וְזֶהוּ שֶׁאֵמַר שְׁלֹמֹה
אֶל גִּנַּת אֶגֶז יִרְדָּתִי.

גנ"ת ג' גִּימָטְרִיאוֹת (אדנ"י ביהו"ה), שֶׁהֵן פֶּרֶפְרָאוֹת
לַחֲכָמָה, נ' נוֹטְרִיקוֹן, ת' תְּמוּרָה,
גִּימָטְרִיאוֹת זֶה אדנ"י יהו"ה, עוֹלָה בַּחֲשׁבוֹן
אִמ"ן, אהי"ה אדנ"י עוֹלָה בַּחֲשׁבוֹן שְׁמוֹנִים
וְשֵׁשׁ אֱלֹהִי"ם, שֶׁהוּא כְּנוּ"י, מ"ה – י"ם ה"א,
מ"ם ה"א בְּגִימָטְרִיא אֱלֹהִי"ם, יו"ד ה"א וּא"ו
ה"א בְּגִימָטְרִיא מ"ה, וְזֶהוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת
בְּלִימ"ה, וְהוּא מַעֲיֵד עַל הַיְּחוד הַקָּדוֹשׁ, וּמִשּׁוֹם
זֶה מ"ה אֲעִידֶךָ.

דָּבָר אַחֵר, א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בְּגִימָטְרִיא
שְׂכִינָה, כְּמוֹ זֶה: א' פַּעַם אַחַת, ב'
פַּעַמִּים, ג' שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים, ד' אַרְבַּע פַּעַמִּים, ה'
חֲמֵשׁ פַּעַמִּים, ו' שֵׁשׁ פַּעַמִּים, ז' שִׁבְעַת פַּעַמִּים, ח'
שְׁמוֹנֶה פַּעַמִּים, ט' תִּשְׁעַת פַּעַמִּים, י' עֶשֶׂר פַּעַמִּים,
כָּלֶם עוֹלָיִם לַחֲשַׁבּוֹן שְׂכִינָה, וְסוּד הַחֲשַׁבּוֹן,

לְקַיֵּם שְׂאִין שְׂכִינָה יוֹרֶדֶת פְּחוֹת מַעֲשָׂרָה, וְלֹא
עוֹלָה לְמַעַלָּה מַעֲשָׂר.

סדר הלימוד ליום ז תמוז [יום 273 בשנה]

וְעוֹד, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם,
וְהַמְּלָאכִים לֹא יוֹדְעִים, וְשׂוֹאֲלִים אֵיזָה
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וּמַצְאָנוּ אוֹתוֹ בְּגִימְטְרִיא
מְקוֹם נוֹטְרִיקוֹן כִּמוֹ זֶה: י' עֶשֶׂר פְּעָמִים – מֵאָה,
ה' חֲמֵשׁ פְּעָמִים – עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ, ו' שֵׁשׁ פְּעָמִים
– שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, ה' חֲמֵשׁ פְּעָמִים – עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ
בְּגִימְטְרִיא מְקוֹם, וְעָלִיו אָמְרוּ הַמְּלָאכִים בְּרוּךְ
כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ, יֵשׁ אַחֲרִים בְּגִימְטְרִיאוֹת
שְׂאִין לָהֶם חֲשִׁבּוֹן, מִשּׁוֹם שֶׁהֵם פֶּרֶפְרָאוֹת
לְחֻכְמָה שְׂאִין לָהּ סוּף, הַתְּמוֹרוֹת אֵלּוּ אֵלֶּפָא
בֵּיתוֹת, כִּמוֹ כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו, שֶׁהֵן תְּמוֹרוֹת
יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְיֵשׁ תְּמוֹרוֹת אַחֲרוֹת
מִכְּמָה מִיָּנִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְהָרִי כָּתוּב אֲנִי יְהו"ה לֹא
שְׁנִיתִי? אָמַר לוֹ: בְּנִי, אוֹי לְבָנִי הָעוֹלָם
שֶׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב, שְׁחוּשְׁבִים שְׂיוֹדְעִים וְלֹא
יּוֹדְעִים, וְדַאי אֲנִי, הִיא הַשְּׂכִינָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אֲפִי אֲנִי, הִיא לֹא מִשְׁתַּנָּה וַאֲיִנָּה

תְּמוּנָה מִמֶּנּוּ בְּאַחֵר, וְהוּא לֹא מִשְׁתַּנָּה וְלֹא
מִסְתַּתֵּר מִמֶּנָּה, אֲבָל אֶל הָרָשָׁעִים מִשְׁתַּנָּה הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וּמִסְתַּתֵּר מֵהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוּב אֶסְתִּירָה
פָּנֵי מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרֵיתָם, וְלָמָּה? בְּגִלָּל כִּי
דוֹר תִּהְיוּכֹת הֵמָּה בָּנִים לֹא אֱמוּנָן בָּם.

מִיָּד קָמוּ כָּל הַחֲבָרִים שֶׁשָּׁמְעוּ אֶת הַדְּבָרִים
הַלָּלוּ, וְנִשְׁקָן אוֹתוֹ עַל רֹאשׁוֹ, וְאָמְרוּ, אֱלוֹ
לֹא בָּאֵנוּ לָעוֹלָם אֵלָּא לִשְׁמַע אֶת זֶה – דִּינוּ,
שׁוֹדָאֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשָׁכִינְתּוֹ לֹא מִשְׁתַּנִּים
זֶה מִזֶּה, אֲבָל לְאַחֲרִים מִשְׁתַּנָּה וּמִסְתַּתֵּר בְּכַמָּה
לְבוּשִׁים, וּבְכַמָּה כְּסוּיִים, וּבְכַמָּה קְלָפוֹת, וּמַשּׁוּם
זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֶל גִּנַּת אֲגוֹז
יִרְדֹּתִי, שֶׁהוּא הִיא יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַקְלָפוֹת, וּמַשּׁוּם
זֶה לֹא הִשְׁאִיר אֶפְלוֹ מִיָּנִי כְּשׁוּף שֶׁלֹא יָדַע, מַשּׁוּם
שִׁידַע (לְדַעַת) אֶת הַקְלָפוֹת, וְהַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן יִשְׁבֹּר
אֶת כָּל הַקְלָפוֹת, וּמוֹצִיא מִשָּׁם הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא
יְהוָה, לְאַרְבַּעַת צַדִּי הָאֲגוֹז, (שֶׁהֵם תְּהוּ וְכִהוּ וְחִשָּׁן
וְתִהוּם), וּמִפְּרִנֵּס מִמֶּנּוּ אֶת אוֹתָהּ חוֹלָה שֶׁהִיא
אֲדֻנִּי, שֶׁבְּקְלָפוֹת הַלָּלוּ שְׁבָאֲגוֹז, שֶׁהֵם תְּהוּ וְכִהוּ
וְחִשָּׁן וְתִהוּם, אָמַר אֶסְתִּירָה פָּנֵי מֵהֶם, וַיֵּשׁ
שְׁנוּיִים אַחֲרֵים לְטוֹב לְכָל אֶחָד כְּפִי מַעֲשָׂיו.
לְפַעֲמִים מִתְגַּלֶּה לָהֶם בְּדַמוֹת אֲרִיָּה, זֶהוּ שְׁכָתוּב

אֲרִיָּה שָׂאֵג מִי לֹא יִירָא, לְפַעֲמִים בְּדַמּוֹת שׁוֹר,
 זֶהוּ שְׂכָתוֹב בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקֶרְנִי רֹאם קֶרְנִיו,
 וְלְפַעֲמִים בְּדַמּוֹת נֶשֶׁר, זֶהוּ שְׂכָתוֹב כְּנֶשֶׁר יַעִיר
 קִנּוֹ, וּפַעֲמִים בְּדַמּוֹת אָדָם זָקֵן, כְּמוֹ שֶׁנִּדְּמָה
 לְאֵלוֹ, שֶׁאָמְרוּ זֶה אֵלִי וְאֲנִיָּהוּ, שֶׁהוּא הִיָּה
 מִתְדַּמֶּה לָּהֶם בְּדַמּוֹת זָקֵן, וְנֶאֱמַר בָּהֶם (בב) וַיִּנְקְהוּ
 דְּבִשׁ מִסֵּלַע וְשֶׁמֶן מִחֲלָמִישׁ צוּר, אָבֵל לְאֵלוֹ
 שֶׁתְּלוּיִים מִמֶּנּוּ וּמִשְׁכִּינָתוֹ, לֹא מִשְׁתַּנָּה לְעוֹלָם.

וְאוֹתָן הַתְּמוּרוֹת הֵן סוּד הַיְּבוּס, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
 בִּיבָמָה עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה, לְקַיֵּם
 כָּל דְּבָר, שֶׁלֹּף אִישׁ נֶעְלָו וְנָתַן לְרַעְיָהוּ, בְּאוֹתָהּ נֶעַל
 שְׁנָתָן לְרַעְיָהוּ יֵשׁ תְּמוּרָה וְשְׁנוּי רְצוֹן, וְשֵׁם צְרִיף
 שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה לְקַיֵּם כָּל
 דְּבָר, הַנֶּעַל הוּא הַגּוּף.

וְלָמָּה בְּחִלְצַת נֶעַל שְׁנָתָן לְרַעְיָהוּ יֵשׁ תְּמוּרָה
 וְשְׁנוּי? אָמַר זָקֵן אֶחָד: רַבִּי רַבִּי, אֵל
 תֹּאמַר כֵּן, אֵלֹא לָמָּה חֲלִיצָה בְּנֶעַל? אֵלֹא הִיא
 הַקְּלָפָה לְהִסְתַּתֵּר בָּהּ לְהַנְצִל מִמֶּנּוּ, וְלֹא נוֹדַע אֵל
 הַמְּקַטְרָגִים שְׁלוֹ, וּבְחֲלִיצָה שֶׁל נֶעַל חוֹלֵץ לוֹ
 יִיָּהּ, וּמִשּׁוֹם זֶה שֶׁלֹּף אִישׁ נֶעְלָו וְנָתַן לְרַעְיָהוּ, נֶעַל
 ו', גֵּן נֶעַל, שֶׁהוּא בֶּן יִיָּהּ, לְהַכְנִס בֵּין ו"ה, וְזֶהוּ
 חֲלָץ יִיָּהּ.

ובמִשָּׁה נֶאֱמַר שֶׁל נִעְלִיךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ, זֶה בְּהִפּךָ
 שֶׁל אַחֲרִים, שְׁלֹא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לִפְנֵי
 הַשְּׂכִינָה עִם קִלְפָּה, וְסוּד הַדְּבָר – כִּי אֵין לָבֹא אֶל
 שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שָׂק, וְלֹאבוֹת לֹא נִרְאָה אֶלֶּא
 בִּנְעָלִים, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב מִה יִפּוּ פַעְמִיךָ בִּנְעָלִים בַּת
 נָדִיב, אֲבָל לַמִּשָּׁה בְּלִי כְּסוּי כָּלֵל, וְסוּד הַדְּבָר –
 וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל
 שֶׁד"י וְשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם, וּבְמִשָּׁה
 נֶאֱמַר וְאָמְרוּ ל"י מִה שְׁמ"ו מ"ה אוֹמֵר אֲלֵיהֶם.
 וְעוֹד, לָמָּה צָרִיךְ חֲלִיצָה בִּנְעַל בְּאִשָּׁה? מִשּׁוּם
 שְׁמִי שְׂיִמּוֹת בְּלִי בֶן, הוּא קָשׁוּר בְּרִגְלוֹ
 לִיכָּם, וְסוּד הַדְּבָר – הוּא יְשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה
 תְּשׁוּפֶנּוּ עֵקֶב, וְכִדִּי שְׁלֹא יְמִית אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ שֶׁהוּא
 כְּרוּךְ עַל עֵקֶבוֹ, צָרִיךְ לְחַלֵּץ לְגִבִּי נֵעַל שֶׁל אִשָּׁה,
 וְנִפְטָר מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ.

וְהַכֹּל עַל אוֹתָהּ טָפָה, שֶׁהִיא י', שֶׁפָּרְחָה מִיַּעֲקֹב
 לְמִקּוּמוֹ, וַיַּעֲקֹב בְּגָלֵל זֶה קָנָה מִמֶּנּוּ אֶת
 הַבְּכוֹרָה, לְהַחֲזִיר י' לְמִקּוּמָהּ, שֶׁהִיא טָפָה
 בְּכוֹרָה, שֶׁבָּה חָטָא אָדָם וּפָרְחָה מִמֶּנּוּ, וְנִשְׁאַר
 יָחִיד בְּלִי יָעוֹר, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר לָמָּה אֵירָא בִּימֵי
 רַע עוֹן עֵקֶבִי יְסוּבִנִּי, וּמִשּׁוּם זֶה הֵבִיא הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרֹאשׁוֹן שֶׁלֹּשׁ פַּעֲמִים

בְּגִלְגּוּל. זֶהוּ שְׁכָתוּב הֵן כָּל אֱלֹה יִפְעַל א"ל
פַּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, וְזֶהוּ שְׁנוֹי מְקוֹם וְשְׁנוֹי
הַשֵּׁם וְשְׁנוֹי מַעֲשֵׂה.

וַיַּעַל אוֹתָהּ טָפָה נֶאֱמַר בָּהּ מֶה יִפּוּ פַעַמִּין
בְּנַעֲלִים בַּת נָדִיב, וְנִדְבָקָה בִּיעֶקֶב,
וְהוֹצִיָאָה מִמֶּנּוּ שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב
שְׁבָטִי י"ה יְעֻדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ אָדָם
יִשְׂרָאֵל, וּבִאֲוֹתוֹ זְמַן הַרְוִיחַ יַעֲקֹב מֶה שְׁאֵבֵד,
שֶׁהוּא י' מֵיעֶקֶב. זֶהוּ שְׁכָתוּב לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר עוֹד
שִׁמְךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

בְּאַבְרָהָם הֶצִיל מִסָּם מוֹת, חֲטָאוּ שֶׁל אָדָם,
גִּיהֶנֶם, נָחַשׁ, אִשָּׁת זְנוּנִים שְׁנֶאֱמַר
בָּהּ לֹא תִנָּאֵף. בִּיצָחָק הֶצִיל מֵאֵל אַחֵר שְׁנֶאֱמַר בּוֹ
לֹא תִרְצַח. בִּיעֶקֶב מָצָא מְקוֹם לְהִינָיִק (לְנִקוֹת) בְּנִיּוֹ,
וְזֶה שְׁנוֹי מְקוֹם, וְאֵין אֶחָד מֵהֶם שֶׁלֹּא נִכְלָל
בְּשִׁלְשָׁה, לְקַיֵּם הֵן כָּל אֱלֹה יִפְעַל א"ל פַּעַמִּים
שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר.

קָם זִקֵּן וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, בְּמָה הִקִּימוֹת הַסּוּד שֶׁל
יְבוּס וְחִלְיָצָה, שֶׁהָרִי בְּרוּר הַדְּבָר שְׁמַעְתִּי?
אָמַר לוֹ: מֶה שְׁשִׁמְעַתָּ אָמַר. אָמַר: וְדַאי בְּסוּד
הַיְבוּס מָצָאָה מְקוֹם אוֹתָהּ נִשְׁמָה עֲרִטִילָאִית, זֶהוּ

שְׁכֶתוֹב גַּם צָפוֹר מְצָאָה בֵּית, וְזוֹ הַנֶּפֶשׁ שֶׁבָּאָה
בְּגִלְגּוּל פַּעַם רְאוּנוֹה, וְדָרוֹר קֵן לָהּ – זוֹ רוּחַ
שֶׁבָּאָה בְּגִלְגּוּל פַּעַם שְׁנִיָּה, אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוּחֶיהָ
– זוֹ נִשְׁמָה שֶׁבָּאָה בְּגִלְגּוּל פַּעַם שְׁלִישִׁית, וּמִמֶּנָּה
יוֹצְאִים אֶפְרוּחִים שֶׁהֵם בָּנִים, וּבְסוּד הַיְבוּם כָּל
הַשָּׁלֵשׁ יוֹרְדִים בְּבֵת אַחַת, זֶהוּ שְׁכֶתוֹב אִם יֵשִׁים
אֵלָיו לְבוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֵאָסֵף. לְבוֹ שֶׁשֵּׁם
הַנֶּפֶשׁ, הָרוּחַ בְּכַנְפֵי רֵאָה, הַנִּשְׁמָה בַּמַּח, וְכֻלָּם
אֶחָד בְּקֶשֶׁר אֶחָד, אֲבָל הַחֲלִיצָה מְצִילָה אוֹתָהּ
נִשְׁמָה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ, שֶׁהֵם קְשׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁה קְשָׁרִים
שֶׁל הַנֶּחֱשׁ, וְסוּד הַדָּבָר – נִפְשָׁנוּ כְּצָפוֹר נִמְלָטָה
מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבֵּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ. קָם רַבִּי
שִׁמְעוֹן כִּדִּי לְנִשְׁק אוֹתוֹ, פָּרַח מִיָּד וְלֹא נִרְאָה.

תקון עשרים ושמונה

בְּרֵאשִׁית, בּוֹ שָׁלֹשׁ מְצוּוֹת, הָאֶחָת – יִרְאֵת
יְהוָה כְּמוֹ זֶה: בְּרֵאשִׁית יִרְאֵת
בְּשִׁטָּה, וְהָרִי פִרְשׁוּהוּ. הַשְּׁנִיָּה – בְּרִית כְּמוֹ זֶה:
בְּרֵאשִׁית בְּרִית א"ש. שְׁלִישִׁית – שִׁבְת כְּמוֹ
זֶה: שִׁבְת יִרְאֵת.

מִצְוָה רְאוּנוֹה יִרְאֵת יְהוָה, עָלֶיהָ נֶאֱמַר יִרְאֵת
יְהוָה הִיא אוֹצָרוֹ, וְעוֹד נֶאֱמַר בָּהּ יִרְאֵת
יְהוָה רְאוּנוֹה דַּעַת, רְאוּנוֹה חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה,

וּבִדְאִי מִי שְׁאִין בּוֹ יֵרָאֶה, שְׁהִיא אוֹצָר, אֵין שָׁם
 חֲכָמָה. הָאוֹצָר שֶׁל הַחֲכָמָה הַזֶּה הִיא ב'. וּבִתְקוֹן
 אַחֵר, בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נִקְדָּה בְּהִיכְלוֹ, עָלֶיהָ
 נֶאֱמַר גֵּן נָעוּל אַחוּתִי כָּלָה גַל נָעוּל מַעֲיֵן חֲתוּם,
 הֶגֶן הוּא תוֹרָה שְׁבִכְתָּב, שְׁהוּא ג"ן סְדָרִים שֶׁל
 הַתּוֹרָה, גַּל הוּא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, וּשְׁנִיָּהֶם ב'
 מִבְּרֵאשִׁית, מַעֲיֵן חֲתוּם זֶה רֵאשִׁית נִקְדָּה בְּהִיכְלוֹ.
וּבִמָּה הוּא חֲתוּם? בָּאוֹת ו', וְנַעֲשִׂית ב' עִם
 הַחֲתִימָה שֶׁל ו' ם, מֶה שְׁהִיָּה ב'
 נַעֲשֶׂתָה ם, יֵין סְתוּם וְחֲתוּם, יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה
 סְתוּם וְחֲתוּם שְׁלֹא יִכָּנֵס נִכְרִי לְשֵׁם, וְזֶה יֵין
 הַמְּשֻׁמֵּר בַּעֲנֻכְיוֹ מִשְׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא
 לְחִנָּם תִּקְנּוּ בַּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, חֲתִימַת יֵין שְׁלֹא
 הַתְּנַסֵּף וְיִתְעַרֵּב בַּצַּד הָאַחֵר, וְעַל הַיֵּין הַזֶּה נֶאֱמַר
 לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בָּל יִדְעוּם, כִּי
 וְדֹאֵי יֵי"ן, שְׁבַעִים הַפָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְעָלֶיהֶם
 נֶאֱמַר סוּד יְהו"ה לִירָאִיו.

הַקְּנָקָן שֶׁל הַיֵּין הַזֶּה זֶה לְבוֹ שֶׁל אָדָם, שְׁאֵם
 הוּא קְנָקָן חָדָשׁ וְהַתְּנַסֵּף בֵּינָם נִסָּף,
 שְׁהוּא יֵצֵר הָרַע, צָרִיךְ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הִדְחָה, וְהֵן
 כָּל אֵלָה יִפְעַל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, וְלֹא
 לְחִנָּם תִּקְנּוּ כּוֹס שֶׁל בִּרְכָה אִף כִּךְ הִדְחָה

ושטיפה, הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ, להיות תוכו כבדו, וסוד הדבר – וטהרו וקדשו, וכאשר הקנקן, שהוא לב זה מבפנים ומבחוץ, שורה שם חכמה, שנאמר בה יהו"ה קנני ראשית דרכו, קנני הוא קנקן ודאי, ואם הקנקן הזה הוא זה, נאמר בו ונקה, ואם לאו, לא ינקה כל הנגע בה. וקנקן של אדם זו האשה, והוא כוס, כף צריכה שטיפה והדחה, אם היא כוס של ברכה, ועליה נאמר, להניח ברכה אל ביתך, ואם לאו, נקראת כוס התרעלה, ועל היין שלה נאמר תנו שכר לאובד ויין למרי נפש וכו'. השדים שלה הן אשכולות מרורות, אבל היין של כוס של ברכה עליו נאמר ויין ישמח לבב אנוש, ששם פקודי יהו"ה ישרים משמחי לב, שהם האשכולות שלה.

תקון עשרים ותשעה

בראשית ברא אלהי"ם, ב' נקדה בהיכלו, עליה נאמר גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום. מי המעין החתום? זו נקדה. מי הוא הנעול שלה? זה ו' שסתום להיכל, ובו נעשית ססתומה, היא ס גדולה מלסרבה המשרה, ועל הנקדה הזו נאמר ונעלמה מעיני

כל חי ומעוף השמים נסתרה, והנקדה הזו מצד הימין נקראת אהבה, ומצד השמאל נקראת יראה, ומצד העמוד האמצעי נקראת תורה, והיא מצוה, שהעמוד האמצעי כולל את שניהם, משום שהו' כולל את י"ה, שהם לימין ולשמאל, והו' באמצע כולל את שניהם, והשכינה התחתונה מצוה הכלולה מארבע אותיות, היא נקראת י' מצד החכמה, ה' מצד האם העליונה, ונקראת תורה מהצד של העמוד האמצעי. זהו שכתוב יהו"ה קנני ראשית דרכו, דרכו דרך ו', קנני שהוא הקן שלה, ומשום שהיא כלולה מכל הארבע, נקראת מצוה. מ"ן באותיות א"ת ב"ש הוא י"ה, י"ם ה"ן, ובה כלולים מצוות עשה ולא תעשה. המצוות של לא תעשה מצד הדין שהוא אלהי"ם, ששם י"ה, ועליה נאמר זה שמ"י, והרי פרשוהו. מצוות עשה מצד הימין שהוא רחמים, שכלולים באברהם, ועליהם נאמר ברגז רחם תזכר.

קב זקן אחד מאחר הצל (הכתל) ואמר: רבי רבי, מנורה הקדושה, קום הדלק נר שהיא מצוה, השכינה הקדושה, שעליה נאמר אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, ועליה נאמר להעלת נר

תמיד, נר יהו"ה נקראת ודאי, האור שמאירה בו
נשמת אדם, קום הדלק בה.

קם רבי שמעון על רגליו, וישב רגע אחד ואמר:
רבון העולמים, שאתה הוא בעל המלכים
ומגלה רזים, יהי רצונך לסדר דברים בפני לקים
בי את הפסוק הזה, ואנכי אהיה עם פיה, שלא
אכנס בבושה לפניך, פתח ואמר.

תקון שלשים

בראשית, מי הראשית? זו חכמה, זו נקדה של
בפנים, שנאמר בה כל כבודה בת
מלך פנימה, וזו יראה שהיא מצוה ראשונה,
ועליה נאמר יראת יהו"ה ראשית דעת, והיא
רמוזה במלת בראשית, ויש יראה רעה, רצועה
להלקות את הרשעים, והנקדה הזו היא אות
שבת וימים טובים, ואות של תפלין ואות של
ברית מילה. אותה הרצועה היא יראה רעה, היא
ערלה. אשרי הוא מי שמעביר אותה ממנו, שאין
רשות לרצועה להלקות אותו, ועל הנקדה הזו
נאמר מחלליה מות יומת. מה זה מחלליה? אלא
מי שמכניס רשות זרה בחלל שלה, שהיא רשות
היחיד, שעליה נאמר ונכרתה הנפש ההיא מתוך
הקהל, כי את מקדש יהו"ה טמא.

וְהַכֹּל נִרְמָז בְּתִבְיָה הַזֹּה, יִרְאֵה בְּרִי"ת שְׁבִי"ת, כְּמוֹ
זֶה: יִרְאֵה"ת בְּרֵאשִׁי"ת, בְּרִי"ת בְּרֵאשִׁי"ת,
שְׁבִי"ת בְּרֵאשִׁי"ת, וְהִנֵּקְדָה הַזֹּה הִיא רֵאשִׁי"ת,
יְהו"ה קִנְיֵי רֵאשִׁי"ת דִּרְכוּ, כְּמוֹ זֶה בְּרֵאשִׁי"ת, הַכֹּל
הִיא נִקְדָה אַחַת, הִיא רֵאשִׁי"ת, וְהִיא אוֹת בְּרִי"ת,
וְהִיא אוֹת שְׁבִי"ת, וְהִיא יִרְאֵה יְהו"ה.

מִי הִחֲלֵל שָׁלָה? ב', ו' הוּא בְּעֵלָה, בּוֹ הִיא
שְׁמוּרָה וְנִסְתָּרָה בְּגִלּוֹת, זֶהוּ שְׁכָתוֹב יִהְיֶה
סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, כְּמוֹ זֶה סְתוּמָה, וְהָרִי
נִתְבָּאֵר, וְהִנֵּקְדָה הִיא הַשְּׁבִיעִית כְּתוּר עַל רֵאשׁוֹ,
וְכָתוּר שֶׁל סֵפֶר תוֹרָה הָעֵטְרָה עַל הַבְּרִית, ז' שֶׁהִיא
הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, יוֹם הַשְּׁבִי"ת, שְׁבִיעִי וְדָאִי, וְעָלִיו
נֶאֱמַר וּבַיּוֹם הַשְּׁבִי"ת יִפְתָּח, אֲבָל בִּימּוֹת הַחֹל גֵּן
נָעוּל אַחוֹתֵי כָלָה. נִקְרָאת סְתוּמָה בָּאוֹת ו'.

וְהַעֲרָלָה וְהַפְרִיעָה הַזֹּה הֵן כְּמוֹץ וְתִבְנִן שֶׁל
הַחֲטָא, בִּימּוֹת הַחֹל נִקְרָאת הֵ"א,
שֶׁהוּא הֵב"ל לֵה"ב הַמְזִבֵּחַ, לְהַדְלִיק מוֹץ וְתִבְנִן,
וְהִיא נִשְׁאֲרָת סֵלֶת נִקְיָה, אֲבָל בִּימֵים שֶׁל שְׁבִי"ת
וְיָמֵים טוֹבִים נִקְרָאת י' עֵטְרָה עַל הַכֹּל, וְהַבִּית
שְׁלָה (וְהַכֶּסֶא) שְׁלָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִי"ם שֶׁל מַעֲשֶׂה
בְּרֵאשִׁי"ת, וְהֵב' הִיא כְּלוּלָה מִעֲשֶׂר אֲמִירוֹת בְּכָל

צד, ה'י' הזו נקראת יראָה, בין בשבת בין בברית
מילה ובין בדין, וכך בכל מצוה.

אֱלֹהִים זה הנתיב הראשון, עליו נאמר נתיב
לא ידעו עֵיט ולא שִׁזְפוּ עֵין אִיהָ.
מה זה עֵין אִיהָ? אלא מאותם מלאכים
שאומרים אִיהָ מקום כבודו להעריצו, כשהיא
בנתיב הזה, אין להם בה ידיעה, שהיא נסתרת
מחיות המרכבה.

וְהָאָרֶץ היתה תהו ובהו, מה זה וְהָאָרֶץ היתה
תהו ובהו? אלא מי שמוציא מרשות
היחיד לרשות הרבים, גורם לשכינה להיות תהו
ובהו חשך ותהום, שמתלבשת באותן קלפות,
שהן ארבע גליות, ולא עוד, אלא שגורם לה
להיות יבשה, תהו, שמתלקת הנקדה מהחלל
שלה, שהיא ב', ונשארת יבשה.

הנתיב השני, ורוח אלהים מרחפת על פני
המים. מה זה ורוח? אלא בודאי בזמן
שהשכינה יורדת לגלות, הרוח הזו נושבת על
אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה
נמצאת ביניהם, והרוח הזו נעשית קול, ותאמר
כך: אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי

הַעֲיִנִּים וְאַטוּמֵי הַלֵּב, קוֹמוּ וְהִתְעוֹרְרוּ אֶל
הַשְּׂכִינָה, שֵׁשׁ לָכֶם לֵב בְּלִי הַשְּׁכֵל לְדַעַת אוֹתָהּ,
וְהִיא בִּינֵיכֶם.

וְסוּד הַדָּבָר – קוֹל אוֹמֵר קְרָא, כְּמוֹ קְרָא נָא הֵישׁ
עוֹנֶךָ וְאֵל מִי מְקַדּוּשִׁים תִּפְנֶה, וְהִיא
אוֹמֶרֶת מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר, הַכֹּל הֵם
כְּבֹהֲמוֹת שְׂאוֹכְלוֹת חָצִיר, וְכָל חֶסֶדוֹ כְּצִיץ
הַשָּׂדֶה, כָּל הַחֶסֶד שְׁעוֹשִׁים, עוֹשִׁים לְעֶצְמָם.
וְאִפְלוּ כָּל אֵלוּ שְׂמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, כָּל חֶסֶד
שְׁעוֹשִׁים – לְעֶצְמָם עוֹשִׁים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכֹּר כִּי
בָשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזוֹהִי
רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, אוֹי לָהֶם מִי שְׂגוֹרָמִים שִׁילַךְ לוֹ
מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הֵם שְׁעוֹשִׁים
אֶת הַתּוֹרָה יִבְשָׁה, וְלֹא רוֹצִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמַת
הַקְּבָלָה, וְגוֹרָמִים שְׂמִסְתַּלֵּק מֵעֵין הַחֻכְמָה, שֶׁהִיא
” מִמָּנָה, וְנִשְׁאַרְתָּ ב’ יִבְשָׁה, אוֹי לָהֶם שְׂגוֹרָמִים
עֲנִיּוֹת וְחָרִב וּבִזָּה וְהֶרֶג וְאַבְדָּן בְּעוֹלָם, וְהָרוּחַ הַזֶּה
שְׂמִסְתַּלֵּקֶת הִיא רוּחַ הַמְּשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר,
וְהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻכְמָה וּבִינָה רוּחַ
עֶצֶה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהוּ”ה.

מִצְוָה שְׁנִיָּה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי”ם יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר,
וְזוֹ אֶהְבֶּה שֶׁהִיא אֶהְבֵּת חֶסֶד. זֶהוּ שְׂכַתוֹב

וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךָ עַל כֵּן מִשְׁחֵתִיךָ חֹסֵד,
וְעָלֶיךָ נֶאֱמַר אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲוִירוּ אֶת הָאֱהָבָה
עַד שְׁתַּחֲפֹץ. יִרְאֶה נִקְרָאת מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְאַהֲבָה
נִקְרָאת מִצַּד הַיָּמִין.

יֵשׁ יִרְאֶה וְיֵשׁ יִרְאֶה, יֵשׁ אֱהָבָה וְיֵשׁ אֱהָבָה.
יִרְאֶה, שְׂרָא אָדָם מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי
שְׂלֹא יֵרֵד מִנְכָּסִיו אוֹ כְּדִי שְׂלֹא יָמוּתוּ בָּנָיו בְּחַיָּיו.
נִמְצָא שְׂאֵם הָיָה יוֹרֵד מִנְכָּסִיו אוֹ אִם יָמוּתוּ בָּנָיו
בְּחַיָּיו, הוּא לֹא הָיָה יָרָא מִמֶּנּוּ, וּמִשּׁוֹם זֶה הָיָה
אוֹהֵב אוֹתוֹ, הִירְאָה וְהָאֱהָבָה הִלְלוּ לֹא שֵׁם אֶת
יִרְאֵת יְהוָה וְאֶת הָאֱהָבָה שְׂלוּ לַעֲקָר, אֲבָל
אֱהָבָה וְיִרְאֶה הָעֵקֶר שְׂלוּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע,
וּמִשּׁוֹם זֶה נִקְרָאוֹת הִירְאָה וְהָאֱהָבָה הִלְלוּ עַל
מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס.

וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַשְּׂבַעֲתִי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצָבָאוֹ"ת אוֹ
בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲרִירוּ וְאִם תַּעֲוִירוּ אֶת
הָאֱהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ, שֶׁהִיא אֱהָבָה (שֶׁהִיא רַחֲמִים) בְּלִי
פָּרֶס, (עַד שֶׁהוּא יַחֲפֹץ), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס,
שְׂרָא וְאַהֲבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרֶס הִיא שֶׁל
שְׂפָחָה, וְתַחַת שְׁלוֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ וְגוֹמֵר תַּחַת עֶבֶד
כִּי יִמְלֹךְ וְשְׂפָחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבוּרָתָהּ.

אֱלֹהִים זֶה מִן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אור, הוא
הִנָּתִיב הַשְּׁלִישִׁי, יְהי אור י"ה אֲוִי"ר,
או"ר י', וּכְשֶׁהִנָּקְדָה הַזֹּר מִתַּעֲטָפֶת (מִתַּפְשֻׁט) בְּאוֹר
הַזֶּה וְנַעֲשִׂית אֲוִיר, מִכָּאן נִמְשָׁכוּ כָּל הַהֲוִיּוֹת.
קם זָקֵן אֶחָד, פָּתַח וָאָמַר: יְהי אור וַיְהי אור,
יְהי אור זֶה הַיָּמִין, וַיְהי אור זֶה הַשְּׂמָאל,
שְׁבָכָל מְקוֹם וַיְהי הוּא לְשׁוֹן צֶעַר, וּמִשׁוֹם כָּךְ
וַיְהי הַיּוֹם, שֶׁזֶּהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא שְׂמָאל
שֶׁהוּא דָן אֶת דֵּין כָּל הָעוֹלָם, וּבִגְלָלָה נֹאמַר וַיְהי
אור. וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, זֶה הָעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי שֶׁהוּא טוֹב, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, בֵּין הָאוֹר – זֶה אֶהְרֵן הַכֹּהֵן, וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ – זֶה קֶרַח. אָמַר מֹשֶׁה, לִי רְאוּי לְהַפְרִיד
הַמַּחְלָקֶת, שְׁאֲנִי הוּא דְמוּת שֶׁל הַטוֹב שֶׁל
מַעֲלָה. רָאָה שֶׁנִּדְבַּק קֶרַח בַּחֲשֵׁכָה שֶׁל הַצַּד
הָאֲחֵר וְהִכְחִישׁ אֶת מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא רָצָה
לְהִדָּבֵק בַּשְּׂמָאל שֶׁהוּא לוֹי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ
הָעֵדָה הַזֹּאת.

וסוד הדבר – וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, וְלַחֹשֶׁךְ
קֶרַח לַיְלָה. שׁוֹךְ הַיָּמִין שֶׁהוּא אור, שֶׁנֹּאמַר וַיִּבְדֵּל
אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר, הוּא שׁוֹךְ יָמִין הַכֹּהֵן, שֶׁנֹּאמַר

בו נַעֲמֹת בַּיַּמִּינָךְ נֶצַח, וְכִמּוֹ שְׁנַצַּח נִקְשָׁר בַּיַּמִּין,
כִּךְ הוּד נִקְשָׁר בְּשִׁמְאֵל. וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֶקֶר יוֹם
אֶחָד, עָרֵב זֶה הָעָרֵב שֶׁל יִצְחָק, בֶּקֶר זֶה הַבֶּקֶר שֶׁל
אַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד הָעֶמּוּד הָאֲמָצְעִי וַיְצַדִּיק,
שְׁחוּשְׁבִים אוֹתָם כָּאֶחָד, וְאֵין יוֹם בְּלִי לַיְלָה,
שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה.

בֵּין כֶּה, הָרִי קוֹל עוֹלָה וּמִתְפּוֹצֵץ בְּרוּמֵי
הָרְקִיעִים וְהָיָה אוֹמֵר: מַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים שֶׁל
יְשִׁיבַת הָרְקִיעַ שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, הַזְדָּרְזוּ וְהִתְתַּקְּנוּ
לִפְנֵי הַגְּבִירָה שְׁבָאָה לְהַכְנִס לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֹמָה
קְשׁוּטִים שֶׁל מִצּוֹת עֲשֵׂה, קוֹמוּ מַחֲנוֹת לִקְרֹאתָהּ.
בֵּינָתִים הָרִי קוֹל שְׁנֵי הָיָה מִתְעוֹרֵר אֶל בַּעֲלֵי
הַמִּפְתָּחוֹת, הָרִי הַשְּׂכִינָה בָּאָה לְהַכְנִס לְהִיכָלָהּ,
אֲדֹנָיִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח.

בְּאוֹתוֹ זְמַן הַגְּבִירָה הָעֲלִיּוֹנָה יוֹרֶדֶת אֵלֶיהָ
לְקַבֵּלָהּ בַּמִּצּוֹה הָרֵאשׁוֹנָה בְּכֹמָה
קוֹלוֹת וְשׁוֹפְרוֹת, וּשְׁתִּיתֶהָ עוֹלוֹת לַמֶּלֶךְ, וְכֹלָם הָיוּ
שׁוֹאֲלִים, מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר? מ"י, שֶׁהִיא
הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, בְּזֹאת עוֹלָה, וְכִשְׁעוֹלָה לְמַעְלָה,
נַעֲשִׂית כֶּסֶּא לַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וּבָהּ פּוֹתַח אֲנֹכִי,
שְׁכֶךְ עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן כֶּס"א, וְכִשְׁשִׁנְיָהם הִתְחַבְּרוּ,

נֹאמַר בָּהֶם אֲנֹכִי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

אֲשֶׁר, רָמַז הוּא בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית. אֲשֶׁר, זו הָאֵם,
שֶׁהִיא אֲשֶׁר אֱהִי"ה, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו, אֲשֶׁר קִדֵּשׁ יָדִיד מִבֶּטֶן, שֶׁהִיא הַבֶּטֶן
שֶׁנֹּאמַר בָּהּ מִבֶּטֶן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ, הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא.
מָה זֶה נּוֹרָא? זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. מָה זֶה קִדֵּשׁ
יָדִיד מִבֶּטֶן? הַבֶּטֶן שֶׁנֹּאמַר בּוֹ זֶה צִדִּיק, אֲשֶׁר,
שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, קִדְּשָׁנוּ, בְּעֲמוּד הָאֲמָצְעִי,
וְצֻנּוּ, בְּצִדִּיק עַל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, מְשׁוּם שֶׁאֶחָד
הוּא מִצְוָה וְאֶחָד עוֹשֶׂה, אֶחָד מִצְוָה עַל הַמִּצְוָה
שֶׁהִיא שְׂכִינָה, מִצְוֹת יְהו"ה בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם,
וְאֶחָד עוֹשֶׂה עֲשִׂיתָה שֶׁהִיא מַעֲשֶׂה שֶׁל מִצְוָה,
שֶׁכֵּךְ פִּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, גְּדוּל הַמִּצְוָה וְעוֹשֶׂה
מִמֵּי שֶׁאִינוּ מִצְוָה וְעוֹשֶׂה.

וְעוֹד מִצְוָה זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁהוּא מִצְוָה
מִצַּד הָאֵב שֶׁהוּא רֵא"ש, וּמִצַּד הָאֵם שֶׁהִיא
אִשָּׁר, וְכֵן צִדִּיק מִצְוָה וְעוֹשֶׂה מְשֻׁנִּיָּה, וּמְשׁוּם
כֵּן נֹאמַר עַל שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ. הָאֵם – קִדְּשָׁנוּ,
וְהָאֵב – צֻנּוּ. עַל מִי? עַל הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה
שֶׁהִיא פֶטֶר כָּל רַחֵם, פְּתִיחַת הָרַחֵם, שֶׁהוּא
מֵאֲתָיִם אֲרָבָעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת, הִיא מִצְוֹת

יהו"ה בכל איבר ואיבר של המלך, היא מצוה, ועוד אשר קדשנו, מצד האב והאם. זהו שכתוב ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, ויאמר – מצד האב שהוא י', יהי – מצד האם שהיא ה', אמירה אחת והויה אחת, עשייתה של שניהם – יהי אור. ועוד אשר, על שם באשרי כי אשרוני בנות, אשר הוצאתיה מארץ מצרים, וכי עבד שהוא בבית אסורי המלך, והבטיח לו המלך להוציאו מבית האסורים, יש לו למלך לשבח את עצמו אשר הוצאתיה מארץ מצרים כמה פעמים? אלא חמשים פעמים הזכיר בתורה יציאת מצרים כנגד חמשים שערי בינה, להודיע להם מאיזה מקום הוציאם מן הגלות.

ובשירדה אליהם, ירדה לגאל אותם בכמה קולות וברקים, זהו שכתוב ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגומר, ועליהם נאמר וכל העם ראים את הקולות. את, זו השכינה התחתונה שהיתה עולה בכל קול וקול מאותם שבע קולות, והיא היתה בת קול של כל אחד ואחד, קול דברים אתם שמעים, זה הקול העליון הכלול משלשה קולות עליונים שהם שלש הספירות העליונות, ועל

הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה נֶאֱמַר, וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רוֹאִים
 זולָתִי קוֹל, אָבֵל עַל בֵּת קוֹל נֶאֱמַר וְכָל הָעַם
 רוֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֵת, וְאֵת וְדֹאֵי, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ
 וּתְמוּנַת יְהוָה יִבִּיט. קוֹלוֹת הֵם מִצְדּוֹ שֶׁל
 הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, הוּא קוֹל הַשּׁוֹפָר הַשְּׂבִיעִי בָּאֵם
 הָעֲלִיּוֹנָה, וּלְמִטָּה שֶׁשָּׁה קוֹלוֹת.

בְּרָקִים מִצְד הַצַּדִּיק, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיֵּצֵא כְּבָרָק
 חֲצוֹ, עָנָן זֶה הַשְּׂכִינָה הַכְּלוּלָה מִשְׁבָּעָה
 עֲנָנֵי כְבוֹד, שֶׁבּוֹ מִתְכַּסִּים קוֹלוֹת וּבְרָקִים, וּמִצְד
 הַיָּמִין נִקְרָאת עָנָן, וּמִצְד הַשְּׂמָאל עֶרְפֶּל. זֶהוּ
 שְׂכָתוֹב וּמִשָּׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר שֵׁם
 הָאֱלֹהִי"ם. וְעוֹד, אֲנֹכִי זֶה שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְסוֹד
 הַדְּבָר – אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְנַחֲמֶכֶם. הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה
 אֲנֹכִי לְמַעְלָה, אֲנֹכִי הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה לְמִטָּה, עַל
 שְׁתֵּיהֶן נֶאֱמַר רָאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, כְּשֶׁמֶד
 אֱלֹהִי"ם כֵּן תִּהְלָתֶדּוּ עַל קִצּוֹי אֶרֶץ.

הָרִי כָּאֵן מִצְוָה רִאשׁוֹנָה, וְאֵין מִצְוָה שְׁלֵא נִתְּנָה
 בִּירָאָה וְאֶהְבָּה שֶׁהוּא ב', וְזֶה ב' מִבְּרָאשִׁית
 הַפֶּחַד שֶׁל הִירָאָה וְאֶהְבָּה, שֶׁהֵן ב' עֲלִיּוֹנָה וּב'
 תַּחְתּוֹנָה, ב' הָעֲלִיּוֹנָה הָרִי נִתְּבָאָר שֶׁהִיא יִרָאָה
 וְאֶהְבָּה, ב' אַחֲרוֹנָה (תַּחְתּוֹנָה) תוֹרָה וּמִצְוָה, וְהִיא ב'
 מִבְּרָא, בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת אֲב"ר, הִיא מִצְוָה כָּכָל

(ש' כל) אִיכָר וְאִיכָר, הַמְצוֹה הָרִאשׁוֹנָה הִיא אָנְכִי
 יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, וְהוּא ב', יִרְאֶה וְאֶהְבֶּה, אִישׁ
 אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ מִצַּד שֶׁל הִירְאָה, כִּבְדוֹ אֶת
 אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ מִצַּד שֶׁל הָאֶהְבָּה, וּשְׁנֵיהֶם הֵם
 זְכוֹר וְשֹׁמֵר.

תַּפְלִין שֶׁל רֹאשׁ וּתַפְלִין שֶׁל יָד, הָאֵב תַּפְלִין שֶׁל
 רֹאשׁ (על הראש), שֶׁהוּא רֹאשׁ דְּבִרְךָ אֱמֶת,
 הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, וְהָאֵם תַּפְלִין שֶׁל יָד, שֶׁהִיא
 הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה. הָאֵב וְאֵם תַּפְלִין שֶׁל רִבּוֹן
 הָעוֹלָם, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ, שֶׁהֵם בֵּין
 וּבֵת, הֵם הַתַּפְלִין שֶׁלָּנוּ.

וְעוֹד נִתִּיב הַשְּׁלִישִׁי, בּוֹ הַמְצוֹה הַשְּׁלִישִׁית,
 שֶׁהִיא נְבוּאָה, זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, חֲמִשָּׁה אֹר הֵם,
 וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר נִפְתָּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאִרְאֶה מִרְאוֹת
 אֱלֹהִים, הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה הַמִּרְאָה הַנִּסְתָּר שָׁאִין בּוֹ
 דְּמִיּוֹן, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה מִרְאָה בְּגִלּוּי שֵׁשׁ בָּה
 דְּמִיּוֹן, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה, אֲדָמָה
 הִיא דְּמִיּוֹן לְכָל הַנְּבִיאִים, וּלְכָל אֶחָד כָּפִי כָחוֹ,
 וּמִשּׁוֹם שֶׁהִיא שׁוֹלֶטת עַל כָּל הַמְּרַכְבוֹת שְׁלֵמָטָה,
 וְעַל כָּל כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת וְאִילָנוֹת וּדְשָׁאִים, וְעַל
 כָּל עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם וְחַיּוֹת הָאָרֶץ וּדְגֵי הַיָּם, בְּגִלְלִי

זֶה נִקְרָאת בְּשֵׁם שֶׁל כָּלֶם. מִצַּד הַחַיּוֹת הִיא
נִקְרָאת חַיָּה, וּמִצַּד הָעוֹפוֹת – נֶשֶׁר יוֹנָה צָפוֹר,
וּמִצַּד הַדְּגִים – הַדָּג. צַד (שִׁפְחָה) הָרַע בְּהַפּוֹךְ דָּגָה,
וּמִצַּד הָעֶשְׂבִּים נִקְרָאת שְׂכִינָה שׁוֹשְׁנָה.

הַנְּתִיב הָרְבִיעִי – וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ, זָכַר וּנְקֵבָה הֵם, חֹשֶׁךְ לֵילָה, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לֵילָה, וַיֵּשׁ חֹשֶׁךְ מִצַּד הַטָּהָר
וְלֵילָה מִצַּד הַטָּהָר, זֶהוּ שְׁכָתוֹב גַּם חֹשֶׁךְ לֹא
יַחֲשִׁיךְ מִמֶּנּוּ וְלֵילָה כִּיּוֹם יֵאִיר כַּחֲשָׁכָה כְּאוֹרָה,
וְהַחֹשֶׁךְ הִיא נְקֵבָה שְׁמִקְבֵּלַת מֵהָאֹר שֶׁהוּא אֹר
זָכַר, כְּמוֹ שֶׁהַלְבָּנָה שְׁמִקְבֵּלַת מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וּשְׁנֵיהֶם
הֵם הָאֶסְפֵּקְלָרִיָּה הַמְּאִירָה וְהָאֶסְפֵּקְלָרִיָּה שְׂאִינָה
מְאִירָה, וַיֵּשׁ חֹשֶׁךְ שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר שֵׁישׁ בּוֹ
הַבְּדִלָה וְלֹא חֲבוּר, וְאוֹתוֹ הָאֹר הוּא כְּמוֹת בְּאֶגּוֹז.
בֵּינְתֵימ הִנֵּה קוֹל נִשְׁמָע בְּרוּמֵי הָרְקִיעִים:
בְּעָלֵי הָאוֹצְרוֹת, בְּעָלֵי הַהִיכָלוֹת,
פְּתָחוּ אֶת הַהִיכָלוֹת, הֲרִי הַגְּבִירָה רוֹצָה לְהַכְנִס
לְהִיכָלוֹ. בְּאוֹתוֹ זְמַן אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, הַהִיכָל
כָּלוּל מִשְׁבַּעַת הִיכָלוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן כְּמָה נִבְיָאִים
עוֹלִים עִמָּה וּמִתְכַּנְּסִים עִמָּה, שֵׁישׁ נִבְיָאִים וַיֵּשׁ
נִבְיָאִים, יֵשׁ נִבְיָאִים שֶׁהֵם בְּעָלֵי הַבַּיִת שֶׁל
הַגְּבִירָה, וַיֵּשׁ נִבְיָאִים שֶׁהֵם בְּעָלֵי הַבַּיִת שֶׁל

המֶלֶךְ, אֵלֹהֵי מֶהֱאֶסְפֵּק לְרִיָּה הַמְּאִירָה, וְאֵלֹהֵי מֶהֱאֶסְפֵּק לְרִיָּה שְׁאִינָנָה מְאִירָה. הַנְּבִיאִים שֶׁל הָאֶסְפֵּק לְרִיָּה הַמְּאִירָה הֵם מִצַּד שֶׁל יְהו"ה, וְהַנְּבִיאִים שֶׁל הָאֶסְפֵּק לְרִיָּה שְׁאִינָה מְאִירָה הֵם מִצַּד שֶׁל אֲדֹנָי, וְהֵם שְׁקוּלִים לַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְלַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה. הַנְּבִיאִים מִצַּדוֹ שֶׁל אֲדֹנָי – מִצַּד הַיְרָאָה, וְהַנְּבִיאִים שֶׁהֵם מִצַּדוֹ שֶׁל יְהו"ה הֵם מִצַּד שֶׁל הָאֱהָבָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן כַּמָּה בְּעָלֵי שְׁעָרִים מְזַדְעָזְעִים וּמְזַדְמָנִים לְהִיכָל, וְכַמָּה בְּעָלֵי חוֹתְמוֹת, וְכַמָּה בְּעָלֵי שְׁאֵלוֹת, וְכַמָּה בְּעָלֵי תְּשׁוּבוֹת, שֶׁבָּהֶם נִבְיָא שׁוֹאֵל וּמְשִׁיב, וְכַמָּה בְּעָלֵי עֲתִידוֹת, מֶה שֶׁהָיָה וּמֶה שֶׁעָתִיד לְהִיּוֹת, וְכַמָּה בְּעָלֵי עֵינַיִם שֶׁהֵם מְרָאוֹת וְחוּזִים שֶׁל נְבִיאִים, וְכַמָּה בְּעָלֵי אָזְנִים שֶׁהֵם בְּעָלֵי כְּנָפִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפֵּיהֶם, וְכַמָּה בְּעָלֵי חֹטֶם שֶׁשֶׁם רִיחַ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם אֲשֶׁה רִיחַ נִיחַח, וְכַמָּה בְּעָלֵי פָּנִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאַחַת, וְכַמָּה בְּעָלֵי קוֹלוֹת וּבְעָלֵי דְבוּרִים וּבְעָלֵי הִבְלִים שֶׁהֵם לְהַבּוֹת אֵשׁ, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב קוֹל יְהו"ה חִצְבַּ לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְכַמָּה בְּעָלֵי יָדִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כְּנַפֵּיהֶם, וְכַמָּה בְּעָלֵי קוֹמָה, וְהֵם

שְׁעוֹר הַקּוֹמָה שֶׁל הַכֶּסֶּא, וְכִמָּה בַּעֲלֵי אוֹת בְּרִית,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְזֶה לָךְ הָאוֹת, וְכִמָּה בַּעֲלֵי רִגְלִים
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְהַחֲיוֹת רָצוּא וְשׁוֹב.

כ"ל תְּקוּנֵי הַנְּבִיאִים מִבְּחוּץ (מִבְּפָנִים) בַּגּוֹף, בְּאִיבֵרֵי
הַגּוֹף, בַּעֲלֵי הַחֲכָמָה הֵם מִבְּפָנִים בַּמַּח, וּמִשׁוֹם זֶה חָכַם עַדִּיף מִנְּבִיא, וּמִן הַמַּח תְּלוּיִים
ל"ב נְתִיבוֹת, וְזֶה ל"ב, שֶׁנֶּאֱמַר לֵב מִבִּין, וַיִּבְדֵּל
אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, כָּאֵן הַסּוּד שֶׁל
הַנְּתִיב הָרְבִיעִי, מָה הַהִבְדָּלָה כָּאֵן בְּנִבּוּאָה? אֵלָּא
כִּמָּה נְבִיאֵי שְׁקָר הֵם מִצַּד הַחֹשֶׁךְ, שֶׁהוֹלְכִים
בְּאֹוִיר לְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם. בָּאוֹתוֹ זְמַן שְׁיִהְיֶה
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׁכִינָתוֹ, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים
בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

הַנְּתִיב הַחֲמִישִׁי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם, אֵלּוֹ
בַּעֲלֵי מִקְרָא, שֶׁבַעֲלֵי מִקְרָא הֵם פְּתִילָה,
וּבַעֲלֵי הַמִּשְׁנָה – זֵית, וּבַעֲלֵי תִלְמוּד שֶׁהוּא קִבְּלָה
לְמֹשֶׁה מִסִּינַי – נֵר.

מִצְוָה רְבִיעִית – לְהַתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה שֶׁבַעֲלֵי פֶה
וּלְהַפְרִיד בָּהֶם בְּשֵׁשׁ דְּרָגוֹת, בְּאֶסּוֹר
וְהִתֵּר, טְמֵאָה וְטָהוֹרָה, כָּשֶׁר וּפָסוּל. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְּדִיל

בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין מַיִם שֶׁל טְהָרָה הַתָּר כָּשׁוּר,
 וּבֵין מַיִם שֶׁל טְמָאָה, שֶׁהֵם אֲסוּר טְמֵא פָּסוּל,
 שֶׁהֵם מִי בּוֹרוֹת נְשָׁבְרִים, מַיִם סְרוּחִים, מַיִם
 מְטֻנָּפִים, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים עַל פָּנָי, וְהִרְקִיעַ הַזֶּה שֶׁמְבַדִּיל בֵּינֵיהֶם, זֶה
 הִרְקִיעַ שֶׁעַל רָאשֵׁי הַחַיּוֹת, וְזֶה מִטְטְרוֹן, שֶׁעָלָיו
 נֶאֱמַר וּדְמוּת עַל רָאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ, וְעָלָיו נֶאֱמַר
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִיִּם וְגוֹמֵר, וְזֶה הַנְּתִיב הַשְּׁשִׁי, וַיֵּשׁ
 רָקִיעַ מֵעַל לָרָקִיעַ, וְזֶה הַצַּדִּיק שֶׁמְפָרִיד בֵּין מַיִם
 נְקִיִּים לְמַיִם זָכָרִים לְהוֹדֵעַ בּוֹ, וְעָלָיו נֶאֱמַר
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִיִּם אֶת הִרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
 מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ, וְזֶה
 הַנְּתִיב הַשְּׁבִיעִי – צַדִּיק.

הַנְּתִיב הַשְּׁמִינִי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִיִּם לָרָקִיעַ שָׁמַיִם.
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִיִּם – זוּ הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה,
 לָרָקִיעַ – זֶה הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁהוּא בֵּין יָמִין
 וּשְׂמָאל וְכוּלֵּל אֶת שְׁנֵיהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיְהִי עָרֵב
 וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, וְהֵם הָעָרֵב שֶׁל יִצְחָק וְהַבֹּקֶר
 שֶׁל אַבְרָהָם.

סדר הלימוד ליום ח תמוז [יום 274 בשנה]

תקון שלשים ואחד

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית שְׁתִּי, וְעַלִּיהֶן נֶאֱמַר וּתְלַכְנָה
שְׁתֵּיהֶם וְגוֹמֵר, וְהֵן שְׁתֵּי תוֹרוֹת,
תּוֹרָה שֶׁבְּכָתֵב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, וְעוֹד, שְׁנֵי
לוחות הָלְכוּ לְהָר סִינַי, מִיד וְתֵהֶם כָּל הָעִיר
עָלִיהֶן, הַזְדַּעְזַע כָּל הָעוֹלָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וְכָל הָעַם
רֹאִים אֶת הַקֶּלֶת וְכוּ' וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנּוּעוּ, וְאָמְרוּ
הַזֹּאת נַעֲמִי, זוֹהִי הַנְּעִימוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה?! מִיד
נֶאֱמַר וַיִּשְׁבֵּר אוֹתָם תַּחַת הָהָר. פְּרָחָה הַתּוֹרָה
מִשָּׁם וְאָמְרָה, אֲנִי מֵלֶאָה הִלְכָּתִי לְהָר סִינַי, וְכָעַת
רִיקָם הַשִּׁיבְנֵי יְהוָה, מְלִיאָה מְלֵא י"ה, וְכָעַת
פָּרַח מִמֶּנִּי מֵלֵא י"ה, שֶׁהוּא יְהוָה, וְנִשְׁאַרָה ה'
יְחִידָה אֱלֹהִים, נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה, דוּ"ם י"ה,
הַחֲשִׁיתִי מֵטוֹב שֶׁהוּא ו'.

דָּבָר אַחֵר וּתְלַכְנָה שְׁתֵּיהֶן, הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ,
לְאִיזָה מְקוֹם הָלְכוּ? לְבֵית הַקְּבָרוֹת,
הַגּוֹף נִדּוֹן וְנִרְקָב, וּבִנְפֶשׁ נֶאֱמַר וּתְגַל
מְרָגְלוֹתָיו וּתִשְׁכַּב.

קָם זֶקֶן אֶחָד וְאָמַר: מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה חֲזוֹר בָּךְ,
עֲרָפָה הִיא הַגּוֹף, רוּת הִיא הַנֶּפֶשׁ, הַשְׁתַּפָּה

שְׁלֵה נְעָמִי, נִשְׁמַת חַיִּים, מַחְלוֹן הָרוּחַ, הַגּוֹף
שֶׁהִיא עֲרֻפָּה הַחֲזִירָה עֶרֶף אֶל הַנִּשְׁמָה (הַשְׂכִּינָה),
הַנֶּפֶשׁ נִדְבָקָה בַּנִּשְׁמָה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב בְּאֶשֶׁר תִּלְכִּי
אֵלַי – בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה, וּבְאֶשֶׁר תִּלְיִנִי אֵלַי –
בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.

דְּבַר אַחֵר, בְּאֶשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי – בְּגָלוֹת, שְׁנֹאֲמַר
בָּהּ וּבְכַפְשֵׁיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם, וּבְאֶשֶׁר
תִּלְיִנִי אֵלַי, שְׁמִשְׁכְּבֶךָ בְּגָלוֹת, זֶהוּ שְׁכָתוֹב עַל
מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת. עִמָּךְ עָמִי – אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
וְאֱלֹהֵי"ךְ אֱלֹהֵי"י – זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
אֱלִימֶלֶךְ זֶה י', נְעָמִי זו ה', מַחְלוֹן ו', רוּת בָּהּ
נִדְבָקָה ה' וְנַעֲשֶׂתָה תוֹרָה, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר וְקוֹל
הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ.

עֲרֻפָּה הִיא הָאֵם שֶׁל הָעֶרֶב רַב, שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם כִּי
עִם קָשָׁה עֶרֶף הוּא, שְׁחֲזָרָה לְסִרְחוּנָהּ
וְהַחֲזִירָה עֶרֶף לַחֲמוּתָהּ, כְּלִיּוֹן בַּעֲלָהּ שֶׁל עֲרֻפָּה,
יֵצֵר הָרַע, שְׁבָאָה כָּלֶיהָ מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם, וְהוּא כְּלִיּוֹן,
וְאַשְׁתּוֹ לִילִית כָּלֶיהָ.

נִשְׁמָה וְנֶפֶשׁ, כְּשֶׁאָדָם מְחַיֵּב בְּחֻטָּאִים וְהֵם
מִתְגַּבְּרִים עַל הָאִיבָרִים, נִשְׁמַת חַיִּים
מִסְתַּלְקֵת מֵהַגּוֹף, וְהַנֶּפֶשׁ נִשְׁאַרֶת שָׁם, וְנֹאֲמַר בָּהּ

וּתְגַל מְרָגְלוֹתָיו, לְמִי? לְצַדִּיק, וְזוֹ בְרִית מִלָּה,
 שֶׁהוּא בּוֹעֵז ב"ו ע"ז, תְּקִיף עַל יְצֵרוֹ, וַיִּמָּד שֶׁשׁ
 שְׁעוּרִים וַיֵּשֶׁת עָלֶיהָ, שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֶׁשׁ, שָׁמָּה
 אוֹתָם עָלֶיהָ לְהִגֵּן עָלֶיהָ, וּפְרָשׁוּהָ וּתְלַכְנָהּ
 שְׁתִּיָּהֶם, עִם הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה,
 וְעָלִיָּהֶם נֶאֱמַר וּתְקַרְאָנָה לוֹ הַשְּׂכִנּוֹת שֵׁם, לֵאמֹר
 יֵלֵד בֵּן לְנַעֲמִי, זֶה הָעַמּוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
 בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל וּגְרָמוּ
 לְהִסְתַּלְקוֹת הַשְּׂכִינָה, עַל הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה
 נֶאֱמַר וּתְגַל מְרָגְלוֹתָיו.

דְּבַר אַחֵר וּתְלַכְנָה שְׁתִּיָּהֶם, הוּא מְדַבֵּר בְּגוֹף
 וְנֶפֶשׁ, וּמֵאֲהֶבֶת הַגּוֹף כְּשֶׁהוּא בֹעֵל
 תְּשׁוּבָה, תֹּאמַר הַנֶּפֶשׁ אֵלָיו בְּאֶשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת
 וְשֵׁם אֶקְבֵּר, וְלֹא תִזְוֶה הַנֶּפֶשׁ בְּקֶבֶר מִמֶּנּוּ, וְעָלִיו
 נֶאֱמַר בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אוֹתָךְ - בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עָלֶיךָ - בְּקֶבֶר, וְהַקִּיצוֹת -
 לְתַחֲיִית הַמֵּתִים (לְעוֹלָם הַבָּא), הִיא תִּשְׁיַחֲךָ - זוֹ
 הַנֶּפֶשׁ לְגוֹף, וּמִנּוּרָה הַקְדוּשָׁה, אִם הַגּוֹף לֹא
 חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה וְהִחְזִיר עָרֶךְ לְתְשׁוּבָה, הַנֶּפֶשׁ
 נִפְרֶדֶת מִמֶּנּוּ וְנִקְרָאת עֶרְפָּה, וְהַגּוֹף הַזֶּה נֶאֱבָד
 מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת.

אָמַר לוֹ: זָקֵן זָקֵן, וְהָרִי כְּמָה קְבָרִים לְחַנָּם, וְהָרִי

אם הגוף נאָבד, עַל מָה תִּקּוּם הַנֶּפֶשׁ לַתַּחִּית
הַמֵּתִים? שֶׁהָרִי וְדַאי הַגּוּף נֶאֱבָד, וְנִתְבָּאָר שֶׁנֶּאֱבָד
מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, וְהָרִי יֵרֵד לַנְּשִׂיָּה שֶׁשֵּׁם נִשְׁכַּח
לְדוּרֵי דוּרוֹת, אִם כֵּן, כַּמָּה קִבְּרִים לְחַנּוּם?

אָלֵא וְדַאי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יִשְׁנֶה אֶת
מַעֲשֵׂי יָדָיו, שֶׁוְדַאי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
הַבָּא, שֶׁהֵם שָׁמַיִם וָאָרֶץ, הֵם שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְעָלִיָּהֶם אָמַר דָּוִד הַשְּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה,
הָאָרֶץ – אֶתְהִלָּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים,
עָלִיָּהֶם נֶאֱמַר הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּשֵׁם
יְהוָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב יְשִׁמְחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל
הָאָרֶץ, מִתִּי? בְּזִמְנֵן שֶׁנֶּאֱמַר לַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, שֶׁל
סַמְא"ל וְנִחַשׁ, כִּי שָׁמַיִם כָּעֶשֶׂן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ
כַּכָּגֵד תִּבְלָה, וְאַחֵר שִׁימְחָה אוֹתָם וַיִּשְׂמִיד אֶת
אוֹתָם הַמַּמְנִים שֶׁעָלִיָּהֶם, מִיַּד יַחֲדֵשׁ הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת הַשְּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, שִׁימְחוּ בְּגִלְלֵי
הַמַּמְנִים הָרָעִים הַלָּלוּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי כֹאֲשֶׁר
הַשְּׁמַיִם הִתְחַדְּשִׁים וְהָאָרֶץ הִתְחַדְּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה
וְגוֹמֵר, וְהַכֹּל כְּדִי שֶׁלֹּא יִכְלוּ מַעֲשֵׂי יָדָיו, שֶׁהֵם
הַנִּשְׁמוֹת וְהַגּוֹפּוֹת שֶׁנֶּאֱבָדוּ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת,
וְאֵלּוּ הָעֲשִׁירִים שֶׁבְּגִלּוֹת, בְּגִלְלֵי שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה
הוּא שְׁלָהֶם.

אבל העניינים שהם צדיקים, הטוב שלהם לאותם העולמות הטובים, שבהם נבראו שתי תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ששכרם שם, ובשביל שלמטה של ארץ החיים, שם הגופות לנשמות קדושות שנבראו בשם יהו"ה, והגוף של משה, שנאמר בו לא כהתה עינו ולא נס ליחה, משם היה, ובשבילו הוא היה מבקש רחמים שלא ימות ויצא ממנו, ולא על הגוף של העולם הזה שנקרא אצלו סנדל, שעליו נאמר לו של נעליך מעל רגליך.

ואדם וחיות ובהמות ועופות של שם הם מעשי בראשית, והם בדרמות עליון של אלה שנאמר בהם במרכבה ודמות פניהם פני אדם וגומר, שהם בהמות עליונות, עליהן נאמר יעשה למחכה לו, ושם עץ החיים, שמי שאוכל ממנו נאמר בו ואכל וחי לעולם.

ישם כסאות של זהב וכסף ואבנים יקרות, ומטות של זהב וכסף, ורמ"ח מצוות שצוה אותן משה לישראל בעולם הזה, לטהר את מאתים ארבעים ושמונה איברים של אותו הגוף, והגוף של העולם השפל הזה הוא סנדל לנשמה, שמתטנף (ומתטנפת) בזהמת העולם הזה.

הָרִי כָּאֵן שְׁלֹשִׁים וְאַחַת פְּעָמִים שֶׁהַתְּפָרֶשׁ
בְּרֹאשִׁית, וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת, וְשְׁלֹשִׁים וּשְׁנָיִם
שְׁבִילִים, הָרִי שִׁבְעִים וּשְׁתֵּים, וְצָרִיךְ לְפָרֶשׁ
אוֹתָם. פָּתַח וְאָמַר בְּרֹאשִׁית.

תקון שלשים ושנים

בְּרֹאשִׁית, הַמֵּאֲמַר הָרֹאשׁוֹן לְכָל, וְהוּא כּוֹלֵל
שְׁנֵי דְבוּרִים, אֲנָכִי וְלֹא יִהְיֶה לָּךְ,
שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּדְבוּר אֶחָד, וּשְׁנֵיהֶם רְמוּזִים בְּמִלַּת
בְּרֹאשִׁית, בְּגִלְלָה זֶה בְּרֹאשִׁי"ת, א"ב רְשִׁי"ת, א"ב
א' אֲנָכִי ב' לֹא יִהְיֶה לָּךְ, וְהַכֹּל בָּאוֹת אַחַת ב',
וְהִיא ב' מְבֹרָאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי מִי שֵׁישׁ לוֹ עֶבֶד וְהוֹצִיא
אוֹתוֹ לְחֵירוֹת מִשְׁעֶבֶדוֹ, יֵשׁ לְרַבּוֹנוֹ לְשִׁבַּח
אֶת עֲצָמוֹ בַּהּוֹצָאָה לְחֵירוֹת שֶׁל עֶבְדּוֹ? וְכִי הִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם כִּי גֵר יִהְיֶה זֶרַעְךָ וְכו',
יֵשׁ לְשִׁבַּח עֲצָמוֹ כְּמָה פְּעָמִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם? אָמַר לוֹ רַבִּי שִׁמְעוֹן: וְדַאי כָּךְ
הוּא, אֲבָל כָּאֵן לֹא מְשִׁבַּח הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
עֲצָמוֹ שֶׁהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַגָּלוּת, אֲלֹא חֲמִשִּׁים
פְּעָמִים הַזְכִּיר בַּתּוֹרָה יְצִיאַת מִצְרַיִם, לְהוֹדִיעַ
הַדְּרָגָה שֶׁהוֹצִיאָה אוֹתָם, שֶׁהִיא הַיּוֹבֵל, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהּ יוֹבֵל הִיא שְׁנַת חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְהֵם חֲמִשִּׁים

שְׁעָרֵי בִּינָה שֶׁנִּמְסְרוּ לַמֶּשֶׁה בְּסִינִי, פָּרַט לְאַחַד
שְׁלֹא נִמְסַר לוֹ, וְלִכֵּן הַזְכִּיר חֲמִשִּׁים פַּעַם בַּתּוֹרָה
יִצְיָאת מִצְרַיִם. אָמַר, הֲרִי וְדַאי הִתִּישְׁבָּה דַעְתִּי.
מִי זֶה אֱלֹהִים אֲחֵרִים? אֵלֹהֵי הַמָּמָנִים שֶׁל שְׁבָעִים
אַמּוֹת, וְסַמָּא"ל וְנַח"שׁ הֲרִי שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם,
בְּגִלְלֵי זֶה נָתַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה מִיָּמִין,
שֶׁהוּא חֶסֶד, וּמִשְׁמָאל שֶׁהוּא גְבוּרָה, שֵׁשׁ בָּהֶם
שְׁבָעִים פָּנִים לְהַנְצִיל מִשְׁבָּעִים אַמּוֹת, וְהַתּוֹרָה
נִתְּנָה מִמֵּימִן וְאֵשׁ, שֶׁהֵם שְׁנַיִם, לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל
מִסַּמָּא"ל וְנַח"שׁ, שֶׁהֵם מִמֵּימִן וְאֵשׁ, וּבְגִלְלָם נֶאֱמַר
לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנַי, וּכְנָגַד
שְׁבָעִים אַמּוֹת שְׁבָעִים נֶפֶשׁ, וּמִי שֶׁעוֹבֵר עַל
שְׁבָעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יִהְיֶה לָךְ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנַי, שׁוֹלְטִים שְׁבָעִים מָמָנִים
וְאַמּוֹת שֶׁל יֵצֵר הָרָע עַל שְׁבָעִים נֶפֶשׁ.

וְכַמּוֹה גִּלְגּוּלִים יָבֹאוּ לְאָדָם עַל הַחֲטָאִים הַלָּלוּ,
וְאִם לֹא חוֹזֵר הָאָדָם בַּתְּשׁוּבָה בְּגִלְגּוּלִים
הַלָּלוּ, אוֹתוֹ הַגּוֹף יוֹרֵד לְאֲבִדוֹן, הַגִּלְגּוּל הָרִאשׁוֹן
נִצָּבָע בְּצִבְעֵי לְבָן, וְרוֹכֵבֵת הַנֶּפֶשׁ עַל סוּס לְבָן
שֶׁהִיא הַגּוֹף, וְאִם חוֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, נֶאֱמַר בּוֹ אִם
יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ, וְאִם לֹא, יָבֹא
בְּגִלְגּוּל שֵׁנִי, וְרוֹכֵב עַל סוּס אָדָם, וְאִם חוֹזֵר

בְּתִשְׁבֻּבָה נֹאמַר עַל חֲטָאוֹ אִם יֹאדִימוּ כְּתוּלַע
כַּצֶּמֶר יִהְיוּ, וְאִם לֹא, חוֹזֵר וּמִתְגַּלְגֵּל בְּגִלְגּוּל
שְׁלִישִׁי, וְרוֹכֵב עַל סוּס יֶרֶק, וְזֶה הַגּוֹף.

וְהֵם מִזֵּל אַרְיָה, מִזֵּל שׁוֹר, מִזֵּל נֶשֶׁר, שְׁעֲלִיָּהֶם
נֹאמַר הֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל א"ל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ
עַם גָּבֵר, וְאִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ, לִנְפֶשׁ,
בְּשִׁלְשָׁה גִלְגּוּלִים, שְׁעוֹשֶׂה לָּהּ שָׂאֵר כְּסוּת וְעוֹנָה,
וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כָּסֶף, וְעַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל
וְעַל אֲרֻבָּעָה לֹא אָשִׁיבֶנּוּ, וְעַל אֲרֻבָּעָה, שֶׁהוּא מִזֵּל
אָדָם, לֹא אָשִׁיבֶנּוּ, שְׁלֹא יִקְלָקְלוּ אוֹתוֹ.

אָבִי לְצַדִּיקִים, וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְאֱלֹפִים, אֱלֹפִים
וְדָאִי, שְׁלֹשָׁה גִלְגּוּלִים בָּהֶם הוּא מְרוֹיַח
שְׁלֹשֶׁת אֱלֹפִים, שֶׁהֵם עוֹלָמוֹת שֶׁל כְּסוּפִים, וְלָמִי?
לְאַהֲבִיו וְלִשְׁמִירֵי מִצְוֹתָיו. לְרַשְׁעִים שֶׁהֵם לֹא
יִחְזְרוּ בְּתִשְׁבֻּבָה בְּשִׁלְשֶׁת הַגִּלְגּוּלִים הַלָּלוּ, נֹאמַר
בָּהֶם וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַזֵּאת מִקֶּרֶב עַמָּה.
אָמַר: רַבִּי, אִם כֵּן אֲנִי יוֹרֵד, אֵלֶּה שְׁבַע אֲרָצוֹת הֵן,
וְעוֹלָם לְשִׁבְעִים כְּנָגֵד שְׁבַעִים נֶפֶשׁ, וְשְׁבַע
אֲרָצוֹת הֵן: אֶרֶץ, אֲדָמָה, אֶרְקָא, גִּיא, צִיָּה, נִשְׂיָה,
תַּבֵּל, וְהֵם שְׁבַע מְדוּרֵי גִיהֶנָם. אוֹתָהּ נֶפֶשׁ שְׁלֹא
חֲזָרָה בְּתִשְׁבֻּבָה בְּשִׁלְשֶׁת אֵלֶּה, מוֹרִיד אוֹתָהּ

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמְדוּרֵי הַגִּיהֵנָם הַלָּלוּ, וְשֵׁם
נִשְׁכַּחַת לְדוּרֵי דוּרוֹת.

וְאִם הוּא צַדִּיק, נֹאמַר בּוּ כִּי שְׁבַע יְפוֹל צַדִּיק
וְקָם. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְאִם הוּא
צַדִּיק, לָמָּה יֵרֵד לָשֵׁם? אֵלָּא כְּדִי לְהוֹצִיא מִשָּׁם
כָּל נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ שֶׁהִרְהוּ תְּשׁוּבָה וּמִתּוֹ בְּקִצּוֹר
שָׁנִים, וְהוּא טוֹרַח בְּשִׁבְלּוֹ, זֶהוּ מֵאֵמֶר רֹאשׁוֹן
שֶׁהוּא בְּרֹאשִׁית.

תקון שלששים ושלשה

בְּרֹאשִׁית, זֶה מִצְוָה רִאשׁוֹנָה, שֶׁנִּרְמְזָה בְּשִׁלְשִׁים
וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים, שֶׁהֵם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם
אֱלֹהִיִּים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֹאשִׁית, עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת שֶׁנִּכְלָלוּ בָּהֶם. הַתְּקוּן
הָרִאשׁוֹן יֵרָאֶה, וְעַלֶּיהָ נֹאמַר רִאשִׁית חֲכָמָה יֵרָאֵת
יְהו"ה, שֵׁיִשׁ יֵרָאֶה וְיֵשׁ יֵרָאֶה. יֵרָאֵת יְהו"ה זֶה
הַשְׁכִּינָה, הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה, יֵרָאֶה רָעָה זֶה רְצוּעָה
לְהִלְקוֹת אֶת הָרָשָׁעִים, וּמִי הוּא? סֵם הַמּוֹת שֶׁל
סמא"ל, הַנִּקְבָּה שָׁלוּ, יֵרָאֵת יְהו"ה הִיא שְׁכָר לְמִי
שֶׁשׁוּמֵר מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, יֵרָאֶה רָעָה הִיא
רְצוּעָה לְהִלְקוֹת אֶת מִי שֶׁעוֹבֵר עָלֶיהָ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אֶלְעָזָר בְּנִי, יֵשׁ מִי שִׁירָא
מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי שְׁיִיחֲיוּ אֶת בְּנֵי

וַיַּגְדֵּל עָשְׂרוֹ בְּעוֹלָם הָזֶה, וְאִם חָסַר מִזֶּה, אֵינוֹ יֵרָא מִמֶּנּוּ, זֶה לֹא שָׁם לוֹ אֶת יִרְאָת יְהוָה לְעֶקֶר, אֲבָל מִי שִׁירָא אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּין בְּטוֹב בֵּין בְּצָרָה, זֶהוּ מִי שֵׁשׁם אֶת יִרְאָת יְהוָה בּוֹ לְעֶקֶר, שִׁשְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת הֵן שֶׁל יִרְאָה, יֵשׁ יִרְאָה בֵּין בְּטוֹב בֵּין בְּצָרָה, וְיֵשׁ יִרְאָה שִׁירָא אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּטוֹב וְלֹא בְצָרָה, וְיֵשׁ יִרְאָה שְׁלֹא שָׁם אוֹתָהּ עָלָיו לְעֶקֶר, בֵּין לְטוֹב בֵּין לְצָרָה. צָדִיק גָּמוּר שָׁם אוֹתָהּ עָלָיו לְעֶקֶר בֵּין לְטוֹב בֵּין לְדִין, הַבִּינוּנִי שָׁם אוֹתָהּ עָלָיו לְטוֹב וְלֹא לְדִין, הַרְשָׁע הַגָּמוּר לֹא שָׁם אוֹתָהּ עֶקֶר, לֹא בְטוֹב וְלֹא בְדִין. וְלָמָּה הַשְׂכִּינָה נִקְרְאת יִרְאָה? שֶׁהִרִי הִיא נִטְלָה מִצֵּד הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. אֲלֹא כִּמוֹ שֶׁהָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי נוֹטֵל מֵרַחֲמִים וְדִין, שֶׁהֵם יָמִין וּשְׂמָאל, כֵּךְ הִיא נוֹטֵלֶת מִשְׁנִיָּהֶם, מִצֵּד הַשְׂמָאל זֶה נִקְרְאת יִרְאָה, פָּחַד יִצְחָק, שֶׁמִּצֵּד הַיָּמִין נִקְרָא אֱהָבָה, וְזֶה הַמִּצְוָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְאֶהֱבַת עוֹלָם אֶהֱבִיתָ עַל כֵּן מִשְׁכָּתִּיךָ חֹסֵד.

וּמִצֵּד שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ נִקְרָא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי אוֹר וְנֵר, וְהַשְׂכִּינָה אוֹרָה, אֲבוּקָה. אוֹרָה – לְיִהוּדִים הִיְתָה אוֹרָה, אֲבוּקָה – כֵּךְ פֶּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁצָּדִיקִים עוֹמְדִים לִפְנֵי הַשְׂכִּינָה כְּנֵר

לפני האבוקה, מצד הימין יהו"ה, ומצד השמאל
 אדנ"י, ששם הדין, ומשום זה ביום הראשון
 ויאמר אלהי"ם יהי אור, משום שחמשה אור הם
 ביום הראשון, והם ה' העליונה, ומשם מאירים,
 י' בשמאל, וזה נר, וזה ה"י מן אלהי"ם, ה' לימין
 י' לשמאל, (ו' מל"א משניהם העמוד האמצעי, בן י"ה, וזהו סוד
 אלהי"ם מל"א ה"י, זו כתובה ראשונה. וסוד הדבר – ה"א, אלהי"ם זה מליא"ה
 בהפוך אותיות, וזו ה' זעירה, שהיא מלאה משלש אותיות, ונעשית היו"ה,
 למעלה הוא היו"ה, ובה מתחילים אותיות התורה ה"ו ואחר כך ט"י, ואנה
 נמצאת ה' אחרונה? אלא ד' היתה להיות ה', אלא מי גרם שפירח ממנה ו'
 שהוא הדרך שלה? אלא נתנני שוממה כל היום דוה, וזהו הוד שהוא הדרך שלה,
 שהוא חזר דוה באלף החמישי, משום שפירח ממנה ירך, שעליו נאמר ותקע
 כף ירך יעקב, נודע שמימין מתחילה למנות האות ד' עד נצח, והוד הוא הדרך,
 השלמות שלה, וזהו שנתן למשה, וזה שנאמר ונתן הוד למשה).

תקון שלשים וארבעה

בראשית, ב' נקבה פתוחה לקבל מימין,
 לאותו (מאותו) שגומל עמה חסד,
 ולמה? שהאות י' על ראשו כמו זה ג', ומשום
 זה הרוצה להחכים ידרים, אם כן, למה ג' אחר
 לב'? אלא סוד הדבר – ואיש אשר יקח את
 אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערוته
 והיא תראה את ערותו חסד הוא, ב' החזירה

פְּנִיָּה מֵא, ג' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מֵב, ד' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה
מֵג, ה' הַחֲזִירָה פְּנִיָּה מֵד, כָּל הָאוֹתִיּוֹת הַחֲזִירוּ
פְּנִיָּהן זו מִזו, וְאֵינָן פָּנִים בְּפָנִים, וְלָמָּה? אֵלָּא
סוּד הַדְּבָר – וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וְכוּ, וְלָמָּה
מִחֲזִירוֹת פָּנִים זו מִזו? בְּשִׁבְלֵי הָעֲרִיּוֹת שֶׁהֵן
כְּנֶגְדָם, א' כְּנֶגֶד אֲרוֹר שֶׁהוּא עֲרוּה, וְעָלִיו נֶאֱמַר
אֲרוֹר שֶׁכֵּב עִם אַחֲתוֹ, שֶׁהָעֲרִיּוֹת הִלְלוּ, כָּל אֶחָד
שׁוֹכֵב עִם אִמּוֹ וְעִם אָחוֹתוֹ וְעִם בִּתּוֹ, וּמִחֲזִירוֹת
פָּנִים אֶלֵיהֶם, שְׁאִין לָהֶם בִּשְׁת פָּנִים, אֲבָל
הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת מִחֲזִירוֹת פְּנִיָּהן בְּבִשְׁת
בְּעֲנֻוָּה, עֲרִיָּה תַעֲזוֹר, וּבִגְלָלָה נֶאֱמַר וְלִפְנֵי עוֹר לֹא
תִתֵּן מִכְשׁוֹל, עוֹר שֶׁהוּא עוֹר, וְסוּד הַדְּבָר – עָרוֹם
רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר.

וְאַחֲרֵי כֵן כְּשֶׁמִּתְפַּשְׁטִים מֵהֶם, כָּלֵם מִתִּיחָדִים
וְלֹא יִתְבַּשְּׁשׁוּ, וּמִתִּיחָדִים אֵב עִם אֵם, אָח
עִם אָחוֹתוֹ. כָּעֵת שֶׁעֲרוּה בִּינֵיהֶם, יֵשׁ פִּירוּד
בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהו"ה, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כִּי הִמּוֹת יִפְרִיד
(בֵּין אֲחִים) בִּינֵי וּבִינָן. אַחֲרֵי שֶׁהָעֲרִיּוֹת עוֹבְרוֹת מֵהֵן,
יְהִיָּה יְהו"ה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, וְהַסּוּד שֶׁל אֶחָד –
אֶחָד ד', הָעֲרוּה שֶׁל שְׁנֵיהֶם אַחֵר. בְּזִמָּן שֶׁמִּסְתַּלַּק
הַקּוֹץ מִד' שֶׁל אֶחָד נִשְׁאַר אַחֵר, וְעָלִיו נֶאֱמַר וְסוּד
אַחֲרֵי אֵל תִּגָּל.

תקון שלשים וחסמה

בְּרֵאשִׁית, בְּתֵשֶׁר"י נִבְרָא הָעוֹלָם, חֶסֶד א'
 לְהִיּוֹת בְּרֵאשִׁית, זֶה אָדָם שֶׁנִּבְרָא
 בְּתֵשֶׁרִי, וּמִשּׁוֹם שֶׁעֲתִידָה הָאָרֶץ לְהִתְקַלֵּל בְּגִלְלוֹ,
 זֶהוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרָהּ. הִסְתַּלַּק מִן תֵּשֶׁרִי
 וּפָתַח בָּב' שֶׁהִיא בְּרָכָה שֶׁתִּתְּבַרֵךְ הָאָרֶץ,
 וּלְהוֹצִיא אוֹתָהּ מִן הַקְּלָלָה, וְלֹא עוֹד, אֲלֹא מִשּׁוֹם
 שֶׁתֵּשֶׁרִי הוּא דִין, לֹא נִזְכָּר שֵׁם בְּתֵשֶׁרִי, שֶׁלֹּא
 יִתְּכֵן בּוֹ פַּעַם אַחֲרָת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב נֵר יְהו"ה
 נִשְׁמַת אָדָם.

תקון שלשים ונשמה

בְּרֵאשִׁית, שֶׁהוּא שִׁבְת בְּרֵאשִׁית, שֶׁהָרִי שִׁבַּע
 שְׁבָתוֹת הֵן, וְלִכְל אַחַת יֵשׁ לוֹ
 שָׁשָׁה יָמִי הַמַּעֲשֶׂה, וְכָל יוֹם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הוּא אֶלֶף שָׁנִים, זֶהוּ שְׁכָתוֹב כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיךָ וְכו'. וְשִׁבְת בְּרֵאשִׁית שִׁשֶּׁת הַיָּמִים שֶׁלֹּ
 הֵם שְׁנֵי אֲלָפִים תְּהוּ, שְׁנֵי אֲלָפִים תוֹרָה, שְׁנֵי
 אֲלָפִים יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ.

שְׁנֵי אֲלָפִים תְּהוּ – וְהָאָרֶץ הִיָּתָה תְּהוּ, שְׁנֵי
 אֲלָפִים תוֹרָה – וְרוּחַ אֱלֹהִי"ם מְרַחֶפֶת עַל
 פְּנֵי הַמַּיִם, וְאֵין מַיִם אֲלֹא תוֹרָה, פְּנֵי הַמַּיִם – שְׁנֵי

הַפָּנִים שְׁלָה, שֶׁהֵן מַצּוֹת עֲשֵׂה וּמַצּוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה, לְבָן וְאֶדָם, יְמִין וּשְׂמָאל, וְאֵלָה הֵם שְׁנֵי
אֲלָפִים תּוֹרָה, שְׁנֵי אֲלָפִים יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ. וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵי־ם יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר עַל כֵּן
בְּאוֹרִים כְּבָדוֹ יְהו"ה, עַל כֵּן וַדַּאי, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
וַיְהִי כ"ן, וְהֵם שִׁבְעִים, וְעַל שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הִלְלוּ
נֶאֱמַר דּוּ פְּרָצוּפִים זָכָר וּנְקֵבָה. יְהִי אֹר – זֶה
פָּסַח, אֹר לְאַרְבָּעָה עָשׂוֹר, וַיְהִי אֹר – רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיְהִי הַיּוֹם, כָּאֵן וַיְהִי וְשֵׁם וַיְהִי,
וּבְכָל מָקוֹם וַיְהִי לְשׁוֹן צֶעַר.

שַׁבָּת בְּרֵאשִׁית נִקְדָּה בְּחֻלָּל שְׁלָה, (שְׁהִיא שַׁבַּת בְּרִית),
י' שַׁבַּת חֻלָּל, חֻלָּל אֶת מִי? אֶת אוֹתָהּ
נִקְדָּה, מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוֹמָת, לְמִי שֶׁמְכַנִּים נִכְרִיָּה
בְּחֻלָּל שְׁלָה, שְׁהִיא רְשׁוֹת הָרַבִּים, יֵין נֶסֶךְ זוֹנָה,
וּמִשּׁוֹם זֶה כָּאֵן צָרִיךְ יִרְאֶה, וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית יִר"א
שַׁבָּת. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֵת
שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ, וּמִי שֶׁמְכַנִּים רְשׁוֹת נִכְרִיָּה בְּחֻלָּל
שְׁלָה, שְׁהִיא רְשׁוֹת הָרַבִּים, יֵין נֶסֶךְ זוֹנָה, עָלָיו
נֶאֱמַר אֶת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טָמֵא וְנִכְרְתָה וְכו',
וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה הִיא אוֹת שֶׁל שַׁבַּת, אוֹת שֶׁל יָמִים
טוֹבִים, אוֹת שֶׁל תְּפִלִּין, אוֹת שֶׁל בְּרִית מִילָה,
עֲטֻרַת הַבְּרִית, כֶּתֶר שֶׁל סֵפֶר תּוֹרָה קוֹרְאִים לוֹ,

כְּתָר בְּרֹאשׁ כָּל צַדִּיק, הַנִּקְדָּה שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר אָדָם
וַחֲוָה שֶׁהָיוּ דוֹ פְּרָצוּפִים, וְעָלֶיהָ אִמְרָה הַלְבָנָה אִי
אֶפְשָׁר לְשָׁנֵי מַלְכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכְתָר אֶחָד.

הַפֹּדֵד הַזֶּה נִמְסַר לְחֻכְמֵי הַלֵּב, (זו) (ד' ו') הִיא
ה' אַחֲרוֹנָה, שְׁשִׁנֵּיהֶם י', וּבָה נַעֲשׂוּ
אֶחָד, וְהַנִּקְדָּה הַזֹּאת הִיא סְתוּמָה וַחֲתוּמָה בְּשֵׁשֶׁת
יָמֵי הַחֹל. זֶהוּ שְׁכָתוּב יִהְיֶה סָגוּר בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֶׂה, בְּמָה? בָּאוֹת ו', (ב') סְתוּמָה בָּאוֹת ו',
בּו' יָמוֹת הַחֹל, וּבִיּוֹם הַשְּׂבִיעִי נִפְתַּח לְקַבֵּל
אֶת בְּעָלָהּ, וּמִשּׁוֹם זֶה הַזְּוֹג שֶׁל תַּלְמִידֵי
חֻכְמִים מִשְׁבֵּת לְשִׁבְתָּהּ, וַיּוֹרְשִׁים נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
חֲדָשׁוֹת לְבָנֶיהֶם.

וּמִשּׁוֹם זֶה הַנִּקְדָּה נִקְרָאת בְּתוּלָה, וְאִישׁ לֹא
יִדְעָהּ, כִּשְׁהִיא גֵל (ג) נֶעוֹל מַעֲיֵן חָתוּם,
עַד שֶׁנִּפְתַּח לְבַעָלָהּ, וּכְשֶׁהִיא סְתוּמָה, נִקְרָאת
יִרְאָה, בְּכָל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל שֶׁהִיא סָגוּרָה וּשְׁמוּרָה
בְּעֶשֶׂר אֲמִירוֹת וּשְׁלָשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִיִּם, שֶׁהֵם
אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַגְּבוּרָה, שֶׁשֶׁם בִּינָה,
בְּשִׁבְתָּהּ וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם, וַיְכַלּוּ הַחֹסֶד שֶׁל הַיָּמִין
כּוֹלֵל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת, שֶׁשֶׁם חֻכְמָה, כְּמוֹ
שֶׁאֲמָרְנוּ הַרוֹצֶה לְהַחֲכִים יְדָרִים. יִרְאָה בְּשֵׁשֶׁת
יָמֵי הַחֹל, אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ, אֶהְבֶּה בְּשִׁבְתָּהּ,

כְּכֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ. כְּשֶׁנִּפְתַּחַת לְבַעְלָה
נִקְרָאת אֵהָבָה, וּמִירָאָה וְאֵהָבָה נִתְּנוּ מִצּוֹת עֲשֵׂה
וְלֹא תַעֲשֶׂה.

תקון שְׁבָעָה וּשְׁלָשִׁים

בְּרֵאשִׁית הוא בְּרִי"ת, וְדָאִי כִּשֶׁהוּא בְּלִבוֹשִׁים
שֶׁל הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ שֶׁהֵן עֲרָלָה
וּפְרִיעָה, שֵׁם צָרִיךְ יִרְאָה, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר לֹא יִהְיֶה
לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי, וְהָאוֹת הַזֹּו אֵין
יורָשִׁים אוֹתָהּ אֶלָּא יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵין אוֹת בְּרִית עַד
שְׁמַעְבִּירִים אֶת הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ מֵהֶם, שֶׁהֵן עֲרָלָה
וּפְרִיעָה עִם הַטָּפֹת דָּם.

שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הֵן בְּעֲרָלָה כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת
הָאֵגוֹז, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ
וְבָהּ וְחֶשֶׁךְ. תְּהוֹ – קוֹ יֶרֶק, קְלָפָה רִאשׁוֹנָה, בָּהּ
– קְלָפָה שְׁנִיָּה, חֶשֶׁךְ – קְלָפָה שְׁלִישִׁית, וְשְׁלֹשׁ
אֵלוֹ זֹו עַל גַּב זֹו, כְּנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הָעֵין,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְלֹא תִתּוּרוּ אֲחֵרִי לְבִבְכֶם וְאֲחֵרִי
עֵינֵיכֶם וְכו', כְּנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הַקֶּשֶׁת שֶׁבָּהֶם
נִקְרָא בֵּת עֵין, שֶׁהִיא נִקְדָּה אוֹת בְּרִית, עֲלִיָּה
נֶאֱמַר וּרְאִיתִיָּה לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים כָּל גּוֹיִם וְכו' כִּי אֲמִילָם, וּמִתִּי
יַעֲבִיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ מִן

הָעוֹלָם וַיִּזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם? בְּזִמְן הַגָּאֻלָּה. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וְלֹא יִכְנֹף עוֹד מוֹרִיד, מָתִי? אַחֵר
שִׁיעֲבִירוּ שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת הָרְעוֹת מִמֶּנָּה, וּבְזִמְן
שֶׁהִיא מְתַלַּבֶּשֶׁת בְּקְלָפוֹת הַלָּלוּ, הִיא אוֹמֶרֶת אֶל
תְּרַאנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחֶרֶת, שְׁבִקְלָפוֹת הַלָּלוּ הִיא
מִתְחַלֶּלֶת, וּמִשּׁוּם זֶה מְחַלְלִיהָ מוֹת יוֹמֶת.

תהו"ם הִיא הַמּוֹ"ת, אֵלֶּיּוֹ צָרִיד פְּרִיעָה עִם
הַטָּפֶת דָּם, וְעַד שֶׁנִּפְרַעַת הַפְּרִיעָה הַזֹּו,
הִיא לֹא מִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְלֹא תִהְיֶה אוֹת בְּעוֹלָם,
וְסוֹד הַדָּבָר, כְּשֶׁעוֹבְרִים מִמֶּנָּה עָרְלָה וּפְרִיעָה,
רוֹמָא וְקוֹשְׁטָאנְדִּינָא, מִיַּד מִתְגַּלֶּה הָאוֹת בְּעוֹלָם
לְאוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי
שְׁלַחְתִּיךָ, לְקַיֵּם בּוֹ הַכָּתוּב כִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

ומי שום זֶה, אֲלַעֲזֹר בְּנִי, אֶל תִּצְפֶּה לְרַגְלֵי מְשִׁיחַ,
עַד שֶׁתִּרְאֶה אֶת הַקֶּשֶׁת בְּגוֹנִיָּה
הַמְּאִירִים, אוֹ עַד שִׁתְּגַלֶּה אוֹת בְּעוֹלָם. מֶה זֶה
אוֹת? אֵלֹא דֶרֶךְ כְּכֹב מִיַּעֲקֹב, זֹו הָאוֹת י', אוֹת
בְּרִית. וּמִיַּד וְקָם שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל אֵלֶיהָ, אוֹתוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ.

בא וִרְאֶה, יוֹם אֶחָד שְׁאַלְתִּי אֶת אֱלֹהֵינוּ, לָמָּה
שָׁמַיִם הָעָרְלָה בְּכָלִי עָפָר? אָמַר לִי, שְׁמַעְתִּי

בִּישִׁיבָה, שְׁעָרָלָה הוּא נָחֵשׁ, וְכִיּוֹן שְׁמַעְבִּירִים
אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ, צָרִיךְ לִתֵּת לוֹ מְזוֹנוֹ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב
וְנָחֵשׁ עֵפֶר לַחֲמוֹ, וּבּוֹדָאִי, בְּנִי, בְּזֶה נֶצַל אָדָם
מִדִּין חֲבוּט הַקֶּבֶר, וְהָדָם שְׁמַטִּיפִים מִהַפְרִיעָה,
לִתֵּת מְזוֹן לְאוֹתוֹ הַכָּלֵב שֶׁהוּא רוֹצֵחַ, וּבְזֶה נֶצַל
אָדָם מִחֲרָבוֹ שֶׁל מֶלֶאךָ הַמּוֹת.

וַעֲלֵ כֵּן אָמַר אָדָם הָרֹאשׁוֹן לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, מִי מַצִּיל בְּנֵי מַחֲרָב הַמֵּתֵהֶפְכֶת? אָמַר
לוֹ, חָרַב הַמִּלָּה, כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עֲשֵׂה לָךְ חֲרָבוֹת
צוּרִים, וְחֲרָבוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשׁ עֲשֵׂרָה
פִּיפִיּוֹת, כִּנְגֵד מִלָּה וּפְרִיעָה וּמַצִּיצָה וּשְׁלֹשׁ
עֲשֵׂרָה בְּרִיתוֹת שֶׁנִּכְרְתוּ עָלֶיהָ, וְכֵן הַתּוֹרָה מַצִּילָה
אֶת הָאָדָם מִשֶּׁשׁ עֲשֵׂרָה פִּיּוֹת הַחֲרָב, כָּמוֹ שֶׁאָמַר
שְׁלֹמֹה עֵץ חַיִּים הִיא, שְׁעוּלָה לְשֶׁשׁ עֲשֵׂרָה.

וּבִנְגֵד שְׁנֵי אֱלֹהִים אָמְרָה תּוֹרָה לֹא תִרְצַח וְלֹא
תִנָּאֵף. לֹא תִנָּאֵף כִּנְגֵד נָחֵשׁ אֲשֶׁת זְנוּנִים,
לֹא תִרְצַח כִּנְגֵד סַמָּא"ל, וְאָמַר דָּוִד עָלָיו, הִצִּילָה
מִחֲרָב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדַתִּי. שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת
הָעָרְלָה הֵן מִשְׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה, כִּנְגֵד הָעָרְלָה,
הוּא הָעוֹן. וְהִינּוּ מֵה שֶׁתִּקְנּוּ בַתְּפִלָּה אֲצִלָּם,
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן – זֶה עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית –
זֶה מִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהָשִׁיב אָפוֹ – זֶה אָף, וְלֹא

יעיר כל חמתו - זו חמה, ומי שמכניס את
הברית לרשות נכריה, ארבעה הללו שולטים
עליו. זהו שכתוב והמים גברו מאד מאד על
הארץ. על הארץ - זה הגוף שלו, וארבע פעמים
נאמר בפרשת נח ויגברו המים, גברו, כנגדם,
והרי פשוטו.

ערלה ופריעה, שמעתי שהן רומי רבתי ורומי
הקטנה, בזמן שתעברנה מן העולם,
מתגלה אות הברית, שהיא בת עין, ציון, שהיא
נקדת העולם, שבזמן שהקלפות הללו שולטות
בעולם, חוזר העולם לתהו ובהו. זהו שכתוב
והארץ היתה תהו ובהו, בזמן שתבא הגאולה,
מיד ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. ה'יה אור
לא כתוב, אלא יהי (ויהי אור) אור, ויהי ערב ויהי
בקר יום אחד, ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד
ושמו אחד.

תקון שמונה ושלשים

בראשית ברא אלהים, פתח ואמר בשושנה
בין החוחים וכו', בשושנה יש
חמשה עלים מבפנים וחמשה עלים מבחוץ, והם
ה"ה, השרביט שלה ו', התפוח שלה י', והכל
אלהים. חמש האותיות שלו ה' חמשה עלים

מבחוץ, ה' חמשה עלים מבפנים, י' תפות, ו'
מל"א שרביט.

בזמן שהשונה הזו היא בגלות, היא אטומה.
בזמן שתהיה גאלה בעולם, נפתחת
בחמשה אור. זהו שכתוב ויאמר אלהים יהי
אור, ובאותו הזמן שנפתחת, מתלבשת בכמה
לבושים של אורות התורה, ומתקשטת בכמה
קשטים של מצוות עשה, ובזמן שנפתחת
ומתקשטת בקשויטה, בארבעה בגדי לבן שהם
יהו"ה, ובארבעה בגדי זהב שהם אדנ"י,
בארבעת בתי תפלין של יד ובארבעת בתי תפלין
של ראש שהם כנגדם. ארבעה לבושי כהן
הדיוט, הם כנגד ארבע כנפות כסותך אשר
תכסה בה.

ובשמות תקנות בלבושים הללו, מיד נפתח
ההיכל אליה. זהו שכתוב
אדנ"י שפתי תפתח, ולקול נעימות הרמונים
והפעמונים של לבושה, נאמר בחיות ואשמע את
קול כנפיהם, וכשישראל אומרים קריאת שמע,
מה כתוב בה? וישמע את הקול מדבר אליו,
הקול נשמע אליה מבין שני הכרובים, שהם דו
פרצופים, וכשמתיחד הדבור עם הקול, נעשים

קול דממה דקה, וזו תפלה בחשאי, ובאותו זמן,
 מי שרוצה לבקש בקשתו יבקש, שבאותו זמן
 יהיה עת רצון, שהרי שני השמות כאחד –
 יאהדונה"י, אז תקרא ויהו"ה יענה, מיד א"ז
 יאהדונה"י, שני שמות ושמונה אותיות שבהם,
 הרי עשר, (וזה סוד ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו', זהו
 החבור של חתן וכלה, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה וכו', וזה סוד ואמר
 כל העם אמ"ן).

ועד שיצאו בני ישראל מן הגלות, לא יהיו בזוג
 אחד, ובזמן שיצאו ישראל מן הגלות,
 יתחברו כאחד. באותו זמן א"ז ישיר משה, ומיד
 ויאמר אלהי"ם יהי אור, שהוא יציאת הגלות.
 באותו זמן שהגבירה רוצה להכנס להיכלה, קול
 עולה ברומי הרקיעים ויאמר כך: המחתות
 הרבים של הישיבה העליונה והתחתונה של
 נשמות קדושות, התתקנו למול הגבירה שבאה
 להתתקן, לגאל את בניה מן הגלות. באותו זמן
 כמה בעלי שופרות ובעלי קולות ובעלי ברקים,
 שנאמר בהם ויהי קולות וברקים וענן כבד על
 ההר וקול שופר חזק מאד וכו', משה ידבר
 והאלהי"ם יעננו בקול, באותו זמן משה ידבר
 עם השכינה. זהו שכתוב פה אל פה אדבר בו,

וְהָאֱלֹהִיִּים, שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל,
שְׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצִי, וְהָרִי פֶרְשׁוּהוּ בְּעֲלִי
הַמִּשְׁנָה בְּקוֹלוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.

וּבָאוּתוֹ הַזְמַן, הַשְׁכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה
עוֹלוֹת זוֹ עַל גֹּב זוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַר
סִינִי, שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר, מִי
בְּזֹאת עוֹלָה, מִי – הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁבָה פֶתַח
הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּהַר סִינִי אֲנִכִּי.

קָם זִקֵּן אֶחָד מֵאַחֵר הֶצֶל שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר:
רַבִּי רַבִּי, הָרִי רָאִיתִי שֶׁנֶּאֱמַר מִן הַשָּׁמַיִם
הַשְּׁמִיעֶךָ אֶת קִלּוֹ לִיִּסְרָךְ וְכוּ', וּבְמָקוֹם אַחֵר
שְׁמַעְתִּי שֶׁדִּבֶּר עִם יִשְׂרָאֵל מִצַּד שֶׁל הַמַּלְאָכִים,
שֶׁכֶּךָ פֶּרְשׁוּהוּ, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שִׁיצָא מִפִּיו
נַעֲשֶׂה מְלָאךְ, וְזֶהוּ וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת
וְאֵת הַלְפִידִם, וּבְמָקוֹם אַחֵר אָמַר הַכָּתוּב אַחַת
דְּבַר אֱלֹהִיִּים שְׁתִּים זוֹ שְׁמַעְתִּי. מַה זֶה?

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: זִקֵּן זִקֵּן, שְׁמַעְתִּי שְׁבָאָדָם נָתַן
הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים, נִשְׁמָה
וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ, הַנִּשְׁמָה מְכַסֶּה הַכְּבוֹד, שֶׁם יוֹרֶדֶת
הַשְׁכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה כְּלוּלָה מִשְׁלֹשׁ סְפִירוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת, וְעֲלִיָּהֶן נֶאֱמַר אַחַת דְּבַר אֱלֹהִיִּים שְׁתִּים

זו שְׁמַעְתִּי, אַחַת וּשְׁתַּיִם – הָרִי שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת
עֲלִיוֹנוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶן אַחַת, אַחַת וְאַחַת, שְׁלֹשָׁה
אַחָדִים, וְזֶהוּ אַחַת דְּבַר אֱלֹהִיִּם שְׁתַּיִם זו
שְׁמַעְתִּי, ז"ו – בָּה עוֹשֶׂה אוֹתָם אֶחָד.

וְאַחֲרֵי כֵן דְּבַר עֲמוֹ מִהְרֹחַ, שֶׁהוּא מִטְרֹוֹן,
כּוֹלֵל כָּל צָבָא הַשָּׁמַיִם שְׁלֵמֻטָּה, מְשׁוּם
שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בּוֹ וְרוֹכֵב עָלָיו הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי
הַכּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, וְלִכְּן בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר
שִׁיצָא מִמֶּנּוּ, הִיָּה יוֹצֵא מִמֶּנּוּ מִלְאָךְ, וְזֶהוּ וְכָל
הָעַם רֵאִים אֶת הַקּוֹלֵת. אַחֲרֵי כֵן יֵרְדֶה הַשְּׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה עֲשִׁירִית בְּאוֹפֶן, שֶׁהוּא נֶפֶשׁ הָאָדָם
מְשֻׁם, וְנֶאֱמַר בּוֹ וְעַל הָאָרֶץ הִרְאָךְ אֶת אֲשׁוֹ
הַגְּדוּלָּה, מְשׁוּם שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר וְהָיָה אוֹפֶן אֶחָד
בְּאָרֶץ, כְּדִי שִׁישְׁמַע קוֹלוֹ וְדְבוּרוֹ מִן הַכֶּסֶּא
וְהַמְּלָאכִים וְשָׁמַיִם וָאָרֶץ, שִׁיִּפִּירוּ בּוֹ בְּכָל מַעֲלָה
וּמִטָּה כְּנִשְׁמָה שֶׁשְׁלֵטוֹנָה בְּכָל הַגּוֹף וְאֶפְלוֹ
בְּאֵיבָר קָטָן, וְאֵין אֵיבָר פְּנוּי מִמֶּנָּה.

סדר הלימוד ליום ט תמוז [יום 275 בשנה]

תקון תְּשַׁעָה וּשְׁלֹשִׁים

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֲשׁ"ר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ וְכו', אֶהְיָה אֲשֶׁר אֶהְיָה,

אֲשֶׁר בְּאֲשְׁרֵי כִי אֲשֶׁרוֹנִי בְּנוֹת, וְזוֹ הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ, עַל כָּל
מִצְוָה וּמִצְוָה, שֶׁהֵן פֶּטֶר כָּל רַחֵם, שֶׁהֵם מֵאֲתִים
אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה, שֶׁכֵּלֶן קְשׁוּרוֹת בְּצַדִּיק שֶׁהוּא
כָּל, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, שֶׁנִּפְתָּח (פֶּטֶר כָּל) רַחֵם, שֶׁהֵן
מֵאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְעָלִיו
נֶאֱמַר אֲשֶׁר קִדֵּשׁ יָדִיד מִבֶּטֶן, וְזוֹ הָאֵם שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהּ מִבֶּטֶן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ, (וְזֶהוּ הַקֶּרֶחַ הַנוֹרָא). אֲשֶׁר –
שֶׁהִיא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו – בְּצַדִּיק,
שֶׁהוּא קִדֵּשׁ יָדִיד מִבֶּטֶן. וְצִוָּנוּ – עָלֵיהֶם, מִשּׁוּם
שֶׁהוּא מִצְוָה וְעוֹשֶׂה. וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ – זֶה
הַעֲמֹד הָאֲמִצְעִי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ קִדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל
לִיהוָה, וְצִוָּנוּ – שֶׁכֵּךְ הוּא מִצְוָה וְעוֹשֶׂה. וְעוֹד
קִדְּשָׁנוּ – מִצַּד הַשְּׂמָאל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת
הַלְוִיִּם, וְאִין קִדֵּשׁה פְּחוֹת מַעֲשָׂרָה, וְאֵלּוּ עֲשָׂרָה
מֵאֲמָרוֹת, (שֶׁהִיא קִדֵּשׁ לִי כָּל בְּכוֹר, שֶׁהוּא כְּתוּר עֲלִיּוֹן וְחֻכְמָה שֶׁהִיא
יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה), שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִיִּם
יְהִי אוֹר.

וְצִוָּנוּ עַל, מִצַּד הַיָּמִין שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הוֹקֵם עַל,
שֶׁשֶּׁם כָּל הַבְּרָכוֹת לְיָמִין, שֶׁהֵם מֵאָה
בְּרָכוֹת כְּחֻשְׁבוֹן ע"ל, שְׁאוֹת י' עִם ק' עוֹלָה
לְמֵאָה, שֶׁהִיא הַקֶּרֶבֶן שֶׁל הַכָּל, מִצַּד הָאֵב – רֹאשׁ,

מַצַּד הָאֵם – אֲשֶׁר, מַצַּד הָאָב – מַצָּוָה, מַצַּד הָאֵם –
 עוֹשֶׂה, וּמַצָּוָה זֶה עֵץ פָּרִי, וְעוֹשֶׂה זֶה עוֹשֶׂה
 פָּרִי, וְשִׁמְעֵנוּ שֶׁהֵם גּוֹף וּבְרִית שְׁמֵחַ שִׁיבִים אֶחָד,
 עָלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׁתֵּי כְּתַפֶּת חִבְרַת. כְּמוֹ שֶׁהֵן
 חוֹבְרוֹת, כִּף הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה
 חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֶל אַחֻתָּהּ.

עוֹד אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנּוּ, וְלֹא אָמַר
 קִדְּשָׁתָנוּ וְצוּיָתָנוּ, אֲשֶׁר הוּא אֲשֶׁר אֱהִי"ה
 וְדָאִי, וְזֶה כְּתָר עֲלִיוֹן, מַצַּד הַנִּקְבָּה נִקְרָא אֲשֶׁר,
 וּמַצַּד הַזָּכָר נִקְרָא רֹאשׁ, הָרֹאשׁ שֶׁל כָּל
 הָרֹאשִׁים. קִדְּשָׁנוּ זֶה אָבָא (סבא), שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְהִי אֹר. וְצוּנּוּ – זוֹ הָאֵם,
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיְהִי אֹר, וַאֲיֵן הָוְיָ"ה אֶלָּא עַל יְדֵי
 עֲשִׂיָּה, וּשְׁנִיָּהֶם לְיָמִין וּלְשְׂמָאל.

וְכִי מַצָּוָה וְעוֹשֶׂה עַל הַמַּצָּוָה שֶׁהִיא שְׂכִינָה? זֶה
 הָעֲמּוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְכֵן צָדִיק בְּצִלְמוֹ
 וּכְדָמוֹתוֹ, וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי בְכָרֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְעַל שֵׁם הַצָּדִיק נִקְרָאוּ צָדִיקִים, זֶהוּ
 שְׁכָתוֹב וְעִמָּךְ כָּלֵם צָדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ.

וְעוֹד אָנֹכִי יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא,

וכי מי שהוא תחת שעבוד אדונו, ורבונו הבטיח לו להוציאו לחרות והוציא אותו, יש לו לשבח את עצמו שהוציאו מתוך השעבוד? והרי הקדוש ברוך הוא אמר לאברהם כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, והרי הוא הבטיח להוציא את בניו מן הגלות, זהו שכתוב ואחרי כן יצאו ברכש גדול, והוא משבח את עצמו כמה פעמים אשר הוצאתיך מארץ מצרים?

אמר לו: בני, יפה אמרת, אבל זה לא לשבח את עצמו, אלא כל ספירה וספירה נקראת ראש לחברתה, וכדי להודיע להם מאיזה מקום הוציא אותם מתוך השעבוד, פתח באנכי, והזכיר אשר הוצאתיך מארץ מצרים וגומר חמשים פעמים, כנגד חמשים שערי בינה.

ועוד אשר קדשנו, אמר רבי אלעזר: אבא, הרי אם העמוד האמצעי הוא מצוה ועושה, הֲיָה לו לומר בשבילו אשר קדשני וצוני, מה זה אשר קדשנו וצונו? אמר לו: ודאי, יפה אמרת, בודאי על העמוד האמצעי וצדיק נאמר על שניהם אשר קדשנו במצותיו וצונו, אשר ודאי, שהיא אשר אהי"ה, האם העליונה, צוה אותם

עַל הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא מְצוּהָ, לְכָל אֶחָד מֵהֶם, וְהֵם
לְמַעַלְהָ שָׁנִים כְּעֲנַפֵּי הָאֵילָן שֶׁנִּפְרָשׁוּ לְיָמִין
וּלְשְׂמָאל, וּלְמַטָּה הֵם נֶעֱשׂוּ בָּהּ אֲגָדָה אַחַת,
וּמִשּׁוּם זֶה הֵם לְמַעַלְהָ שָׁנִים וּלְמַטָּה אֶחָד, שְׂאִין
הַיַּחְדּוּד בְּכָל עֲנַפֵּי הָאֵילָן אֲלֵא בָּהּ, שֶׁהִיא אוֹגְדַת
שָׁל כָּלָם, הִיא אֲגָדָה שֶׁל כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר, וּבָהּ
כָּלָם נֶעֱשִׂים אֶחָד.

וְעוֹד, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְהִי אוֹר, זֹו נִבְּוָאָה
בְּמִרְאָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ בְּמִרְאָה אֱלֹו
אֲתוֹדֵעַ, וְהִיא חֲזוֹן הַנְּבִיאִים, הִיא חֲזוֹן וְהַקְדּוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא חוּזָה, שֶׁהוּא יְהו"ה אֲדֹנָי, שֶׁכֶּךָ עוֹלָה
חֲזוֹן חֶסֶד ו' שְׁשִׁים וְחֲמִשׁ כִּחְשָׁבוֹן אֲדֹנָי,
בְּנִבְּוֹאָה ס"ו, ס"ה כִּחְשָׁבוֹן אֲדֹנָי, וְתִבְּהָ הָרִי
ס"ו, וּבִמָּה הִיא חֲזוֹן? בָּאוֹת ו', בּוֹ נֶעֱשִׂית
אֶסְפֹּק לָרִיָּה הַמְּאִירָה הָאֲדוֹן שְׁלָה.

תקון ארבעים

בִּרְאשִׁית, שְׁמַעֲי בֶּת וְרָאִי וְהָטִי אֲזִנָּךְ וְגוֹמַר,
בִּרְאשִׁית שָׁם שְׁמַעֲי, שָׁם ב"ת, שָׁם
רָאִי, שְׁמַעֲי ש' מִן בִּרְאשִׁית, ב"ת שָׁם נוֹדַע
בְּרֹאשׁ וְסוֹף הַתִּבְּהָ, רָאִי שָׁם נוֹדַע בְּאֲמִצָּע, כְּמוֹ
זֶה בִּרְאשִׁית, וּכְשֶׁתִּהְיֶה עִמּוֹ בְּחִבּוּר כְּמוֹ זֶה:
יֵאֱהוֹנָה"י, הוּא אוֹמֵר לָהּ וְשִׁכְחִי עִמָּךְ וּבֵית

אָבִיךָ, שְׁעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, כִּי הוּא אֲדוֹנֶיךָ
וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ, אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ וְדָאִי.

וּמִשּׁוּם זֶה מֵצֵד שֶׁל יְהו"ה נִקְרָאת הָאִסְפֵּקֶלְרִיָּה
הַמְּאִירָה, וְכִשְׂאֲדָנִי הִיא, בְּלִי בַעֲלָהּ,
נִקְרָאת אִסְפֵּקֶלְרִיָּה שְׂאִינָה מְאִירָה, וְהַנְּבִיאִים
מֵצֵד שֶׁל יְהו"ה הֵם אִסְפֵּקֶלְרִיָּה שְׂמְאִירָה,
וְנְבִיאִים מֵצֵד שֶׁל אֲדָנִי הֵם מִן הָאִסְפֵּקֶלְרִיָּה
שְׂאִינָה מְאִירָה, שְׂאֵלוֹ מִתְנַבְּאִים רַחֲמִים, וְאֵלוֹ
מִתְנַבְּאִים דִּין, שְׂהַנְּבוּאָה שְׂקוּלָה לְתוֹרָה שְׂבִכְתָּב
וְלְתוֹרָה שְׂבַעֲלָ פָה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁנִפְתָּחִים הֵיכָלוֹת הַנְּבוּאָה, כִּמָּה
בְּעָלֵי עֲתִידוֹת יִתְעוֹרְרוּ בְּעוֹלָם, זֶהוּ
שְׂכָתוּב וְנִבְּאוּ בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם וְכו', וְכִמָּה בְּעָלֵי
אוֹתוֹת וּבְעָלֵי עֲתִידוֹת מִמָּה שֶׁהָיוּ וְעֲתִידִים
לְהִיּוֹת, מִמָּה שֶׁהָיוּ מֵצֵד הַמַּחְשָׁבָה, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ
וְיִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, וּמָה שֶׁעֲתִיד לְהִיּוֹת מֵצֵד
הָאֵם הָעֲלִינָה, וְסוּד הַדְּבָר – מָה שֶׁהִיא כָּבֵד הוּא,
וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת כָּבֵד הִיא.

וְכִמָּה בְּעָלֵי עֵינִים, שֶׁהֵם חוּזִים וְנְבִיאִים,
יִתְעוֹרְרוּ בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם עֵינֵי יְהו"ה,

וְכַמָּה בַּעֲלֵי אֲזָנִים, שֶׁשֶּׁם שְׁמִיעָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
וְאִשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפֵּיהֶם, וּבַעֲלֵי פָנִים שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהֶם וְאַרְבַּעַה פָּנִים וְגוֹמֵר, וּבַעֲלֵי קוֹלוֹת, וּבַעֲלֵי
דְבוּרִים, וּבַעֲלֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וּבַעֲלֵי יָדִים, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהֶם וַיְדִי אָדָם וְגוֹמֵר, וּבַעֲלֵי קוֹמָה, וּבַעֲלֵי אוֹת
וּבַעֲלֵי רַגְלִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְהַחֲיֹת רָצוּא וְשׁוֹב,
בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִי"ם בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ,
אֵלוֹ הֵם נְבִיאֵי הַשֶּׁקֶר, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם
חֲרָטְמֵי מִצָּרִים וְגוֹמֵר, שֶׁהַפְּרִידִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא מְנַבִּיאֵי הָאֱמֶת.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי
מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, כָּאֵן הַסּוּד
לְהַתְעַסֵּק בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה וּלְהַפְרִיד בֵּין אֶסּוּר
וְהֵתֵר, שֶׁהֵם מַיִם מְתוּקִים, וּמַיִם מָרִים מְצַד
הַשְּׂמָאל, וְלֹא יִכְלוּ לְשִׁתּוֹת מַיִם כִּי מָרִים הֵם,
וּמְצַד הַיָּמִין וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְהֵם כְּמוֹ שְׂדֵם טָהוֹר
וְדָם נֹדֵה שְׁצָרִיךְ לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָהּ
זֶהָמָה שֶׁהִטִּיל נָחַשׁ בְּחֻהָ, גִּרְמָה לַעֲרֹב מִי טָהָרָה
עִם מֵי הַטְּמָאָה, וּמִשּׁוּם זֶה תִּקְנּוּ תִּקְנָהּ זֹו כְּחוּבָהּ
לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם, וְאוֹתוֹ שֶׁהַפְּרִיד בֵּינֵיהֶם, זֶה
הַרְקִיעַ שֶׁעַל רֹאשֵׁי הַחַיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְדָמוֹת עַל
רֹאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ, זֶה מִטְטְרוֹן.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל וְכו', כָּאן אֵין מִים מַצַּד הַטְּמָאָה, אֲלֹא שְׁהִמִּים שְׁמַצַּד הַשְּׁמַאל הָיוּ רוּצִים לְהִתְגַּבֵּר, וְהִמִּים שְׁמַצַּד הַיָּמִין הָיוּ רוּצִים לְהִתְעַלּוֹת עֲלֵיהֶם, עַד שֶׁאִלוֹ אוֹמְרִים אָנוּ רוּצִים לְהִיּוֹת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְאִלוֹ אוֹמְרִים אָנוּ רוּצִים לְהִיּוֹת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, עַד שֶׁבֹא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי וְהַכְּנִיס שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְקָשַׁר אוֹתָם וְנַעֲשֶׂה שְׁקָל (שְׁלוֹם) בֵּינֵיהֶם, וְזוֹ מַחֲלָקַת לְשֵׁם שָׁמַיִם, כְּמוֹ לֵאמֹר וְרַחֵל, שֶׁזוֹ רוּצָה לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלָהּ וְזוֹ רוּצָה לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלָהּ, וְנִטַּל אוֹתָן יַעֲקֹב וְקָשַׁר אוֹתָן בּוֹ אֶת שְׁתֵּיהֶן, מְשׁוּם שֶׁהִיָּתָה מַחֲשַׁבֶּת לֵאמֹר בְּלִבָּהּ, אִם יַעֲקֹב נוֹשֵׂא אֶת אַחֹתִי, נוֹשֵׂא אוֹתִי עֲשׂוֹ הָרָשָׁע, וְכךָ רַחֵל חֲשָׁבָה כְּמוֹ כֵּן, מְשׁוּם זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן אֶת שְׁתֵּיהֶן לִיַּעֲקֹב, וְהִצִּיל אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ הָרָשָׁע, וְהִתְחַבְּרוּ עִם הַצַּדִּיק.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, יוֹם אֶחָד הָיִיתִי בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, וְשָׁאֲלוּ הַחֲבֵרִים, מַה זֶה שָׁאָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו, כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁשׁ טָהוֹר, אֵל תֹּאמְרוּ מִים מִים, שְׁמָא תִּסְכְּנוּ עֲצָמְכֶם, שְׁנֵאמַר דְּבַר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְגַגֵּד עֵינַי? נ"א. קָם זִקֵּן הַזִּקְנִים, עָתִיק הָעֵתִיקִים, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי,

מה הוא שאמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו
 לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמה
 תסכנו בעצמכם, זהו שכתוב דבר שקרים לא
 יכון לנגד עיני, הרי כתוב (בראשית א, ו) יהי רקיע
 בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים, ועוד מים
 עליונים ומים תחתונים יש שם, למה אמר אל
 תאמרו מים מים? אמר לו המנורה הקדושה: זקן
 הזקנים, לך נאה לגלות הסוד הזה, שאין
 החברים יכולים לעמד בו על בריו. אמר לו זקן
 הזקנים: רבי רבי, מנורה הקדושה, בודאי אבני
 שיש טהור הן י' י', שהן אחד יו"ד עליונה מן א,
 והשניה יו"ד תחתונה ממנה, וכאן אין טמאה
 אלא אבני שיש טהור, ואין הפרשה בין מים
 למים, שהכל יחוד אחד, שאלו הם מצד של עץ
 החיים, שהוא ו באמצע של א, שנאמר בו ולקח
 גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם, אבל האילן של
 עץ הדעת למטה]. בין כך הנה זקן הזקנים, עתיק
 העתיקים, יורד ואומר להם: חכמים, במה
 עסקתם? אמרו לו: ודאי בזה שאמר רבי עקיבא
 לתלמידיו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל
 תאמרו מים מים. ואמר להם: ודאי סוד עליון יש
 כאן, והרי פרשה בשיבה העליונה, וכדי שלא

תטעו ירדתי אליכם, כדי שיתגלה הסוד הזה ביניכם, שהוא סוד עליון טמיר מבני האדם (הדור).

בּוֹדָאִי אבני שיש טהור הן י' י', שמהם יוצאים מים זכים, והם רמוזים באות א, בראש ובסוף י' י', ו' שהוא נטוי ביניהם, הוא עץ החיים, מי שאוכל ממנו, וחי לעלם.

וַאֲלוֹ שני היודי"ם הם רמוזים בוייצר, והם שתי יצירות, יצירה של עליונים ויצירה של תחתונים, והם חכמה בראש וחכמה בסוף, תעלומות חכמה, ודאי הם תעלומות מהחכמה העליונה (שהיא) תחת הכתר העליון.

וְהֵם כנגד שתי עינים, שבהם שתי דמעות יורדות לים הגדול, ולמה ירדו? משום שהתורה, משני לוחות הללו היה מוריד משה לישראל, ולא זכו, ונשברו ונפלו, וזה גרם לאבדן של בית ראשון ושני, ולמה נפלו? משום שפרח מהם ו', שהיא ו' מן וייצר.

וְנָתַן להם אחרים מצד של עץ הדעת טוב ורע, שמשם נתנה תורה באסור והתר, מימין חיים ומשמאל מיתה, ומשום זה אמר רבי עקיבא לתלמידיו, כשתגיעו לאבני שיש אל

תגידו מים מים, ואל תהיו שוקלים אבני שיש
 טהור לאבנים אחרות, שהן חיים ומיתה, ששם
 לב חכם לימינו של אדם, ולב כסיל לשמאלו,
 ולא עוד, אלא אתם תסכנו עצמכם, משום
 שהאבנים הללו של עץ הדעת טוב ורע הן
 בפרוד, ואבני השיש טהור הללו הן ביחוד, בלי
 פרוד כלל, ואם תאמרו שהרי הסתלק מהם עץ
 החיים ונפלו ויש ביניהן פרוד – דבר שקרים לא
 יכון לנגד עיני, שהרי אין שם פרוד למעלה,
 ואלו שנשברו, מאותם (פלים) היו. באו לנשק
 אותו, פרח והסתלק מהם.

אמר רבי יצחק, כל אותם המתים של ארץ
 ישראל יחיו ויקומו בראשונה לזמן
 שיחיה הקדוש ברוך הוא את המתים, משום
 שהקדוש ברוך הוא יתעורר עליהם. זהו שכתוב
 יחיו מתיך נבלתי יקומון, יחיו מתיך – אלו הם
 של ארץ ישראל, נבלתי יקומון – אלו שבארץ
 נכריה, שלא כתוב בהם תחיה אלא קימה, שהרי
 רוח החיים לא תשרה עליהם אלא בארץ ישראל,
 ומשום כך כתוב בהם יחיו. נבלתי יקומון, אלו
 שבחוץ, יברא הגוף שלהם ויקומו, גוף בלי רוח,
 ואחר כך יתגלגלו מתחת העפר עד שיגיעו לארץ

יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם יִקְבְּלוּ נִשְׁמָה, וְלֹא בְּרִשּׁוֹת אַחֲרֵת,
כְּדִי שְׂיִתְקַיְמוּ בְּעוֹלָם כְּרָאוּי.

אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר: בֹּא וּרְאֵה, בְּשַׁעָה שְׁעָתִיד
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹת אֶת הַמֵּתִים,
כָּל אוֹתָן נִשְׁמוֹת שְׂיִתְעוֹרְרוּ, כָּלֵם יָקוּמוּ בְּאוֹתוֹ
דְּמוֹת מַמָּשׁ שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמוֹרִיד אוֹתָן
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקוֹרָא לָהֶם בְּשֵׁמוֹת, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב לְכָלֵם בְּשֵׁם יִקְרָא. וְכָל נִשְׁמָה תַּכְנִס
לְמִקוּמָהּ, וַיַּעֲמֵדוּ בְּקִיּוֹם בְּעוֹלָם כְּרָאוּי, וְאִז
יִהְיֶה הָעוֹלָם שָׁלֵם, וְעַל אוֹתוֹ זְמַן כְּתוֹב וְחִרְפָּת
עָמוּ יָסִיר, זֶה יֵצֵר הָרַע שְׂמַחֲשִׁיךְ פְּנֵי הָאָדָם
וְשׁוֹלֵט בּוֹ.

אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה: אִם תֹּאמַר שְׁכָל הַגּוֹפּוֹת שֶׁל
הָעוֹלָם יָקוּמוּ וַיִּתְעוֹרְרוּ מִן הָעֶפֶר, אוֹתָם
גּוֹפִים שְׁנִנְטָעוּ בְּנִשְׁמָה אַחַת מֶה יִהְיֶה מֵהֶם?
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אוֹתָם גּוֹפִים שְׁלֹא זָכוּ וְלֹא
הִצְלִיחוּ, הֲרִי הֵם כְּלֹא הָיוּ, כָּמוֹ שֶׁהָיוּ עֵץ יָבֵשׁ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ גַּם בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, וְהַגּוֹף
הָאַחֲרוֹן יָקוּם, אוֹתוֹ שְׁנִנְטָע וְהִצְלִיחַ וְנִטַּע
שָׂרְשָׁיו כְּרָאוּי, וְעַל אוֹתוֹ הַגּוֹף הָאַחֲרוֹן כְּתוֹב
וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, שְׁעֵשֶׂה פִּירוֹת
וְנִטַּע שָׂרְשִׁים וְהִצְלִיחַ כְּרָאוּי, וְעַל אוֹתוֹ הַגּוֹף

בְּרֵאשׁוֹן כְּתוּב וְהָיָה כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְכָּהּ וְלֹא יֵרָאֶה
כִּי יָבֵא טוֹב. כִּי יָבֵא טוֹב, זֶה תַּחֲתֵי הַמֵּתִים.

וּמֵאִיר אוֹתוֹ הָאֹר שְׁעֵתִיד לְהָאִיר לְצַדִּיקִים,
שֶׁהָיָה גָנוּז לְפָנָיו מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם,
זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, בּוֹ
עֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹת מֵתִים, זֶהוּ
שְׁכָתוּב וְזִרְחָה לָכֶם יִרְאִי שָׁמַי שְׁמֶשׁ צִדְקָה
וּמִרְפָּא, וְאִזּוּ יִתְגַּבֵּר הַטוֹב בְּעוֹלָם, וְאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא
רַע יַעֲבֹר מִן הָעוֹלָם, וְאִזּוּ אוֹתָם גּוֹפּוֹת רֵאשׁוֹנִים
יִהְיוּ כָּלֵא הָיוּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק: עֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהָרִיק עַל אוֹתָם גּוֹפּוֹת רִנּוּחוֹת. אִם זָכוּ
בָהֶם, יִקּוּמוּ לְעוֹלָם כְּרֵאוּי, וְאִם לֹא, יִהְיוּ אַפֵּר
תַּחַת רַגְלֵי הַצַּדִּיקִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְרַבִּים מֵיִשְׁנֵי
אֲדָמַת עֶפֶר יִקְיָצוּ וְגוֹמֵר.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְזֶה מִי שֶׁהִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם
טָרָם שֶׁהִגִּיעוּ יָמָיו לְעֶשְׂרִים שָׁנִים,
מֵאִיזָה מְקוֹם נַעֲנָשׁ? מִשּׁוּם (שֶׁהָיָה מְשַׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה שָׁנִים
וּמַעֲלָה), שֶׁהָרִי מְשַׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה וּמֵטָה אֵינּוּ בַר עֲנָשׁ,
אֶלָּא בַּחֲטָאוֹ שֶׁל אָבִיו, אֲבָל מְשַׁלֵּשׁ עֲשָׂרָה
וּמַעֲלָה מֶה הוּא? אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

חַס עָלָיו שְׂימוֹת זָכָאִי, וְנוֹתֵן לוֹ שְׂכָר טוֹב
בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְלֹא יָמוֹת חֵיב שְׂיַעֲנֵשׁ בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם, וְהָרִי פֶּרְשׁוּהָ.

אָמַר לוֹ: אִם הוּא רָשָׁע וְלֹא הִגִּיעַ יָמֵיו לַעֲשָׂרִים
שָׁנִים מֶה הוּא? כִּיּוֹן שֶׁהִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם
בְּמָה הוּא עָנָשׁוּ? אָמַר לוֹ: בְּזֶה הַתְּקִים – וַיֵּשׁ נִסְפָּה
בְּלֹא מִשְׁפָּט, שֶׁכְּשֶׁעָנָשׁ יוֹרֵד לְעוֹלָם, אוֹתוֹ שְׁפּוֹגֵשׁ
בְּאוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית נֶעֱנָשׁ, שֶׁלֹּא הַשְׁגִּיחוּ עָלָיו
מִלְמַעְלָה, וְעָלָיו כָּתוּב עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּנוּ אֶת הָרָשָׁע.
אֶת – לְרַבּוֹת מִי שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ יָמָיו לְהֶעֱנֵשׁ, עֲוֹנוֹתָיו
יִלְכְּדוּנוּ, וְלֹא בֵּית הַדִּין שְׁלֹמַעְלָה, וּבְחֻבְלֵי חֲטָאוֹתוֹ
יִתְמָךְ, וְלֹא בֵּית הַדִּין שְׁלֹמֶטָה.

תקן אחד וארבעים

בִּרְאשִׁית, שֵׁם תִּשְׁרִי, וְזוֹ זְרוּעַ שְׁנֵיָה, יוֹם
הַשְּׁנִי, יִשְׁׁת״ח חֲשֵׁן סִתְרוֹ. נִשְׁאַרְהָ
ר', הִיא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְשֵׁם הַבְּדֵלָה בֵּין טוֹב וְרָע,
וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַמֶּלֶךְ הוּא דִין, וְכָל הַסְּפִירוֹת
נִקְרְאוּ דִינִים וּמִשְׁפָּטִים מִצְדּוֹ, וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם
עוֹמְדִים עָלָיו מִיָּמִינוּ וּמִשְׁמָאלוֹ, אֵלֹה מִיָּמִינִים
לְכַף זְכוּת, וְאֵלֹה מִשְׁמָאִילִים לְכַף חוּבָה,
וּכְשִׁיתְעוֹרְרוּ יִשְׂרָאֵל עִם שׁוֹפְרוֹת, וּמַעֲלִים לְשֵׁם
אֶת הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא תְרוּעַת מֶלֶךְ כְּעֶשְׂרָה

שופרות, משום שהיא אינה עולה פחות מעשרה, באותו זמן ויהי מבדיל בין מים למים, מפריד הקדוש ברוך הוא בין אלו שמימינים לכף זכות, ובין אלו שמשמאלים לכף חובה, ונאמר הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם כרגע.

ועל התשרי הזה נאמר בתשרי נברא העולם, ושם שבת שניה מאותן שבע שבתות, (ושם בת שש, בת מאלו השש), וחמשה רקיעים, וששי שמים, הם כנגד ששת ימי בראשית, ובכלם אמר טוב, פרט ליום השני, משום שאין בתשרי א' להשלים לבראשית, משום שהסתלק בחטאו של אדם, ומשום כך הצפון הוא פגום, ומשום זה מצפון תפתח הרעה, עד שמשתלם, וכמו שאברהם שהוא ימין, יום הראשון שבו כלולות ותלויות מאתים ארבעים ושמונה מצוות עשה, כך גם מיצחק, שהוא כמו היום השני, תלויות בו שלש מאות ששים וחמש מצוות לא תעשה, יום השלישי בו הכל כלול, וממנו תלויות מצוות עשה ולא תעשה כענבים באשכול.

תקון ארבעים ושנים

בראשית, שם איש, שנאמר בו ויעקב איש תם, וזה היום השלישי, שהרי

שְׁלֹשָׁה אָמְנִים הָיוּ עַד כָּאן. הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן וְהַיּוֹם
הַשֵּׁנִי וְהַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, כָּל אֶחָד הוֹצִיא אֶת
אָמְנוֹתָיו. הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן אָמַר לוֹ אוֹתוֹ אָמוֹן מִפְּלֹא
וּמִכֶּסֶה, שֶׁהוּא אִי"ן, הַכּוֹלֵל שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת, א'
כֶּתֶר, י' חֲכָמָה, ו' בִּינָה, וְה' אוֹתִיּוֹת מִנְצַפ"ךְ
מִהָעוֹלָם הֵבֵא הֵם כְּנָגֵד ה' הָעֲלִיּוֹנָה.

אָמַר לְכָל אֶחָד מִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים שִׁיּוּצִיא
אָמְנוֹתָיו, אָמַר לַיּוֹם הָרִאשׁוֹן יְהִי אוֹר,
מִיָּד הוֹצִיא אָמְנוֹתָיו וַעֲשֶׂה אוֹתָהּ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב
וְיְהִי אוֹר, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ שְׁאִין הוֹיָה אֶלָּא עַל יְדֵי
עֲשִׂיָּה, א' מִן אִי"ן שֶׁהִיָּה פּוֹרֵחַ בְּאוֹר הוֹצִיא
אוֹר, י' הוֹצִיא רָקִיעַ, ו' מִן אִין הוֹצִיא יִבְשָׁה. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה. וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִי"ם יִקְווּ הַמַּיִם, כָּאֵן כֶּמָּה מַצּוֹת, מַצּוֹת
הַיַּחֲדוּד וּמַצּוֹת פְּרִיָּה וְרִבְיָה. מַצּוֹת הַיַּחֲדוּד שֶׁהִיא
יִקְווּ הַמַּיִם, מִתְּכַנְסִים הַיַּחֲדוּד שֶׁל כָּל סְפִירָה
וּסְפִירָה לְמָקוֹם אֶחָד, שֶׁהִיא הַכְּנוּס שֶׁל הַכֹּל, אֶל
מָקוֹם אֶחָד, שֶׁהוּא מְקוֹנָה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה.

הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
יְהו"ה אֶחָד, וְיְהו"ה הוּא נִקְרָא מָקוֹם,
וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

נִקְרָא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ, כְּמוֹ
 כֵּן י' עֶשֶׂר פְּעָמִים הוּא ק' מִן מְקוֹם, ה"ה חֲמֵשׁ
 פְּעָמִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹלָם עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ
 עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ, כְּחֻשְׁבוֹן אוֹתִיּוֹת הַיְחוד, שְׁתֵּי
 הַפְּעָמִים שְׁמִיחָדִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שֵׁשׁ
 תְּבוּת, שְׁבָהֶן עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ
 אוֹתִיּוֹת. אִם כֵּן, מַה זֶה ק'? מַאֲה בִּרְכוֹת שְׁחִיב
 אָדָם לְבָרֵךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, נִשְׁאַר
 ו', שֵׁשׁ פְּעָמִים שֵׁשׁ עוֹלָם שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ,
 כְּחֻשְׁבוֹן כִּנְפֵי הַשָּׁרָפִים, שְׁנָאֲמַר בָּהֶם שָׂרָפִים
 עֹמְדִים מִמַּעַל ל"ו, וְהַכִּנְפִים הִלְלוּ תְּלוּיּוֹת מו',
 שֶׁהוּא שֵׁשׁ הַתְּבוּת שֶׁל הַיְחוד, וְבוֹ עוֹלָם
 אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת שְׁבָהֶן נִבְרְאוּ שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ. תִּמְצָא שְׁמֶקוֹ"ם עוֹלָה יְהו"ה בְּחֻשְׁבוֹן כְּמוֹ
 זֶה: י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה, ו' ל"ו, עוֹלָה הַכֹּל מַאֲה
 שְׁמוֹנִים וְשֵׁשׁ כְּחֻשְׁבוֹן מְקוֹ"ם, וְבוֹ פָק"ו פְּלִילִיָּה,
 וְבוֹ קפ"ו תְּהוּמוֹת בְּלֵב יָם.

בַּיָּשׁ הַזֶּה שֶׁהוּא יְהו"ה, צָרִיךְ לְכַנֵּס אֶת דִּרְגוֹת
 הַיְחוד וּלְהַכְלִיל בּוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת כְּמוֹ
 זֶה: יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שֶׁהֵן עֶשֶׂר סְפִירוֹת
 בְּלִימָה, יְהו"ה מְקוֹם לְיו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 שֶׁהוּא סְתוּם וְנֶעְלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה נִקְרָא עוֹלָם

עֲלֵם, צָרִיךְ לְהַעֲלִים אוֹתוֹ מִכָּל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא
עֲלֵם, וְהַשְׁכִּינָה נַעֲלָמָה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְנַעֲלָמָה
מֵעֵינֵי כָל חַי.

אֵין סְפִירָה שָׂאִין שָׁם יְהו"ה יו"ד ה"א וּא"ו
ה"א, וְכֵךְ צָרִיךְ לְכַנֵּס בּוֹ הַכֹּל בְּכָל מָקוֹם,
שְׁכָל הַשְּׁמוֹת הֵן כְּנוּיִים לוֹ, וְשְׁכִינָתוֹ הִיא יְהו"ה,
הִיא כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, וְהוּא לֹא נִקְרָא
מָקוֹם אֶלָּא בָּהּ, מָקוֹם אֶחָד וְדַאי, הוּא לֹא נִקְרָא
אָדָם (אֶחָד) אֶלָּא בָּהּ, כְּמוֹ שֶׁהָאָדָם שְׁלֵמָטָה שְׁבָרָא
בְּדַמוּתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָאם וַיְבָרֶךְ
אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.

וַעֲזוּד, כִּי אֶחָד קִרְאתִיו, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂר הַסְּפִירוֹת,
שֶׁהֵן א' כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, ח' שְׁמוֹנֶה סְפִירוֹת
מִחֻכְמָה עַד צַדִּיק, ד' הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה, עֲלִיָּה
נֶאֱמַר לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ, וְאִם חֹס
וְשְׁלוֹם פּוֹחַת אָדָם מַעֲשֵׂר לִיחִיד בָּהּ, מִסְתַּלַּק
הַקּוֹץ מִן ד' מִן אֶחָד וְנִשְׁאַרְתָּ יְבֻשָּׁה, וְסוּד הַדָּבָר
– יָקוּוּ הַיָּמִים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, שֶׁהִיא תַּחַת
הַשָּׁמַיִם, שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, שֶׁהַנִּקְבָּה הִיא תַּחַת בַּעֲלָהּ.
וְכָךְ כָּל מִי שֶׁפּוֹגֵם אֶת אוֹת הַבְּרִית, בְּאוֹתָהּ
הַטָּפָה שֶׁהִיא הַיְחוד, וְזוֹרֵק אוֹתָהּ בְּמָקוֹם

אחר, גורם לה להיות יבשה מצדו, שהסתלק
המעין והיחוד ממנה, והיא נשארת יבשה, וזה
גורם חרבן העולם, ומיד נאמר ונהר יחרב ויבש,
שהוא הנהר שיוצא מעדן, שמשקה את הגן,
שהיא תורה שבעל פה שנשקית מתורה שבכתב,
שכוללת חמשים ושלשה סדרים של התורה.

תקון ארבעים ושלשה

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו נהר יחרב
ויבש, באותו זמן שהיא יבש והיא
יבשה, צוחים הבנים למטה ביחוד ואומרים
שמע ישראל, ואין קול ואין עונה. זהו שכתוב אז
יקראנני ולא אענה.

וכך מי שגורם שתסתלק קבלה וחכמה מתורה
שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא
ישתדלו בהן, ואומרים שאין אלא פשט בתורה
ובתלמוד, בודאי כאלו הוא יסלק את המעין
מאותו נהר ומאותו גן. אוי לו, טוב שלא נברא
בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה
שבעל פה, שנחשב לו כאלו החזיר העולם לזהו
ובהו, וגורם עני בעולם וארך הגלות.

ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ דשא וכו', אמר
רבי אלעזר: אבא, והרי קרא לו יבשה,

מַאיפּה תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, כִּן לְמַד
תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׂאָם אָדָם יַחְזֹר
בְּתְשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ הַמַּעֲיָן שֶׁהִסְתַּלַּק, וּמָה
שֶׁהִיָּתָה יִבְשֶׁה קוֹרָא לָהּ אָרֶץ, וְלִנְהָר שֶׁהִיָּה חָרִב
וַיִּבֶשׁ קָרָא לוֹ מִקְנֶה הַמַּיִם וַיַּמִּים, זֶהוּ שְׂכָתוֹב
וַיִּקְרָא אֱלֹהִי"ם לִיִּבְשֶׁה אָרֶץ וּלְמִקְנֶה הַמַּיִם קָרָא
יַמִּים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרָאת אָרֶץ, מָה כָּתוֹב בּוֹ?
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, לְהוֹצִיא זֵרְעִים
וּפְרוֹת שֶׁהֵן נִשְׁמוֹת, כָּל אֶחָד לְמִינֵהוּ, אֱלוֹ
הַנִּשְׁמוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ מִכֶּסֶּף כְּבוֹדוֹ, וְאֱלוֹ רוּחוֹת
שֶׁנִּגְזְרוּ מִמֶּלֶאכִים, וְאֱלוֹ הַנִּפְשׁוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ
מִהָאוּפָנִים, כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינֵהוּ אֶת כָּל אֶחָד
כָּרְאוּי. עֵץ פְּרִי – זֶה תִּלְמִיד חָכֵם, עֹשֶׂה פְּרִי – זֶה
בֵּת זוּגוֹ, לְכָל אֶחָד כָּרְאוּי, (כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינוֹ).

וַעֲזוּד, עֵץ פְּרִי – זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, עֹשֶׂה
פְּרִי – זֶה צַדִּיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל
הָאָרֶץ – זֶה הַשְׂכִּינָה, שֶׁכָּל הַזֵּרְעִים נִכְלָלִים
בָּהּ, וְכֵאֵן הַמִּצְוָה שֶׁל פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, לַעֲשׂוֹת
פְּרוֹת וַזֵּרְעִים, זֶהוּ שְׂכָתוֹב לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה
לְשִׁבְתָּ יִצְרָה, וּמִי שֶׁמִּתְבַּטֵּל מִפְּרִיָּה וּרְבִיָּה,
כְּאֱלוֹ הַחֲזִיר אֶת אוֹתָהּ אָרֶץ יִבְשֶׁה, וּמוֹנֵעַ
מִמֶּנָּה בְּרִכּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ, מִי שֶׁפּוֹגֵם

למטה פוגם למעלה את המקום שנגזרה
נשמתו.

תקון ארבעים וארבעה

בראשית, שם תר"י, שם א"ש, ועליהם נאמר
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
השמים. מארת כתיב, חסר ו', זו תורה
שבכתב. מה זה מארת? זו תורה שבעל פה,
ואף על גב שבארוה מארת חסר זו לילית,
שבעים פנים לתורה, ומשום זה מארת במקום
הזה, אותה שנאמר בה כי נר מצוה, ותורה אור
זה העמוד האמצעי, ועליהם נאמר את המאור
הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן
לממשלת הלילה.

כאן מצוה לעשות צדקה, את המאור הגדל –
סוד העשירים, ואת המאור הקטן – סוד
העניים, וכמו שהלבנה לווה מן השמש ואין לה
אור אלא ממה שהשמש נותנת לה, כך השכינה
אומרת לוו עלי ואני פורע, שכן צריך אדם
להיות מלוה לעני, וכמו כן לווים הפוכבים
והמזלות זה מזה, והמלאכים זה מזה. וסוד
הדבר – ומקבלים זה מזה, כך לווה השכינה,
שהיא הלבנה הקדושה, מן הקדוש ברוך הוא,

וּמִקְבֵּלֶת מִמֶּנּוּ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֶּן יְהוָה
 אֱלֹהֵיִם, וְכֵן הָיָה מִקְבֵּל יְהוֹשֻׁעַ מִמֶּשֶׁה, כְּמוֹ
 שֶׁבְּאֲרוּהוּ פָּנֵי מֹשֶׁה כְּפָנֵי חֲמָה וּפָנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפָנֵי
 לְבָנָה, וְכֵן הָיוּ כָּל הַנְּבִיאִים לְפָנֵי מֹשֶׁה כְּמוֹ
 הַלְבָנָה וְהַכּוֹכָבִים לְפָנֵי הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁאֵין לָהֶם אוֹר
 אֲלָא מִן הַשֶּׁמֶשׁ.

תקון ארבעים וחמשה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהֵיִם, א"ל הֵי"ם, הַיָּם שֶׁל
 הַתּוֹרָה, וְעָלִיו נֶאֱמַר וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיִם
 יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל
 הָאָרֶץ. כָּאֵן מִצְוָה לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ הוּי
 כָּל צִמָּא לָכּוּ לַמַּיִם, וְאֵלֹו שְׁעוֹסָקִים בַּתּוֹרָה
 יוֹרְשִׁים נֶפֶשׁ מִהַשְׁכִּינָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם
 שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף יְעוֹפֵף – זֶה רוּחַ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
 כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד
 דְּבָר, וְזֶהוּ יְהוָה, הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי.

כְּנַגְדּוֹ מִטְטְרוֹן שֶׁשָּׁמוֹ כָּשֶׁם רַבּוֹ, י' הָרֹאשׁ שֶׁל
 הָעוֹף, ו' הַגּוֹף שֶׁלּוֹ, ה"ה שְׁנֵי כְּנָפָיו,
 שֶׁבָּהֶם פּוֹרַח לְמַעַלָּה וַיּוֹרֵד לְמַטָּה, וְאֵלֹו שְׁנֵי
 הַכְּנָפַיִם הֵם שְׁנֵי הַבָּלִים ה"ה, שֶׁבָּהֶם נֶאֱמַר
 וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, שֶׁהֵם י"ו, הַבָּל עוֹלָה בִּי,
 הַבָּל יוֹרֵד בּוֹ, כְּהַבָּל שִׁיּוּצָא מִפִּי הַכְּבָשָׁן, וְכֵן

הֵימ עוֹלָה וַיּוֹרֵד וַגְּלִיּוֹ רָצִים וְשָׁבִים, וְרוֹצִים
 לְהַחְזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתֵהוּ וּבִהּוּ, וּבְזִמָּן
 שְׁמִסְתַּכְּלִים בְּשִׁכְיָנָה, שֶׁהִיא תַּחֲסוּם הֵימ, חוֹזְרִים
 לְמָקוֹמָם. בֹּא וּרְאֵה, י' הִיא אֲמִירָה וְדַבּוּר
 וּקְרִיאָה, ו' קוֹל, ה"ה הֶבֶל שְׁיֹרֵד בְּדַבּוּר, הֶבֶל
 עוֹלָה בְּקוֹל, הַקּוֹל עוֹלָה, דַּבּוּר יוֹרֵד, וּכְשֶׁהוּא
 עוֹלָה וַיּוֹרֵד, מִלֶּאכִי אֱלֹהִי"ם עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בּוֹ,
 שֶׁהֵם הַמַּחֲנוֹת וְהַחֲיִלוֹת שְׁלוֹ, וְזֶה סוּד מִי עָלָה
 שָׁמַיִם וַיֵּרֵד. אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַעְלָה בּוֹ תַּפְלוּת, שֶׁהָרִי
 הַתַּפְלָה הִיא סֵלֶם שְׁבָה מַעְלִים וּמוֹרִידִים אוֹתָהּ
 מִלֶּאכִי אֱלֹהִי"ם.

יֵשׁ מִי שְׁמַעְלִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה, וַיֵּשׁ מִי
 שְׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ לְמַטָּה. כְּשֶׁמַּעְלִים אוֹתָהּ
 לְמַעְלָה, מַעְלִים אוֹתָהּ בְּזַכִּיּוֹת, וּכְשִׁיּוֹרְדֶת, יוֹרְדֶת
 בְּזַכִּיּוֹת, זֶה לְצַדִּיק גָּמוּר עוֹלָה מִמֶּנּוּ בְּזַכִּיּוֹת
 וַיּוֹרְדֶת בּוֹ בְּזַכִּיּוֹת. לְבִינוּנִי שְׁזַכִּיּוֹתָיו שְׁקוֹלִים
 לְחֻבּוֹתָיו, הִיא תְלוּיָה בְּאֹוִיר, אִם הַחֻבּוֹת רַבִּים
 עַל הַזַּכִּיּוֹת (כַּחוּט הַשְּׁעָרָה), הִיא מַעְלָה אוֹתוֹ בְּחֻבּוֹת
 וּמוֹרִידָה אוֹתוֹ בְּזַכִּיּוֹת, וְנוֹטֵל בָּהּ שְׁכָרוֹ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה. לְרָשָׁע גָּמוּר, שְׁאִין לוֹ זְכוּת בְּעוֹלָם לֹא
 לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה, עוֹלָה מִמֶּנּוּ בְּחֻבּוֹת וַיּוֹרְדֶת
 עָלָיו בְּחֻבּוֹת.

הָרִי כָּאֵן כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל,
 שְׁנֹאֲמַר בּוֹ וְעוֹף יַעֲוֹף, כְּמוֹ מוֹעֵף בִּיעֵף.
 עַל פְּנֵי רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם, זֶה הַנִּשְׁמָה, שְׁאֵלוֹ
 שְׁזוֹכִים בַּתּוֹרָה נֹאמַר בָּהֶם יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ
 נֶפֶשׁ חַיָּה וְגוֹמֵר, שְׂיוֹרְשִׁים נִשְׁמוֹת מִן הַתּוֹרָה,
 לְאַחֲרִים – כָּל אֶחָד לְמִינוֹ כָּפִי מַעֲשָׂיו. זֶהוּ
 שְׁכָתוֹב בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תּוֹצֵא
 הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׂ וְגוֹמֵר.
 בְּהֶמָּה – אֵלוֹ עַמֵּי הָאָרֶץ שְׂמַעְשִׂיהֶם כְּבִהְמוֹת,
 עֲלִיהֶם נֹאמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
 בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׂ.

תקון שְׁשֶׁה וְאַרְבָּעִים

בִּרְאשִׁית, בָּרָא שֵׁית, וְהֵן שֵׁשׁ הַכִּנּוּפִים שֶׁל חַיָּה,
 שְׁנֹאֲמַר בָּהּ וְעוֹף יַעֲוֹף עַל הָאָרֶץ
 עַל פְּנֵי רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם, הֵן שֵׁשׁ סְפִירוֹת שְׁכוּלִל
 הָעוֹף הַזֶּה, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצִי, יֵשׁ מִי
 שְׂיוֹרֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת מִן הָעוֹף הַזֶּה,
 וַיֵּשׁ מִי שְׂיוֹרֵשׁ רוּחַ מֵאוֹתוֹ הָעוֹף שֶׁהוּא נֶעַר,
 שְׁשֵׁמוֹ כְּשֵׁם רַבּוֹ, וַיֵּשׁ מִי שְׂיוֹרֵשׁ רוּחַ מְלֻמָּטָה שֶׁל
 הָאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁאֲמַר קֹהֶלֶת מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם
 הָעֵלָה הִיא לְמַעְלָה, וְרוּחַ הַבְּהֶמָּה הִירָדָת הִיא
 לְמַטָּה לְאָרֶץ.

סדר הלימוד ליום י תמוז [יום 276 בשנה]

תקון שבועה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, וְזֶה הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי, שֶׁנֶּאֱמַר
 בּוֹ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי,
 כָּאֵן שְׁלֹשָׁה אֲמָנִים שְׁנַיִם. אֲמֵן אֶחָד הוֹצִיא
 מֵאוֹרוֹת בַּיּוֹם הָרְבִיעִי, שֶׁהָיוּ תְלוּיִים בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אוֹר, הָאֲמֵן הַשְּׁנִי הוֹצִיא אֶת
 שְׂרָץ הַמַּיִם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם, וְזֶה הָיָה
 תְלוּי בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ מַיִם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב יְהִי
 רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם. כָּאֵן מַיִם וְכָאֵן מַיִם. הָאֲמֵן
 הַשְּׁלִישִׁי (הוֹצִיא עֹשִׁים וְזֹרְעִים) כִּנְגֵד הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי,
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ תִדְשֵׂא הָאָרֶץ דִּשָּׂא עֵשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע
 לְמִינֵהוּ, וְנֶאֱמַר בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי פָּרוּ וּרְבוּ וּמָלְאוּ אֶת
 הָאָרֶץ. מֶה זֶה וּמָלְאוּ אֶת הָאָרֶץ? אֵלֹא אוֹתָהּ
 שֶׁהִיְתָה יִבְשָׁה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, נֶאֱמַר כָּאֵן וּמָלְאוּ
 אֶת הָאָרֶץ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְזֶה
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת כִּנְגֵד יְקוֹוֵ הַמַּיִם מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה, כִּנְגֵד
 מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי הִתְתַּקְּנוּ שֵׁשׁ
 הַדְּרָגוֹת שֶׁל הַכֶּסֶּא, וְבוֹ נִבְרָא אָדָם בְּצִלְמוֹ, שֶׁהוּא

מוֹכֵן לְשֶׁבֶת עַל הַפֶּסֶא. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, וְכָאן שְׁתֵּי מִצְוֹת,
אַחַת – נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, וְהַשְׁנִיָּה –
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ.

נַעֲשֶׂה אָדָם, זֶה מִצְוָה לְמוֹל אֶת הָגֵר, לִהְיוֹת
בְּצִלְמֵנוּ בְּמִילַת הָעֲרָלָה, כְּדִמוּתֵנוּ
בְּפָרִיעָה, וְאִם שׁוֹמֵר אוֹת הַבְּרִית בַּשְּׁנִיָּה, הוּא
בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא – לֹא. וְאִם מְקִיִּם זְכוֹר
וְשֹׁמֵר בְּשֶׁבֶת, הוּא בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא –
לֹא, וְאִין לוֹ חֵלֶק בְּזֶרַע יִשְׂרָאֵל, וְאִם מֵיחַד אֶת
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעָמִים בְּכָל יוֹם בְּקִרְיַת שְׁמַע
בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, הוּא בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא –
לֹא, וְאִם הוּא מַנִּיחַ תְּפִלִּין שֶׁל יָד וּתְפִלִּין שֶׁל
רֹאשׁ בְּכָל יוֹם, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד זְכוֹר וְשֹׁמֵר, הוּא
בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא – לֹא, וְאִם הוּא מְקִיִּם
יְבוּם וְחִלְצָה הוּא בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא –
לֹא, וְהַכֹּל בְּאַהֲבָה וִירָאָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
וְעוֹד, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, לְמִי אָמַר
אֶת זֶה (לְמַעַל)? לְאוֹתָם הַמְּלָאכִים

שֶׁמְבָרְכִים וּמְקַדְּשִׁים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמַעַל בְּכָל יוֹם בְּבִרוּךְ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ.

וּמִנֵּין לָנוּ שְׂמִבְרָכִים אוֹתוֹ? אֵלָא כְּשִׁשׁוּאֵלִים אֵיִה
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, אוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד
יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ, וְאָנוּ כְּנִגְדָם מְקַדְשִׁים אוֹתוֹ
בְּקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, וּמִבְרָכִים אוֹתוֹ בְּרוּךְ כְּבוֹד
יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ.

וְהֵם אוֹמְרִים עַל יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כְּדֻמוֹתֵנוּ. בְּצַלְמֵנוּ, שְׂמִקְדָּשִׁים אֶת
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׂבִאֲרֵנוּ, וְקָרָא זֶה אֵל
זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, כְּדֻמוֹתֵנוּ, לְעַמְתָם
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ,
וְעוֹד לְמַעְלָה נַעֲשֶׂה אָדָם, כָּאֵן נִכְלָלוּ כָּל
הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שֶׁהֵן
עֶשֶׂר, וְעוֹלוֹת לְחֻשְׁבוֹן אָדָם, וְאוֹמְרִים בְּשִׁבִּיל
יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדֻמוֹתֵנוּ.
וְיִרְדּוּ בְּדַגַּת הַיָּם – אֵלּוּ תַלְמִידֵי חֲכָמִים
שְׂמִתְגַּדְּלִים בַּיָּם הַתּוֹרָה, שְׂיִוְרָשִׁים מִשֵּׁם נֶפֶשׁ
חַיָּה, וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם – אֵלּוּ בַּעֲלֵי הַזִּכְיוֹת
שְׂבִזְכוּתָם (שְׂזִכּוּתָם) פּוֹרְחִים לְמַעְלָה וְיִוְרָשִׁים
מִשֵּׁם רוּחַ, שֶׁהוּא עוֹף יַעֲוֹפֵף בְּכַנְפָּיִם שֶׁל
מַצּוֹת עֲשֶׂה, וּבִבְהֶמָה – אֵלּוּ עַמֵּי הָאָרֶץ,
שְׂנֶאֱמַר בָּהֶם אֵל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי
לְחַמְנוּ הֵם.

וַיַּעֲד נַעֲשֶׂה אָדָם, הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה נוֹטָלָת
עֵצָה מִן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
כַּתְּפֹאֶרֶת אָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית, שֶׁעַל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי
וְהַשְׂכִּינָה נֶאֱמַר זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם, וְנִקְרְאוּ אָדָם,
וּכְמוֹתוֹ אָמַר לְמִטָּה בָּאָדָם וַחֲוָה, זָכָר וּנְקֵבָה
בְּרָאם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמָם אָדָם, וּכְמוֹ שֶׁהַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינָתוֹ נִקְרָא אֶחָד, כִּךְ קָרָא לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ אֶחָד. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב כִּי אֶחָד קָרָאתִיו,
שֶׁתְּפֹאֶרֶת הוּא א"ח כּוֹלֵל תִּשְׁעֵי סְפִירוֹת, הַמְּלָכוֹת
ד' עֲשִׁירִית לוֹ, כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר שֶׁהֵם יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א, וְהֵד' כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
יְהו"ה. הַקּוֹץ שֶׁל הָאוֹת ד' מוֹרָה עַל עֶשֶׂר, וְד'
עַל אַרְבָּעָה, שֶׁכֵּךְ רִשּׁוֹת הַיְחִיד – רָחְבוֹ אַרְבָּעָה
וְגָבְהוֹ עֶשְׂרָה, וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִיִּם אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ בְּצִלְמוֹ
אֱלֹהִיִּם בָּרָא אֹתוֹ, כָּאֵן מִצּוֹת תְּפִלִּין.
בֹּא וּרְאֵה, כָּל מִי שֶׁמִּנִּיחַ תְּפִלִּין עַל רֹאשׁוֹ וְעַל
זְרוּעוֹ, קוֹל עוֹלָה בְּכָל יוֹם לְכָל הַחַיּוֹת, מְרַכְּבוֹת,
וְאוֹפְנִים וּשְׂרָפִים וּמְלָאכִים שֶׁמִּמֶּנִּים עַל
הַתְּפִלוֹת: תִּנּוּ כְבוֹד לְדַמּוֹת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא מִי
שֶׁמִּנִּיחַ תְּפִלִּין, שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִיִּם אֶת
הָאָדָם בְּצִלְמוֹ בְּצִלְמוֹ אֱלֹהִיִּם בָּרָא אֹתוֹ. בְּצִלְמוֹ

– בתפלין של ראש, כמו התפלין של רבון העולם, שהן השכינה העליונה, תפלין על הראש (שהוא) העמוד האמצעי, שהיא הכלל של שלש הספירות הראשונות, והעמוד האמצעי כולל שש ספירות, והאם העליונה תפלין על ראשו, הוא התפלין שמניח הקדוש ברוך הוא בכל יום. בצלם אלהי"ם – תפלין של יד, זו השכינה התחתונה, שהיא קשורה לו, ועליה נאמר ונפשו קשורה בנפשו, שניהם ביחוד אחד, בקשר אחד, הרצועה כרוכה באצבע שמאל, זה הקדושין שלה, שהיא הטבעת כרוכה באצבע שלה, ובה היא קשורה עמו והוא עמה, הרי קדשה.

ברכה, הכלל של שבע ספירות, והן שבע הברכות של חתן, שהן ז', יום השביעי צדיק, עליו נאמר וברכות לראש צדיק, שירש מהאם העליונה, והאות י' על ראשו היא חכמה י', בה נעשה ז', שבע ברכות שירש חתן וכלה, וכלולים בצדיק יום השביעי, שבו מתיחדים חתן וכלה, שהוא יאהדונה"י, והרי פרשהו כי כל בשמים ובארץ, ותרגום – שאחוז בשמים ובארץ, והוא אות הברית, שאין יחוד לחתן וכלה חוץ ממנו.

וַיִּכְלֹוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם. וַיִּכְלֹוּ, בְּצַדִּיק
 נִכְלָלִים כָּל הָאֵיבָרִים וְכָל הַסְּפִירוֹת, כָּל
 הָאֵיבָרִים שֶׁהֵם מַצּוֹת עֲשֵׂה, שָׁבוּ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמַצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּצּוֹת, שֶׁכָּל
 כּוֹלֵל הַכֹּל, וְהוּא הַכֹּל, וּמִמֶּנּוּ תְּלוּי הַכֹּל, הָעֵמּוּד
 שֶׁנּוֹשֵׂא שָׁמַיִם וָאָרֶץ עָלָיו, וְבוּ נַעֲשׂוּ כָּלֵל וּפְרֻט
 וְכָלֵל, וּמִשּׁוּם זֶה וַיִּכְלֹוּ, כּוֹלֵל שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שָׁמַיִם
 אֵשׁ וּמִיִּם, וְזֶה שִׁמְאֵל וַיְמִין, שָׁמַיִם – הָעֵמּוּד
 הָאֶמְצָעִי, כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, הָאָרֶץ – הַשְּׂכִינָה
 הַתַּחְתּוֹנָה, וְכָל צָבָאָם – נִצָּח וְהוּד, שֶׁהֵם צָבָא
 הַשָּׁמַיִם, מִשּׁוּם שֶׁהוּא כּוֹלֵל שְׁבַע סְפִירוֹת שְׁדוּד
 שְׁבַח בָּהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכָתוּב לָךְ
 יְהו"ה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר. בְּגִלָּל זֶה נִקְרָא
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי כָּלֵל שְׁבַע, וְעוֹלָיִם לְשִׁבְעִים שָׁל
 חֲשֹׁבוֹן הַתְּבוֹת שָׁל קְדוּשׁ וַיִּכְלֹוּ.

וַיִּכְלֹוּ אֱלֹהִיִּם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, זֶה הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה
 שֶׁהִיא אֱלֹהִיִּם. אַחֵר שֶׁכָּלֵל בּוֹ שְׁבַע
 סְפִירוֹת, נִקְרָאוּ עַל שְׁמוֹ כָּל הַשְּׁבָתוֹת שְׁבַע
 שְׁבָתוֹת, אַחֵר כִּי כּוֹלֵל בּוֹ שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
 שְׁכָלוֹת בָּאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְקוּרָא לָהֶם שְׁבִיעִי
 שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי עַל שְׁמוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּכְלֹוּ אֱלֹהִיִּם
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, הִנֵּה אֶחָד שְׁכָלוֹל בּוֹ, וַיִּשְׁבּוֹת

ביום השביעי – זה השני, ויברך אלהים את יום השביעי – הרי שלש, להכליל בעשר ספירות, שאין ספירה שלא נכללת בעשר, כל אחת בממשלתה, אבל ממשלת הצדיק היום השביעי, בו נקראו כל הספירות השביעיות, שבעים תבות הן בקדוש ויכלו, וזכור ושמור הרי שבעים ושנים כחשבון ויכלו.

ובשבת צריך לתקן שלחן עם ארבע רגלים, כמו השלחן שלמעלה, שנאמר בו זה השלחן אשר לפני יהו"ה, ועליה נאמר תערוך לפני שלחן, שלחנו של הקדוש ברוך הוא זו השכינה, היא מצד הצפון שהוא גבורה, ומשום זה תקנו בעלי המשנה שלחן בצפון, ונר דולק לימין כמו שלמעלה, שנאמר בו מנורה בדרום, מטה באמצע מצד העמוד האמצעי.

בא וראה, שכינה נקראת שלחן מצד השמאל, והמנורה מצד הימין, ומטה ממצעת מצדו של העמוד האמצעי, ומשום זה זווגו באמצע בין צפון לדרום, והרי פרשה חכמים, כל הנותן מטתו בין צפון לדרום יהיו לו בנים זכרים וכו'. השלחן סמוך על ארבעה עמודים, שהוא כמו שהגוף שתומכים בו הזרועות והשוקים שהם

אַרְבַּע, וְצָרִיךְ שְׁשֶׁה לְחָמִים מִצַּד זֶה, וְשְׁשֶׁה לְחָמִים מִצַּד זֶה.

וְסוּד הַדָּבָר – זֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהו"ה, ז"ה בְּחֶשְׁבוֹן ו' ו', שֶׁהֵם שְׁשֶׁה פָּרְקִים שֶׁל שְׁתֵּי הַזְרוּעוֹת וְשְׁשֶׁה הַפָּרְקִים שֶׁל שְׁתֵּי הַשּׁוּקִים, שֶׁהָרִי הַשְּׁכִינָה נַעֲשִׂית גּוֹף לְמַלְךְ בְּכָל תְּקוּנָהּ, וּבָאֵלוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַפָּרְקִים שֶׁל הַנִּקְבָּה וְשְׁנַיִם עֶשֶׂר הַפָּרְקִים שֶׁל הַזָּכָר, הַמְּלָאכִים אוֹמְרִים וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ וְגוֹמֵר. ז"ה עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָח"ד, ז"ה עִם הַשְּׁכִינָה אָח"ד, וְהַכֹּל יְהו"ה אָח"ד, מִיַּחַד אֶת שְׁנֵיהֶם, וּכְנֶגֶד זֶה אֵל זֶה אָמַר דָּוִד עֲשִׂרִים וְאַרְבַּע רִנָּנוֹת, וְהֵם כְּנֶגֶד עֲשִׂרִים וְאַרְבַּע סְפָרֵי הַתּוֹרָה. זֶה הוּא כְּנֶגֶד אַרְבַּעַה פָּנִים לְכָל חֵיהַ לְשֵׁלֶשׁ חִיּוֹת, זֶה הַשְּׁנַיִ כְּנֶגֶד אַרְבַּע כְּנָפִים לְכָל חֵיהַ לְשֵׁלֶשׁ חִיּוֹת, וְזֶהוּ סוּד הַדָּבָר – וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת לָהֶם, שְׁכָלָם פּוֹרְחִים בַּשְּׁלָחַן לִפְנֵי יְהו"ה בְּכַמָּה רִנָּנוֹת, וְצָרִיךְ לְחַבֵּר לְשֵׁלָחַן הַזֶּה תּוֹרָה, שֶׁהִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשּׁוֹם זֶה פִּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שְׁנַיִם שְׂאוּכָלִים עַל שְׁלָחַן אֶחָד וְכו', וְאִם הוּא אֶחָד אוֹרַח וְאֶחָד בַּעַל הַבַּיִת, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח

מְבָרֵךְ. בַּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי
לְמַעַלָּה, וְאוֹרַח מְבָרֵךְ זֶה הַצַּדִּיק, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
וְאוֹרַח צַדִּיקִים כָּאוֹר נִגֵּה וְגוֹמֵר, וְהַצַּדִּיק הוּא
בְּשֵׁבֶת כָּאוֹרַח שָׂבָא וְהוֹלֵךְ בְּכָל שַׁבָּת וְשַׁבָּת.

הַשֵּׁבֶת שְׂכִינָה, בַּעַל הַבֵּית שְׁלָה – הָעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי, וְהוּא בּוֹצֵעַ וּפּוֹרֵס פְּרוּסַת
לֶחֶם שֶׁהִיא טֶפֶה, וְנוֹתֵן לְאוֹרַח שֶׁהוּא צַדִּיק וְעָנִי,
וְאוֹרַח מְבָרֵךְ לְבַעַל הַבֵּית בְּכָל מָכַל כָּל, שֶׁהֵם
שְׁלֹשַׁת הָאָבוֹת, בִּבְרָכוֹת שֶׁהֵם הַתְּבָרָכוֹ,
שֶׁהַבְּרָכוֹת עַל יְדֵי הַצַּדִּיק יוֹרְדוֹת לְעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק. מִי זֶה
רֹאשׁ הַצַּדִּיק? זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. תִּשְׁעַ בְּרָכוֹת
הֵן מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, מִכֶּתֶר עַד צַדִּיק, וְתִשְׁעַ הֵן
מִמַּטָּה לְמַעַלָּה, מִצַּדִּיק עַד כֶּתֶר עֲלִיוֹן, וְכֵלֶן
עוֹלוֹת לְשִׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, וְהַכֹּלָה כְּלוּלָה מֵהֶם.

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה, תְּפִלָּה לְדָוִד, בֵּית הַכִּנּוּסִת הוּא
כְּנוּס שֶׁל כָּל הַבְּרָכוֹת, הַתְּפִלָּה הִיא
מְשׁוּם שֶׁהוּא סוּס לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא נַעֲשִׂית
טְפִלָּה לְרוֹכֵב, כֵּךְ פֶּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֵין
הָרוֹכֵב טָפֵל לְסוּס אֶלָּא הַסוּס טְפִלָּה לְרוֹכֵב. יֵשׁ
טְפֵל בְּט' וְיֵשׁ תְּפֵל בֵּת', כִּמוֹ הֵיאָכֵל תְּפֵל מִבְּלִי
מֶלַח!?! וְהַתְּפִלָּה הַזֹּאת כֵּךְ הִיא בֵּת'.

וְהִיא כּוֹס שֶׁל יֵין, שֶׁהוּא יֵי"ן חֲשֹׁבֹן סו"ד מִן יסוד, וְצָרִיךְ בּוֹ עֲשָׂרָה דְּבָרִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, וְהֵן כְּחֲשֹׁבֹן י' מִן יסוד, וְהֵם עֲטוּר וְעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, ח"י וּמִלָּא, מְקַבְּלוֹ בִּשְׁתֵּי יָדָיו וְנוֹתְנוֹ בְּיָמִין, וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, וּמִסְלִקוֹ מִן הַקָּרָקַע טַפַּח, וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ, עֲטוּר מִצַּד שֶׁל עֲטָרָה שֶׁל בְּרִית מִיָּלָה, עֲטוּף, עֵטָה אֹר כְּשִׁלְמָה, וְאִם הוּא עָנִי שָׂאִין לוֹ אֶלָּא רְבִיעִית לֹג, שֶׁהִיא הַשְּׁעוֹר שֶׁל הָאוֹת ד', נֶאֱמַר תִּפְלָה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, הִדְחָה מִבְּפָנִים וּשְׁטִיפָה מִבַּחוּץ, וְסוֹד הַדְּבָר - וְטִהְרוּ וְקִדְּשׁוּ.

קָם זָקֵן אֶחָד מֵאַחֵר הֵצִל שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, יָפָה אִמְרָתְךָ, אֲבָל אֶת הַכּוֹס הַזֶּה צָרִיךְ לְהַעֲלוֹתָהּ בְּדִרְגוֹתֶיהָ, עֲטוּר - מִצַּד שֶׁל עֲטָרָה, שֶׁהִיא כֶּתֶר עֲלִיוֹן עַל רֹאשׁ הַצַּדִּיק, עֲטוּף - כְּמוֹ עֵטָה אֹר כְּשִׁלְמָה. מַה זֶה עוֹטָה? זֶה י' שֶׁהִתְעַטֵּף בְּאֹר וְנִעֲשָׂה אֹוִיר, וְזֶה שֶׁהִתְעַטֵּף הוּא חֲכָמָה, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, שֶׁהוּא וְטִהְרוּ וְקִדְּשׁוּ, טִהְרָה מִצַּד הַכֶּהֱן, שֶׁנֶּאֱמַר בִּכְהֵן טָבַל וְעָלָה, נִטְהַר לֶאֱכֹל בְּתִרוּמָה, וְקִדְּשׁוּ מִצַּד הַשְּׁמָאל. זֶהוּ שִׁכְתוּב וְקִדְּשֵׁת אֶת הַלְוִיִּם, ח"י

מַצַּד שֶׁל צַדִּיק ח"י הָעוֹלָמִים כּוֹלֵל שְׁמוֹנָה
עֲשָׂרָה בְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, וּמֵלֵא מַצַּד שֶׁל
הָעָמוּד הָאֲמָצִי, וּמִקְבְּלוֹ בִּשְׁתֵּי יָדָיו וְנוֹתְנוֹ
בְּיָמִין, זֶהוּ שְׁנַאֲמַר בּוֹ מִיָּמִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ, כִּי
יָמִינָהּ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, וְהוּא יָמִינָהּ יְהו"ה
נֶאֱדָרִי בַּכַּח, שְׁתֵּי יָדַיִם הֵן ה"ה, אַחַת שְׁמַאל
וְאַחַת יָמִין, וּמִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיךְ לְהִנָּתֵן בְּחֻמֵּשׁ
אַצְבָּעוֹת, מִשּׁוּם כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא, וְנוֹתֵן עֵינָיו
בּוֹ, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְהֵם שְׁנֵי
עָמוּדֵי אֲמֶת שֶׁהֵם י' י', שֶׁהֵם בֵּת עֵין יָמִין וּבֵת
עֵין שְׁמַאל, וּבִינֵיהֶם ו' קֶטְנָה, זַעִיר אֲנָפִין, שֶׁהוּא
שׁוֹקִיו עָמוּדֵי שֵׁשׁ.

וּמִסֵּלֶק מִן הַקֶּרֶקַע טַפַּח מַצַּד שֶׁל י' קֶטְנָה
חֲכָמַת שְׁלֵמָה, וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמִתְנָה
לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, זֶה הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ
יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, וּבִגְלוֹת אֵין לָנוּ
אֲלֵא אַרְבָּעָה, ח"י מ"לֵא שְׁטִיפָה ה"דְּחָה,
וְסִימָנָהּ חֲמִשָּׁה, וְהֵן מַצַּד שֶׁל הָאוֹת ה' שֶׁהִיא
רְבִיעִית לַחֲשֶׁבוֹן, וְהִיא דַּל"ת עֲנִיָּה, מִשּׁוּם
שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו' שֶׁהוּא שֵׁשׁ הַדְּרָגוֹת, הַכּוֹס
הוּא בְּסוּד שֶׁל יֵאֱהָדוּנָה"י, שֶׁהוּא כ"ו ה"ס,
כּוֹס בְּחֲשֶׁבוֹן אֱלֹהִיִּים.

תקון שמונה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תַּרְ"י, שֵׁם שַׁבָּת, כְּמוֹ כֵּן ב' ראשִׁית בְּרֵ"א שִׁית, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר. פְּעָמִים הַזְכִּיר כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. לְדִרְתָּם, מָה זֶה לְדִרְתָּם? אֵלָּא אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם דִּירָה בַּשַּׁבָּת בְּשָׁנִי בְּתִי הֵלֵב, וּמִפְּנֵי מָשֶׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל שַׁבָּת. בְּרִית עוֹלָם, זֶה צָדִיק, שְׁשֻׁנֵיהֶם שׁוֹרִים עָלָיו, אֶחָד לְמַלְאֵת אוֹתוֹ וְאֶחָד לְהַתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁתֵּי כָלִיּוֹת – נִצַּח וְהוֹד, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סָבָא – הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שְׁלֹשׁ שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג שַׁבָּת וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן. וְנִהָר, יֵשׁ נִהָר וְיֵשׁ נִהָר, יֵשׁ נִהָר שֶׁנִּקְרָא נִהָר פְּלָגִיו, וְיֵשׁ נִהָר שֶׁנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עַל הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן נֶאֱמַר עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זִוְלָתָךְ, הַנִּהָר הַזֶּה הוּא ו', שִׁיּוּצָא מֵהָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא א', וְעוֹבֵר בֵּין הָאֲבָא וְהָאֲמָא וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמִגִּיעַ עַד צָדִיק שְׁבִיעִי, וּמָשֶׁם מִשְׁקָה אֶת הַגִּן, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה.

אֲשֵׁרִי הוא מי שְׁשׁוּמַר דִּירָה לְשַׁבָּת, שֶׁהוא הֵלֵב, שֶׁלא מִתְקַרֵּב לְשֵׁם עֶצֶב הַטָּחול וְכַעַס הַמָּרָה שֶׁהיא אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, שֶׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, וְכֹךְ הוא וְדֹאֵי, שֶׁכָּל מי שְׁכּוּעֵס כָּאלוֹ מְדַלִּיק אֵשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן כְּנֶגֶד אֲרַבְעִים מְלָקִיּוֹת חָסֵר אַחַת בַּשַּׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֲשׁ, וְתִשְׁעָה לְאָדָמָה, וְלִכְן אָמְרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה אֵין לוֹקִין בַּשַּׁבָּת, שֶׁאלוֹ הַמְלָאכוֹת הֵם נִחְשָׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד מְלָקִיּוֹת.

יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים, הֵן עֲקִירָה וְהַנָּחָה, שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת. מי שְׁעוֹקֵר חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמַנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמִרְשׁוֹתוֹ, כָּאלוֹ עָקַר אֶת עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נִכְרִיָּה, מי שְׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם שְׁעוֹקֵר נִשְׁמָתוֹ מִרְשׁוֹתָהּ וּמַנִּיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחֶרֶת, שֶׁהיא מָרָה וְטָחול, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּעְקְרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּגְלוּ לְאֶרֶץ נִכְרִיָּה, שֶׁהיא רִשׁוֹת הָרַבִּים, וְכֹךְ הוא מי שֶׁמְכַנִּים אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁלוֹ לְרִשׁוֹת נִכְרִיָּה. שַׁבְּתָא"י הוא טָחול חַמ"ה, אִשָּׁה רָעָה מָרָה, עַל שַׁבְּתָא"י

נֶאֱמַר וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
נִחְשִׁים וְעִקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעַב וְצָמָאוֹן וְקִינָה
וְהֶסֶפֶד וְחֻשְׁכָּה וְעֶרְפֹּל, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי בְּכָל, וְהָרִי
פֶּרֶשׁוּהָ, וְהוּא דְּבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת,
וְכִשְׂאִינָה מוֹצֵאת מָקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת,
כְּמוֹ הַשְׁפָּחָה שֶׁל אֲבָרָהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי
גְּבֻרָתִי אֲנֹכִי בִּרְחַח.

על הַטָּחוּל נֶאֱמַר שֶׁל נִעְלִיךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נֵעַל
מִטָּנֶף שֶׁל טָפָה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
אָתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת,
וְעָלָיו אוֹמְרַת הַשְׁכִּינָה פִּשְׁטָתִי אֶת כְּתָנֹתַי אֵיכָכָה
אֶלְבָּשָׁנָה, רְחֹצְתִי אֶת רַגְלֵי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם,
וּמִשּׁוּם זֶה צָרִיךְ אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלִבוֹשִׁים,
בִּנְיָן וּבִמְאָכְלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מַחֲל עַל
הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה
בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ, גּוֹרֵעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה
חַס וְשָׁלוֹם.

תקון תשעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִי"ם. שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֶיהֶם
וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִי, מִי אֱלֹהִי – הוּא
אֱלֹהִי"ם, מִי בָרָא לְאֱלֹהִי. שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם –

זו קריאת שמע, ראשי תבות שמע שמיחדים
 ישראל את הקדוש ברוך הוא פעמים, ותמצאו
 שם מ"י שהוא כלל של חמשים אותיות. ובמה
 צריך ליחדו בשחרית? באותו שנאמר בו רום
 ידיהו נשא, שהוא מרום, משום שהוא מרומים
 ישכן, ורא"ו ששם או"ר, וזה אור הכוכבים,
 שבהם השכינה יוצאת. זהו שכתוב המוציא
 במספר צבאם, ומשום זה קריאת שמע בלילה,
 כמו שבארוהו בעלי המשנה ביציאת הכוכבים,
 ערב ובקר צריכים ליחד אותה עם המלך, משום
 שבערב היא באה עמו ובבקר היא שבה אליו,
 וזה הערב של יצחק ובקר של אברהם, ששם
 בעלה בין ישראל.

ועוד המוציא, זה המוציא לחם מן הארץ,
 בשבילה נאמר לחמו נתן וכו'. ועוד
 המוציא במספר צבאם, אלו מאתים ארבעים
 ושמונה תבות של קריאת שמע, לכלם בשם
 יקרא. זהו שכתוב ויקרא האדם שמות וגומר, זה
 אותו שנאמר בו כתפארת אדם לשבת בית,
 שקרא שמות לכל חיות הקדש ולכל השרפים
 והאופנים והצבא שלמעלה, לכל אחד קרא לו
 בשם ידוע ובדרגה ידועה, להודיע לכל אחד

ממקום שנטל, כמו שנחלי הים שחוזרים למקום
שננטלו בשליחות. זהו שכתוב כל הנחלים
הולכים אל הים וגומר, אל מקום שהנחלים
הולכים שם הם שבים ללכת. ממקום שהולכים,
לשם חוזרים בשליחות.

מרב אונים – זה כתר עליון, ואמין כח – זו
חכמה, מהו כחו? האם העליונה, איש לא
נעדר – זהו כלל של שלש ספירות. מה זה איש,
יהו"ה איש מלחמה יהו"ה שמו? איש – א' כתר
עליון, י' חכמה, ש' שרש האילן, שהם האם
העליונה תשובה ודאי. ועוד, מרב אונים – זה
העמוד האמצעי, האונים שלו נצח והוד, ואמין
כח – זה צדיק, איש לא נעדר – יהו"ה איש
מלחמה, והרי נתבאר.

קב הזקן מאחר צלו של רבי שמעון, ואמר: רבי
רבי, כך שמעתי את הפסוק הזה, שאו מרום
עיניכם, שאו כמו שאו ידיכם קדש, וזה קדש
ישראל ליהו"ה ראשית, המרום שלו כתר עליון.
מי – האם העליונה שברא העולם באלה. מי הם
אלה? אלה ראשי בית אבותם, והם שלשת
האבות. המוציא במספר צבאם, אלו צבא
השמים שהם נצח והוד, מה מספר שלהם? אלא

מספר וחסבון שבכל, זה השכינה העליונה.
 לכלם בשם יקרא, זו השכינה התחתונה, שנאמר
 למשה בשבילה ואדעך בשם. מרב אונים, אותו
 שנאמר בו וידגו לרב בקרב הארץ, וזה צדיק,
 והוא אמיץ כח, איש צדיק, הכח שלו הוא הכח
 של מעשה בראשית, שנאמר בו ועתה יגדל נא
 כח אדנ"י, לא נעדר מהשכינה לעולם, וזה וזה
 הכל אמת, שבעים פנים לתורה.

אמר לו: זקן זקן, מרב אונים ואמיץ כח, שם
 אדם הראשון, שם אברהם יצחק ויעקב,
 שם משה ואהרן, שם דוד ושלמה ושנים עשר
 שבטים, וכל הנשמות של ששים רבוא של
 ישראל ושל כל הדורות העליונים והתחתונים,
 שנאמר בהם כי את אשר ישנו פה עמנו עומד
 היום וגומר, כלם שם, איש לא נעדר, לא חסר
 מהם אחד מהחשבון, כמו צבא השמים.

יעוד מרב אונים – זה הכהן, שנאמר בו כהן
 און, ואמיץ כח – זה אלהי"ם, שהיא האם
 העליונה שמתלבשת בגבורה, וברא העולם
 במדת הדין, ומשום כך הוא גבור אמיץ כח. איש
 לא נעדר – זה יעקב, שנאמר בו ויעקב איש תם.
 מה שנאמר בשלש אלה, נאמר בשלש העליונים

וְנֹאמַר בְּשֵׁלֶשׁ הַתַּחְתּוֹנִים, הַמִּסְפָּר שֶׁל כָּלֵם,
הַשְּׂכִינָה הִיא מִסְפָּר הַיָּמִים.

תקון חמשים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְאָמַר: שָׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיהֶם וּרְאוּ מִי
בָּרָא אֱלֹה, רֵאשֵׁי תְבוֹת שָׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם –
שְׁחֵרִית מִנְחָה עִרְבִית, שֶׁלֹּשׁ תְּפִלוֹת, עָלֶיהֶן
נֹאמַר הֵן כָּל אֱלֹה יַפְעֵל אֱלֵל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם
גָּבֵר, מְשׁוּם שֶׁהֵם הַמְּרַכְּבָה שֶׁל שְׁלֹשׁ הָאֲבוֹת,
וְעָלֵיהֶם נֹאמַר אֱלֹה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהִבְרָאָם, אֱלֹה פָּסַל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים, אֱלֹה וְדָאִי
פָּסַל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁאָמְרוּ אֱלֹה אֱלֹהֵי־יָד
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם תּוֹלְדוֹת שֶׁל תְּהוֹ, שֶׁנִּרְמַז בְּרֵאשִׁי
תְבוֹת תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ תְּהוֹ, וְהֵם
חֲמִשָּׁה מֵיָּנִים שֶׁנֹּאמַר בָּהֶם בְּה' בְּרָאָם, וְהֵם
עֲמָלָקִים, גְּבוּרִים, נְפִילִים, עֲנָקִים, רְפָאִים,
וּמְשׁוּם כֵּן טִרְחָה ה' בְּשִׁבְלֵם, מְשׁוּם שֶׁבְּה'
בְּרָאָם, ה' שֶׁל אֲבִרָהֶם, וְעָלֶיהָ נֹאמַר לֹא תְהוֹ
בְּרָאָה, לְשַׁבֵּת בֵּינֵיהֶם, לְשַׁבֵּת יִצְרָה, לַעֲשׂוֹת
מֵהֶם יָשׁוּב.

וּמְשׁוּם הֵה' הַזֶּה, אֱלֹה, שֶׁהֵם שְׁלֹשׁ אֲבוֹת,
תִּקְּנוּ שֶׁלֹּשׁ תְּפִלוֹת, לְהוֹרִיד בָּהֶם אֶת

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְהַעֲלוֹת בָּהֶם אֶת הַשְּׂכִינָה
שֶׁהִיא ה' קִטְנָה, שְׁעֵמּוּד הָאֲמָצְעִי הוּא הַגּוֹף,
וּשְׁתֵּי זְרוּעוֹתָיו יָמִין וּשְׂמָאל, שְׂבָהֶם אוֹחֶז בָּה,
וְעַל הַגּוֹף הִיא עוֹלָה, וּמִי מַעֲלָה אוֹתָה עַל הַגּוֹף?
מ"י, הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, מִי בָּרָא אֱלֹה, וּכְשֶׁעוֹלָה,
עוֹלִים עִמָּה כָּל הַצָּבָא שְׁלַמְעֵלָה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
הַמוֹצִיא בַּמִּסְפָּר צָבָא, וְכָל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שְׁשִׁים
רְבּוּא, מְתִיחִים בַּצָּבָא שְׁלַמְעֵלָה, לְכָלֶם בְּשֵׁם
יְקָרָא, כָּלֶם נִקְרְאוּ עַל שֵׁם הַצָּבָא שְׁלַמְעֵלָה, אִישׁ
לֹא נֶעְדָּר מֵהַחֲשֹׁבּוֹן.

וְהַשְּׂכִינָה בַּגְּלוּת, בְּזִמְנָן שְׁמֵרְחֵק בַּעֲלָה מִמֶּנָּה,
לְפַעְעָמִים מִתְּפַרְנֶסֶת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
לְפַעְעָמִים עַל יְדֵי הָאֲבוֹת, לְפַעְעָמִים עַל יְדֵי הָאֲמָא,
לְפַעְעָמִים עַל יְדֵי הָאֲבָא, לְפַעְעָמִים עַל יְדֵי הַבָּנִים,
לְפַעְעָמִים עַל יְדֵי הַצַּדִּיק, וְהַכֹּל נוֹתֵן בַּעֲלָה שֶׁהוּא
ו', הוּא בֵּין אָבָא וְאֲמָא בֶּן י"ה, וּכְשֶׁהוּא בֵּין הָאָב
וְהָאֵם, הוּא מוֹרִיד לָהּ פִּרְנָסָתָה עַל יְדֵי הָאָב
וְהָאֵם, וּכְשִׁיּוֹרֵד בֵּין שְׁתֵּי הַזְרוּעוֹת שִׁישׁ בָּהֶם
שֶׁשָּׁה פְּרָקִים, מוֹרִיד לָהּ פִּרְנָסָה בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת,
וּכְשֶׁמוֹרִיד בַּגּוֹף שֶׁהוּא יַעֲקֹב, מוֹרִיד לָהּ מְזוֹן עַל
יָדוֹ, וּכְשֶׁמוֹרִיד בְּשְׁתֵּי הַשּׁוֹקִים, שֶׁהֵם שׁוֹקִיו
עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, שִׁישׁ בָּהֶם שֶׁשָּׁה פְּרָקִים, מוֹרִיד לָהּ

מִזֶּזֶן עַל יָדָם, וּכְשֶׁמּוֹרִיד לָהּ בְּצַדִּיק, מוֹרִיד לָהּ
 מִזֶּזֶן עַל יָדוֹ, וּכְשֶׁמּוֹרִיד בָּהּ, כְּשֶׁמֶתְחַבֵּר ו' בָּהּ,
 לֹא צָרִיךְ לְהוֹרִיד לָהּ מִזֶּזֶן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ בְּעוֹלָם
 אֲלָא עַל יָדוֹ, וּכְשִׁיוֹצֵא בָּהּ, מִתְּעַלָּה עַד אֵין סוּף
 שֶׁהוּא א'. מִזֶּזֶן לֹא בִּזְכוּת הַדְּבָר תְּלוּי, וְלֹא
 בְּחַיִּים שֶׁהֵם הָאָב וְהָאֵם, וְלֹא בְּבָנִים, שֶׁהֵם נִצָּח
 וְהוֹד, אֲלָא הַדְּבָר תְּלוּי בְּמִזְל, וּכְשִׁיּוֹרֶדֶת
 מִמְּקוֹמָהּ וַיּוֹרֵד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדוֹר עֲמָה,
 נֶאֱמַר בָּהּ וְעַל בְּנֵיהָ, אֵין מִזְל לְיִשְׂרָאֵל, אֲלָא
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹכֵב עַל כְּרוֹ"ב, שֶׁהוּא
 מִטְטְרוֹ"ן, וְהוּא בְּרוּךְ, וּמִתְּפַרְנֶסֶת עַל יָדוֹ,
 שֶׁהוּא עֶבֶד עוֹלָם, עֶבֶד שְׁלֵה, וּבָאוּתוֹ זְמַן הֵיא
 מִתְּפַרְנֶסֶת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וְכָל זֶה כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל כֶּךָ מִתְּפַרְנֶסֶת.

אַשְׁרֵי מִי שֶׁמְעַלָּה אוֹתָהּ לְמְקוֹמָהּ וְאֵת הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְמְקוֹמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (הִנֵּה יְהו"ה
 רֹכֵב עַל עֵב קָל) הִנֵּה יְהו"ה יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי
 אֶלְעָזָר: אָבָא, וְכִי יָכוֹל אָדָם לְהַחֲזִיר אֶת הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְמְקוֹמוֹ? אָמַר לוֹ: כֵּן, כָּמוֹ שֶׁמֶצְאָנוּ
 בְּדוֹד שְׁאֵמַר, אִם אֶתָּן שְׁנַת לְעִינֵי לְעַפְעַפִּי תִּגְנוֹמָה
 עַד אֶמְצֵא מְקוֹם לִיהו"ה כּו'. בָּאוּתוֹ זְמַן שֶׁאָדָם
 מִחֲזִיר אוֹתוֹ לְמְקוֹמוֹ, מֵה כָּתוּב בּוֹ? מִמְּקוֹמוֹ

הוא יפן ברחמי לעמו, ובמה מחזירים אותו למקומו? אלא בשלמות התקון שתקנו בתפלה, ומוכיח, שאחר שאמר ממקומו יפן ברחמי לעמו, אמר, המיחדים את שמו ערב ובקר תמיד בכל יום אומרים פעמים, והם ה"ה, שצריך להחזיר י' לה', שהוא המקום שלמעלה, ולהחזיר ו' לה', שהיא מקום שלמטה, משום שהקדוש ברוך הוא נשבע שלא יחזיר את ה' שלמעלה עד שיחזיר את ה' שלמטה, וסוד הדבר – לא אבא בעיר וגומר, והרי פרשונה.

תקן אחד וחמשים

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, מה זה את? אלא כך פרשונה הקדמונים, כל האתים הם לרבוי, וא"ת הזו התורה כלולה מא' עד ת', שבה נבראו שמים וארץ. ועוד את השמים, שמים זה הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב ואתה תשמע השמים, ואת בת זוגו עמו, ואת – זה צדיק ובת זוגו, הארץ – הכלי של כלם להוציא בה זרעים ופרות, וסוד הדבר – וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וגומר.

אמר רבי שמעון: בני, סוד עליון יש כאן, אף על גב שהכל נברא ונתקן בשם של

יהו"ה, שֶׁהֵם אֶת הַשָּׁמַיִם, וְסוּד הַדָּבָר - י"ה
 בַּשָּׁמַיִם, ו"ה בָּאָרֶץ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב י' שְׁמִחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. עִם כָּל זֶה שֶׁהַכֹּל נִתְקַן
 בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, אֵינן יוֹרֶדֶת נְבִיעָה מִלְמַעְלָה עַל
 הַזֹּרְעִים וְהַפְּרוֹת שֶׁהֵם שִׁיחַ הַשָּׂדֶה שֶׁהוּא צָדִיק,
 וְעֹשֵׁב הַשָּׂדֶה שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, וְלָמָּה?
 מִשּׁוּם שֶׁאָדָם אֵין, שֶׁהוּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 לְעֵבֶד אֶת הָאֲדָמָה.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, הַשִּׁיחַ, מִנִּין לָנוּ
 שֶׁהוּא צָדִיק? אָמַר לוֹ: בְּנִי, בּוֹ תִּמָּצֵא ח"י
 ש', הוּא כּוֹלֵל שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֶאֱן, שֶׁהֵם שָׂרֵשׁ
 הָאֵילָן, וְזֶה ח"י הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא אוֹת בְּצִבָּא
 שְׁלוֹ, צִבְאוֹת הוּא עֲמָהֶם, כּוֹלֵל שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת
 כְּנָגֵד שְׁלֹשֶׁת הָעֲנָפִים שֶׁל ש'.

וְהָרִי ש' שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת הֵם, אֶלָּא ש'
 הָעֲלִיוֹנָה - עֲנִפֵּי הָאֵילָן, ש' הַתַּחְתּוֹנָה
 - שְׂרָשֵׁי הָאֵילָן, וּמִשּׁוּם זֶה, וְכָל שִׁיחַ - זֶה
 צָדִיק, וְכָל יֹעֵשֶׁב - ע"ב ש', זֶה יַעֲקֹב הַכוֹלֵל
 שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם עֲנִפֵּי הָאֵילָן, וְעוֹלָם
 לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם שָׁמוֹת שֶׁל וִיסֵעַ וַיָּבֵא וַיֵּט,
 שְׁבַע הֵזֶה נִבְרָאוּ עֹשְׁבִים וְאֵילָנוֹת שֶׁהֵם
 נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְהָעֹשֵׁב הֵזֶה נֶאֱמַר עָלָיו

וְעָשָׂב לַעֲבוֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ,
 לֶחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ, וְהוּא לֶחֶם הַתּוֹרָה,
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֶךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךָ, וְהוּא
 לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, ה' שֶׁל אָדָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ
 הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ. מַה זֶּה לַעֲבוֹדַת
 הָאָדָם? אֵין עֲבוֹדָה כָּאֵן אֶלָּא תַּפְלָה, שֶׁהִיא
 עֲבוֹדַת הַשְׂכִּינָה, עֲבוֹדַת יְהו"ה וְדָאִי, וְעָלֶיהָ
 נֶאֱמַר יֵצֵא אָדָם לַפְּעָלוֹ וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדִּי עָרֵב.
 יֵצֵא אָדָם לַפְּעָלוֹ – זֶה תַּפְלַת שְׁחִירִית. וְלַעֲבוֹדָתוֹ
 עַדִּי עָרֵב – זֶה תַּפְלַת מְנַחָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיֵּצֵא
 יִצְחָק לְשׁוֹחַ בַּשָּׂדֶה לַפְּנוֹת עָרֵב.

תקון שנים וחמשים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. אֱלֹהִים חֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת
 כִּחְשָׁבוֹן ה', א"ד מִן אֲדֻנִּי כֶּךָ עוֹלָה
 לַחֲמֵשׁ, וְסוּד הַדָּבָר – וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ
 וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. בֹּא וּרְאֵה,
 הַתְּעוֹרְרוֹת צְרִיכָה מִמֶּטָה לְמַעֲלָה, וְאַחֵר כֶּךָ
 וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְהִשְׁקָה ו' הִיא
 הַשְׁקָאָה מִמַּעַלָּה לְמַטָּה, שֶׁהִיא גִּחַל קְדוּמִים
 שֶׁנִּמְשָׁךְ מִן הַמַּחַ, וְכֶךָ צְרִיךְ לְהַעִיר הַתְּעוֹרְרוֹת
 בְּרֵאשׁוֹנָה מֵהָאֵשׁ, וְסוּד הַדָּבָר – אֵשׁ כִּי תִזְרִיעַ,
 וּמִיד וַיִּלְדָּה זָכָר. הַנִּקְבָּה אֲדֻנִּי, הַזָּכָר יְהו"ה,

כְּשֶׁמִּקְדִּימָה הִבֵּת, שׁוֹלֵט הַזָּכָר וְנִעְשָׂה
 יֵאָהֲדוּנָה"י, וְסוּד הַדָּבָר – יִהְיֶה אֲדֹנָי חִילִי, וְעַל
 בְּמוֹתֵי יִדְרִיכָנִי – אֵלֹהֵי הָאָבוֹת, לְמִנְצֵחַ בְּנִגְיֵנוֹתֵי –
 הָאָמָה וְשְׁתֵּי הַשּׁוֹקִיִּים. מָה זֶה חִילִי? הַתִּקְוָה שֶׁל
 הַכֹּל מִלְמַעְלָה, חִילִי – חִיל י', וְזֶה הָאֵב, תִּקְפוּ –
 הַנְּבִיעָה שְׁאִין לָהּ סוּף.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ בְּעָלֵי
 הַמִּשְׁנָה, שְׁעַד אַרְבָּעִים יָמִים יְכוּלָה
 לַחֲזוֹר הַנִּקְבָּה לְזָכָר, וּמִתְהַפֵּךְ מִדִּין לְרַחֲמִים,
 וּפִרְשׁוּהוּ מִשּׁוּם שְׁעַד כָּעֵת אֵין שָׁם דְּמוּת,
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּצָּר יְהוָה אֱלֹהֵי"ם, אִם כֵּן, לָמָּה
 נָטַל שְׁעוֹר בָּמ', מִשּׁוּם שֶׁהִיא שְׁעוֹר הַנִּקְדָּה
 שֶׁהִיא י' טָפָה, (הַשְּׁעוֹר) שְׁבָה נַעֲשִׂית י"ם מ"י,
 וְדָאֵי נַחַל קְדוּמִים זֶה ו' שְׁנִמְשָׁךְ מ"י (י"ם).
 וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, מָה זֶה פְּנֵי
 הָאֲדָמָה? אֵלָּא אֵלֹהֵי הַפְּנִים, שֶׁהֵם אָדָם וְלִבָּן
 וִירֵק וְשָׁחַר, בְּגוֹנִים הִלְלוּ מֵאִיר אוֹתוֹ הַמַּעֲיָן,
 שֶׁהַגּוֹנִים הֵם מֵהִיבֶשֶׁה הַזֶּה, נְבִיעַת הָאוֹרָה שְׁלָהּ
 (שֶׁל כְּתוּבָה), שֶׁכֶּךָ הַנְּבִיעָה לְאֶרֶץ כְּמוֹ הַנִּשְׁמָה לְגוּף,
 כְּמוֹ שֶׁהָאֵילָן לֹא מִתְגַּדֵּל אֵלָּא בְּמִים, כִּךָ
 יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם עֲנֵפֵי הָאֵילָן לֹא מִתְגַּדְּלִים אֵלָּא
 בְּנְבִיעַת הַתּוֹרָה.

וְסוּד הַדָּבָר – מַעֲיֵן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים
 וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן. מַעֲיֵן זֶה חֲכָמָה כְּתוּר,
 הוּא אֱמוּנָה מְפֹלָא, שְׂרָצָה לְנִטְעַ אֵילָנוֹת בְּגֵן,
 הַסֶּתֶפֶל בְּכָל הַגֵּן וְלֹא מֵצָא שָׁם מַעֲיֵן מַיִם, מָה
 עָשָׂה? אָמַר, אוֹצִיא מַעֲיֵן וְאַחֵר כֶּךָ אֵטַע גֵּן
 וּמִתְגַּדֵּל הָאֵילָן, וּמִשּׁוּם כֶּךָ מַעֲיֵן גַּנִּים,
 בְּרֵאשׁוֹנָה הַזְכִּיר מַעֲיֵן וְאַחֵר כֶּךָ גַּנִּים, וְזֶה
 חֲמִשִּׁים וּשְׁלֹשָׁה הַסְּדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְכִמּוֹ
 שִׁישׁ גֵּן לְמִטָּה, כֶּךָ יֵשׁ גֵּן לְמַעְלָה, וְהַמַּעֲיֵן הַזֶּה
 הוּא בְּמִחַ, הָאֵילָן – הַגּוֹף, עֲנַפָּיו – הַזְרוּעוֹת
 וְהַרְגָּלִים, וְנִזְלִים מִן לְבָנוֹן – זֶה הַלֵּב (לְבַנִּיָּה),
 שֶׁהִיא דָּלָ"ת, דָּלָה בַּגְלוֹת, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר יִזְלֵ
 מַיִם מִדָּלָיו.

אִי לָהֶם לְבָנֵי אָדָם שֶׁלֹּא מִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה,
 שֶׁנִּקְרְאוּ עֲצִים יְבֵשִׁים, שֶׁהֵם עֲתִידִים
 לְהִשָּׂרֵף בְּאֵשׁ הַגִּיהֵנֹם, וְלֹא לַחֲנֹם אָמְרוּ בְּעָלֵי
 הַמִּשְׁנָה שֶׁהֵם עֲמָלִים וַיּוֹרְשִׁים גִּיהֵנֹם, וְאִם עַל גִּב
 שֶׁמִּתְגַּדֵּל הָאֵילָן, שֶׁהוּא גּוֹף הַתּוֹרָה, וְאִין לוֹ פְּרִי,
 שֶׁהֵם מִצְוֹת עָשָׂה, מָה כְּתוּב בּוֹ? רַק עֵץ אֲשֶׁר
 תִּדַּע כִּי לֹא עֵץ מֵאֲכָל הוּא אוֹתוֹ תִּשְׁחִית וְכָרַת,
 וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁלֹּא הַמְּדַרְשׁ
 עָקֵר, אֲלֵא הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעָקֵר.

סדר הלימוד ליום יא תמוז (יום 277 בשנה)

תקון חמשים ושלשה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים שָׁם ב"ת, שָׁם א"ם,
 שֶׁהוּא א"ם מֵאֱלֹהִים, וְהֵם הִגְן
 הָעֲלִיּוֹן וְהִגְן הַתַּחְתּוֹן. פָּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר:
 וַיִּטַּע יְהו"ה אֱלֹהִים גֵּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיֵּשֶׁם שָׁם
 אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר. וַיִּטַּע יְהו"ה אֱלֹהִים גֵּן –
 זֶה הַשְּׂכִינָה, בְּעֵדֶן – זֶה הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, מִקֶּדֶם –
 הָאֵב הָעֲלִיּוֹן, וַיֵּשֶׁם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר –
 זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְעָלָיו נֶאֱמַר וַיִּצְרֵן יְהו"ה
 אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָן מִן הָאֲדָמָה וַיַּפֵּחַ
 בְּאֶפְיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וְגוֹמֵר. וַיִּצְרֵן, צִיר אוֹתוֹ
 בְּשָׁנֵי עוֹלָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וַיַּפֵּחַ
 בְּאֶפְיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים – זֶה נִשְׁמַת כָּל חַי, וַיְהִי
 הָאָדָם – זֶה רוּחַ הַחַיִּים, לְנַפֵּשׁ חַיָּה – זֶה
 הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה.

וַעֲוֹד, וַיִּטַּע יְהו"ה אֱלֹהִים גֵּן – זֶה תוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב, עֵדֶן – זֶה עֲדוֹן הַתּוֹרָה, וְשָׁם
 שָׁם אֶת הָאָדָם שֶׁל בְּרִיאָה, וַיְמָה כְּתוּב בּוֹ? בְּיוֹם
 נִטְעַן תְּשֻׁגָּתוֹ. וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים וְכו',
 יְהו"ה אֱלֹהִים – אָב וָאֵם, כָּל עֵץ נִחְמַד לְמִרְאָה

– זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שְׁכָל הַגּוֹנִים הַיָּפִים נִרְאִים בוֹ, וּמִשּׁוּם זֶה נִחְמַד לְמַרְאֵה, תַּפְאֶרֶת – הַיָּפִי שֶׁל כָּל הַגּוֹנִים, וְטוֹב לְמַאֲכָל – זֶה צַדִּיק.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה: וְהָרִי כְּתוּב כָּל עֵץ, אִם הִיא אוֹמֵר עֵץ – יָפָה, אָבֵל כְּתוּב כָּל עֵץ? אָמַר לוֹ: וַדַּאי כֵּךְ זֶה, שְׁבָכָל מְקוֹם, כ"ל הוּא צַדִּיק, אָבֵל הַכֹּל אֶחָד. כֹּל זֶה צַדִּיק, עֵץ זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שְׁגוּף וּבְרִית נִחְשָׁבִים לְאֶחָד, אָבֵל בְּכְתוּב הַזֶּה כָּל עֵץ נִחְמַד לְמַרְאֵה וְטוֹב לְמַאֲכָל – זֶה צַדִּיק, לְמַרְאֵה – זֶה הַשְׂכִּינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ בְּמַרְאֵה אֱלֹהֵי אֶתְרוּדָע, וְעֵץ הַחַיִּים – זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים שְׁלֹמֶעֱלָה, שֶׁנֶּאֱמַר בוֹ הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעָלֶיהָ.

אָמַר לוֹ: הָרִי הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא הַגֶּן, שֶׁמִּשָּׁם עֵץ הַחַיִּים נָטוּעַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן. מַה זֶה מִן הָאֲדָמָה? אֵלֶּא זֶה הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁמִּמֶּנָּה נִנְטָע כָּל עֵץ, שֶׁהוּא צַדִּיק. כ"ל הוּא מֵצֵד שֶׁל מ"י, שֶׁכֵּךְ עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן כ"ל מ"י, וּבִשְׂכִילָה נֶאֱמַר מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ וְגוֹמֵר, שֶׁהוּא הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא.

וַעֲיֵן הַדַּעַת טוֹב וָרַע, הוּא לְמַטָּה, עֵץ הַדַּעַת טוֹב – זֶה מִטְרֹו"ן, וָרַע – זֶה סְמַא"ל, וּמִשּׁוּם

זֶה וְעַץ הַדַּעַת, ו' בָּא לְרַבּוּת, שֶׁהוּא בָּא מִמָּקוֹם
 אַחֵר, וְעַץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע. וְעוֹד, וַיִּצְמַח יְהו"ה
 אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כָּל עֵץ, זֶהוּ צִמַּח צַדִּיק
 וּמִתַּחַתָּיו יִצְמַח. בָּא תְּרָאָה, כָּל מִי שֶׁשׁוּמֵר בְּרִית,
 אוֹתוֹ הֵבֵן שְׁנוֹתָן לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלָיו
 נֶאֱמַר וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים כָּל עֵץ נִחְמַד
 לְמִרְאָה – בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְטוֹב לְמֵאֵכֶל –
 בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה, אָבֵל בֶּן אַחֵר שֶׁלֹּא נֶעֱשֶׂה
 בִּירְאָה וְאַהֲבָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מֶה כְּתוּב
 בּוֹ? וְעַץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע, וְזוֹ עֲרֻבּוּכָיָה שֶׁל טוֹב
 וָרַע, מְעַרְבַּ מִמֶּצְהָ וּשְׂאוֹר.

וְלִבֵּן צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל לְשֹׁמֵר
 אֶת עֲצָמוֹ בְּפִרְיָה וְרִבְיָה. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב וּמַעַץ
 הַדַּעַת טוֹב וָרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, טוֹב – מִצַּד שֶׁל
 דָּם טָהוֹר, וָרַע – מִצַּד שֶׁל דָּם נִדּוּת, שֶׁהֵבֵן הַזֶּה
 גּוֹרֵם אֲבִדָּן שֶׁל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, זֶהוּ שְׁכַתּוֹב כִּי בְיוֹם
 אֲכָלָךְ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת – בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 תָּמוּת – בְּעוֹלָם הַבָּא.

תקון חֲמִשִּׁים וָאַרְבָּעָה

בִּירְאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, אֶת הַשָּׁמַיִם – עֵץ
 הַחַיִּים, וְאֶת הָאָרֶץ – כָּל עֵץ נִחְמַד
 לְמִרְאָה, וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וְבִהּוּ זֶה עֵץ הַדַּעַת

טוב ורע, וזהו סוד תהו, עמק רע, בהו – עמק טוב, וזה עץ הדעת טוב ורע, כי שם כלל יהו"ה שפת כל הארץ, ומכאן יצאה כל הערבוביה של טוב ורע, שהוא הסוד של צדיק ורע לו רשע וטוב לו.

תקון חמשים וחמשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא, בִּי"ת רא"ש, וְהֵם אָב וָאֵם. בְּרָא תרגום בן, הוא העמוד האמצעי, ועליו נאמר וְנָהָר יוֹצֵא מַעַדָּן, יֵשׁ עֵדָן וְיֵשׁ עֵדָן, זהו שכתוב וְנָחַל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקֶם, עֲדָנֶיךָ וְדָאִי, זהו עֵדָן עֲלִיּוֹן, כְּתָר עֲלִיּוֹן, הָעֵדָן שְׁלֹמֹמָה זֶה י', וְיֵשׁ עֵדָן שְׁלֹמֹמָה, וְזוֹ הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא ד', הִיא עֵדָן אֶל הַנָּהָר שְׁלֹמֹמָה מִמֶּנָּה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְנָהָר יוֹצֵא מַעַדָּן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן.

בָּא וְרָאָה כִּמָּה נִהְרוֹת הֵם שְׁמִשְׁנִים זֶה מִזֶּה, יֵשׁ נִהָר וְיֵשׁ נִהָר. יֵשׁ נִהָר מֵהָאוֹר שְׁלֹמֹמָלָה, שֶׁנִּקְרָא הַנִּהָר שֶׁל הַמַּיִם שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ תּוֹרַת חֹכֶם מְקוֹר חַיִּים, וְיֵשׁ נִהָר שֶׁנִּקְרָא נִהָר פְּלִגְיוֹ, שְׁכָמָה פְּלִגִּים עֲמָקִים תְּלוּיִים מִמֶּנּוּ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם פְּלִגֵּי מַיִם לֵב מֶלֶךְ וְגוֹמֵר, וְיֵשׁ נִהָר שֶׁנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, שֶׁנִּמְשָׁךְ מֵהָעֲלִיּוֹנִים, וּמִמֶּנּוּ תְּלוּיִים שֶׁבָעָה נִהְרוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם נִהְרוֹת

יִמְחָאוּ כִּף יַחַד הָרִים יִרְגְּנוּ, וַיֵּשׁ נָהָר שְׁנִקְרָא נָהָר
 דִּינֹור מִצַּד הַשְּׂמָאל, שְׁנֶאמַר בּוּ נָהָר דִּי-נֹור נָגִיד
 וְנִפְק מִן וְגוֹמֵר, וְנָהָר בְּכָל מְקוֹם הוּא ו'. מֵהֲצַד
 שֶׁל אָב וְאִם נִקְרָא נַחַל קְדוּמִים, וּמִצַּד שֶׁל הָעֵדֶן
 הָעֲלִיּוֹן נֶאמַר בּוּ וְנַחַל עֲדֵנִיף תִּשְׁקֵם.

וּמִצַּד הַיָּמִין נִקְרָא נָהָר פְּלָגִיו, וּמִצַּד הַשְּׂמָאל
 נִקְרָא נָהָר דִּינֹור, וּמִמְנֵה תְּלוּיִים שְׁשִׁים
 עֲנָפִים שֶׁל אֵשׁ שְׁנִקְרָאוּ שְׁשִׁים גְּבוּרִים, וְהֵם
 שְׁשִׁים מְכוֹת שֶׁל אֵשׁ שֶׁהִכּוּ אֶת מִטְטְרוֹן, וּמִצַּד
 הַיָּמִין וְהַשְּׂמָאל נֶאמַר בְּכָל הַנְּחָלִים שְׁתְּלוּיִים
 מֵהֶם, נִהְרֵי נַחֲלֵי דְבַשׁ וְחֶמְאָה. וְנַחַל עֲדֵנִיף, זֶה
 הַנָּהָר שִׁיוּצָא מֵעֵדֶן, שְׁנֶאמַר בּוּ וְנָהָר יוּצָא
 מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ הָעֵדֶן שֶׁעִין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִיִּם וְכוּ',
 סְתוּם וְגִנּוּז, שֶׁהוּא כְּתוּר עֲלִיּוֹן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
 וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים (א, שֶׁהוּא ד' אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם בֶּן ד'),
 אֱלוֹי יְהוּ"ה שֶׁהֵם הָאָב וְהָאֵם, הַבֵּן וְהַבִּת. בֹּא
 וּרְאֵה, הַקְּרַקְפֶּת זוֹ אֶל"ף כְּמוֹ זֶה: (צִיּוֹר לִמְעֻלָּה),
 אַרְבַּעַת הַצְּדָדִים שָׁלוּ בָּהֶן הָיָה יְהוּ"ה הוּא
 וְשְׁמוֹ אֶחָד, אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ, בְּלִי פְּרוּד וּבְלִי
 שְׁתוּף כָּלָל (צִיּוֹר לִמְעֻלָּה).

וְעוֹד, וְנָהָר - זֶה ו', יוּצָא מֵעֵדֶן - זֶה י', וּמִשָּׁם
 יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים - זֶה ד', (אֱלוֹ

אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת). וְעוֹד, וְנִהַר יוֹצֵא מַעַדָּן – זֶה הָאֵם
הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא א' הַשְּׁנִיָּה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ בַּעֲלִי
הַמְּשֻׁנָּה מַה זֶּה אָל"ף? אֵלֶּף בִּינָה, וְלֹאֵן נִמְשָׁךְ
בַּגּוֹף? וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים, אֵלּוּ
שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וּשְׁתֵּי שׁוֹקִים. מִי הֵגֵן שֶׁנִּשְׁקָה מִמֶּנּוּ
לְמִטָּה? זֶה הַשְּׂכִינָה, שֶׁשְּׁנֵי גִנִּים הֵם, אֶחָד
לְמַעַלָּה וְאֶחָד לְמַטָּה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב הַיּוֹשֶׁבֶת
בַּגִּנִּים, וְהָרִי פֶּרֶשׁוּהָ.

וַיֵּשׁ נִהַר לְמִטָּה שֶׁהִיא מַטְטְרוּ"ן, שֶׁנִּפְרָד
לְאַרְבָּעָה צְדָדִים, שֶׁהֵם מִיכָא"ל גְּבִרְיָא"ל
נוּרְיָא"ל רַפָּא"ל, שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסִּבָּב
אֶת כָּל אֶרֶץ הַחַוִּילָה אֲשֶׁר שֵׁם הַזֶּהָב, וְהַזֶּהָב הוּא
לְצָפוֹן, זֶהוּ שְׁכָתוֹב מִצָּפוֹן זֶהָב יֶאֱתָה, וְסוֹד הַדָּבָר
– הוֹלֵךְ אֶל צָפוֹן, זֶה גְּבִרְיָא"ל, וְאַחֵר כֶּף הוֹלֵךְ
אֶל דָּרוֹם, וְזֶה גִּיחוֹן שֶׁשֵּׁם מִיכָא"ל, הַהֶפֶךְ
מִלְּמַעַלָּה, שֶׁאָמַר עָלָיו הַכָּתוֹב הוֹלֵךְ אֶל דָּרוֹם
בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחֵר כֶּף סוֹבֵב אֶל צָפוֹן, סוֹבֵב סוֹבֵב
לְשְׁנֵי צְדָדִים שֶׁהֵם מְזָרַח וּמַעֲרֵב, שֶׁהֵם חֲדָקֵל
וּפָרָת, שֶׁשֵּׁם אוּרִיָּא"ל רַפָּא"ל.

פִּישׁוֹן כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה שֶׁבַעֲלֵ פָה, וּמִשָּׁם פִּישׁוֹן
– פִּי שׁוֹנָה הִלְכוֹת. גִּיחוֹן – ג'
ג'וֹמֵל חֶסֶד, וְשֵׁם הַחַיּוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ

מֵהָצַד שֶׁל אַרְיָה מֵצַד הַיָּמִין, מֵצַד הַשְּׂמָאל
נָחַשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כָּל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן, לְהַעֲנִישׁ
בּוֹ אֶת מִי שֶׁעוֹבֵר עַל הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה מִיָּמִין.
פִּישוֹן – שֵׁם שְׂפִיפּוֹן, לְהַעֲנִישׁ אֶת מִי שֶׁעוֹבֵר
עַל הַתּוֹרָה שֶׁבָּעַל פֶּה. חֲדָקָל – ח"ד ק"ל, זֶה
חָרִיף בְּלִשׁוֹנוֹ, וְאַחַד מֵצַד יָמִין, ק"ל מֵצַד
הַשְּׂמָאל, לְלַמֵּד שְׁנֵיהֶם, ח"ד בְּשָׁנִים וְק"ל
בְּשִׁפְתַּיִם, וּמִשׁוֹם זֶה, פִּישוֹן – פִּי שׁוֹנָה
הַלְכוֹת, גִּיחוֹן – גִּיחוֹן, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ
וַיִּקְבֹּר אוֹתוֹ בְּגִי, שֵׁם שְׂרׁוּי לְצַד יָמִין, פֶּרֶת
כוֹלֵל אֶת כָּלֶם, זֶה פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה, עָלָיו נֶאֱמַר
אִם תִּשְׁכַּבּוֹן בֵּין שִׁפְתַּיִם, אִם וְדָאִי לַעֲשׂוֹת
שֵׁם פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה.

וּבִאֲלֵהָ הָאֲרַבְעָה נִכְנְסוּ לַפְּרִדָּס הָאֲרַבְעָה הַלָּלוּ.
אֵלּוּ שֶׁנִּכְנְסוּ עִם קַלְפוֹת, אַחַד הַצִּיץ
וּמֵת, אַחַד הַצִּיץ וְנִפְגַּע, וְאַחַד יֵצֵא לְשֹׂמֵד (יֵצֵא
לְמַרְבּוֹת רָעָה), הָרַבִּיעִי שֶׁנִּכְנָס לְמַח הָאֶגּוֹז, נִכְנָס
בְּשָׁלוֹם וַיֵּצֵא בְּשָׁלוֹם. זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הַצִּיץ
וְנִפְגַּע, נִכְנָס בְּעֶנְג וְלֹא נִכְנָס בּוֹ כְּרָאוּי, הַתְּהִפּוּף
לוֹ לְנִגַּע, וְזֶה נִהָר שִׁיּוּצָא מֵעֵדֶן, שֶׁהוּא סִימָן
עֲנִיָּג, עֵדֶן נִהָר גִּין, כָּאֵן אֶסּוּר וְהִתֵּר, טְמֵאָה
וְטָהֳרָה, כָּשֶׁר וּפָסוּל.

וַיִּקַּח יְהו"ה אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן
 עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. בָּא וּרְאֵה, הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְמַד אֶת הָאָדָם תּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב אֶז
 רָאֵה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם חִקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם,
 וְזֶהוּ וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן, זֶה הֵגֶן שֶׁל הַתּוֹרָה,
 לְעִבְדָּהּ – בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא זְכוֹר,
 הַזְכָּר, וּלְשִׁמְרָהּ – בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, שֶׁהוּא
 שְׁמוֹר, הַנִּקְבָּה. אֶת הָאָדָם, שֶׁהִי בְּדִיוֹקָן שֶׁל
 הַתּוֹרָה, שֶׁא"ת לְרִבּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה לְאָדָם מֵא'
 עַד ת', שֶׁנִּתְּנָה מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל, שֶׁשֵּׁם מַצּוֹת
 עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, מַצּוֹת שֶׁל עֲשֵׂה מִיָּמִין כִּנְגֵד
 ו"ה זְכָר"י, וְזֶה זְכוּרֹנוֹת, מַצּוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה
 מִשְׁמָאל כִּנְגֵד י"ה שְׁמ"י, הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי כּוֹלֵל
 שְׁנֵיהֶם, יְהו"ה שְׁמוֹ, וְהוּא קוֹל הַשּׁוֹפָר מֵצַד הָאֵם
 הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא שׁוֹפֵר. הַתְּקִיעָה הִיא מֵצַד הַיָּמִין,
 וּשְׁבָרִים מֵצַד הַשְּׁמָאל, הַשְּׁלֵשֶׁל"ת שֶׁהִיא תְּרוּעָה
 מֵצַד שְׁנֵיהֶם.

בְּרֵאשִׁית, (בְּר"א שִׁי"ת), בָּרָא אֱלֹהִי"ם. הָאֱלֹהִי"ם
 הַזֶּה הִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁרוּכְכַת
 וְעוֹלָה בְּתְרוּעָה [שֶׁהִיא רֹאשׁ הַשָּׁנָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
 עָלֶיהָ אֱלֹהִי"ם בְּתְרוּעָה], שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ לֹא הִבִּיט אֶן
 בִּיעֶקֶב וְלֹא רָאֵה עָמַל בְּיִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ

עֲמוּ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ, הֲרִי לָךְ שְׁתְּרוּעָה הִיא
 בִּיעָקֵב, וְנֹאמַר בּוֹ עָלָה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה, יְהו"ה
 בְּקוֹל שׁוֹפָר עוֹלָה. תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר זֶה תִּקְיָעָה,
 וְזֶה הַחֲדָשׁ שְׁמִת־כֶּסֶה הַלְבָנָה. הַמְלָכִיּוֹת מֵצֵד
 הַמְלָכוֹת, שֶׁהוּא זֶה שְׁמִי, שֶׁשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נוֹדֵעַ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, וּבָהּ הוּא הַמֶּלֶךְ
 הַקָּדוֹשׁ, הַמֶּלֶךְ הַמְשַׁפֵּט מֵצֵד הַשְּׂמָאל, מֶלֶךְ עַל
 כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִיִּם, וְזֶה הַלֵּב לְשִׂמְאֵל הַמְלָכוֹת.
 זְכוֹרֹנוֹת, זְכוֹר לַזְכָּר, וְזֶה הַמֶּלֶךְ לְיָמִין, וְשֵׁם
 זְכוֹרֹנוֹת. שׁוֹפְרוֹת זֶה קָנָה שֶׁהוּא שׁוֹפָר, וּמִשֵּׁם
 יוֹצֵא קוֹל הַשׁוֹפָר, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְהוּא
 יְהו"ה, בַּמֶּלֶךְ בֵּלֵב וּבְגוּף.

וּפִרְשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שְׂאִין פּוֹחֲתִין בּוֹ
 מַעֲשֶׂה מְלָכִיּוֹת וּמַעֲשֶׂה זְכוֹרֹנוֹת
 וּמַעֲשֶׂה שׁוֹפְרוֹת, זֶה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א (יו"ד ה"י
 וּא"ו ה"י). מְלָכִיּוֹת – וְתִמְלֹךְ אֶתָּה הוּא יְהו"ה
 אֱלֹהֵינוּ, זְכוֹרֹנוֹת – אֶתָּה זֹכֵר, זְכוֹרֵנוּ לְחַיִּים,
 שׁוֹפְרוֹת – תִּקְעַת בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל.

וְעוֹד, תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ, מֶה זֶה
 בְּכֶסֶה? זֶה שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, וּבָהּ כְּתִבְנוּ
 לְחַיִּים, שֶׁהִיא כְּתִיבָה מֵצֵד הַיָּמִין וּמֵצֵד הַשְּׂמָאל,
 וּמִשֵּׁם שְׁנֵאָחֵז בּוֹ, הַזְכִּיר פְּעָמִים כְּתִיבָה (שֶׁהִיא יָד

עֲלִיּוֹנָה יָד תַּחְתּוֹנָה (הָאֵם תַּחְתּוֹנָה הִיא מִצַּד הַשְּׂמָאל). בַּכֶּסֶה, בְּאוֹתוֹ
 שְׁנֵאמַר בּוֹ בַּמֶּכֶסֶה מִמָּךְ אֶל תַּחְקֹר, כְּתַבְנוּ לְחַיִּים
 הוּא בְּכַתּוּב הַזֶּה, וְהַלּוּחוֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִיִּם הֵמָּה
 וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִיִּם הוּא חֲרוֹת עַל הַלְּחֹת, מָה
 זֶה חֲרוֹת? זֶה ה', שְׁנֵאמַר בָּהּ וּקְרֹאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ,
 דְּרוֹר הִיא חֲרוֹת, וְ"הַלְּחֹת" הֵם ו"ה, הֵבֶן וְהַבֵּת,
 וְהֵם מַעֲשֵׂה אֱלֹהִיִּם, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה,
 הַמַּעֲשֵׂה הוּא בְּשֵׁתֵי יָדִים שְׁשָׁם עֲשִׂיָּה, וּמִכְתָּב
 אֱלֹהִיִּם בְּשֵׁתֵי יָדִים שְׁשָׁם כְּתִיבָה, וְהִיא חֲרוֹת עַל
 הַלְּחֹת, יָד כּוֹתֶבֶת וְיָד חוֹתֶמֶת, וְהִיא יָד הַגְּדוּלָּה
 אַחַת שְׁנֵאמַר בָּהּ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוּלָּה,
 וְהַשְּׁנִיית יָד הַחֲזָקָה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב וּבִיד חֲזָקָה וְכו',
 וְסוּד הַדְּבָר – יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, יְהו"ה י"ד הַגְּדוּלָּה.
 כּוּז"ו בְּמוֹכַס"ז כּוּז"ו. י"ד הַחֲזָקָה, וְהֵם, יָד עֲלִיּוֹנָה
 מִצַּד הַיָּמִין, יָד תַּחְתּוֹנָה מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהַכֹּל כ"ח
 פָּרָקִים, שְׁנֵאמַר בָּהֶם וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא כַח אַדְנִי, וְזֶה
 כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, כַּח מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

וְעוֹד, יֵשׁ י"ד שְׁנִקְרְאוֹת יָד רָמָה, וְזֶה יְהו"ה יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, וְיֵשׁ יָד שְׁנִיָּה לְקַבְּלָהּ, וְזוֹ
 אֵהִי"ה אֶל"ף ה"א יו"ד ה"א, וְזֶה כ"ח. בְּזִמָּן
 שְׁחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל, הִסְתַּלַּק הַכַּח הַזֶּה מֵהֶם, וְנֵאמַר
 בָּהֶם וַיֵּלְכוּ בְּלֹא כַח לִפְנֵי רוּדָף.

ובמלאכים כתביא"ל הממנה על הכתיבה,
 חתמיא"ל על החתימה. כתביא"ל
 כת"ב אל"י, אל"י הוא א"ם בַּחֲשֹׁבֹן, זֶה אֱלִי
 ואֲנוּהוּ, כְּתָב – כ' כְּתָר, ת' תוֹרָה, ב' בְּרָכָה, וְהַכֹּל
 הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, הִיא כְּתָר בְּרֹאשׁ כָּל צַדִּיק, וְהִיא
 תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה, וְהִיא בְּרַכַּת יְהו"ה הִיא
 תַּעֲשִׂיר. חתמיא"ל מַצַּד הַחֲכָמָה, וּשְׁנֵיהֶם חַיִּים.
 חֲכָמָה, שְׁכָתוֹב הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעָלֶיהָ, הָאֵם
 הָעֲלִיּוֹנָה עֵץ הַחַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וּשְׁנֵיהֶם
 לִיָּמִין וְלִשְׂמָאל.

שְׁלֹשׁ אַצְבָּעוֹת מְתִיחָדוֹת בְּקוֹלְמוֹס לְכַתִּיבָה,
 וְעֲלֵיהֶם אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין מִים
 הָעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֵלָא כְּשֹׁלֶשׁ
 אַצְבָּעוֹת, וּשְׁנֵי אַצְבָּעוֹת הֵם שְׁסוּמָכִים אוֹתָם,
 וְהֵם כְּשְׁנֵי לְבוּשִׁים שְׁפָרוּסִים זֶה אֶצֶל זֶה,
 רַזִּיא"ל הוּא אוּרִיא"ל, וְעָלִיו נֶאֱמַר וְזֶה זִכְרִי,
 עִם ו"ה – מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה, וְזֶה רַזִּיא"ל,
 שְׁמִי עִם י"ה – שְׁלֹשׁ מְאוֹת שָׁשִׁים וְחָמֵשׁ.
 שְׁמוּעָא"ל מ'טטרו"ן י'הוּא"ל רֹאשֵׁי תִבּוֹת
 שְׁמִי. חסדיא"ל מַצַּד הַחֲסֵד, גְּבֻרִיא"ל מַצַּד
 הַגְּבוּרָה, אוּרִיא"ל מַצַּד הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, בְּכָל
 צִד אֱלִי הוּא מַצַּד הָאֵם, וְהֵם אֵל"י, א' כְּתָר, י'

חֲכָמָה, ה' הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא מְגִדֵּל עוֹ שֵׁם
יְהו"ה.

וְעוֹד אָמַר אוֹתוֹ זָקֵן: רַבִּי רַבִּי, וְהַמְּכַתֵּב
מְכַתֵּב אֱלֹהִיִּם הוּא, שְׁתֵּי יָדַיִם
כוֹתְבוֹת מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל, אָבֵל חֲרוֹת עַל
הַלְּחָת, הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, (כֵּן י"ה הוּא וְדא"). כִּמָּה
מְלָאכִים סוֹפְרִים יֵשׁ לְמַעַלָּה שְׁכוֹתְבִים אֶת
זְכוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִמָּה מְלָאכִים שְׁחוֹתֵם הַמֶּלֶךְ
בִּידֵיהֶם שְׁחוֹתְמִים אֶת זְכוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִמָּה
מְלָאכִים שְׁשׁוֹקְלִים קָלוֹת וַחֲמוּרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה,
זֶהוּ שְׁכָתוֹב אֵיִה סוֹפֵר אֵיִה שׁוֹקֵל, וְכִשְׁהוּא
חוֹתֵם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא ו' ^(ט), אֵין לְהָשִׁיב.
חוֹתֵם הוּא ו', חוֹתֵם אֱמֶת, יָד כוֹתֵב וְיָד חוֹתֵם.
ה' תַּחְתּוֹנָה כוֹתֶבֶת, ה' עֲלִיּוֹנָה חוֹתֶמֶת, שֶׁהֵם
ה' אֶצְבָּעוֹת שֶׁל יָד יָמִין וְה' אֶצְבָּעוֹת שֶׁל יָד
שְׁמָאל. ה' תַּחְתּוֹנָה כוֹתֶבֶת בָּאוֹת ו', שֶׁהוּא
קוֹלְמוֹס, קָנָה שֶׁל זְרוּעַ, ה' הָעֲלִיּוֹנָה חוֹתֶמֶת
בָּאוֹת י', שֶׁהוּא כַּף הַיָּד.

ש"ם הַדּוֹר"ש הוּא צָדִיק, עָלָיו נֶאֱמַר יְהו"ה
אֱלֹהִיִּם נָתַן לִי לְשׁוֹן לְמוֹדִים, וְזֶה ^(י)
יו"ד זַעֲיָרָה, לְדַעַת לָעוֹת אֶת יַעֲף דְּבָר, הֵם ה"ה

שְׁבָהֶם, וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, וְנִקְדָּה שֶׁל שָׁם
הַכּוֹתֵב, וְהַמְכַתֵּב מִכְתָּב אֱלֹהִיִּים הוּא זֶה יְהוָהוּ,
שֵׁם הַדּוֹר"ש, יְהו"ה אֱלֹהִיִּים נָתַן לִי לְשׁוֹן
לְמוֹדִים לְדַעַת לַעֲוֹת אֶת יַעֲף דָּבָר, וְזֶה יְהוָה,
יְדִיעַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׂכִינָתוֹ, בְּנִקְדָּה
הַזֹּאת יִתְהַלֵּל ה'מִתְהַלֵּל ה'שָׁכֵל וְיִדּוּעַ, וְזֶה
יְהוָה.

כל הַנִּקְדוֹת הִלְלוּ צָרִיךְ לְנִקֵּד אוֹתָם מִפְּסוּקֵי
הַתּוֹרָה, כָּמוֹ שֶׁהֵם כְּתוּבִים בְּדֶרֶךְ אֱמֶת,
וְכָל הַוִּי"ה יֵשׁ לָהּ מִשְׁמַשׁ שָׂרוּכָב עָלֶיהָ, וְהִיא
הַמְרַכְּבָה שָׁלוֹ, וְאוֹתָהּ הַוִּי"ה יֵשׁ לָהּ מִנְהִיג
שְׁשׁוּלֵט עָלֶיהָ, כָּמוֹ זָכָר עַל נִקְבָּה, וְאֵין רְשׁוּת
לְנִקְבָּה אוֹ לְשְׁלוּחָהּ לַעֲשׂוֹת דָּבָר בְּלִי רְשׁוּת
בַּעֲלָהּ, שָׁכֵל מִי שְׁמַקְבֵּל, הִיא הַנִּקְבָּה, מִהַמָּקוֹם
שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת, וְסוּד הַדָּבָר – כִּי גְבוּהַ מַעַל
גְבוּהַ שׁוֹמֵר, וְכַגּוֹן זֶה הַשְּׁלִיחַ לְמַעֲלָה
מִטְטְרוּ"ן, וְכַמָּה מְמַנִּים שֶׁתַּחַת יָדָיו שֶׁהֵם
שְׁלִיחֵי הַשְּׂכִינָה, וְהַשְּׂכִינָה, הִיא נִקְבָּה, אֵין לָהּ
רְשׁוּת לְלַכֵּת לְשׁוֹם מָקוֹם בְּלִי רְשׁוּת בַּעֲלָהּ,
וְסוּד הַדָּבָר – וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה. אִם אַתֶּם רוֹצִים
שֶׁתִּשְׁרָה שְׂכִינָתִי בֵּינֵיכֶם – וְיִקְחוּ לִי, קָחוּ מִמֶּנִּי
רְשׁוּת בְּרֹאשׁוֹנָה לְהַתְּגַלּוּת.

תקון חמשים וּשְׁשֶׁה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, אֱלֹהִים הָרִי פִּרְשׁוּהוּ
שֵׁם יִרְאֶה, פֶּחַד, מִצַּד הָאוֹת ה' (ה"י),
שְׁהִיא לְשִׁמְאֵל, שְׁאָף עַל גֵּב שְׁהָאוֹת י' הִיא
רַחֲמִים, בְּמָקוֹם שְׁשׁוֹלֶטֶת ה' עָלֶיהָ הִיא נִקְרֵאת
נִקְבָּה, כְּמוֹ זֶה ה"י, וְסוּד זֶה הַתְּגִלָּה (בִּי"ה ה"א וּא"ו
ה"א) יו"ד ה"י וּא"ו ה"י (בִּי"ד ה"א וּא"ו ה"א), שְׁאִין
בְּרִיָּה בְּלִי זָכָר וְנִקְבָּה, שְׁשִׁנִּי שְׁתַּפִּים הֵם בְּבֵן
וּבִבְת, הָאֵב וְהָאֵם, אֶחָד נוֹתֵן טַפָּה זָכָר וְאֶחָד
נִקְבָּה, וּכְשִׁשׁוֹלֵט הַזָּכָר עַל הַנִּקְבָּה הוּא זָכָר,
וּכְשִׁשׁוֹלֵטֶת הַנִּקְבָּה עַל הַזָּכָר הִיא נִקְבָּה, וְהָרִי
פִּרְשׁוּהוּ בְּסוּד שֶׁל אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדֶּה זָכָר.
וְסוּד עֲלִיוֹן כָּאֵן, לַפְעָמִים נִזְרְקוּ שְׁתֵּי טַפּוֹת,
לַפְעָמִים שְׁלֹשׁ, לַפְעָמִים אַרְבַּע, לַפְעָמִים
ה', לַפְעָמִים ו', לַפְעָמִים ז', וְזֶה הַסּוּד שֶׁעָלוּ
לְמִטָּה שְׁנַיִם וַיִּרְדּוּ שְׁבַעָה, שְׁתֵּי טַפּוֹת הֵן
לַפְעָמִים צִר"י וְלַפְעָמִים שְׁב"א, שְׁלֹשׁ לַפְעָמִים
הֵן סְגוּ"ל וְלַפְעָמִים שׁוּר"ק, לַפְעָמִים שְׁבַע כְּמוֹ
זֶה ז' מִן זָרַע, וְשֹׁלֵשׁ טַפּוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה מִן
כָּב"ד טַחוּ"ל מֶר"ה, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם וַיִּצּוּ יְהו"ה
אֱלֹהִים עַל הָאָדָם, וּפִרְשׁוּהוּ, אֵין צוֹ אֲלָא עֲבוּדָה
זָרָה, וְזֶה הַכָּבֵד, שְׁנַאֲמַר בּוֹ כָּל הַכּוּעֵס כְּאֵלוֹ

עובד עבודה זרה, ומשום זה לא צריך להריק
טפות אלא באהבה, ולא בכעס ובקטטה,
וכשזרק אדם שלש טפות באהבה, נקראו
סגולת"א, וסוד הדבר – זרק"א מק"ף שופר
הולך סגולת"א.

על האדם, זו שפיכות דמים, זהו שכתוב באדם
דמו ישפך, זו התעוררות של הטפה של
הנקבה שהיא מלחה אדמה, ואם היא סגול"ל,
נקדה למטה היא נקבה, נקדה שלמעלה היא
זכר, וכשזרק אותה במק"ה, שהיא גיהנם,
הורגת (אותה).

לאמר, זה גלוי עריות, וזה טחול"ל, מי
שזרק באשתו בעצב ובקטטה,
התגלתה בו ערוה, ולכן ערות אביה וערות
אמך לא תגלה. טחול היא לילית, מרה שחרה,
ערות הכל (של הכלה).

אמר רבי אלעזר: אבא, השעור של עריות הם
במקום ידוע או לא? אמר לו: בני, יהו"ה
הוא י' אב, ה' אם, ו' בן, ה' בת, ה"ה הם אשה
ובתה, כלה וחמותה, כפי ענפי האילן כך נקראו.
ענפי האילן נפרדים למעלה באילן, כמו

שְׁבָאוֹרוֹהוּ וּפְנִיָּהֶם וְכִנְפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה,
וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר וְלֹא יִגְלֶה כִּנֵּף אָבִיו, וְהֵם
מְתִיחִדִּים לְמָטָה.

כְּמוֹ לִדְלֵב, שֶׁהוּא אֲגָדָה אַחַת לְמָטָה בְּכָל אֱלוֹ
הַמִּינִים שֶׁל הַדָּס וְעֶרְבָה, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה
הַדָּסִים וּשְׁתֵּי עֶרְבוֹת, וְהוּא בְּפִרּוּד לְמַעְלָה,
שֶׁהָעֲנָפִים נִפְרָדִים לְיָמִין וּלְשְׂמָאל, וּמִשּׁוּם זֶה,
נִפְרָצוּ עָלָיו – פָּסוּל, נִפְרָדוּ עָלָיו – כָּשֶׁר, וְהַפָּרֶץ
הַזֶּה הוּא פָּרוּץ בְּעֶרְוָה בֵּין עָנָף לְעָנָף, וְלָכֵן נֶאֱמַר
שֵׁם לֹא תִקְרְבוּ לַגְּלוֹת עֶרְוָה, לֹא צָרִיךְ לִקְרֹב אֶת
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהו"ה לְמָקוֹם עֶרְוָה, וְסוּד הָעֶרְוָה
נִרְמָז בְּשְׁתֵּי (עם) אוֹתִיּוֹת ע"ר ו"ה ע"ר ר"ע בְּעֵינֵי
יְהו"ה, וְהָעֲנָפִים הִלְלוּ (לא) נִפְרָדוּ שֶׁתִּהְיֶה עֶרְוָה
בֵּינֵיהֶם, אֵינוֹ אֶלָּא חוּץ מִמְּקוֹמוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁהוּא אֲדֻנִּי. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב לֹא יִגְרָךְ רַע,
שֶׁבְּסִפְרוֹת תִּמְצָא אֵב וְאֵם וּבֵן כְּאַחַד בְּבִינָה, בִּין
י"ה, וְאֵין שֵׁם עֶרְוָה, וְתִמְצָא אוֹתָם לְמָטָה, אַח
וְאַחוֹת שְׁנֵיהֶם בְּיַחְוֹד, הָאֵח הוּא הָעֵמּוּד
הָאֲמָצְעִי, ד' – אַחוֹתוֹ, וּשְׁנֵיהֶם הֵם אַחַד בְּלִי
פִּרּוּד, אֵף עַל גַּב שְׁצַדִּיק הוּא הַיַּחְוֹד שֶׁל כָּלֵם.
בִּינָתִים הֵנָּה אֵלֵיהֶם הַזֶּדֶמָן לְרַבִּי שְׁמַעוֹן,
וְאֶמַר לוֹ: רַבִּי רַבִּי, שְׁעוֹר הָעֲרִיּוֹת

כֵּן הוּא וְדאי, בְּכָל הַסְפִירוֹת אֵין יַחֲוֹד שֶׁל אַחַת
עִם חֲבֵרְתָּהּ כִּמוֹ שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה, אֲלֹא רַק
בְּצַדִּיק, שֶׁהַיַּחֲוֹד שֶׁל שְׁנֵיהֶם אֵינוֹ בְּכָל הָאִיבָרִים
שֶׁלָּהֶם, אֲלֹא רַק בְּבְרִית מִלָּה, בְּשָׂאֵר הָאִיבָרִים
קִרְבָּה שֶׁל אַחֲוָה יֵשׁ שָׁם וְלֹא שֶׁל יַחֲוֹד, וְזֶהוּ
סוּד הָאֵילָן שֶׁעֲנַפָּיו נִפְרָדִים לְמַעְלָה בְּכָל צֶד,
וְסוּד הַדְּבָר – וַתִּשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זֵרְעֵי
יָדָיו, אֲבָל לְמַטָּה כָּלֶם אֲגָדָה אַחַת, יַחֲוֹד אֶחָד,
וּמִשּׁוּם זֶה לְמַטָּה בְּצַדִּיק צָרִיךְ לְקַרֵּב אֶת
אוֹתִיּוֹת יְהו"ה עִם שְׁכִינָתוֹ, שֶׁהִיא קִרְבָּה שֶׁלָּהּ
קִרְבָּן לַיהו"ה.

וְכָךְ הַשְׁכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה עִם חֲכָמָה, צָרִיךְ לְקַרֵּב
לְצַדִּיק וְכָל הָעֲנַפִּים שָׁם מִתְיַחֲדִים
וּנִקְשָׁרִים וּמִשְׁלָבִים, וּמִקְבָּלִים זֶה מִזֶּה, וְהַכֹּל עַל
יְדֵי הַצַּדִּיק, וּבְלִי צַדִּיק אֵין קִרְבַת הַיַּחֲוֹד אֲלֹא
אַחֲוָה, וּמִשּׁוּם זֶה חֹסֵד שָׁם נִקְרָא ו' אַח וְה'
אַחֲוָה, מִצַּד הַיָּמִין, וּבִמְקוֹם הַזֶּה נֶאֱמַר וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֻתּוֹ בֶּת אָבִיו אוֹ בֶּת אִמּוֹ וְגוֹמֵר,
חֹסֵד הוּא, וְעַם כָּל זֶה שֶׁחֹסֵד הוּא, וְנִכְרְתוֹ לְעֵינֵי
בְּנֵי עַמּוֹ. מִי שֶׁמִּחְבֵּר אוֹתִיּוֹת בְּמָקוֹם שֶׁל פְּרוּד,
כְּאֵלוֹ הַפְּרִיד בֵּינֵיהֶן, וּמִשּׁוּם כֵּן וְנִכְרְתוֹ, מִדָּה
כִּנְגֵּד מִדָּה.

וְכַךְ י"ה בַּיָּמִין הֵם בְּאַחֲוָה, וְאֵין יַחֲוֹד אֲלָא עַל
 יְדֵי צַדִּיק, וּמִשּׁוּם זֶה בַּמָּקוֹם הַזֶּה לֹא
 תִּקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּה, וְכַךְ בְּשׁוֹק יָמִין וּשְׂמָאל שָׁם
 אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְלֹא צָרִיךְ לְקַרֵּב שָׁם אוֹתִיּוֹת
 בְּזִמָּן שְׂאֵלֵהֶם אַחֲרִים שָׁם, שֶׁהֵם מֵצֵד שֶׁל עֲבוּדָה
 זָרָה, וְסוּד הַדְּבָר – וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהו"ה אֵשׁ זָרָה.
וְכַל אוֹתָם הָעֲרִיּוֹת הֵם סמא"ל וְנִחַשׁ, שֶׁתּוֹבְעִים
 לַעֲשׂוֹת דִּינִים וּמַגְלִים אוֹתָם לִפְנֵי יְהו"ה,
 וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרְאוּ עֲרִיּוֹת, וְזֶהוּ סוּד, וְסוּד אַחֵר אֶל
 תְּגַל, שֶׁזֶּה גּוֹרֵם גְּלוּת וְגוּלָה בֵּין הָעַמִּים, מִי
 שְׂמַגְלָה עֲרוּתוֹ שָׁם, כִּךְ הוּא מַתְגַּלָּה בֵּין הָעֲרִיּוֹת,
 שֶׁהֵם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּמִי שְׂמַכְסֶה עֲלֵיהֶם, כִּךְ
 הוּא מַתְכַּסֶּה בֵּינֵיהֶם, וּמִשּׁוּם זֶה וְלֹא יִגְלָה כִּנָּף
 אָבִיו, זֶה שְׂכִינָה שְׂגָלְתָהּ בֵּין הָעַמִּים בְּגִלּוֹל הַחֲטָא
 הַזֶּה, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבִפְשַׁעֵיכֶם שִׁלַּחָה אִמְכֶם.

וְאַרְבַּע פְּעָמִים גָּלְתָה שְׂכִינָה לְגִלּוֹת, מִשּׁוּם
 שֶׁהִכְנִיסוּ עֲרוּה בֵּין אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת,
 וְאֵף עַל גִּב שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הָעֲרִיּוֹת הִלָּלוּ בְּסִפְרִיּוֹת
 וּבִשְׁם שֶׁל יְהו"ה, לֹא בַּמָּקוֹמוֹ שֶׁלְמַעְלָה, אֲלָא
 כְּשֶׁשְׂכִינָה גָלְתָה, כָּל הַסִּפְרִיּוֹת יָרְדוּ עִמָּה, וְאֵין
 פְּרוּד בָּהּ וּבֵין עֶשֶׂר הַסִּפְרִיּוֹת, וּכְשִׁירְדוּ, הִתְלַבְּשׁוּ
 בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל שִׁשָּׁה עֲנָפִים, חֹסֵד בְּיוֹם

הָרָאשׁוֹן, גְּבוּרָה בַּיּוֹם הַשְּׁנִי, הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת שְׁנִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה
יָמִים אַחֲרֵים, שֶׁהֵם רְבִיעֵי חֲמִישִׁי וְשֵׁשִׁי.

וְעֵשָׂר אֲמִירוֹת זֶה י' הָאָבָא, חֲמִשָּׁה אֹרֹז ה'
הָאֲמָא, שֵׁשׁ פְּעָמִים טוֹב ו' שֵׁשׁ בְּשִׁשֶּׁת
יָמוֹת הַחֹל, ה' שֶׁל הַשְּׁשִׁי ה' שֶׁל יְהוּ"ה, רֹא"ש
שֶׁל בְּרֵאשִׁי"ת זֶה כֶּתֶר, הָרָאשׁ לְכָל הָרָאשִׁים.

וְלָמָּה יֵשׁ פִּירוּד? מִשּׁוֹם שָׁאִין צָדִיק, אוֹת הַבְּרִית,
שֵׁם, וְסוּד הַדְּבָר – אֵין אָדָם צָדִיק בְּאֶרֶץ,
שֶׁהוּא אוֹת הַבְּרִית שֵׁם, וּבְשִׁבְתָּ שֶׁהוּא הַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי, שֵׁם קְרִיבָה וְהִיחּוּד שֶׁל שֵׁם יְהוּ"ה וְכָל
הַסְּפִירוֹת, וּמִשּׁוֹם כֵּךְ זְנוּגִים שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
מִלִּילֵי שַׁבָּת לִלִילֵי שַׁבָּת, הָעֲרִיּוֹת הִלְלוּ הֵם וְדָאִי
לְמַטָּה, אֲבָל לְמַעְלָה נֶאֱמַר לֹא יִגְרָךְ רָע, וְצָדִיק
שֶׁקָּרַב לְאַשְׁתּוֹ בִּימּוֹת הַחֹל, אוֹתוֹ הֵבֵן שְׁעוֹשָׁה,
נֶאֱמַר עָלָיו צָדִיק וְרָע לוֹ, שְׁגוּרִים שְׁנַעֲשָׂה קֹדֶשׁ
חֹל, שֶׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא הַסּוּד
שֶׁל צָדִיק וְרָע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, אֲבָל לְמַעְלָה אֵין
עֲרוּהָ וְקִצּוֹץ וּפִירוּד וּפְרוּץ, וּמִשּׁוֹם זֶה לְמַעְלָה (אין
לֶךְ לְדָמָה לְיוֹצֵרָה, שְׁתֵּאמַר כֵּךְ, שֶׁלְמַעְלָה) יֵשׁ יַחּוּד בְּאֶחָ וְאַחֻת,
וּבִבֵּן וּבִכְבֵּת, בְּאֵם עִם בֵּן. אִם כֵּן, אֵין לֶךְ לְדָמוֹת
לְיוֹצֵרָה, שְׁתֵּאִתָּה הָיִיתָ גּוֹרִם שְׁלֹא תִהְיֶה בְּדָמוֹתוֹ

למעלה, כמו שנאמר כי אם עונותיכם היו
מבדלים בינכם לבין אלהיכם.

ובא וראה, בפעם שרצה הקדוש ברוך הוא
לברא אדם, כך היה רוצה לעשות אותו
כמו דמותו, בלי ערוה ובלי פרץ ופרוד, כמו
שנאמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, שיהיו כל
הספירות כלולות בו, בלי פרוד וקצוץ, ולהתיחד
בן עם בת שהם אחים, שעליהם נאמר אחים
תאומים, זהו שכתוב ויהיו תאמם מלמטה ויחדו
יהיו תמים על ראשו, באיזה מקום? אל הטבעת,
זו הטבעת של אות ברית מילה, שהוא שעור לכל
העריות למטה, ושעור של היחוד למעלה,
ולמעלה נאמר בו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
לעולם, אבל למטה נאמר בו וימעץ הדעת טוב
ורע לא תאכל ממנו, אל תערב ביחוד טוב עם
רע, ואם לא, מות תמות. נאמר כאן מות תמות,
ונאמר בשבת מחלליה מות יומת.

ואדם ודאי נעשה בדמות של מעלה, ועשה
שם פרוד ונפרד משם. אמר לו רבי
אלעזר: אבא, איך נעשה בדמות של מעלה,
שהרי שמענו שם כמה דעות? אמר לו: בני,
כשנעשה, כל הספירות נכללו בדמות של

נִשְׁמָתוֹ, וְנִשְׁמָתוֹ הִיְתָה מְרַכֶּכֶה לָהֶם, כְּמוֹ
שְׁנִשְׁמָתוֹ, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, כְּמוֹ שְׁעָשׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה,
וְכָל הַגְּנוּנִים שֶׁל הַנִּשְׁמוֹת הָיוּ מְאִירִים בְּנִשְׁמָתוֹ
וְהָיוּ מְאִירִים עַל פָּנָיו, וּמִמֶּנּוּ הָיוּ מְזִדְעָזְעִים
עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְהָיוּ מְשַׁתְּחִים לוֹ בְּגִלְל
הַמְּאוּרוֹת הַלָּלוּ שֶׁהָיוּ מְאִירִים בּוֹ. כְּמוֹ שֶׁהָאָדָם
שְׁלֹמֶעֱלָה שֶׁהָיוּ מְשַׁתְּחִים לוֹ, כִּף הָיוּ
מְשַׁתְּחִים לָאָדָם שְׁלֹמֶטָה, עַד שֶׁהוּא הָיָה
אוֹמֵר בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לְפָנָי
יְהוָה עוֹשֵׁנִי, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא הָיָה שׁוֹלֵט עַל
כָּל הַהִמּוֹנִים שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה.

הַגּוֹן הַשָּׁחַר שֶׁל הָעֵין, וְשִׁעָרָיו שְׁחוּרוֹת, וְכָל
הַגְּנוּנִים שְׁחוּרִים יָפִים נִתְּנוּ בּוֹ מִצַּד הָאֵם.
לִבָּן הָעֵין וְלִבָּן הַפָּנִים וְלִבָּן הַמַּח וְלִבָּן הָעֲצָמוֹת
נִתְּנוּ בּוֹ מִצַּד הָאָב, שֶׁהָרִי פָּרְשׁוּהוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה
שֶׁהִלְבֵּן שְׁבַעֲיִן וְהַמַּח וְהָעֲצָמוֹת נִתְּנוּ מֵהָאָב,
וְשָׁחַר הָעֵין וְהַשָּׁעַר נִתְּנוּ מֵהָאֵם, וְהִלְבֵּן וְהַשָּׁחַר,
שְׁנֵיהֶם נִמְצְאוּ מִכֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הַשָּׁחַר מִבְּחוּץ
וְהִלְבֵּן מִבְּפָנִים, וְעָלָיו נֶאֱמַר וַעֲתָה לֹא רָאוּ אוֹר
בְּהִיר הוּא בְּשִׁחְקִים, וְכָתוּב אַחֵר אוֹמֵר יֵשֶׁת
חֶשֶׁךְ סָתְרוּ.

וְהָיָה פֶּרְשֵׁוֹהוּ הַחֲבָרִים, שְׁחֹר נִקְבָּה לִלְבָּן,
וְהַתּוֹרָה מִשֵּׁם הִיא לִבָּן מִבְּפָנִים וְשְׁחֹר
מִבַּחוּץ, וְלִמְעָלָה הָאֵב וְהָאֵם אָמְרוּ עַל הָעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי וּשְׁכִינָתוֹ נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ
כְּדֹמוֹתֵנוּ, הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי בִלְבָן וְהַשְׁכִּינָה
בְּשְׁחֹר, זֶהוּ שְׁפָתוֹב שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה. וּבֹא
תִרְאֶה, הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה הֵיטָה שְׁחֹרָה לִפְנֵי אוֹתוֹ
אוֹר שְׁלִפָּנִים מִמֶּנָּה, אֲבָל כְּשִׁירֹדֶת לִמָּטָה
נִרְאִים גְּזוּנִיָּה בְּחֻמֵּשׁ סְפִירוֹת, שֶׁהֵם חֲמֵשֶׁת עֲנָפֵי
הָאֵילָן, זְרוּעַ יָמִין וּשְׂמָאל וְהַגּוֹף וּשְׁתֵּי שׁוֹקִים,
הַצַּדִּיק נוֹטֵל כָּל הַגְּזוּנִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּרְאִיתִיהָ
לְזֹכֶר בְּרִית עוֹלָם, וּרְאִיתִיהָ בַּגְּזוּנִים מְאִירִים,
וְכֵךְ הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה נִרְאִית בְּחֻמֶּשֶׁה גְּזוּנִים
מִמָּטָה לִמְעָלָה, וְאֵלּוּ הַגְּזוּנִים שֶׁל שֵׁשׁ הַסְּפִירוֹת,
וְעָלִיהֶם נֶאֱמַר וּתְכַלֵּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ וְעִזִּים, וְכִמּוֹ שְׁנִכְלָלִים כָּל הַגְּזוּנִים מִמְּעָלָה
לִמָּטָה בְּצַדִּיק, כֵּךְ נִכְלָלִים כָּל הַגְּזוּנִים מִמָּטָה
לִמְעָלָה בְּעֲמוּד הָאֲמָצְעִי.

סדר הלימוד ליום יב תמוז [יום 278 בשנה]

בֹּא וּרְאֶה, אַרְבָּעָה עֲנָפִים גְּדוֹלִים הָיוּ בְּאֵילָן,
וְהֵם הָיוּ שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וּשְׁתֵּי שׁוֹקִים, וְכֻלָּם

בַּשְּׁעוֹר שֶׁל הָאוֹת ו' הֶעֱלִינוּהָ, וּבְכָל אִמָּה חֲמִשָּׁה
 עֲנָפִים קִטְנִים שֶׁהֵם זֶרֶת, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת
 תִּכְנֶן, וְהֵם הַשְּׁעוֹר שֶׁל ה', וְעַל ה' עֲנָפִים הָיָה י'
 שֶׁהוּא כַף הַיָּד, וְזֶה פְּרִי הָאֵילָן, וְכִמָּה שְׂרֻטוּטִים
 מֶרְקָמִים בְּכַף הַיָּד, שֶׁהֵם הַגִּזְנוֹת הַיָּפִים שֶׁל
 הַפְּרִי, שֶׁבָּהֶם נִפְתַּחַת הַשּׁוֹשְׁנָה, שֶׁנַּעֲשֶׂה מִמֶּנָּה
 פְּרִי, וְהֵם כִּפְתּוֹר וּפְרָח לְשֵׁשֶׁת הַקִּנִּים הַיִּצְאִים מִן
 הַמִּנְחָה, וְאֵלוֹ שְׁלֹשׁ עֲצָמוֹת בְּזִרְעַת יָמִין וְשְׁלֹשׁ
 בְּזִרְעַת שְׂמָאל. הַמִּנְחָה, הַגּוֹף שֶׁל הָאִמָּצֶעַ.

בְּנִי, בְּכָל הַתְּקוּנִים הֵלְלוּ בְּרָא אֶת הָאָדָם וּבֵת
 זִוְגוֹ, (וְאֵם) הוּא עָשָׂה פִּרְוֵה לְמַעַלָּה בֵּין
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ, שֶׁגֵּרַם לְסִלּוּק
 הַשְּׁכִינָה מִהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּף הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְסַלֵּק מִמֶּנּוּ בֵּת זִוְגוֹ וּמְסַתְּלֵק הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מִמֶּנּוּ, שֶׁבְּמָקוֹם שָׁאִין שׁוֹרָה שְׁכִינָה, אֵין
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹרָה שָׁם, וּמִנֵּין לָנוּ
 שֶׁהִסְתַּלְּקָה בֵּת זִוְגוֹ מִמֶּנּוּ? כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר
 יְהו"ה לֹא טוֹב הֵייתָ הָאָדָם לְבִדּוֹ, וְזֶה גֵרַם לִיעֲקֹב
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבִדּוֹ, וּבָאוּתוֹ זְמַן נִצָּח
 אֶת סַמָּא"ל, וַיַּגַּע בְּכַף יָרְכוֹ, בְּאִיזָה מְקוֹם פּוֹרֵחַ?
 בְּגִיד הַנִּשְׂפָּה, שֶׁפָּרְחָה י' מִגִּיד הַנִּשְׂפָּה, שֶׁהִיא י' שֶׁל
 יַעֲקֹב, וְהוּא נִשְׂאָר עָקֵב, שֶׁהוּא דָשׁ בְּעָקֵב, וְזֶה

הסוד של וידו אוֹחֶזֶת בְּעֶקֶב עֵשׂוֹ, (שהוא דָּשׁ בְּעֶקֶב

בגלות ובעל של מלכות שבָּעֵימָּה אֲמוֹת, שהוא לְזָנֵב ולא לְרֹאשׁ).

כְּמוֹ שֶׁגֵּרָם אָדָם שֶׁהִשְׁכִּינָה נִפְרָדָה מִן הַקָּדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה

אִמְכֶם, וְנִשְׁאַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְחִידִי בְּלִי

הַגְּבִירָה, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב הַצַּדִּיק אָבֵד, מֶה זֶה אָבֵד?

אָבֵד לַגְּבִירָה, וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא טוֹב הָיִית הָאָדָם

לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנִגְדּוֹ, זֶה אַחֲרֵת, שְׂאִינָה בֵּת

זוּגוֹ, מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, בְּאֶסוּר וְהֵתֵר,

טְמֵאָה וְטָהוֹרָה, כָּשֶׁר וּפָסוּל, דָּם טָהוֹר וְדָם נִדָּה,

וּמִשּׁוֹם זֶה פִּרְשׁוּהָ, זָכָה – נֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר, לֹא זָכָה

– כְּנִגְדּוֹ, שֶׁהִסְתַּלַּקָה מִמֶּנּוּ אִשָּׁה שֶׁהִיא עֵץ

הַחַיִּים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים הִיא לִמְחַזִּיקִים בָּהּ,

רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר

וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֲיִי לְעֹלָם, שֶׁהוּא

הָיָה חֲרוֹת עַל הַלּוּחֹת, חֲרוֹת מִמֶּלֶאךָ הַמּוֹת,

חֲרוֹת מִשְׁעָבוֹד מַלְכִּיּוֹת, חֲרוֹת מִכָּל הַמַּחֲלוֹת

הָרָעוֹת, מִעֲנִיּוֹת וּטְפָשׁוֹת וְצַעַר וְדַחַק וְרָעָב,

וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר, אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנוֹת תֹּאכֹל בָּהּ

לֶחֶם וְכו'.

הִסְתַּלַּקָה מִמֶּנּוּ, וְנִתְּנָה לוֹ אַחֲרֵת מִצַּד

הַלְבָּנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ עֵת לִלְדֹת

וַעַת לַמּוֹת וְכוּ', שְׁחַצִּיָּה חַיִּים וְעֶשֶׂר, וְחַצִּיָּה
מּוֹת וְעֵנִי, כְּמוֹ שֶׁהֵלֵב שְׁנֶאֱמַר בּוֹ לֵב חָכֵם
לִימִינוֹ וְלֵב כָּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ, שְׁנַיִם בְּשִׁתְפוּת,
וְלָכֵן אִם זָכָה – עֶזֶר, בְּמַלּוּי הַלְבָּנָה, וְאִם לֹא
זָכָה – כְּנֶגְדּוֹ, בְּחֶסֶרֶן הַלְבָּנָה.

הַעֲרִיזוֹת מֵצֵד שֶׁל י"ה, ע"ר י"ה תַּעֲזוֹר קִשְׁתָּךְ,
עֲרִיזוֹת מֵהֵצֵד שֶׁל ו"ה, לֹא תִקְרְבוּ
לְגִלּוֹת ע"ר ו"ה, וְזוֹ לִילִי"ת שֶׁהִיא עֲרוֹת אִשָּׁה
וּבִתָּה, שֶׁהֵן ה"ה, עֲרוֹת כִּלְתָּךְ זוֹ י' קִטְנָה שֶׁל
אֲדֹנָי, שֶׁהִיא הַכֹּלֶה הָאֲמוּרָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. בֹּא
וּרְאֵה, הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה נִקְרָאת בִּתָּה מֵהֵצֵד שֶׁל
הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה, וְהַכֹּלֶה מֵהֵצֵד שֶׁל כ"ל כ"ל ה',
אַחֲוֹת מֵהֵצֵד שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצִּי, שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ
מֵהֵצֵד שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנֶאֱמַר בּוֹ בְּשֵׁם הוּא בְּשָׂר,
מֵצֵד שֶׁל דְּרָגָתוֹ.

תקון שְׁבַעַה וְחֲמִשִּׁים

בִּרְאשִׁית, תִּר"י שְׁב"א, וְהֵם שְׁתֵּי נִקְדּוֹת שְׁתֵּי
יְצִירוֹת, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶן וַיִּצֹר יְהו"ה
אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף
הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מֶה יִקְרָא לוֹ
וְכוּ'. בֹּא וּרְאֵה כִּמָּה נִשְׁמוֹת וְכִמָּה צִיּוּרִים צִיר
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדַמּוֹת הַמְּרַכְבוֹת שֶׁל מַעֲלָה,

שֶׁהֵן חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, שְׁבָנֵי אָדָם יוֹרְשִׁים מֵהֶם
נִשְׁמוֹת, וּמִבֵּיא הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הָאָדָם
בְּגִלְגּוּל עַל כָּלָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ, וְלֹא מִצָּא
בָּהֶם עֶזֶר. זֶהוּ שִׁכְתוֹב וּלְאָדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר
כְּנֻגְדּוֹ, וְהוּא קָרָא לָהֶם לְכָל אֶחָד שְׁמוֹת כְּפִי
הַכַּח שְׁלֹמֶעֱלָה, שְׁנֵאמַר בָּהֶם הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
צָבָאָם לְכָלָם שְׁמוֹת יִקְרָא, לְכָל חַיָּה וּמִלְאָךְ
וְאוֹפֵן קָרָא לוֹ בְּשֵׁם יְדוּעַ, לְכָל אֶחָד עַל מַתְכַּנְתּוֹ
בְּעִבּוּדָתוֹ וּבְמִשְׁמָרָתוֹ.

בא וּרְאֵה, אָדָם הָיָה מִכִּיר כָּל מִלְאָךְ וְאוֹפֵן וְחַיָּה
וְשָׂרָף, כָּל אֶחָד שֶׁהָיָה מִמֶּנָּה עַל שְׁלִיחוֹתוֹ,
וְהָיָה יוֹדֵעַ כָּל שֵׁם שֶׁל כָּל אֶחָד שֶׁהָיָה כְּפִי
שְׁלִיחוֹתוֹ, וְכֵךְ הָיָה קוֹרָא לוֹ, שֶׁכֵּךְ מִצָּאנוּ בְּסִפּוֹר
רַזִּיא"ל שֶׁנִּתֵּן לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, שֶׁמִּטְטְרוּ"ן קָרָא
לוֹ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמוֹת רַבִּים, לְפַעְעִים נִקְרָא
מִיטְטוּ"ר (מִי"מִטוּר) בְּזִמֵּן שֶׁמִּמֶּנָּה עַל הַמָּטָר,
וְלְפַעְעִים נִקְרָא פִתְחוּ"ן סִגְרוּ"ן (אֲטִימוּ"ן) (אֲטִמּוּ"ן),
אֲטִמוּ"ן בְּזִמֵּן שֶׁהוּא אוֹטֵם אֶת חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל.
סִגְרוּ"ן בְּזִמֵּן שֶׁסּוֹגֵר שְׁעָרֵי הַתְּפִלָּה, פִתְחוּ"ן
בְּזִמֵּן שֶׁפּוֹתַח שְׁעַר הַתְּפִלָּה, (פִּסְקוּ"ן) (פִּסְקוּ"ן) בְּזִמֵּן
שֶׁפּוֹסֵק הַלְכוֹת שֶׁל הַמִּשְׁנָה בִּישִׁיבָה הַתְּחִתוֹנָה,
וְכֵךְ כָּל הַשְׁמוֹת כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ, וְכֵךְ כָּל מִלְאָךְ

מִשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב לָמָּה זֶה
תִּשְׁאַל לְשָׁמַי וְהוּא פָּלְאִי, וְכְפִי הַנֶּס שְׁעוֹשִׁים –
כִּךְ הַשֵּׁם שָׁלָהֶם.

וְלִכְל מְלָאךְ שְׁלִיחוֹת וְשְׁלִיחוֹת שָׁלָהֶם יֵשׁ רָגַע וְשָׁעָה
יְדוּעָה, וּמִזֵּל יְדוּעָה וְיוֹם יְדוּעָה וְכוּכָב יְדוּעָה
וְשֵׁם מִשְׁתַּנָּה, הַמְּלָאךְ הַזֶּה נִקְרָא בְּשֵׁשׁ רְבּוּא
שְׁמוֹת שֶׁל מְלָאכִים, הוּא נִקְרָא חֲסִדִּיא"ל בְּזִמָּן
שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הָעוֹלָם, גְּבֻרִיא"ל בְּזִמָּן שְׁעוֹשֶׂה
גְּבוּרָה בָּעוֹלָם, סְתוּרִיא"ל בְּזִמָּן שְׁמַסְתִּיר אֶת בְּנֵי
הָעוֹלָם בְּכַנְפָּיו מִמְּלָאכֵי הַחֲבָלָה הַלָּלוּ, זֶהוּ
שְׁכָתוֹב וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחֲסֶה צָנָה, וְנִקְרָא
חֲתֻמִּיא"ל בְּזִמָּן שְׁחוֹתֶם זְכוֹת וְחוֹבוֹת עַל בְּנֵי
הָעוֹלָם, כְּתֻבִּיא"ל בְּזִמָּן שְׁכוֹתֵב חוֹבוֹת וְזְכוֹת.

וְלִכְל מְלָאךְ כְּפִי שְׁמוֹ יֵשׁ פָּסוּק בַּתּוֹרָה.
כְּתֻבִּיא"ל עַל שֵׁם וְהַמְּכָתֵב מְכָתֵב
אֱלֹהִים הוּא וְגוֹמֵר, זְכֻרִיא"ל עַל שֵׁם זִכְרֵי בְרִית
אָבוֹת, וְיֵשׁ לוֹ כְּתוֹב זְכָרָנוּ לְחַיִּים, וְנִכְנַע בְּזִכּוֹר,
שְׁמֻרִיא"ל בְּשִׁמּוֹר, חֲסִדִּיא"ל בְּחֶסֶד, גְּבֻרִיא"ל
בְּגְבוּרָה, צְדֻקִּיא"ל בְּצֶדֶק, רְפָא"ל (בְּרִפּוּאָה, יְתוּא"ל)
בְּתַפְאֶרֶת, מַלְכִּיא"ל בְּמַלְכוּת. אֵין מְלָאךְ שְׁאִין
לוֹ עֵקֶר וְיִסוּד בְּסִפִּירוֹת, וְלִכְל סִפִּירָה יֵשׁ שֵׁם

יְדוּעַ וְהוֹי"ה יְדוּעָה, וְלָכֵל הַשְּׁמוֹת שֵׁם יֵשׁ לָהֶם
עֶקֶר וִיסוּד.

וְהַכֹּהֵן הַזֶּה נִקְטַ בִּידָךְ, שְׁכָל הַמַּמְנִים שְׁלֵעִיל,
שְׁמוֹתֶם תְּלוּיִים בַּסְּפִירוֹת, וְלִשְׁמוֹתֵיהֶם
יֵשׁ לָכֵל אֶחָד פְּסוּק עַל שְׁמוֹ.

וְכֹה הַמְּלָאכִים שְׁסוּסֵיהֶם סוּסֵי אֵשׁ,
וּמִרְכָּבוֹתֵיהֶם אֵשׁ, וְקִשְׁתוֹתֵיהֶם אֵשׁ,
וְרִמְחֵיהֶם אֵשׁ, וְכָל כְּלֵי הַקָּרֵב שְׁלָהֶם אֵשׁ –
יְסוּדָם בְּגִבּוֹרָה, וּמְלָאכֵי הַחֲבָלָה שֶׁהֵם אֵשׁ –
יְסוּדָם בְּגִיּוֹהֶנֶם, וְיֵשׁ מְלָאכִים שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם עוֹשֶׂה
מְלָאכָיו רוּחוֹת – יְסוּדָם בְּעֶמּוּד הָאֲמָצְעִי, וְיֵשׁ
מְלָאכִים שֶׁהֵם מֵהַמִּים שֶׁל הָרָקִיעַ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם, מֵצֵד הַיָּמִין – כָּלֵם
עֶקֶרָם לְמַעְלָה, וְאֵין מְלָאךְ שֶׁלֹּא נִמְצָא בּוֹ שֵׁם
יְהו"ה, שֶׁנִּמְצָא בְּכָל מְקוֹם, כִּמּוֹ שֶׁהַנִּשְׁמָה
שֶׁנִּמְצָאת בְּכָל אֵיכָר וְאֵיכָר, וּמִשּׁוֹם זֶה יֵשׁ לְאָדָם
לְהַמְלִיךְ אֶת יְהו"ה בְּכָל הַסְּפִירוֹת וּבְכָל הַכִּסְאוֹת
וּבְכָל הַמְּלָאכִים וּבְכָל אֵיכָר וְאֵיכָר שֶׁל הָאָדָם,
שֶׁאֵין מְקוֹם פָּנוּי מִמֶּנּוּ, לֹא בְּעֲלִיוֹנִים וְלֹא
בְּתַתּוֹנִים, יְהו"ה לֹא נִקְרָא בִּיחּוּד שֶׁל אַרְבַּע
הָאוֹתִיּוֹת, אֲלֹא בְּעֵלֶת הָעֲלֻת שְׁמִיחַד אוֹתָם,
וּמִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִיחַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, נִקְרָאוּ בּוֹ

יהו"ה בַּיְחוד אֶחָד יהו"ה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד, וּמִשּׁוֹם זֶה שֵׁם אֶת אֲמוֹנַת יִשְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ, וְאֵת כָּל הַשְּׁמוֹת שֵׁם כְּנוּיִים לִשְׁם הַזֶּה, אֵין שֵׁם עַד אֵין סוּף וְעַד אֵין תְּכֵלִית גְּדוֹל וְשִׁלִּיט מְזֹה, לְמַעַלָּה עַד אֵין סוּף, וּלְמַטָּה עַד אֵין תְּכֵלִית, כָּל הַחִילּוֹת וְהַמַּחֲנוֹת מִמֶּנּוּ פּוֹחֲדִים וּמִזְדַּעְזְעִים.

תקון שְׁמוֹנָה וְחֲמִשִּׁים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִי"ם, (היא) אֶת, בֵּת יַחֲידָה הִיא בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָה, (היא) אֶת הָאָמָה שְׁלָה, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר וַיִּפֹּל יְהו"ה אֱלֹהִי"ם תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וְכו', מַה זֶה וַיִּסְגֹּר? פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: וִירִיחוֹ סִגְרָת וּמִסְגֶּרֶת, מַה זֶה וִירִיחוֹ? זֶה הִירֵחַ שֶׁהוּא הַגּוֹף שְׁלָה, הָאָמָה מִבֵּת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא הַנִּקְדָּה שְׁלָה, סִגְרָת וּמִסְגֶּרֶת מִבְּפָנִים כְּמוֹ זֶה: וּבִשְׁבִי"לָה נֶאֱמַר לְעַמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶיךָ הַטְּבַעַת וְגוֹמֵר, מַה זֶה הַטְּבַעַת? אֵלוֹ שְׁנֵי הָאֲזָנִים שֶׁל הַלֵּב, שֶׁהֵם עֲגָלִים כְּטַבַּעוֹת, וְהַלֵּב הוּא לְשִׁמְאֵל, כִּי הַשְּׁלֶחַן צָרִיךְ לְשִׁמְאֵל, שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן. לְבָתִּים לְבָדִים, מַה זֶה לְבָתִּים? אֵלוֹ שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב. מַה זֶה לְבָדִים? אֵלוֹ שְׁתֵּי הַכְּלִיּוֹת, שְׁנֵיהֶם בַּחוּץ, עָלֵיהֶם נֶאֱמַר וְהָיוּ תוֹאֲמִם

מִלְמָטָה, שְׁנֵי כַּנְפֵי רֹאֵה, וַיַּחֲדֹו יִהְיוּ תַמִּים עַל
רֹאשׁוֹ, וּמִשּׁוֹם שְׁשֻׁמִיעָה תְלוּיָה בַלֵּב, פֶּרֶשׁוּהָ
בְעָלֵי הַמִּשְׁנָה הַלֵּב שׁוֹמֵעַ.

בא וְרֹאֵה, נֶאֱמַר בְּצִלַּע הַזֶּה וַיִּקַּח, וְאַחֲרֵי כֵן וַיִּבֶן
יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם אֶת הַצִּלָּע. מֶה זֶה וַיִּבֶן?
אֲלֹא בָנָה בְנִיתִי בֵּית זָבֵל לָךְ וְגוֹמֵר, וְהַבִּית
בְּהַבְנוֹתוֹ אֲבֵן שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה. שְׁנֵי בְתֵי הַלֵּב,
הֵם שְׁנֵי בְנִינִים שֶׁל הַכְּתוּב הַזֶּה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב
וְהַבִּית בְּהַבְנוֹתוֹ – זֶה בֵּית רֹאשׁוֹן, אֲבֵן שְׁלֵמָה
מִסַּע נִבְנָה – זֶה בֵּית שְׁנִי, וּכְנָגֶדָם אָמַר בָּנָה
בְּנִיתִי – שְׁנֵי בְנִינִים, אַחֲדֵי נִקְרָא הַבְּנִין שֶׁל הָאֵם
הָעֲלִיוֹנָה, וְהַשְּׁנִי הַבְּנִין שֶׁל הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה.

ויעוד וַיִּבֶן, לְשׁוֹן וְאַבְנָה גַם אֲנֹכִי מִמֶּנָּה, הַבְּנִין
שֶׁל יְבוּם, וְכִמּוֹ שֶׁהִנָּקְדָה הַזֶּה הִיא סְגוּרָה
וּמִסְגֶּרֶת, כֵּן צְרִיכָה הַבֵּת, שֶׁהִיא בְּתוּלָה, לִהְיוֹת
סְגוּרָה וּמִסְגֶּרֶת בְּבֵית אֲבִיהָ, בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא
יֵדְעָה. וְתֵרֵד הָעֵינָה, זֶה בֵּת הָעֵין, סוּגֶרֶת וּמִסְגֶּרֶת
בְּעֵין, וְשִׁלְשָׁה גּוֹנִים סוֹבְבִים אוֹתָהּ, וְעַלֵּיהֶם
נֶאֱמַר הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל א"ל פַּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עַם
גָּבֵר, וְכִשְׁהוֹרִיד לָהֶם מִשָּׁה תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל מִמֶּנָּה,
אָמַר, הֵיוּ נִכְנִים לְשִׁלְשֵׁת יָמִים אֶל תִּגְשׁוּ אֶל

אִשָּׁה, שְׁלֹשֶׁת יָמִים כָּנָגַד שְׁלֹשֶׁת הַגּוֹנִים שֶׁל
הָעֵין, וְהִיא טְמִירָה וְנִסְתָּרָת בָּהֶם, וְאִישׁ לֹא יֵדְעָה
בָּהֶם, עַד שֶׁהִתְפַּשְּׁטָה מֵהֶם.

וּבָאוּתוֹ זֶמֶן שֶׁהִתְפַּשְּׁטָה מֵהַלְבוּשִׁים הַלָּלוּ,
מִתְיַחֵד עִם בַּעֲלָהּ בְּקִרְוֹב בָּשָׂר. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב עֵצִים מַעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא
אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת, עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד.
שָׁכַךְ הַדֶּרֶךְ לְהִתְיַחֵד זָכָר וְנִקְבָּה, בְּקִרְוֹב בָּשָׂר,
וְזֶה הַדְּבֻק (הַקְרָבָה) שֶׁל הַיַּחְוּד שְׁלֹמֶעֱלָה, שֶׁלֹּא
יְהִיָּה דְבַר חוּצָץ, וּמִשּׁוֹם זֶה פָּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי
הַמִּשְׁנָה, שֶׁכְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל וּמִיַּחַד אֶת הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עִם שְׁכִינָתוֹ שֶׁלֹּא יְהִיָּה דְבַר חוּצָץ בֵּינוֹ
לְבֵין הַקִּיר, שְׁכִינָתוֹ, (קְרָקֶרֶוּ שֶׁל הַקִּיר, קִירוֹת הַלֵּב), שֶׁלֹּא
יַעֲשֶׂה פְּרוּד וְקִצּוּץ בֵּין הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וּשְׁכִינָתוֹ, וְסוּד הַדְּבַר – וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים
הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ, עֲרֻמִּים בְּקִרְוֹב בָּשָׂר בְּלִי לְבוּשׁ
כָּלֵל, וּבָאוּתוֹ הַזֶּמֶן שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ
כְּאֶחָד בְּלִי לְבוּשׁ כָּלֵל, נֶאֱמַר בּוֹ וְלֹא יִכְנֹף עוֹד
מוֹרִיד וְהָיוּ עֵינֶיהָ רֹאוֹת אֶת מוֹרִידָהּ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, מִהוּ סִיּוּם הַכְּתוּב
וְלֹא יִתְבַּשְּׁשׁוּ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ

עָרוּה יֵשׁ בִּשְׁת, וְזֵהוּ יָרָא בִּשְׁת, וּמִי שְׂאִין לוֹ
 בִּשְׁת, בּוֹדָאי לֹא עָמְדוּ רַגְלֵי אַבּוֹתָיו עַל הָר סִינִי,
 וְהַבִּשְׁת הוּא בִּשְׁלֶשָׁה גִּנּוּנִים, לְכֵן אָדָם וִירֶק
 בִּפְנִים, שְׁנֵאמַר בָּהֶם וְלֹא עֲתָה יָבוֹשׁ יַעֲקֹב, בְּגִזּוֹן
 אָדָם וִירֶק, וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יַחֲוֹרוּ, בְּגִזּוֹן לְכֵן,
 וּשְׁלֶשֶׁת הַגִּנּוּנִים הִלְלוּ שְׁיֵשׁ בָּהֶם בִּשְׁת, אֵלּוּ הֵם
 שְׁלֶשֶׁת הַגִּנּוּנִים שֶׁל שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת הָאָגוּז, שֶׁהֵם
 עֲרִיּוֹת, שֶׁבָּהֶם מִתְּלַבֵּשׁת הַקֶּשֶׁת וְנִרְאִית בָּהֶם.

וּמִשּׁוּם שְׁאוֹתֵן עֲרִיּוֹת – שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת, נֶאֱמַר
 בָּהֶם אֵין דּוֹרְשִׁים בְּעֲרִיּוֹת בִּשְׁלֶשָׁה,
 וְאִסּוּר לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶן, וּמִשּׁוּם זֶה אִסּוּר לָעֵם
 הַקָּדוֹשׁ לְהִסְתַּכֵּל בְּגִנּוּנֵי הַקֶּשֶׁת, וְזֵה סוּד הָעֶרְלָה
 שְׁיֵשׁ לָהּ שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת שְׁצָרִיף לְהַעֲבִירָם מֵאוֹת
 בְּרִית הַקֶּדֶשׁ, וּמִיָּד וְרִאִיתִיהָ לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם,
 וְעַל שְׁלֶשֶׁת הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ נֶאֱמַר שֶׁל נֶעְלִיף מֵעַל
 רַגְלֶיהָ, וּמִיָּד וְרִאִיתִיהָ, וּבִזְמַן שֶׁמָּשָׂה הָיָה
 מִתְּלַבֵּשׁ בָּהֶם, מַה כָּתוּב בּוֹ? אֵל תִּקְרַב הָלוֹם,
 מִיָּד שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מֵהֶם, הִתְקַרַּב לָשֵׁם.

וְזֵה סוּד הַקְּרִבָּן, שֶׁהִיָּתָה יוֹרֶדֶת אֵשׁ לְהִדְלִיק אֶת
 שְׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת הִלְלוּ, זֵהוּ שֶׁכָּתוּב זֹאת תוֹרַת
 הָעוֹלָה הִיא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָּה וְגוֹמֵר, הָרִי שְׁלֶשָׁה
 גִּנּוּנִים שֶׁל אֵשׁ, שֶׁהֵיוּ יוֹרְדִים בְּשְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת

לְהַדְלִיק וּלְשַׂרֵּף אֶת הַקְּלָפוֹת הַלָּלוּ, וּבָאוּתוֹ הַזְּמַן
הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקַרֵּב לְשִׁכְנֵתוֹ, וְהָיוּ
מִתְקַרְבִּים אוֹתִיּוֹתָיו י' עִם ה' ו' עִם ה', וּבְזֶמֶן
שֶׁהָיוּ מִתְלַבְּשִׁים בַּקְּלָפוֹת הַלָּלוּ, נֶאֱמַר בָּהֶם לֹא
תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ, וְלֹא צָרִיךְ לִקְרֹב אוֹתִיּוֹת י'
עִם ה', ו' עִם ה'.

וְלָכֵן תִּקְנֵנוּ שָׁלֹשׁ תַּפְלוֹת בְּכָל יוֹם, לְהַעֲבִיר אֶת
שָׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת הַלָּלוּ שֶׁל עֲרֵלָה מֵאוֹת
הַבְּרִית, שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה, וּבָזָה שׁוֹרָה בְּשִׁלְשָׁה
גּוֹנִים מְאִירִים, שֶׁהֵם כְּהֲנִים לוֹיִם וְיִשְׂרָאֵל,
שֶׁעָלִיהֶם נֶאֱמַר מִה יָפוּ פַעַמְיָךְ בְּנֻעָלִים בַּת נָדִיב,
וְהֵם נִעִילַת חֲגִים וְזִמְנִים וּמוֹעֲדִים, שֶׁעָלִיהֶם
נֶאֱמַר שָׁלֹשׁ רִגְלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה, שָׁלֹשׁ הַקְּלָפוֹת,
עָלֶיהֶן נֶאֱמַר וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹד וַיִּלְבִּישֵׁם, בְּרֹאשׁוֹנָה כְּתָנוֹת
אוֹר, וְאַחֵר שְׁחָטָאוּ – כְּתָנוֹת עוֹר, מֵעוֹר שֶׁהוּא
עוֹר הַנֶּחֱשׁ, וּלְשִׁבְעִים שָׁנִים מִתְפַּשֵּׁט אוֹתוֹ (הַנֶּחֱשׁ)

מִמֶּנּוּ. (הַעוֹר)

שִׁשְׁשִׁלְשָׁה גּוֹנִים שֶׁל לְבוּשִׁים שֶׁל הַשְּׁכִינָה הֵם,
שָׁלֹשׁ וָוִי"ם שֶׁל וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט, בְּזֶמֶן
שֶׁמַּעֲבָרִים כְּתָנוֹת עוֹר הַנֶּחֱשׁ, מְאִירִים שִׁלְשָׁה
גּוֹנִים שֶׁל אוֹר הַשְּׁכִינָה, וּמִיד וּרְאִיתֶיהָ לְזִכֹּר

בְּרִית עוֹלָם, וְאוֹתָם שֶׁל וו״ם הֵם שְׁלֹשָׁה גִּגּוֹת
 שֶׁל הָאוֹת ב, אֶחָד לַשָּׁמַיִם, אֶחָד לָאָרֶץ וְאֶחָד
 לָיִם. וּמֵהֵב' הַזֶּה תְּלוּיִים שְׁבָעִים גְּוָנִים, וְהֵם
 שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם, שֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב
 עַל עֵב קָל וּבָא מִצָּרִים, עַל ע"ב, בְּשָׁבָעִים וּשְׁנַיִם
 גְּוָנִים מְאִירִים, וּמִיד וּנְעוּ אֱלִילִי מִצָּרִים מִפְּנֵיו.
וְאוֹתָם שְׁלֹשָׁה גְּוָנִים רְמוּזִים בַּה', ה', שְׁלֹשָׁה
 גִּגּוֹת שֶׁלָּהֶם הֵם מְלָבוּשִׁים מְאִירִים שֶׁל
 בַּת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא י' בַּת עֵינַן, וְהִיא חֲמִשָּׁת אֱלִפִּי
 שָׁנִים שֶׁל בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְהִיא ה' קְטָנָה שֶׁל
 אֲבִרָהּם שֶׁדִּרְגָתוֹ חֶסֶד, שֶׁעוֹלָה לְשָׁבָעִים וּשְׁתַּיִם,
 ה' י' מִן אֱלֹהִיִּים, ה"י מִן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א.
 (יורד ה"י וּא"ו ה"י). ה' לְבוּשׁ שְׁמִכְסָּה עַל י'.

תְּקוּן תְּשַׁעָּה וּחֲמִשִּׁים

בְּרֵאשִׁית, כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט, שֶׁהֵם כְּתָנוֹת
 עוֹר שֶׁצָּרִיךְ בָּהֶם הַבְּדֵלָה,
 כְּשֶׁאוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְאוֹמְרִים
 הַמְּבַדִּיל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. חֲשֹךְ שָׁחַר, כְּתָנוֹת הָעוֹר
 שֶׁלוֹ שְׁחוּרִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם שְׁחוּרוֹת כְּעוֹרֵב,
 וְהַנֶּחֱשׁ הָיָה עָרִם מֵהֶם, שֶׁלְּכָל חִיָּה בָּרָא
 מְלָבוּשִׁים וּלְכָל הַבְּרִיּוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ בְּשֵׁשֶׁת יָמִי
 בְּרֵאשִׁית, וְנִשְׁאַרוּ הַגּוֹפִים שֶׁל הַמְּזִיקִים לַעֲשׂוֹת

וְלֹא עָשָׂה אוֹתָם, מִשּׁוּם שֶׁהָיָה עָרֵב שַׁבָּת, וְזֶהוּ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִי"ם לַעֲשׂוֹת, וּמִשּׁוּם זֶה וְהִנָּחֵשׁ
הָיָה עָרוֹם מְכַל חֵית הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה ה'
אֱלֹהִי"ם, שְׁלֹכְלָם עָשָׂה לְבוּשִׁים, וְלוֹ לֹא עָשָׂה,
מִשּׁוּם שֶׁהָיוּ הַמְזִיקִים שֶׁל הָעוֹלָם.

וְלָמָּה לֹא עָשָׂה אוֹתָם? מִשּׁוּם שֶׁהָיָה לוֹ לְבָרָא
אָדָם בְּעָרֵב שַׁבָּת, וּבִגְלָלוֹ לֹא בָרָא אוֹתָם,
וּמִשּׁוּם זֶה נִכְנָסָה קִנְאָה לְלִבּוֹ שֶׁל הַנָּחֵשׁ עִם
אָדָם, מִשּׁוּם שֶׁנִּשְׁאָר עָרֵם בִּגְלָלוֹ לֹלֵא מִלְּבוּשִׁים,
וְהוּא גָרַם אַחֵר כֵּךְ שֶׁהִתְפַּשֵּׁט אָדָם מִלְּבוּשָׁיו,
וַיִּרְשׁ אוֹתָם נִמְרוֹד וַעֲשׂוֹ, שֶׁעָשׂוּ הָיָה דְמוּת
הַנָּחֵשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם, עָרוֹם לָרַע,
שֶׁגָרַם בְּעֶרְמָתוֹ לִנְקָבָה רָעָה, סֵם הַמּוֹת, מִיתָה
לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ, וְעֶרְמָתוֹ הִיטָה שִׁפְתָּהּ אֶת חוּהָ,
מִשּׁוּם שֶׁדִּעַתָּן שֶׁל נָשִׁים קָלָה, וּמָה אָמַר לָהּ?
וַיֹּאמֶר הַנָּחֵשׁ אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִי"ם לֹא
תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֶּן, וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא אָמַר,
אֲלֵא מִכָּל עֵץ הַגֶּן אָכַל תֹּאכֵל, שֶׁהוּא לֹא צוּה
אוֹתוֹ שֶׁלֹּא לֵאכֹל, אֲלֵא מֵעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע,
שֶׁהוּא עֲרֻבּוּכִיָּה שֶׁל טוֹב וְרָע, אֵילָן הַשָּׁקֶר, אֶחָד
בִּפְּהָ וְאֶחָד בִּלְבָב, לְבוֹ מִלֵּא שָׁקֶר, וּפְתָה בִּפְּיוֹ
בְּדִבְרֵי אֱמֶת.

וְהִנֵּחֵשׁ הָרַע כָּאֵן עֶבֶר עַל לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְךָ עַד
שָׁקֶר, וְעַל לֹא תִרְצַח, וְעַל לֹא תִנְאַף,
וְעַל לֹא תִגְנֹב, וְלֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשׁוֹא, עַל לֹא תַעֲנֶה בְּרַעְךָ, שֶׁהָעִיד שָׁקֶר שְׂאֵמֶר
 (אף כי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן, וְעַל לֹא תִגְנֹב, שְׁגָב דַּעַת חֲוָה,
 כְּמוֹ זֶה שְׂאֵמֶר אֵף כִּי אָמַר אֱלֹהִים וְגוֹמֵר), **כִּי יוֹדַע אֱלֹהִים כִּי**
בְּיוֹם אֲכַלְכֶּם מִמֶּנּוּ וְנִפְקָחוּ עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם
כְּאֱלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב וָרָע, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיוּ
בְּדַמּוּתוֹ, וְעֶבֶר עַל לֹא תִנְאַף שֶׁהִטִּיל זֶה־מָה בְּחֻוָּה,
וְעֶבֶר עַל לֹא תִרְצַח שֶׁהִרְגֹּת אֶת אָדָם וְאֵת חֻוָּה,
שֶׁכֶּךָ דִּרְכוֹ שֶׁל הַיִּצָּר הָרַע – מִפְּתָה בְּנֵי אָדָם,
וְאַחֵר כֶּךָ עוֹלָה וּמִלְשִׁין עָלָיו, וְנוֹטֵל רְשׁוֹת וַיּוֹרֵד
וְנוֹטֵל הַנְּשָׂמָה.

תקון נשים

בְּרֵאשִׁית זו בְּרִי'ת, שְׂנֵאֲמַר בָּהּ עֵץ הַחַיִּים,
 וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ, וּבִהְפּוֹךְ תְּבִי"ר, שְׁגָרָם
 שָׁבַר לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְזֶה עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע,
 טוֹב הוּא הָאֵילָן, אוֹתוֹ שֶׁכָּתוּב וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי
 טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תֹאווֶה הוּא לְעֵינַיִם, וּפְרִיּוֹ
 רָע, כִּפִּי הַמֵּרָאָה שֶׁלָּהּ כֶּךָ הָיָה (הוּא) נִרְאָה לָהּ
 מִבְּחוּץ, כְּמוֹ שֶׁבִפָּהּ, מְלִים יְפוֹת מִבְּחוּץ וְלֵב
 מָלֵא בְּטִנוּפִים מִבְּפָנִים, וְזוֹ לֹא הִיָּתָה יוֹדַעַת שֶׁסֶם

הַמִּנּוֹת הָיָה בַּפְּנִים הַפְּרִי. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַתִּקַּח
מִ"פְּרִיו" וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ וְגוֹמֵר, הָרִי פְּרִי
הָאֵילָן, שְׁשָׁם מוֹ"ת (מבפנים, גרס לה שאכלה).

וַיֵּשׁ קַלְפוֹת שֶׁל הַפְּרִי שֶׁהֵן תְּהוּ וְבָהוּ וַחֲשָׁן
וְתֵהוּם, שֶׁהַקַּלְפוֹת הִלְלוּ הֵן רָע, הַמַּח
מִבְּפָנִים טוֹב, עֵץ הַחַיִּים, קַלְפוֹתָיו יָפוֹת וְהַמַּח
שֶׁלוֹ יָפָה, וְזֶהוּ עֲנָפוֹ נָאָה וּפְרִיו רַב, וַיֵּשׁ אֵילָן
שְׁכָלוֹ רָע, הַמַּח וְהַקַּלְפָּה כָּלָם מָרִים, וְהַמִּים
שְׁלָהֶם מָרִים, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיֵּבֵאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא יָכְלוּ
לְשַׁתּוֹת מִים מִמֶּרָה כִּי מָרִים הֵם וְגוֹמֵר, וַיִּזְרְהוּ
יְהו"ה עֵץ וְגוֹמֵר, וְכוּ וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים, עֵץ מִתּוֹק
שֶׁמֶמְנוּ יוֹצְאִים עֲנָפִים וְשָׂרָשִׁים, שְׁנֵאמַר בָּהֶם
וּמִתּוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנוֹפֵת צוּפִים, וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ עֵץ
שֶׁעֲנָפָיו מִתּוֹקִים וְעֵץ שֶׁעֲנָפָיו מָרִים, וַיֵּשׁ מִים
מִתּוֹקִים וּמִים מָרִים, שְׁזֵה לְעֵמֶת זֶה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ שֶׁהוּא חֲצִיו מִתּוֹק וְחֲצִיו מֵר, וְזֶה
עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, כְּמוֹ שֶׁהַכֶּסֶף הַמְעָרֵב
בְּעַפְרָת, וַיֵּשׁ עֵץ שֶׁקַּלְפוֹתָיו רָעִים מִבַּחוּץ וְהַמַּח
מִתּוֹק מִבְּפָנִים. כֹּךְ תִּמְצָא אָדָם רָע בְּדַבְּרֵי פִּי
(וּבְפִי מוֹצִיא רָע מִבַּחוּץ) וְטוֹב בְּלִבּוֹ מִבְּפָנִים, וַיֵּשׁ מִפִּי
טוֹב וְלִבּוֹ רָע, זֶהוּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, כָּאֵן מְקַנָּן
נֶחֱשׁ רִמָּאִי.

כך הוא אדם שתמצא אותו גופו יפה, וסימניו כלם יפים במדה, ונשמתו נפש רשע מבפנים, ותמצא אדם גופו רע בכל סימניו ונשמתו מבפנים יפה, זהו צדיק ורע לו, אבל מי שהוא טוב מבחוץ ורע מבפנים, הוא רשע וטוב לו, כדי שלא יהיה לו חלק בעולם הבא, טוב מבחוץ ומבפנים – צדיק וטוב לו, רע מבחוץ ומבפנים – רשע ורע לו, והרי פרשוה.

טוב מבפנים ולבושו רע, זהו עני ורוכב על חמור, רע מבפנים ולבושו יפה מבחוץ, על זה נאמר ראיתי עבדים על סוסים, והכל נודע במעשי האדם מי שהוא מבחוץ, ולא לחנם בארו הראשונים לא המדרש עקר אלא המעשה הוא העקר, שהשטים מסתכלים בגוף שהוא הלבוש, זהו שכתוב עוד ובשר תלבישני, והצדיקים במעשים טובים.

יעזר ויורהו יהו"ה עץ, זה המטה של משה, שהיה מתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה, כמו להט החרב המתהפכת, וזה מטטרו"ן, שבו היה משתמש משה רבנו, כמו שהעמוד האמצעי שהוא משתמש בו והיה מנהיג בו את התחתונים, אף כך משה, שהיה

כְּמוֹהוּ, הָיָה מִשְׁתַּמֵּשׁ בַּמָּטָה. וְלָמָּה נִקְרָא
מטטרו"ן מָטָה? שְׁלַפְעָמִים מָטָה כָּלפִי זְכוֹת
לְצַדִּיקִים, וְלַפְעָמִים מָטָה חוֹבָה לְרָשָׁעִים, וְלִכְן
הִתְהַפֵּךְ מִמָּטָה לְנַחֵשׁ, לְרָשָׁעִים לְהִלְקוֹתָם בּוֹ,
וּמִנַּחֵשׁ לְמָטָה לְצַדִּיקִים, לָתֵת לָהֶם בּוֹ שָׂכָר.

שִׁכְרָךְ הוּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְּלָאךְ הַזֶּה,
כְּמוֹ שֶׁהִנָּשְׁמָה שְׂרוּכָכֶת עַל הַגּוֹף, וְצַדִּיק,
בְּמָקוֹם הַזֶּה נֶאֱמַר בּוֹ צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִי"ם,
מִשּׁוּם שֶׁהוּא מְהֻפָּךְ דִּין לְרַחֲמִים, וּבְמָקוֹם הַזֶּה
צָרִיךְ שְׁנוּי מַעֲשֶׂה כְּדֵי שִׁיתְהַפֵּךְ מִדִּין לְרַחֲמִים,
וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מָקוֹם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא מִבְּפָנִים, נֶאֱמַר בּוֹ אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי,
שֶׁהוּא רַחוּם וְחַנוּן, אֵין בּוֹ דִּין כָּלֵל וְלֹא שְׁנוּיִים.
וּכְשֶׁאָדָם שׁוֹלֵט עַל יֵצְרוֹ, נִהְפֵּךְ הִנָּחֵשׁ לְמָטָה,
וְאִם יֵצְרוֹ שׁוֹלֵט עָלָיו, נִהְפֵּךְ מִמָּטָה

לְנַחֵשׁ, וּמִיָּד וַיִּנָּס מִשָּׂה מִפָּנָיו. מַה זֶּה וַיִּנָּס? אֵלָּא
כָּאֵן רוּמֹז שְׁנוּי מָקוֹם, שֶׁבָּרַח מִמָּקוֹמוֹ וּמִלְּפָנָיו,
וְזֶהוּ סוּד וְתַפְקֻחָנָה עֵינֵי שְׁנִיָּהֶם, וּבִמָּה נִפְקָחוּ?
לְדַעַת טוֹב וָרַע, שֶׁהוּא הַמָּטָה הַכָּלִיל מִשְׁנִיָּהֶם.
כְּשֶׁהִתְהַפֵּךְ מִנַּחֵשׁ לְמָטָה, נֶאֱמַר בּוֹ צַדִּיק וְטוֹב
לוֹ, וּכְשֶׁהִתְהַפֵּךְ מִמָּטָה לְנַחֵשׁ, נֶאֱמַר בּוֹ רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ.

תקון אחד וְשָׁשִׁים

בְּרֵאשִׁית – זוּ מַחֲשָׁבָה, אֱלֹהִיִּים – זוּ הָאֵם
הַעֲלִינָהּ, מַעֲשֶׂה, שְׁשִׁנִּיהֶם יִרְאֶה
וְאֶהְבֶּה, אֶת הַשָּׁמַיִם – זֶה הַקּוֹל, וְאֶת הָאָרֶץ – זֶה
הַדְּבֹר, וּבְכָל חֲטָאוֹ אָדָם וְחָוָה, הִפְרִידוּ בֵּין הָאָב
וְהָאֵם, שֶׁהֵן מַחֲשָׁבָה וּמַעֲשֶׂה, וּבֵין הַקּוֹל וְהַדְּבֹר
שֶׁהֵם הֵבֶן וְהַבֵּת, וּמִשּׁוֹם זֶה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל
יְהוָה אֱלֹהִיִּים מִתְּהִלָּה בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם. אֲתָּה
קו"ל – זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי וְהַשְׁכִּינָה עִמּוֹ,
יְהוָה אֱלֹהִיִּים – הָאָב וְהָאֵם, וְהֵם אֲרָבַע אוֹתִיּוֹת
יְהוָה, י' אָב, ה' אֵם, ו' בֶּן, ה' בֵּת, שֶׁהֵם
מַחֲשָׁבָה וּמַעֲשֶׂה, קוֹל וְדְבֹר, (וְסוּד הַדְּבֹר – מַחֲשָׁבָה
מִצְטַרֶּפֶת לְמַעֲשֶׂה, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל יו"ד, שֶׁהִיא י', וְקוֹל וְדְבֹר שֶׁהוּא שָׁמַיִם וְאָרֶץ
וְכָל צָבָאִם), הַקּוֹל שֶׁהִיא הוֹלֵךְ בְּגֵן זֶה הָעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁמֶע קוֹלוֹ שֶׁהִיא הוֹלֵךְ בְּגֵן בְּעֲנִפֵּי
הָעֵץ, מֵאוֹתוֹ עֵץ שֶׁחֲטָא בוֹ אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, שֶׁהִיא
אוֹמֵר הָאֵילָן לְסִמָּא"ל הָרָשָׁע, הַנִּחַשׁ הַקְּדֻמוֹנִי:
רָשָׁע, אֵל תִּגַּע בִּי. וּבִאִיזָה מְקוֹם הִיא הוֹלֵךְ
הַקּוֹל? בְּגֵן, שֶׁהוּא אֲדֻנִּי דִּינָא, לְצַד הַשְּׂמֵאל,
שֶׁנֶּאֱמַר בוֹ וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִיִּים
לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, וְזֶהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם, וּמָה הָיוּ
אוֹמְרִים בְּנֵי הָאֱלֹהִיִּים? אֵלֹא כֹּאן לְהִתְיַצֵּב עַל

מֵאָמַר יְהו"ה, שְׁכַשְׁאֲמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ, אָמְרוּ הֵם, מָה
אָדָם וְתִדְעָהוּ. (אָמְרוּ הֵם, מָה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגוֹמַר).

וַעֲוֹד, וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם, אוֹתוֹ
הַקּוֹל הָיָה בְּגֶן, שֶׁהָיָה הַשְּׂכִינָה, שֶׁשָּׁם עֵץ
הַחַיִּים נָטוּעַ, חָזָה גְרָמָה שֶׁנַּעֲקַר הָאֵילָן מִן הַגֶּן,
וְאָדָם גָּרַם בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁהִסְתַּלְקָה נְבִיעֵת הָאֵילָן,
שֶׁהָיְתָה יוֹרֶדֶת לְגֶן, וְנִשְׁאַרָה יִבֶּשֶׁה. יְהו"ה זֶה
הָאֵילָן, ה"ה עֲנִפּיו וְשָׂרְשָׁיו, ו' גּוֹף הָאֵילָן, י'
פְּרִיו, מַעֲיָנו, וְהִנֵּקְדָה שְׁלוֹ כְּמוֹ זֶה: יְהו"ה, שֶׁהוּא
אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. וּמִנֵּין לָנוּ שֶׁנִּקְרָאת הַנְּבִיעָה
אַחַת? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְקוֹוֹ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל
מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיִּבֶּשֶׁה, אֲדַנִּי.

וּבְמִשּׁוֹם זֶה וַיִּתְחַבֵּא אָדָם וְאַשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהו"ה
אֱלֹהֵי"ם. וְכִי יָכוֹל אָדָם לְהִתְכַּסּוֹת
מִמֶּנּוּ, וְהָרִי כְּתוּב אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי
לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהו"ה? אֲלֹא כָּסוּ פָּנָיו חֲרָלִים,
הַתְּכַסּוּ פָּנָיו מִבֶּשֶׁת, שֶׁנִּפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וְרָאוּ מָה
שֶׁעָשׂוּ לְמַעַלָּה, שֶׁגָּרְמוּ לַעֲקַר אֶת הָאֵילָן מִמְּקוֹמוֹ
וְהַמַּעֲיָן לְסֵלֶק מִשָּׁם, וְזֶהוּ וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְגוֹמַר,
שֵׁם הַתְּכַסּוּ פָּנָיו מִבֶּשֶׁת, שֶׁשָּׁם חֲטָאוּ, בְּמָה שֶׁהָיָה
בְּתוֹךְ עֵץ הַגֶּן, שֵׁם הַתְּכַסּוּ פָּנָיו. יֵשׁ מִי שֶׁאוֹמֵר,

בְּתוֹךְ עֵץ – זֶה צַדִּיק, וּבִמְקוֹם זֶה וַיִּסְתֵּר מִשֶּׁה פָּנָיו, שֶׁנִּזְכָּר מֵה שְׁאַרְע לוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, הַזְכִּיר חֲטָאוֹ וְהִתְכַּסֶּה מִבִּשְׁת, וּמִשׁוּם זֶה זָכָה לְוַתְּמוּנַת יְהו"ה יְבִיט, וְזֶה י' שֶׁהוּא הַחֲכָמָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהוּא פְּרִי הָאֵילָן, שֶׁהָיָה בְּרֵאשׁ צַדִּיק, ו' – גּוֹף הַבְּרִית, ה"ה זֶה מְקוֹם הָעֲרָלָה וּפְרִיעָה, אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הָיוּ עַל צַדִּיק שֶׁהוּא עֵץ פְּרִי, הוּא גֶרֶם שֶׁהִסְתַּלַּקוּ מִמֶּנּוּ, וְהוּא נֶעְקָר מִן הַגֶּזֶן, כִּךְ עָקַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם מְגוּפּוֹ וְגִרְשׁוֹ מִגִּנּוּ, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם.

תקון ששים ושנים

בְּרֵאשִׁית, שָׁם ב"ת, שָׁם א"ש (שם אשׁרי). בְּאוֹתוֹ זְמַן הִסְתַּלַּק הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁכִּינָתוֹ וְנִשְׁאַרָה בַּת יְחִידָה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב אֵיכָה יֵשְׁבָה בְּדָד, וְסוּד הַדְּבָר – וַיִּקְרָא יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה, אֵיךְ כ"ה? אָמַר לוֹ, אֵף עַל גֵּב שֶׁגִּרַּמְתָּ לְכָל זֶה וְעָשִׂיתָ פְּרוּד בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁהִסְתַּלַּק י' מֵה', ו' מֵה', וְנִשְׁאַרָה הַשְּׁכִינָה לְמַעְלָה יְחִידָה, וְהַשְּׁכִינָה לְמַטָּה יְחִידָה, מִשׁוּם כִּךְ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה, אֵי"ה כ"ה, וַיֹּאמֶר אֶת קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגֶזֶן, בְּגִלְלָה זֶה וַאֲיֹרָא כִּי עִירָם אֲנֹכִי וַאֲחֵבָא. וְעוֹד וַאֲחֵבָא, סוּד הַדְּבָר – עָרוֹם רָאָה

רעה ונסתר, מה הסתירה של האדם? אלא בא תראה, בזמן שיש רשות למשחית להשחית, נאמר בו כי תצא אש ומצאה קוצים וכו', ובאותו זמן והיה כצדיק כרשע, ומשום זה יש לאדם באותו הזמן להסתתר ולהתכסות, שלא ימצא ביניהם, שבאותו הזמן יש נספה בלא משפט, ומשום זה ואירא כי עירם אנכי ואחבא, ובמה נסתר אדם מאלו הדינים והקטרוגים שלא ישלטו עליו? בתשובה. זהו שכתוב ישב בסתר עליון, זו האם שהיא סתר, עליון ממנה זו חכמה שלא נודעת אלא בה'. בצל שד"י יתלונן, זו האם התחתונה (העליונה), הצל של שד"י שהוא אות ברית קדש, שנאמר בו אך בצלם יתהלך איש, וזו השכינה התחתונה, שהיא צלמו של הקדוש ברוך הוא, ועליה נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, בצלמו ממש, זו שכינה, צלמו של הקדוש ברוך הוא, במדה שלו, בשעור שלו, שלא הוסיף ולא גרע. מה זה האדם? זו שכינה.

(זה העמוד האמצעי)

אמר רבי אלעזר: והרי בשכינה לא כתוב בה בריאה אלא אצילות, ועוד, שהיה לו לומר ויברא יהו"ה את האדם, מה זה אלהים?

אֵלָא שְׂכִינָה נִקְרֵאת אֱלֹהִי"ם, וְעַל אוֹתָהּ נִשְׁמָה
 שְׁנִתְּנָה בְּאָדָם, נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם
 בְּצִלְמוֹ, בְּדַמּוֹת הַשְּׂכִינָה, וְעַל אוֹתָהּ נִשְׁמָה נֶאֱמַר
 אֵךְ בְּצֵלָם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ, שֶׁהָרִי בְּזִמְנָא שְׁמִסְתַּלְקַת
 הַנִּשְׁמָה מִן הָאָדָם, אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְנַעֵנֵעַ. אָמַר לוֹ:
 בְּרוּךְ בְּנֵי לְעֵתִיק הַיָּמִים, וּבְנֵי, כָּל מִי שְׁפוּגִים
 בְּדַמּוֹת הַזֶּה כְּאֵלוֹ מִמַּעַט אֶת הַדַּמּוֹת, וְהַשְּׂכִינָה
 לֹא שׁוֹרָה שָׁם. וּבְאוֹתוֹ הַזֶּמֶן שׁוֹלְטִים עָלָיו כָּל
 הַמְּקַטְרָגִים מֵהַצַּד שֶׁל אוֹתוֹ הַפָּגָם, וְסוּד הַדָּבָר –
 עַל כִּי אֵין אֱלֹהִי"ם בְּקִרְבִּי מִצְאוּנֵי הָרְעוֹת הָאֵלֶּה,
 הָרְעוֹת מִצְאוּנֵי מִשּׁוֹם שֶׁהִסְתַּלְקָה הַשְּׂכִינָה מִמֶּנִּי
 שֶׁהִיא אֱלֹהִי"ם.

סדר הלימוד ליום יג תמוז [יום 279 בשנה]

תקון נששים ונשלשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, מַה זֶה אֱלֹהִי"ם? מִי
 אֱלֹהִי, וְעַל זֶה מִי נֶאֱמַר, מִי הִגִּיד לָךְ
 כִּי עִירַם אֶתָּה וְגוֹמֵר, אֲשֶׁר צוּיִתִּיךְ. אוֹתָהּ שְׁנֵאמַר
 בָּהּ אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְאוֹתָהּ שְׁנֵאמַר בָּהּ
 אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים, שֶׁהִיא
 רְשׁוֹת הָרָבִים, אֵשֶׁת זְנוּנִים. מַה זֶה רְשָׁעִים? זֶה
 סמא"ל וְנִחָשׁ, אוֹתָהּ שְׁאֵמַר עָלֶיהָ פְּרָעָה מִי

יהו"ה אשר אשמע בקולו, אשר שנאמר בו אשר הוצאתיך מארץ מצרים, מ"י ודאי, שהיא תשובה, הרפואה לכל החלאים והמכות. זהו שכתוב מ"י ירפא לך, ועליה נאמר ושב ורפא לו, רפאות תהי לשרך. אשרי הוא מי ששב לבעלה שלה, היא סוד התשובה, שיחזיר וישיב אותה דרגה שהרחיק אותה ממקומה, שיחזיר אותה למקומה ויקרב אותה לשם. באותו זמן ששכינה מרחקת מבעלה, נאמר באדם והיו חייך תלואים לך מנגד, חייך נקראת, זהו שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים, אשרי הוא מי שמקרב אותה לבעלה. מה זה (ומיד) קרוב יהו"ה לכל קוראיו וכו'? שמי שקורא לו בשקר, רחוק הוא ממנו.

אמת, א' בראש האלף בית, מ' באמצע, ת' בסוף. (ד' אותיות) העשור שלו יו"ד ה"א וא"ו ה"א אמת, שהוא עשור של ארבע מאות וארבעים ואחד, הרי הסוד של חמשה וארבעים מ"ה. בזמן שישראל משקרים בתורת אמת בשבועה של שקר, נאמר בו ותשלך אמת ארצה. מה זה ארצה? זו השכינה, ובזמן שישראל מקיימים תורת אמת בשבועת אמת, נאמר בו אמת מארץ תצמח, ובגלות נאמר ותהי

הָאֱמֶת נְעֻדְרַת, וְהַשְׁקָר שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם, (ובזמן שמתקן
הָאֱמֶת וּמִתְעַלֶּה לְמִקְוָמוֹ, נִמְחָה הַשְׁקָר מִן הָעוֹלָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב שְׁפַת אֱמֶת
תִּכּוֹן לְעַד, כּוֹנֵנָת לֹא כְּתוּב, אֲלֵא תִכּוֹן לְעַד (אֱמֶת), וְעַד אֲרָגִיעָה
לְשׁוֹן שְׁקָר, מַה זֶה אֱמֶת? הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי,
שְׁכִינָתוֹ – תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ), וּמִי הַשְׁקָר?
זֶה סִמָּא"ל, בְּזִמָּן שֶׁשׁוֹלֵט הָאֱמֶת, עוֹבֵר הַשְׁקָר
מִן הָעוֹלָם.

אֱמֶת הוּא בְּסוּפֵי הַתְּבוּת שֶׁל בְּרָא אֱלֹהִים
לְעֲשׂוֹת, בְּרָא אֱלֹהִים אֶת, בּוֹ בְּרָא אֶת
הָעוֹלָם, וְעָלָיו נִקְרָא וְעוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם, וְכָל מִי
שֶׁנִּשְׁבַּע בַּשְׁקָר, כָּאֵלּוֹ וְתִשְׁלַךְ אֱמֶת אֲרָצָה,
וְהַשְׁקָר שׁוֹלֵט כְּבִיכּוֹל בְּמִקְוָם (גִּרְשׁ מִמִּקְוָם) שְׁלוֹ,
שֶׁהוּא יְרוּשָׁלַיִם, וְזֶה גֵרָם שֶׁנִּחְרַב הַבַּיִת וְחִזֵּר
הָעוֹלָם לְתֵהוּ וְבָהוּ. שְׁכָךְ פִּרְשִׁיהוּ, חָרַב בֵּית
רִאשׁוֹן – וְהָאֲרֶץ הִיְתָה תֵהוּ, חָרַב בֵּית שֵׁנִי –
וְחָשֵׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם, שֶׁאֱמֶת נוֹשֶׂאת עָלֵינוּ
וְתַחְתּוֹנִים, וּבְזִמָּן שֶׁנַּעֲשֶׂה שְׁקָר יִתְהַרֵס הַבְּנִיָן.
בְּאוֹתוֹ זִמָּן נֶאֱמַר בַּשְׁכִּינָה, נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוֹם,
זֶהוּ שְׁכָתוּב אֵיךְ נִפְלְתָּ מִשָּׁמַיִם הַיֵּלֶל בֶּן שָׁחַר,
נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשׁנוּ, שֶׁהֵם ה' עָלֵינוּ וְה'
תַּחְתּוֹנָה, ו' הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי נוֹשֵׂא אֶת שְׁנֵיהֶם,
הַיְסוּד שֶׁל הַכָּל י', זו הַבְּרִית, כָּל מִי שֶׁמִּשְׁשָׁקָר

וְעוֹבֵר בָּהּ, כָּאֵלוּ עָקַר הַכֹּל וְהַפִּיל אוֹתוֹ, וְהִי הָזוֹ,
 הִיא אֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה שֶׁמִּמֶּנָּה הִשְׁתַּת הָעוֹלָם, וְעָלֶיהָ
 נֶאֱמַר אֶבֶן מָאֶסוּ הַבּוֹנִים וְכו', וְהִיא הִיסוֹד שֶׁל
 הַכֹּל, וְעָלֶיהָ נִבְנְהָ. אוֹי לְמִי שֶׁחוּטָא בְּאוֹת שַׁבָּת,
 וּבְאוֹת תְּפִלִּין, וּבְאוֹת יָמִים טוֹבִים, וּבְאוֹת בְּרִית
 מִילָה, כָּאֵלוּ עָקַר אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ וְהִחְזִיר אֶת
 הָעוֹלָם לְתוֹהוֹ וּבְהוֹ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְהָרִי י' הִיא לְמַעְלָה, לְמָה
 כָּאֵן הִיא לְמַטָּה? אָמַר לוֹ: בְּנִי, זֶה סוֹד
 עֲלִיּוֹן, מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת תְּלוּיּוֹת אַרְבָּעָה שְׁמוֹת. מִן
 י' יְהו"ה, מִן ה' הוֹי"ה, וּמִן ו' וְהִי"ה, מִן ה' הוֹה"י
 (וְהִי"ה הוֹה"י), עָלֵיהֶם נֶאֱמַר וַדַּאי וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲוָרִי (וּפְנִי
 לֹא יֵרָאוּ), וּמֵצֵד שֶׁל אַחֲוָרִים הִי' הִיא לְמַטָּה, וּמֵצֵד
 שֶׁל הַפְּנִים – לְמַעְלָה, וְזֶהוּ הַסּוֹד שֶׁמִּתְהַפֵּךְ הַשֵּׁם
 מִדִּין לְרַחֲמִים וּמִרַחֲמִים לְדִין. כְּשֶׁמִּתְהַפֵּךְ לְדִין,
 הוּא הוֹה"י, י' לְמַטָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ אֶבֶן מָאֶסוּ
 הַבּוֹנִים, מָאֶסוּ אֶת הִיסוּרִים שָׁלָה, וְאֵלוּ שְׁחִיבִים
 הִיסוּרִים, מִתְהַפֵּךְ לָהֶם מִדִּין לְרַחֲמִים יְהו"ה,
 וּבְאוֹתוֹ זֶמֶן אֶבֶן מָאֶסוּ וְכו', מֵה שֶׁהִיָּתָה י' לְמַטָּה,
 חֲזָרָה לְמַעְלָה, וּמֵהֵצֵד שֶׁל וְהִי"ה הִי' הִיא בְּאִמְצָע.
 בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן הִשְׁתַּטַּח אֶצְלוֹ וְאָמַר: אֲשֶׁרִי חֵלְקִי
 שְׁזָכִיתִי לָזֶה, שְׁזֶה עָקַר וִיסוֹד הַכֹּל.

תקון ששים וארבעה

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, שֵׁם אִי"ש, שֵׁם אֵשֶׁה
 עִם ה' שֵׁל אֱלֹהִים, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר
 סִמְכוֹנִי בְּאִשִּׁשׁוֹת, בְּאִישׁ וְאֵשֶׁה, וּמִי גֵרָם אֶת
 זֶה? מִשׁוֹם שֶׁהִתְפַּשְׁטוּ מִכְתָּנוֹת אוֹר אָדָם וְחַוָּה,
 וּמִשׁוֹם זֶה, סִמְכוֹנִי בְּאִשִּׁשׁוֹת – בְּכַתָּנוֹת עוֹר,
 שֶׁהֵם כְּנֶגֶד וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְכו'.

וְכִי אָדָם גֵּרָם? וְהָרִי כָתוּב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאֵשֶׁה
 אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וְגוֹמֵר, וּמִשׁוֹם זֶה אָמַר
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹאֵשֶׁה מָה עָשִׂיתָ? כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶל הָאֵשֶׁה מָה זֹאת
 עָשִׂיתָ? כָּל חֲטָא שֶׁעָשִׂיתָ לְשִׁכְיָנָה, שֶׁהִיא זֹאת,
 עָשִׂיתָ, וּמִשׁוֹם זֶה מָה זֹאת עָשִׂיתָ, שֶׁהִיא מָה
 שָׁמוּ, מָה זֹאת וְדָאִי, מָה יְהו"ה אֱלֹהֵי"ךְ שֶׁאֵל
 מִעֲמֻךְ כִּי אִם לִירְאָה, וְאֵל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, (זֶהוּ
 שֶׁכְּתוּב אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ, שֶׁהוּא י"ה, הָאֵב וְהָאִם הָעֲלִיּוֹנָה), וְאֶת לֹא
 פְּחָדָת מִן הָאִם הָעֲלִיּוֹנָה, לְזֹאת עָשִׂיתָ כָּל זֶה
 וְדָאִי, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ זֹאת אוֹת הַבְּרִית.

שְׂאָדָם וְאֵשֶׁתוֹ נִבְרְאוּ בְּדִיוֹקְנוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְשִׁכְיָנָתוֹ, וּמִשׁוֹם זֶה חֲטָא הָאָדָם
 הָיָה תְּלוֹי בְּעַמּוּד הָאֻמָּצָעִי, וְהַחֲטָא שֶׁל חַוָּה

בְּשִׁכְנָה, וּמִשּׁוּם זֶה מָה זֹאת עֲשִׂית, לְזֹאת עֲשִׂית, וְדַאי, וְהַחֲטָא הַזֶּה גָּרַם שְׁיִרְדָּה הַשְּׁכִינָה לְגָלוּת, שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים מַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר וְאָף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבִיָּהֶם לֹא מְאֹסִתִּים וְלֹא גְעֻלָּתִים וְכוּ', וּבָהּ אָמַר דָּוִד אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָה לֹא יִירָא לְבִי וְגוֹמֵר, בְּ"זֹאת" אֲנִי בּוֹטֵחַ וְגוֹמֵר, זֶה נֶאֱמַר בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וּמִי גָרַם שֶׁהוּא יִהְיֶה שָׁמוּר בָּהּ? מִשּׁוּם שֶׁעָלִיו נֶאֱמַר אִם אַתָּן שָׁנָת לְעֵינַי לַעֲפֹעַפִּי תִּנּוּמָה עַד אֲמָצָא מָקוֹם לִיהו"ה וְגוֹמֵר.

וְזוֹהֵי חֲכָמַת שְׁלָמָה, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר וְחֲכָמַת הַמִּסְכָּן בְּזוּיָהּ, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר כִּי מִכְבְּדִי אֶכְבֵּד וּבּוֹזִי יִקְלוּ. כְּשִׁירְד שְׁלָמָה מִמְּלָכוּתוֹ, הִיָּתָה חֲכָמָתוֹ בְּזוּיָהּ בְּעֵינַי הַשּׁוֹטִים, וּכְשֶׁהִתְעַלָּה בְּמִלְכוּתוֹ נֶאֱמַר בּוֹ וַתֵּרֶב חֲכָמַת שְׁלָמָה, שֶׁהִתְגַּדְּלָה עַד שֶׁהִגִּיעָה לְמָקוֹם הַזֶּה שֶׁנִּטְלָה מִשָּׁם, לְמָקוֹם הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא חֲכָמָה בְּרָאשׁ, וְהִיא חֲכָמָה בְּסוֹף, וְהִיא תוֹרָה בְּאֲמָצֵעַ, בְּעֶמּוּד הָאֲמָצֵעִי, תוֹרַת אֱמֶת, לְמַעַלָּה תוֹרַת חֶכֶם, לְמַטָּה חֲכָמַת שְׁלָמָה, וּמִשּׁוּם זֶה מֵהַצֵּד שֶׁל שְׁלָמָה נֶאֱמַר וְחֲכָמַת הַמִּסְכָּן בְּזוּיָהּ, שְׁיִרְדָּה בּוֹ וְעָלָתָה בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַתֵּרֶב חֲכָמַת שְׁלָמָה מִחֲכָמַת כָּל בְּנֵי קָדָם.

אבל בְּרָשָׁעִים מַה כָּתוּב בָּהֶם? נִתְּנִי יְהו"ה בְּיָדִי
 לֹא אוֹכֵל קוֹם, נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוֹם, וְאִף
 עַל פִּי שְׁאִין לָהּ רִשּׁוֹת לַעֲמֹד מֵעֲצָמָה, הַקְדּוֹשׁ
 בָּרוּךְ הוּא יָקִים אוֹתָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בַּיּוֹם הַהוּא
 אָקִים אֶת סִכַּת דָּוִד הַנִּפְלֹת, וּמִי גֵרָם שִׁירְדָה לָהּ
 מִמְּקוֹמָהּ? זֶה הִנָּחֵשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יְהו"ה
 אֱלֹהֵי"ם אֶל הִנָּחֵשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, שֶׁהִיא
 הַשְּׂכִינָה, שֶׁגֵּרְמָה שְׁנִמְצָאת יִבָּשָׁה וְנִפְלָה
 מִמְּקוֹמָהּ, אֲרוּר אַתָּה מְכַל הַבְּהֵמָה וְגוֹמֵר, קָלִל
 אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ מַלְכִּים וְשְׁלִיטִים עַל מַה
 שְׁסוּמָה, שֶׁהֵם רִגְלָיו וַיִּדְּיוּ שְׁקָצָץ אוֹתָם, כְּמוֹ
 שֶׁהוּא גֵרָם קִצּוֹץ וּפְרוּד לַמַּעֲלָה, וּמַשּׁוּם זֶה עַל
 גַּחְנֹה תִלָּךְ וְעָפָר תֹּאכֹל כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ, וְזֶהוּ שֶׁאֵמַר
 יִצְחָק לַעֲשׂוֹ מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשְׁבָךְ.

עֵשָׂר קָלָלוֹת קָלִל אֶת הִנָּחֵשׁ, מַשּׁוּם שֶׁגֵּרָם
 שֶׁנִּפְרְדָה הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא עֲשִׂירִית
 מִבְּעֵלָהּ, וְעֵשָׂר לְאָדָם, וְעֵשָׂר לַחֲוָה, וְתִשְׁעַ
 לְאָרֶץ, שֶׁחֲטָאָה לְצַדִּיק שֶׁהוּא הַתְּשִׁיעִי. כָּלֶם
 חֲטָאוּ לַעֲשִׂירִית, וְהָאָרֶץ לְצַדִּיק, וּמִמָּה (וְלָמָּה)
 חֲטָאָה לְצַדִּיק? שֶׁהָרִי בַעֲבוּרָה אָמַר לְאָדָם,
 וְעוֹד, בְּגִלְלֵי הָאָדָם קָלִל אֶת הָאָרֶץ שֶׁנִּטַּל מִמֶּנָּה,
 זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיִּיצֶר יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם אֶת הָאָדָם

עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה, אִם כֵּן, מָה חֲטָאָה לְצַדִּיק
שֶׁהוּא הַתְּשִׁיעִי?

אָמַר מִשּׁוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיִּצְמַח יְהו"ה אֱלֹהִים
מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נִחְמַד לְמִרְאָה וְטוֹב
לְמֹאכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הָגֶן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע, וְהָיָה לוֹ רִשּׁוֹת לְמַחֲוֹת בְּיַד אָדָם שְׁלֹא יֹאכַל
מִעֵץ הַמָּוֶת וְלֹא מִחַתָּה, בְּגִלְלֵי זֶה אָמַר בַּעֲבוּרָהּ.
אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי יֵשׁ דַּעַת בְּאַרְץ לְכָל זֶה?
אָמַר לוֹ: כֵּן, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב יְהו"ה בְּחֻכְמָה יֹסֵד
אֶרֶץ. אָמַר לוֹ: וְהָרִי בְּחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה וּבְאַרְץ שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נֶאֱמַר הַכְּתוּב הַזֶּה. אָמַר לוֹ:
בְּנִי, זֶה כְּנִגְדֵּי זֶה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ
חֻכְמָה וַיֵּשׁ חֻכְמָה, יֵשׁ אֶרֶץ וַיֵּשׁ אֶרֶץ.

אָמַר לוֹ: אִם כֵּן, מָה חֲטָאָה הָאֶרֶץ לְצַדִּיק
שֶׁלָקְתָהּ תִּשְׁעָה? אָמַר לוֹ: מִשּׁוֹם שֶׁעֵץ
הַדַּעַת טוֹב וְרַע הוּא כְּמוֹ הַבְּרִית, אוֹת הַבְּרִית
מִבְּפָנִים טוֹב, וְעַרְלָה רַע, זֶה מִבְּפָנִים וְזֶה מִבְּחוּץ,
וּמִשּׁוֹם שֶׁהַחֲטָא שֶׁל עֵץ הַדַּעַת גָּרַם פְּרוּד בֵּין
הַצַּדִּיק לְשִׁכִּינָה, בְּגִלְלֵי זֶה לָקְתָהּ הָאֶרֶץ תִּשְׁעָה,
וְאוֹתָם שֶׁחֲטָאוּ בְּשִׁכִּינָה, שֶׁהִיא עֲשִׁירִית לְקוֹ
עֶשֶׂר עֶשֶׂר. וּבֹא וּרְאֵה, שְׁבַע אֲרָצוֹת הֵן: אֶרֶץ,
אֲדָמָה, אֶרְקָא, גִּיא, נִשְׁיָה, צִיָּה, תִּבְל, וְאָדָם חֲטָא

בְּכַת שְׁבַע, וְנֶאֱמַר בּוֹ כִּי שְׁבַע יִפֹּל צַדִּיק, הִרְהַר
תְּשׁוּבָה וְנֶאֱמַר בּוֹ וָקָם, וְהָיָה עוֹלָה, וְכִשְׁיָרָד לְשָׁם
הָיָה עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים וְתוֹלְדוֹת בְּכָל אָרֶץ וְאָרֶץ,
מֵהֶם הָיוּ צוּמְחִים וּמֵהֶם לֹא הָיוּ צוּמְחִים, וַיֵּשׁ
שָׁם בְּרִיּוֹת, מֵהֶן בְּשָׁנֵי רָאשִׁים, וַיֵּשׁ מֵהֶם בְּשִׁלְשָׁה
עַד שְׁבַעָה, וַיֵּשׁ שָׁם מָקוֹם שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מְאִירָה
וְהַלְבָּנָה וְהַכּוֹכָבִים וְהַמְּזֻלוֹת, וַיֵּשׁ מָקוֹם שָׁאִין בּוֹ
אוֹר כָּלֵל, אֲלֹא חֲשֵׁכָה וְעֶרְפֶּל.

כִּי הֵם אֵלּוּ שְׂיֻרְדִּים לְשַׁבְּעָה מִיְּנֵי עֲנִיּוֹת, יֵשׁ
מֵהֶם שָׁאִין לָהֶם אוֹר כָּלֵל, שְׁכָל יְמִיָּהֶם הֵם
בְּעֲנִיּוֹת, וַיֵּשׁ מֵהֶם שְׂיֵשׁ לָהֶם אוֹר כָּל יְמִיָּהֶם וְהֵם
בְּעֶשֶׂר, וַיֵּשׁ מֵהֶם שְׁלֹפְעָמִים יֵשׁ לָהֶם אוֹר
וְלִפְעָמִים חֲשֵׁכָה. אֵלּוּ אוֹתָם שְׁנוּלְדוֹ בְּאֶמְצַע
הַלְבָּנָה, בִּינוּנִיִּים, לִפְעָמִים יֵשׁ לָהֶם עֶשֶׂר וְעוֹלִים,
וְלִפְעָמִים עֲנִיּוֹת וַיֻּרְדִּים, וַיֵּשׁ אֲחֵרִים שְׁעוֹשִׂים
תוֹלְדוֹת וּמַצְלִיחִים, וַיֵּשׁ מֵהֶם שְׁלֹא מַצְלִיחִים,
וַיֵּשׁ מֵהֶם שְׁמַצְלִיחִים (צוּמְחִים) עַד מַחְצִית יְמִיָּהֶם
וּמִתִּים בְּקִצּוֹר יָמִים. אֵלּוּ שְׁנוּלְדוֹ בְּמִלּוֹי הַלְבָּנָה,
הֵם צוּמְחִים וְחַיִּים וּמְשֻׁלִּמִים אֶת כָּל יְמִיָּהֶם,
וְאֵלּוּ שְׁנוּלְדוֹ בְּחֶסְרוֹן הַלְבָּנָה לֹא צוּמְחִים וּמִתִּים
מִיָּד, וְאֵלּוּ שְׁנוּלְדוֹ בְּאֶמְצַע הַלְבָּנָה מְתַקְצָרִים
בְּמַחְצִית יְמִיָּהֶם.

וַיֵּשׁ אֲרָצוֹת שְׁנֶאֱמַר בְּהֵן וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ
 מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל נַחְשִׁים וְעַקְרָבִים
 יֵשׁ בּוֹ, אַף כֹּךְ יֵשׁ בְּרִיּוֹת שְׁהֵם עֲמֵי הָאָרֶץ,
 שְׁבַתִּיהֶם מְלָאִים מְלֶאכִי חֲבָלָה, שְׁהֵם נַחְשִׁים
 וְעַקְרָבִים, וְנוֹשְׁכִים אוֹתָם בְּכַמָּה נְשִׁיכוֹת שֶׁל
 יְסוּרִים, שְׁהֵם גֶּרְמוֹ לִפְנֵי שְׁיַבְאוּ לְעוֹלָם, (כְּדִי
 שְׁיַבְאוּ) כְּגִלְגּוֹל בַּגּוֹפִים הִלְלוּ וּבִבְתִּים הִלְלוּ,
 וְכִשְׁנוֹשְׁכִים אוֹתָם אִתָּם הַנַּחְשִׁים וְהָעַקְרָבִים
 בְּכַמָּה יְסוּרִים, הֵם צוּחִים וַיֵּי, וַיֵּשׁ לְכָל־
 קִטְטָה בַּבֵּית, וְצוּחִים עִם אֱלוֹ בַּעֲלֵי הַגִּיהֶנֶם
 שְׁנִדּוּנִים בּוֹ, וַיֵּשׁ אַחֲרֵים שְׁכָל יְמִיהֶם בְּחִדּוּה
 וּבְשִׁלּוּה בְּלִי עֶצֶב כָּל־ל מִכָּל מָה שְׁמַתְגִּדֵּל
 בְּשִׁבְע אֲרָצוֹת, וְנִדּוּנוֹ בְּשִׁבְעָה מְדוּרֵי גִיהֶנֶם,
 וַיֵּשׁ בְּבִנֵי אָדָם כְּמוֹ זֶה, וְחֲכָמֵי הָרָזִים הִלְלוּ,
 לָהֶם נִמְסָר לְדַעַת.

תקון שְׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא' אֱלֹהִים (רֵאשִׁי תְבוֹת וְסוֹפֵי תְבוֹת א"ב

וּא"ם שֵׁם, שְׁהֵם י"ה), שֵׁם אֵם, וְסוֹד הַדָּבָר

– וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִיא הָיְתָה אֵם
 כָּל חַי, כְּמוֹ שְׁאוֹתָהּ שְׁנֶאֱמַר בָּהּ כִּי אֵם לְבִינָה
 תִּקְרָא, הָאֵם כָּל חַי הַזֶּה אֵינָה כְּאִשָּׁה הָרֵאשׁוֹנָה,
 שְׁנֶאֱמַר בָּהּ הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּ עִמָּדִי, שְׁגִרְמָה

מִיתָה לְכָל הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי כָּתוּב בָּהּ אִם כָּל חַי, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהֲבָתָּ. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי שְׁתִּי נָשִׁים הָיוּ לוֹ? אָמַר לוֹ: כֵּן, אֶחָד יֵצֵר הַטּוֹב וְאֶחָד יֵצֵר הָרָע, אֶחָד מַצֵּד הָעֶצֶם הַקָּשָׁה, הַדִּין הַקָּשָׁה, וְאֶחָד מַצֵּד הַבָּשָׂר, מִשֵּׁם הֵם רַבִּי הֵלֵב, וְאֵלּוּ שְׂמַצֵּד הָעֶצֶם הֵם קָשִׁי עָרְף, וְעַל הָאִשָּׁה שֶׁנִּטְלָה מִהָעֶצֶם אָמַר בֶּן סִירָא, עֶצֶם שֶׁנִּפְלַ בְּחִלְקָהּ, טוֹב אוֹ רָע, גָּרַר אוֹתוֹ. וְעַל הָאִשָּׁה שְׂמַצֵּד הָעֶצֶם, אָמַר אָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי. לֹא קָרָא לָהּ אִשְׁתּוֹ, כִּמּוֹ שֶׁחָוָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חָוָה, שֶׁהֶאֱחָרַת הָיְתָה שֶׁפָּחָה שְׂמַצֵּד עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, אֶחָד רָע וְאֶחָד טוֹב, וּמַצֵּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים שֶׁנִּיְהִים חַיִּים.

וּבִסְתֵּרִי תוֹרָה חָוָה ח' ו"ה, ח' חֲכָמָה, כ"ח מ"ה, הַכֹּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, ח' הִיא כִּמּוֹ הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִיא הַשְּׁמִינִית לְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת מִמַּטֶּה לְמַעְלָה, וְהַחֲכָמָה נּוֹדַעַת בָּהּ, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וּמֵהֶצֶד שָׁלָה וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת, וְלֹא הֶאֱחָרַת שֶׁנִּטְלָה מִן הָעֶצֶם, שֶׁגִּרְמָהּ לוֹ מוֹת,

שְׁהָרִי הַשְּׁפָחָה גִּרְמָה, וַיֵּדְעוּ כִּי עִירְמָם הֵם,
וּמִשּׁוּם זֶה וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ
כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׂם.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: לָמָּה אָמַר בְּשִׁבְלָהּ כִּי
מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת? הֲיֵיהָ לוֹ לומר כִּי
מֵאָדָם, לָמָּה מֵאִישׁ? אֶלָּא מֵאִישׁ, שֶׁשֶּׁם א"ם וְשֶׁם
י"ש. שֶׁשֶּׁם י"ש, זֶהוּ שְׁכָתוֹב לְהַנְחִיל אֶהְיֵי יֵשׁ.
שֶׁשֶּׁם אִם, כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְהֵם אָב וָאִם,
חֲכָמָה וּבִינָה, שְׁמִשָּׁם נִטְלָה, וּמִשּׁוּם זֶה כִּי מֵאִישׁ
לִקְחָהּ זֹאת.

וַיֵּשׁ לוֹ אַחֲרַת שְׁנִקְרָאת בַּת זִוגוֹ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב
זָכַר וּנְקָבָה בְּרָאם וַיִּבְרָךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת
שְׁמָם אָדָם. בֹּא וּרְאֵה, אָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּדַמּוֹתוֹ שֶׁל
יְהו"ה הוּא נִבְרָא, וּבְדַמּוֹת שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁהֵן
יוד ה"א וא"ו ה"א מֵהֶצֶד שֶׁל יְהו"ה, מֵצֵד שֶׁל
י' נִקְרָא אִישׁ, וּמֵצֵד שֶׁל ה' הָעֲלִיוֹנָה אִשְׁתּוֹ
נִקְרָאת אִשָּׁה, אִם כָּל חֵי, וּמֵהֶצֶד שֶׁל ו"ה חֲנוּה
אִשְׁתּוֹ, וּמֵהֶצֶד שֶׁל יוד ה"א וא"ו ה"א חֲנוּה
נִקְרָאת אָדָם, וּבְכָל מָה שֶׁהִיָּה בְּדַמּוֹתוֹ – לָקָה.

תקון נשים ונשמה

בְּרֵאשִׁית, בְּרָא שֵׁית, זֶה אָדָם שְׁכוּלֵל שֵׁשׁ,
וְהֵם שְׁתֵּי שְׁפָחוֹת מֵהֶצֶד שֶׁל הָעֵץ

שֶׁל טוֹב וָרַע, עֵצֶם וּבָשָׂר, אִישׁ וְאִשָּׁה, שֶׁנֶּאֱמַר
 בָּהּ כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ זֹאת, הָרִי אֲרֻבֶּעַ, אָדָם
 זָכָר וְנִקְבָּה, זֶהוּ שְׁכָתוֹב זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָאם
 וְגוֹמֵר, הָרִי שֵׁשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה וַיֹּאמֶר יְהו"ה
 אֱלֹהֵי"ם הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לְדַעַת
 טוֹב וָרַע וְגוֹמֵר, וּפִרְשֵׁהוּ הָרֵאשׁוֹנִים, כְּאַחַד
 מִמְּלֶאכֵי הַשָּׁרָת.

בֵּין כֵּךְ בָּא אֵלָיָהוּ וְהִזְדַּמֵּן אֵלָיו, וַאֲמַר: רַבִּי,
 כְּאַחַד מֵהֶם הִיָּה לוֹ לֹמֵר, אִם עַל מְלֶאכֵי
 הַשָּׁרָת הִיָּה אוֹמֵר, מֶה זֶה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ? וְעוֹד,
 הִיָּה לוֹ לֹמֵר הֵן אָדָם, מֶה זֶה הָאָדָם בְּתוֹסַפֶּת ה'?
 אֵלָּא ה' שֶׁל הָאָדָם הִיָּה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ, לֹא כְּתוֹב
 יְהֵא (הוּא), אֵלָּא הִיָּה, אַחַת מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן
 יְהו"ה, כְּאַחַת מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁהִיא ו'.

וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ, זֹו י', אִם זָכָה וְלָקַח גַּם
 מֵעֵץ הַחַיִּים, זֹו ו' (ה'), וְאָכַל וַחֲי לְעֵלָם זֶה
 ו', חַי וְדַאי, כְּשֶׁה' הִיָּתָה יְחִידָה מִמֶּנּוּ, נִכְנָסָה בֵּין
 טוֹב לָרַע, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּצָּר יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם אֶת
 הָאָדָם, שְׁתֵּי יְצִירוֹת, טוֹב וָרַע, לְדַעַת (וְנֶאֱמַר בָּהֶם וַיִּפַּח
 בָּאֶפְיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים, זֹו ה' לְדַעַת טוֹב וָרַע, לְדַעַת) מֶה שֶׁהָיוּ גּוֹרָמִים
 לַעֲשׂוֹת, וּמִשּׁוּם זֶה נִכְנָסָה בֵּינֵיהֶם.

אַחַר שְׁחָטָא הָאָדָם שֶׁל הִיצִיָּהּ, נִפְרְדָּה ה' הָעֲלִיּוֹנָה וְהַסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ, וּמִשּׁוּם שֶׁלֹּא חֲזָרָה אֵלָיו אָמַר, אִם זָכָה וְלָקַח גַּם מֵעַץ הַחַיִּים, וְאָכַל וְחִי לְעֹלָם, וְעַץ הַחַיִּים הַזֶּה הִיָּה נְטוּעַ בְּעֵץ הַגֶּן, וּמִשּׁוּם שֶׁלֹּא זָכָה לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ, מָה כָּתוּב בּוֹ? וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי־ם מִגֶּן עֵדֶן לְעֵבֶד אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמָר בּוֹ וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהֵי־ם אֶת הָאָדָם עֹפֶר מִן הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא הִיָּה כִּדְאִי לִהְיוֹת בְּגֵן הַתּוֹרָה, כִּיּוֹן שֶׁלֹּא שָׁמַר בָּהּ אֶת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע בְּאֶסוּר וְהֵתֵר, וְעָבַר עַל מֶאֱמַר רַבּוֹנוֹ, שָׁאֵם הִיָּה שׁוֹמֵר שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עַל מֶאֱמַר רַבּוֹנוֹ, וְלָקַח גַּם מֵעַץ הַחַיִּים, שֶׁנֶּאֱמָר בּוֹ תוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים לְסוֹר מִמֶּקְשֵׁי מוֹת, עַץ חַיִּים הִיא לְמַחֲזִיקִים בָּהּ, וְזֶהוּ וְלָקַח גַּם מֵעַץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי לְעֹלָם, גַּם – לְרַבּוֹת הַנִּקְבָּה, פְּרִי הָאֵילָן, פְּרִי צִדִּיק.

וְעוֹד, הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, אָמְרוּ הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים, כְּדִי שִׁיְהִיָּה הוּא כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנֶּחֱשׁ וְהִיָּיתֶם כְּאֱלֹהֵי־ם יִדְעִי טוֹב וְרָע, וְזֶהוּ לְדַעַת טוֹב וְרָע, זֶה גֶרֶם לוֹ אֶת הַמוֹת, שָׁאֵם זָכָה לֶאֱכֹל מֵעַץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא

עץ חיים היא למחזיקים בה, מה כתוב בו? ולקח גם מעץ החיים וגומר.

אמר רבי שמעון: אוי להם לאותם שמניחים מלעסק בתורה, שנאמר בה ולקח גם מעץ החיים, ובמצוותיה שהן פרי האילן, שנאמר בו ואכל וחי לעלם, והולכים אחר אלו שמפתים אותם מצד הנחש הקדמוני, שאומרים להם, השתדלו במלאכים שממנים על הכוכבים והשמש והלבנה, ועל אלו שממנים על רוחות ושרים, להיות כאלהיים ידעי טוב ורע, ועליהם נאמר בה אמר יהו"ה למזבחים ולמקטרים לככבים ולמזלות ולשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר לא צויתי, וזהו שצוה הקדוש ברוך הוא את האדם, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו וגומר, ובלעם הרשע היה מתעסק עם זה, ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, והקדוש ברוך הוא עקר אותם מהעולם הזה ומהעולם הבא, וזהו כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות – בעולם הזה, ותמות – בעולם הבא, והחטא הזה גרם את חרבן בית המקדש וגלות ישראל בין אמות העולם ונהרגו מהם.

שָׁפַל אֶחָד הָיָה מְזַבֵּחַ וּמִקְטֵר, וְהָיוּ יוֹרְדִים
הַחֲתָלוֹת שְׁלֹמֶעֱלָה, וּכְשֶׁהָיָה הַנָּבִיא מִיֶּסֶר
אוֹתָם, מָה כָּתוּב בָּהֶם? וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נָבִיא
וַחֲזוֹה, וּבִמָּה הָיָה מִיֶּסֶר אוֹתָם הַנָּבִיא? הָיָה אוֹמֵר
לָהֶם שִׁיחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְאִם לֹא – וְעֲצֹר אֶת
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת
יְבוּלָהּ, וְהֵם הָיוּ מְזַלְזָלִים בּוֹ, וְהָיוּ אוֹמְרִים, אָנוּ
הַשְּׁבַענוּ אֶת אֱלֹהֵי שְׁמַמָּנִים עַל הַמָּטָר וְכָפִינוּ
אוֹתָם לְהוֹרִיד מָטָר, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִחֲלִיף
לָהֶם אֶת הַמָּמָנִים בְּשְׁלִיחוֹתָם בְּשִׁבְלֵם, וְהָרַג
אוֹתָם, וְהִחָרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּשִׁבְלֵם, וְגָלוּ
יִשְׂרָאֵל לְבֵין אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְזֶהוּ הַחֲטָא שֶׁל אָדָם
שֶׁגָּרַם לוֹ הַנָּחַשׁ מִיתָה לוֹ וּלְאַשְׁתּוֹ, שֶׁפָּתָה אוֹתָם
בְּאוֹתוֹ הָעֵץ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב כִּי יוֹדַע אֱלֹהִיִּם וְכוּ',
וּמִשּׁוֹם זֶה צָוָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם. בִּמָּה
שֶׁהָרָשִׁית הַתְּבוּנָה, אֵינָן לָךְ עֵסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בִּמָּה הָיוּ יוֹרְדִים הַחֲתָלוֹת
הַלָּלוּ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, מָה אַתָּה חוֹשֵׁב,
שֶׁהָיוּ יוֹרְדִים? וְדָאִי זֶהוּ סוּד הָעֵץ שֶׁל עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרָע, שֶׁלֹּא עֲתִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַלּוֹתוֹ
מִפְּרָסָם לְעוֹלָם, אֲלֹא בֵּין הַחֲבָרִים, עַד שֶׁיָּבֹא
הַדּוֹר שֶׁל מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ. אָמַר לוֹ: כִּיּוֹן שֶׁהוּא

התגלה בין החברים מה הוא? אמר לו: בני,
ממראה מתניו ולמעלה היה טוב, ממראה מתניו
ולמטה היה רע, נבוכדנצר היה מכיר בו, וכך
עשה את הצלם שלו, ובו נודע העץ של טוב
ורע, זהו שכתוב ראשה ראשו של זהב טוב,
חזהו וזרועותיו של כסף. עד כאן מצד הטוב,
ומשום זה אמר של זהב טוב, ממראה מתניו
ולמטה רע, זהו שכתוב מעיו וירכותיו של
נחשת, מצד של הנחש הקדמוני.

ויבהאילן הזה יורדות נשמות הערב רב, שהם
ערבוביה של טוב ורע, וכמה נימים
תלויות מהעץ הזה, שהם צבא השמים, שממנים
על הכוכבים והמזלות, וכלם מערבים טוב ורע,
והיו הענפים תלויים מהצד הזה ומהצד הזה,
אלו ממיתים ואלו מחיים, אלו שדים מצד
השמאל, ואלו מלאכים מצד הימין, והיו יודעים
כל הגונים של ענפי האילן שהם מזלות
וכוכבים, והיו לוקטים עשבים כמו של הגונים
הללו, והיו עושים דמיות כפי אותו המזל שהיו
רוצים להוריד אותו, כמו טלה או שור או
בתולה או תאומים, שהוא צורת אדם דו
פרצופים, שהיא דמות של נקבה, או סרטן או

אַרְיֵה אוּ מֵאֲזֻנִים אוּ עֶקְרֵב אוּ קֶשֶׁת אוּ גְדִי אוּ
 דָּלִי אוּ דָגִים, וְהָיוּ מְקַטְרִים לָהֶם בְּעִשְׂבִּים הַלָּלוּ
 בְּכָל צוּרָה, לְכָל אֶחָד כְּפִי הַצּוּרָה שֶׁלוֹ לְמַעְלָה,
 וְכַךְ הָיוּ דְמִיּוֹת שֶׁל צוּרֹת חֲמָה וּלְבָנָה וְשִׁבְעָה
 כּוֹכְבֵי לֵקֶת, וְהָיוּ מְקַטְרִים לְכָל צוּרָה שֶׁהָיוּ
 רוֹצִים לְהוֹרִיד לָעוֹלָם, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם
 כֹּה אָמַר יְהוָה לְמַקְטְרִים וּלְמִזְבְּחִים לְכֹכְבִּים
 וּלְמִזְלוֹת וּלְשִׁמְשׁ אוּ לִירַח אוּ לְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם
 אֲשֶׁר לֹא צוּיָתִי.

אָמַר לוֹ: מַה זֶה לְמִזְבְּחִים? אָמַר לוֹ: לְכָל דְּמוּת
 הָיוּ עוֹשִׂים, שְׁנוּטָלִים בְּהִמּוֹת אוּ עוֹפוֹת
 כְּפִי אוֹתוֹ הַמָּזֹל וְהָיוּ זוֹבְחִים עֲלֵיהֶם, וְזֶהוּ
 לְמִזְבְּחִים, וְהָיוּ מוֹרִידִים אוֹתָם וּמְדַבְּרִים עִמָּהֶם,
 וְהָיוּ עוֹשִׂים רְצוֹנָם, וְהָיוּ מְשַׁתַּחֲוִים לָהֶם
 וּמֵאֲמִינִים בָּהֶם. אָמַר לוֹ: בַּמָּה הָיוּ מוֹרִידִים
 אוֹתָם? אָמַר לוֹ: בְּנִי, הָיוּ יוֹדְעִים אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת
 שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ וְהָיוּ מְשַׁבְּעִים אוֹתָם, וְאַחֵר
 כֵּךְ מְכַנִּיִּים אֵת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ בְּפִיָּהֶם שֶׁל
 הַדְּמִיּוֹת הַלָּלוּ וְהָיוּ מְדַבְּרִים, וְזֶהוּ סוֹד הַפְּתוּב
 וְהוֹצֵאתִי אֶת בָּלְעוֹ מִפִּיו. נָפַל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ,
 וּמִיד נָפַל הַצֶּלֶם עַל פָּנָיו. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר:
 וְכִי אֵיךְ הָיָה שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַבֵּר בָּהֶם?

אמר לו: בני, על זה נאמר לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה וכו'. אמר לו: וכי יכול אדם ללמד את שם הקדוש ברוך הוא לחנם? אמר לו כן.

ובגון זה מי שמוציא מרשות היחיד ומכניס ברשות הרבים, או שמוציא זרע ממנו מאות ברית קדש ומכניס לרשות נכריה, כאלו זה נטע האילן של טוב ורע, ומשום זה בן שננטע בזונה או שפחה או גויה או נדה, נאמר לא תעשה לך פסל, ועל בת שנעשתה בגון זה נקראת מסכה, ועליהם נאמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגומר, ושם בסתר. מה זה בסתר? בסתרו של עולם, ומשום זה אמר הקדוש ברוך הוא לא תעשון אתי אלהי כסף וזהב, וכך פרשוהו החברים, לא תעשון אתי כדמות שמשי שמשמשים אותי (לפני) במרום לציר בסתר שלי שום ציור או דמיון, שכל מי שציר למעלה את הקדוש ברוך הוא בסתר (שהיא שכינתו הכלולה מעשר ספירות) שום ציור וצלם ודמות כמו שמצירים בשמשים שלו, נשמתו מתלבשת באותו צלם כשיוצאת מן העולם הזה, וקול יוצא אליה: את הצלם הזה תשרפו באש, ומשום זה אמר הקדוש

ברוך הוא, וְאֵל מִי תְּדַמְיוּנִי וְאֲשׁוּהָ יֹאמַר קְדוֹשׁ,
וְאֵל מִי תְּדַמְיוֹן אֵ"ל וְמָה דְּמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ.

וּבְנֵי, וְדַאי כָּל מִי שְׁמוּצִיא מִרְשׁוֹת הָרַבִּים
וּמִכְנִיס לְרְשׁוֹת הַיְּחִיד אוֹ מִרְשׁוֹת הַיְּחִיד
וּמִכְנִיס לְרְשׁוֹת הָרַבִּים, כְּאֵלוֹ עֲרַב אֶת שֵׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּעֲבוּדָה זָרָה וְעָשָׂה עֵץ שֶׁל
טוֹב וָרָע, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הָיָה מוּצִיא בִלְעוֹ מִפִּיו,
שָׁבוּ הָיָה אוֹמֵר צִלְמוֹ שֶׁל נְבוּכַדְנֶצַּר אֲנָכִי יְהוָה
אֱלֹהֵי"ךָ, וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵי"ךָ לְשׂוֹא, וְעַתִּיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲקֹר
אֶת הָעֵץ הַזֶּה מִן הָעוֹלָם וְלִשְׂרֹף אוֹתוֹ בְּגִיּהֵנָם.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְהָיָה הַחֶסֶן לְנִעְרָת וְגוֹמֵר.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אִם כֵּן, אָסוּר לָעֵם
לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוּם מִלֶּאֱךָ וְלֹא בְּשֵׁם בְּעוֹלָם
אַחַר שֵׁישׁ עֲרַבּוּכִיהָ. אָמַר לוֹ: בְּנֵי, לֹא כֵךְ, שֶׁהָרִי
אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם, מְכַל עֵץ הֶגֶן אָכּוֹל
תֹּאכֵל, מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכֵל. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר: זֶה הָיָה קֶדֶם שְׁחָטָא, אַחֲרֵי שְׁחָטָא וַיֵּרֶד
מִמְּקוֹמוֹ וְהִתְעַרַב בְּעֵץ שֶׁל טוֹב וָרָע. אָמַר לוֹ:
וְדַאי כֵךְ הוּא, וּבְזִמָּן שֵׁישְׁרָאֵל הֵם בְּגָלוּת, כְּאֵלוֹ
הֵם מְעַרְבִים בְּאֵילָן שֶׁל טוֹב וָרָע, וּמִשּׁוּם זֶה

פֶּרְשֵׁוֹהוּ הַקְדָּמוֹנִים, יִשְׂרָאֵל בְּגָלוֹת עוֹבְדִים
עֲבוֹדָה זָרָה, בְּטַהֲרָה הֵם.

אָבִי אֵלֹה שְׂיֻדָּעִים אֶת הָאֵילָן שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא. שֶׁהוא עֵץ הַחַיִּים הַנְּטוּעַ בְּגֵן שְׁלוֹ
שֶׁהיא שְׂכִינָתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ לֹא יִגְרָךְ רָע, יְכוּלִים
לְהוֹרִיד כַּח מֶשֶׁם לְשְׂכִינָתוֹ בְּלִי עֲרֻבּוּבִיהָ כָּלֵל
בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה, הוּא עֵץ פָּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ,
נְטוּעַ בְּגֵן בְּלִי עֲרֻבּוּבִיהָ כָּלֵל, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר
לְמִינוֹ, אָבֵל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא נֶאֱמַר בּוֹ
לְמִינוֹ, אָבֵל מִעֲרָב מִין בְּשֹׁאֵינוֹ מִינוֹ, וּבְשִׁבִּילוֹ
נֶאֱמַר שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע כִּלְאִים וְכוּ', שֶׁעֲטָנוֹ לֹא
יַעֲלֶה עָלֶיךָ.

אֲשֵׁרִי הוּא שֶׁמַּעֲלָה אֶת הָאֱמוּנָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהיא שְׂכִינָתוֹ הַכְּלוּלָה
מִעֶשֶׂר אֱמִירוֹת, בְּמַחֲשָׁבָה אַחַת, בְּרִצּוֹן אֶחָד בְּלִי
עֲרֻבּוּבִיהָ כָּלֵל, שֶׁכָּל סִפְיָהּ וּסְפִיָּהּ נְטוּעָה בּוֹ,
וְהִיא הֵגֶן שֶׁכָּל הַסְּפִירוֹת בָּהּ, הֵן אֶחָד, וְכָל אֶחָד
עוֹשֶׂה בָּהּ פְּרִי לְמִינוֹ, הִיא מִין שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד
לֹא מוֹצִיא מִמֶּנָּה זֵרַעִים הַחוּצָה, כִּף צָרִיךְ אָדָם
שֶׁלֹא יוֹצִיא זֵרַע מִחוּץ לְבֵית זִוְגוֹ, שֶׁהִיא הַמִּין שְׁלוֹ
וְהַיְחוד שְׁלוֹ, וּבְאוֹתוֹ זֶמֶן שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לְיַחַד אֶת
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׂכִינָתוֹ, צָרִיךְ לְהַפְשִׁיט

מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁהֵן קִלְפוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵן רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְלִהְיוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה בַּמַּחֲשָׁבָה אַחַת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְעֶצֶת יְהו"ה הִיא תִקּוּם, כִּמוֹ שְׁאָדָם שֶׁמִּתְיַחַד עִם בֵּת זִוְגוֹ וּמִתְפַּשֵּׁט מִלְּבוּשָׁיו לִהְיוֹת עִמָּה אֶחָד, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְהִינוּ לְבָשָׁר אֶחָד, כִּךְ צָרִיךְ לְהַפְשִׁיט מִמֶּנּוּ כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת הָאַחֲרוֹת בְּזִמָּן שֶׁמִּתְיַחַד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם פְּעָמִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד.

תקון שְׁשִׁים וְשִׁבְעָה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, זֶה מִטְטְרוֹן, שְׁבָרָא אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קִדְמוֹן וְרֵאשִׁית לְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם שְׁלִמְטָה, וְזֶהוּ אָדָם הַקָּטָן, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אוֹתוֹ בְּדִמּוֹת וְצִיּוֹר שֶׁל מַעֲלָה בְּלִי עֲרֻבּוּבִיָּה, וְעָלִיו נֶאֱמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, וְהוּא עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ, כִּמוֹ שְׁלִמְעָלָה. אוֹי לְמִי שֶׁעוֹשֶׂה עֲרֻבּוּבִיָּה לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, שְׁזֵהוּ אֵילָן שֶׁל עֲרֻבּוּבִיָּה, עֲרֻבּוּבִיָּה מֵעַץ הַמּוֹת, בְּגִלָּל זֶה נִקְרָא מַטָּה, שֶׁמִּתְהַפֵּךְ לְנַחֵשׁ לְהַלְקוֹת בּוֹ אֶת הָרָשָׁעִים, וּמִיָּהוּ שֶׁהוֹפֵךְ אוֹתוֹ? הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשׁוּלֵט עָלָיו, וְהָרִי פֶּרֶשׁוּהָ.

אמר לו רבי אלעזר: אבא, כיון שהקדוש ברוך הוא היה יודע שהאילן הזה היה עתיד לגרם מיתה לאדם (ולכל הבריות שעתידות להיות אחריו), למה ברא את האדם שעתיד לחטא לפניו? אמר לו: בני, הדמות שלמעלה לא היתה שלמה עד שברא את האדם, שכך היה האדם שלמעלה (כלפי האדם שלמטה), כמו שהנשמה כלפי הגוף. וכמו שאין מעשה לנשמה ללא הגוף, כך היה צריך לעשות דמות למטה להוציא בו מעשה, והכל כמו (כמעשה) שלמעלה, אך"ם הוא לחשבון קטן של חנו"ך תשע נקודות, הפעלה שלו, השכינה כלולה בכל (מכל) אותיות התורה, והכל כמו שלמעלה.

האדם שלמעלה לא היה שלם בלי נקבה, זהו שכתוב זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם, אדם זכר ואדם נקבה, וכשנברא האדם שלמטה שהוא נקבה, זהו שכתוב ויברא אלהים את האדם בצלמו, השתלם הדמות שלמעלה, וזהו סוד כי לא המטיר יהו"ה אלהים וכו', ולמה? משום שאדם אין, ומשום זה מכרח היה אדם לברא אותו, להשלים בו את הדמות שלמעלה, והנקבה באדם הזה היתה אחת. זהו שכתוב כי אחד קראתיו וגומר, וזה סוד הנשמה.

אַחַר כֶּךָ אָמַר לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה
 לוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ, זֶה הַגּוֹף, שֶׁהוּא עֶבֶד
 שִׁפְחָה כָּלֹל מְטוֹב וָרַע, כְּדֵי שִׁיחֶיהָ לוֹ שָׂכָר
 וְעֶנֶשׁ, וּבִשְׁבִּילֹו אָמַר רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת
 הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב אֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרַע, וְאָמַר לוֹ
 וּבִבְחִירָתְךָ בַּחַיִּים, שָׂאֵם לֹא נִתְּנָה בְּיָדוֹ, לֹא הָיָה לוֹ
 שָׂכָר וְעֶנֶשׁ וְהָיָה כְּבִהְמָה, וְעַם כָּל זֶה הִרְאָה לוֹ
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שֶׁאַרְעָ לוֹ, אִם הָיָה
 מִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד, שֶׁהוּא כְּלָפִי זְכוּת, אוֹ אִם הָיָה
 מִטָּה בָּהּ כְּלָפִי חוּבָה, שָׂאֵם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 רָצָה בְּמִיתָתוֹ, לֹא הָיָה מִרְאָה לוֹ שְׁנֵי הַדְּרָכִים
 שְׁלוֹ, שֶׁהֵם מָוֶת וְחַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן.

וְהִירְאָה לוֹ שֶׁלֹא הָיָה מְעַרְב טוֹב בָּרַע, שֶׁהַפְּרִידִם
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבְדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, וְסוּד הַדְּבָר –
 וְהַבְדִּילָה הַפְּרִכָּת לָכֶם, וְכֶךָ עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא בְּגוֹף הָאָדָם שֶׁרַעְפָּת, שֶׁהַפְּרִיד בֵּין הַדְּרָגוֹת
 שֶׁל הָעֵץ הַטּוֹב וּבֵין הַדְּרָגוֹת שֶׁל הָעֵץ הָרַע, וְצוּה
 אוֹתוֹ שֶׁלֹא לַעְרֹב טוֹב עִם רַע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּמֵעַץ
 הַדֵּעַת טוֹב וָרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ. הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא צוּה אוֹתוֹ לְהִשָּׁמֵר מִמֶּנּוּ, וְאַחֵר כֶּךָ אָמַר
 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּ עִמָּדִי וְגוֹמַר.

בִּינְתִּים הִנֵּה זָקֵן אֶחָד הַזְדַּמֵּן לוֹ, וְאָמַר: רַבִּי
רַבִּי, הֲרִי רָאִיתִי פָסוּק שְׁאוֹמֵר בַּתּוֹרָה
אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, וְהֲרִי הַתּוֹרָה הִיְתָה קֹדֶם
שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וְרָאִיתִי שֶׁהָעוֹלָם קֹדֶם לְאָדָם,
שֶׁכָּל הָעוֹלָם וְצִרְכּוֹ נִבְרָאוּ קֹדֶם שֶׁנִּבְרָא אָדָם,
אִם כֵּן, מָה הַתְקַנָּה שִׁישׁ כָּאֵן? אָמַר לוֹ: זָקֵן,
וְהֲרִי כְּתוּב שֶׁנִּשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִקְרְאוּ קֹדֶם
שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּרֵאשִׁית בָּרָא
אֱלֹהִים, וְאֵין רֵאשִׁית אֲלָא נִשְׁמָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּה
נֵר יְהוֹ"ה נִשְׁמַת אָדָם, הִיא הַנִּשְׁמָה שֶׁל הָאָדָם
שְׁלֹמֶעֱלָה. אֲלָא יֵשׁ אָדָם וְיֵשׁ אָדָם, יֵשׁ אָדָם
שֶׁהוּא אָדָם שֶׁל הַנִּשְׁמָה, וְיֵשׁ אָדָם שֶׁל הַגּוּף,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אָדָם לְהֵבֵל דָּמָה, וְעָלִיו נֶאֱמַר אָדָם
כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, וְעָלִיו נֶאֱמַר אָרוּר הַגִּבֹּר אֲשֶׁר
יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בֶּשֶׁר זְרוּעוֹ, וְזֶה סֵמָ"ל, אָדָם
בְּלִיעַל אִישׁ אֶזְנֵן, וְיֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי נִקְבוֹת רַעוֹת,
וְעָלֶיהֶן נֶאֱמַר וְעַל כָּל נַפְשוֹת מִת לֹא יָבֹא לְאָבִיו
וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא, וְאֵין אָבִיו אֲלָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא, וְאֵין אִמּוֹ אֲלָא הַשְׁכִּינָה, וְכִי לֹא נֶאֱמַר
בְּקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ הִלָּא כֹה דְּבָרִי כְּאֵשׁ
נָאֵם יְהוֹ"ה, מָה אֵשׁ אֵינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה, כֵּן הוּא
לֹא מְקַבֵּל טְמֵאָה. אָמַר לוֹ: וְהֲרִי כְּתוּב אֵת

מְקַדֵּשׁ יְהו"ה טַמֵּא, וְזוֹ שְׂכִינָתוֹ? אָמַר לוֹ: וְדַאי
שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינָתוֹ לֹא מְקַבְּלִים
טַמְאָה, אֲבָל כָּל מֵה שֶׁמִּטַּמֵּא אֶת הַמָּקוֹם שֶׁהִיא
שׁוֹרָה בּוֹ, נִחָשֵׁב לוֹ כְּאִלוֹ עָשָׂה אוֹתוֹ, וּמִשּׁוֹם
זֶה לֹא־בִּי וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמֵּא, וְאֵין אָבִיו אֱלֹא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵין אִמּוֹ אֱלֹא שְׂכִינָה, וְזֶה
סוּד מִי שֶׁמְכַנִּים מִרְשׁוֹת הָרַבִּים לְרִשּׁוֹת הַיְחִיד,
וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר וְלֹא תַחֲלִלּוּ אֶת שֵׁם קְדוֹשִׁי, וְזֶה
אֲדֹנָי, שֶׁהוּא רִשּׁוֹת הַיְחִיד, שֶׁהוּא יְהו"ה יְחִידוֹ
שֶׁל עוֹלָם, וְזֶהוּ אָדָם.

(וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא־בִּי וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמֵּא, וְזֶהוּ סוּד מִי שֶׁמְכַנִּים מִרְשׁוֹת הָרַבִּים
לְרִשּׁוֹת הַיְחִיד, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, זֶה
אָדָם בְּלִיעַל, וּמִצַּד זֶה אָדָם רָשָׁע קְרוֹי מֵת
מִעֲקָרוֹ, לִפְנֵי שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, אֲבָל לֹא נֶאֱמַר עַל
אָדָם שֶׁהוּא מִצַּד הַקְדָּשָׁה, וְכַמָּה טַפְשִׁים הֵם
בְּעוֹלָם שְׁאוּמְרִים, הֲרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גִזַּר
עַל אָדָם שְׂיָמוּת, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אָדָם כִּי יָמוּת,
וְאֵין אוֹמְרִים שֶׁלֹּא תִהְיֶה מִיתָה מִמֶּנּוּ? אוֹי
לָהֶם, טוֹב שֶׁלֹּא נִבְרָאוּ בְּעוֹלָם, שֶׁאִלוֹ הֵם
שֶׁמִּשּׁוֹם אוֹתָם, מִשּׁוֹם אֶת הָאָדָם שֶׁנִּקְרָא
יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָם בְּלִיעַל, וְאוֹמְרִים כְּאָדָם טוֹב
כְּחוּטָא, כָּלֵם שָׂוִים, יִהְיוּ כְּמוֹץ לִפְנֵי רוּחַ אֱלֹהִים

הַרְשָׁעִים שְׁאוּמְרִים כָּךְ, וּמִלֵּאךְ יְהו"ה דּוֹחָה
מֵהֶם.

שֵׁישׁ אָדָם שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל, וַיֵּשׁ אָדָם שֶׁהוּא
מִלֵּאךְ, וְזֶה מִטְטְרוּ"ן, וַיֵּשׁ אָדָם בְּדַמּוֹת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא אֲצִילּוֹתוֹ, וְזֶה יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, וְאֵין לוֹ בְּרִיאָה וַיִּצְרָה וַעֲשֶׂיהָ,
אֶלָּא אֲצִילּוֹת, וּבִמְקוֹם הַזֶּה אֵין חֲטָא וְלֹא מוֹת.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב לֹא יִגְרָךְ רַע, וְעַל הָאָדָם הַבְּלִיעַל הַזֶּה
צָוָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ וְשֶׁלֹּא
לְעַרֵב אוֹתוֹ עִם טוֹב, שֶׁזֶּהוּ כְּמִי שֶׁמְעַרֵב כֶּסֶף עִם
עֲפָרָת, וְזֶה גוֹרֵם בְּלָבּוֹל בְּפִמְלִיא שֶׁל מַעֲלָה,
וּמְעַרֵב חֲשֶׁכָה עִם אוֹר, מֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
הַפְּרִיד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר
וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת זִרְעוֹ בְּנִדָּה אוֹ
שִׁפְחָה אוֹ גוֹיָה אוֹ זוֹנָה, כְּאִלוֹ מְעַרֵב מֵה
שֶׁהַפְּרִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכָתוֹב וַיְהִי מַבְדִּיל
בֵּין מַיִם לְמַיִם, שֶׁהֵם מִי נִדָּה לְמִי טְהוֹרָה, שֶׁזֶה
אֲסוּר וְזֶה מִתָּר, וְזֶה כָּשֶׁר וְזֶה פָּסוּל, זֶה טְמֵאָה
וְזֶה טְהוֹרָה, אֵילוֹ הֵם שֵׁשֶׁת הַסְּדָרִים שֶׁנִּתְּנָה (בְּהֵם
מִשְׁנָה) (לְמִשְׁנָה) לְהַפְּרִיד בֵּין טוֹב לְרַע, שֶׁעַרֵב אוֹתָם
אָדָם וְהַדּוֹרוֹת שֶׁבָּאוּ אַחֲרָיו.

סדר הלימוד ליום יד תמוז [יום 280 בשנה]

תקון שמונה וּשְׁשִׁים

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, מֶה זֶה אֱלֹהִים?
 לֵהט הַחֵרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת
 דְּרֹךְ הַחַיִּים, מִטֵּה הָאֱלֹהִים וַדַּאי, וְזֶה מִטְרֹוֹן,
 וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ שְׁמִתְהַפֵּךְ מִדִּין לְרַחֲמִים, וְבוֹ הִשְׁתַּנּוּ
 (נִמְצָאוּ) כָּל הַדְּמִיּוֹת שֶׁלֹּא דָמוּ זֶה לָזֶה. כְּשִׁמִּתְהַפֵּךְ
 מִיָּמִין לְשְׂמָאל, הוּא מֵרָאָה פְּרָצוֹף שֶׁל שׁוֹר.
 וְכְשִׁמִּתְהַפֵּךְ מִשְׂמָאל לְיָמִין, מֵרָאָה פְּרָצוֹף שֶׁל
 אַרְיֵה. וְכְשִׁמִּתְהַפֵּךְ מִשְׁנִיָּהֶם לַמַּעֲרָב, מִחֲזִיר פָּנָיו
 וּמִתְהַפֵּךְ לְנֶשֶׁר (לְאָדָם). וְכְשִׁמִּתְהַפֵּךְ מִשְׁנִיָּהֶם
 לְמִזְרָח, שֶׁהוּא בְּאֻמְצָע, מִתְהַפֵּךְ לְאָדָם (לְנֶשֶׁר),
 מִלְּמִטָּה לְנֶשֶׁר, אֵין דְּמוּת בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא נוֹדַעַת בּוֹ.
שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֻלוֹת נִרְאִים בּוֹ, וְכָל הַדְּמִיּוֹת שֶׁל
 הַמְּלָאכִים, וְהַדְּמִיּוֹת שֶׁל הַנְּשָׁמוֹת,
 וְהַדְּמִיּוֹת שֶׁל כָּל מֶה שֶׁנִּבְרָא בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, (אֵינוֹ
 דְּמוּת שֶׁל אָדָם שָׁלֵם בְּכָל הַתְּקוּנִים, אֶלֶּא אִם הוּא) (כֹּלֵא הִיא) כָּלִיל
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וְשֵׁשׁ וִירַח וְכוּכָבִים וּמְזֻלוֹת
 וְהַכֶּסֶּא וְהַמְּלָאכִים וְגַן עֵדֶן וְגִיְהֵנָם, מֵהֶצֶד שֶׁל
 שְׁנֵיָּהֶם נִתֵּן הַיֵּצֶר הַטוֹב וְהַיֵּצֶר הָרָע. גֵּן עֵדֶן –
 מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב, גִּיְהֵנָם – וּמוֹצָא אָנִי מֵר

מִמּוֹת אֶת הָאִשָּׁה, וּשְׁנִיָּהֶם בְּלֵב, לֵב חָכֵם לִימִינוֹ
וְלֵב כָּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ.

תקון שְׁשִׁים וְתִשְׁעָה

בִּרְאשִׁית, ב' שְׁנַיִם, חֲכָמָה וּתְבוּנָה (ובִּינָה),
הַשְּׁלִישִׁית, יִרְאֵת יְהו"ה רִאשִׁית
דַּעַת, וּבִדְעַת הַזֶּה נֶאֱמַר וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה
אִשְׁתּוֹ, שָׁאִין זִנוּג אֶלָּא בְדַעַת, שֶׁהוּא הָעֵמּוּד
הָאֲמָצְעִי, הַיְחוד שֶׁל הָאָב וְהָאֵם, כִּךְ הוּא
לְמִטָּה הַצַּדִּיק הַיְחוד שֶׁל הָעֵמּוּד הָאֲמָצְעִי עִם
הַשְּׁכִינָה שְׁלֵמִיטָה, וְעַל הַגּוֹף וְהַבְּרִית נֶאֱמַר כִּי
א"ל יַדְעוֹת יְהו"ה וְגוֹמֵר, וּשְׁנִיָּהֶם יַדְעוֹת, שָׁאִין
עֲדוֹת פְּחוֹת מִשְׁנַיִם.

וְהַבֵּן הַזֶּה הוּא הַיְחוד שֶׁל הָאָב וְהָאֵם, הוּא
הָעֵמּוּד הָאֲמָצְעִי שֶׁנוֹשֵׂא הַכֹּל, כְּמוֹ
שְׁשָׁמִים וְאַרְצָן נֶאֱמַר בָּהֶם שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עַל
עֵמּוּד אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, כִּךְ
הָאָב וְהָאֵם סְמוּכִים עַל הָעֵמּוּד הָאֲמָצְעִי, וְהוּא
הַיְחוד בֵּין אֵם וּבֵת כְּמוֹ זֶה: הו"ה וְכו' נַעֲשֵׂה ה"ה
אֶחָד אֶחָד, שְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה כָּאֵן וְשְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה כָּאֵן,
וְהו' הוּא יְחוד שֶׁל שְׁתֵּי אֲחִיוֹת, כְּמוֹ זֶה: וַיִּיצֹר
יְהו"ה, זֶה הַסּוּד שֶׁל א' – י' לְמַעְלָה, י' לְמִטָּה,
ו' בְּאֲמָצֶע.

הַיְיְחוד שֶׁל שְׁנֵיהֶם כָּלָה וַחֲמוּתָהּ, (ה' מן אֱלֹהִים ו')
 (ה"י מן אֱלֹהִים ו' מֵלֵא), הַכָּלֵל שֶׁל שְׁנֵיהֶם ה"ה,
 אִם וּבֵת, ו' בֵּין שְׁתֵּיהֶן, לְמַעַלָּה אֵין עֲרוּהָ,
 וּבִמְקוֹם הַזֶּה אָמַר לֹא תִדְמָה לְיוֹצֵרָךְ, לְמַטָּה חוּץ
 לְמִקְוָמוֹ אָמַר לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ
 לְעִיל. וְעוֹד מִצָּאֵנוּ סוּד עֲלִיוֹן, עֲרוּ"ה ע"ר ו"ה,
 כְּשׁו' בֵּין עַר, שֶׁהוּא רַע, נַעֲשֶׂה עוֹר, זֶהוּ שְׁכָתוֹב
 וַיַּעַשׂ יְהו"ה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר
 וַיְלַבְּשֵׁם, וְעָלִיהֶם נֶאֱמַר וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן
 מִכְּשׁוֹל, שְׁהָרִי רַע מִן עוֹר, הוּא עֲרוּהָ שְׁמִפְרִידָה
 בֵּין ו"ה שֶׁהֵם אֶחָ וְאַחֻת, כְּשִׁמְתִּלְבַּשׁ עֵץ הַחַיִּים
 בָּעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ
 הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּזִמָּן שֶׁהִיא (שְׁזָה) עַר,
 בֵּין הַבֵּן וְהַבֵּת לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ, לֹא
 תִקְרְבוּ ו' לָהּ, שֶׁלֹּא יִתְגַּלֶּה רַע בִּינֵיהֶם, שֶׁהוּא
 אַחֵר, שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר וְסוּד אַחֵר אֶל תְּגַל, עֲרִי"ה
 תַּעֲזוֹר קִשְׁתְּךָ, עַר יֵה, רַע בְּזִמָּן שֶׁהוּא בֵּין י"ה,
 אוֹתוֹ הָרַע לֹא תִקְרַב י' עִם ה'.

וְזוֹהִי קִלְפָּה שֶׁל עֲרָלָה, ע"ר מִן עֲרָלָה ר"ע,
 אָדָם חָטָא בָּזָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה בַּעֲלִי
 הַמִּשְׁנָה, אָדָם הָרָאשׁוֹן מוֹשֵׁךְ בְּעֲרָלָתוֹ הָיָה, וְזֶה
 גֶּרֶם עֲרִיּוֹת בְּעוֹלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה עֲרִיָּה תַּעֲזוֹר

קִשְׁתָּךְ, תַּעֲזֹר הוּא עֲרוֹת בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת, בְּאִיזָה
מָקוֹם? קִשְׁתָּךְ, שֶׁהוּא קֶשֶׁת הַבְּרִית, שֶׁעָלֶיָּהּ
נֶאֱמַר וַתֵּלֶד רַחֵל וַתִּקַּשׁ בְּלִדְתָּהּ, תִּקַּ"שׁ הוּא
קֶשֶׁ"ת, (וסוד הַדָּבָר – בַּעֲצָב תִּלְדִּי בָּנִים), וּמִשָּׁם אָמְרָה חֲנָה
אֵשֶׁה קֶשֶׁ"ת רוּחַ אֲנֹכִי.

וְזֶה סוּד אֶת קִשְׁתִּי נִתְּתִי בַּעֲנָן, וּפִרְשׁוּהוּ
הַחֲבֵרִים, דָּבָר שֶׁמִּקִּישׁ לִי כְּתוּב בּוֹ מוֹקֵשׁ,
שְׁבוּ הֲיָה מוֹקֵשׁ לְאָדָם הָרָאשׁוֹן, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהוּ
אָדָם הָרָאשׁוֹן הֲיָה מוֹשֵׁךְ בַּעֲרָלָתוֹ, וּמָה שֶׁשָּׁמַר
אוֹתוֹ הוּא בְּהִקְשׁ בִּשְׁתַּפּוֹת עַמִּי, בְּדִיוֹקָן שְׁלִי,
עָלֶיָּהּ נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִי"ם אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ,
מִשׁוֹם שְׁמִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הַבְּרִית זֹכֶה לְמַלְכוּת,
הָרִי הוּא בְּהִקְשׁ לִי בִשְׁתַּפּוֹת עַמִּי, וְאִם לֹא שָׁמַר
אוֹתוֹ, חוֹזֵר ק"ש, קֶשֶׁה לוֹ, קֶשֶׁה לְאוֹת ה', וְעַל
הַקֵּשׁ הַזֶּה נֶאֱמַר וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֵשׁ, וְהוּא לְק"ש
בְּהַפּוֹךְ אוֹתִיּוֹת שְׁק"ל, וְהוּא שְׁקֵל לְצַדִּיקִים
שֶׁשׁוֹמְרִים בְּרִית שְׁקֵל הַקֹּדֶשׁ. אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁלֹּא
שׁוֹמֵר אוֹתוֹ, וְאֲשָׁרִיו מִי שֶׁשׁוֹמֵר אוֹתוֹ. וּמִי
שֶׁשׁוֹמֵר אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת, הִיא עַד עָלָיו – ע' מִן
שְׁמַע, ד' מִן אֶחָד. וְאִם לֹא שׁוֹמֵר אֶת הַבְּרִית,
פוֹרֵחַ מִמֶּנּוּ הַקּוֹץ שֶׁל ד' מִן אֶחָד וְנִשְׁאָר אַחֵר,

והאדם ידע וכו', קם זקן פתח ואמר: רבי רבי, ועד כאן לא היה אדם יודע את אשתו? אלא בזמן שחטא הסתלקה השכינה ממקומו, וכך פרשוהו בעלי המשנה, שבזמן שאין שכינה במקומה, אסור בתשמיש המטה, משום שעליה נאמר וישתחו ישראל על ראש המטה, ומאיזה מקום הסתלקה? מימין ושמאל ששם היתה, וזהו סוד העבור (ס"א ויעבור) ע"ב רי"ו, חסד וגבורה, ולא לחנם פרשוהו בעלי המשנה הנותן מטתו בין צפון לדרום יהיו לו בנים זכרים, והוא גרם שתסתלק אותה מטה משם, כך הוא מסתלק מתשמיש המטה, ואחר שקבל ענשו, חוזרת המטה למקומה. באותו זמן, והאדם ידע את חוה אשתו.

ועוד והאדם ידע את חוה אשתו, יש ידיעה לטוב ויש ידיעה לרע, כמו וידעו כי עירמם הם, וכמו ואת ערום ועריה, ערום מתורה שבכתב, ועריה מתורה שבעל פה.

ועוד והאדם ידע, כמו ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, כך אדם ידע שגורם הפרדה בין הקדוש ברוך הוא ושכינתו, שאדם חטא במחשבה, וחוה חטאה במעשה, באותו מקום

שְׁנֵאמַר בּוּ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, בָּאוּתוּ מְקוֹם
שְׁנִטְלָה נִשְׁמָתוֹ בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת שָׁם חָטָא, וְחָוָה
בְּמַעֲשֵׂה שָׁלוּ, שְׁהִיא הִכָּח שָׁלוּ, כ"ח הָאוֹתִיּוֹת
שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְהִכָּל חֲכָמ"ה, כ"ח מ"ה.

וַעֲוֹד וְהָאָדָם יָדַע, יָדַע חָטָאוֹ בְּמָה? בְּקִינָה, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קִינָה, מִשּׁוּם שְׁעָלֶיהָ
נֵאמַר כִּי מִשְׁרַשׁ נָחַשׁ יֵצֵא צָפַע, וְזוֹ הִזְהָמָה
שְׁהִטִּיל הַנָּחַשׁ בְּחָוָה, וְהָיָה יוֹדַע זֶה־מָתוֹ
שְׁהִתְפַּשְׁטָה עַד קִנִּי חוֹתֵן מִשָּׁה, וּכְשֶׁרָאָה אֶת
הַגִּלְגּוּל וְהִתְשׁוּבָה שָׁלוּ שָׁם, אָמַר קִנִּיתִי אִישׁ אֶת
יְהו"ה, אֲזִי יָדַעְתִּי אוֹתוֹ שְׁקִנִּיתִי אוֹתוֹ בְּקִנִּי חוֹתֵן
מִשָּׁה, וְהִרוּחָתִי אוֹתוֹ שָׁם, וּמִשּׁוּם זֶה נֵאמַר קִנִּיתִי
אִישׁ אֶת יְהו"ה, וְזֶהוּ סוּד שֶׁל וּבִכָּן רָאִיתִי רְשָׁעִים
קִבְּרִים וּבָאוּ וְכו'.

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: זָקֵן זָקֵן, וְלָמָּה טָרַח
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּהֶם לְהִבְיֹא אוֹתָם
בְּגִלְגּוּל? אָמַר לוֹ: בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד הַצַּדִּיקִים,
שִׁיעֲבוּר הַחָטָא מִבְּנֵיהֶם, שְׁעַד שְׁקִינָה שָׁב בְּתִשְׁבּוּבָה,
הַפָּגֶם שֶׁל אָדָם לֹא הִשְׁתַּלֵּם, וְלִכְּנוֹן לְכְבוֹדוֹ טָרַח
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִינָה, וְכֵן בְּכָל הָרְשָׁעִים שֶׁהֵם
בְּנֵי צַדִּיקִים.

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו
 וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשַׁבְּחוֹת שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת
 מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בָּאלוֹ אֲמָרם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וַיַּעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי
 תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוּתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם
 וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרָאשֵׁי תְבוּת
 וּמִסּוֹפֵי תְבוּת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
 וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוּחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִּים
 אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיוֹנָה וּלְחַבֵּר אִשָּׁת גְּעוּרִים עִם דּוֹדָהּ
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמָּשֶׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ
 רוּחַ וּנְשָׁמָה לְמַהֲרָנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוֹחַ חַטָּאתֵינוּ
 וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסִּלַּחְתָּ לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוּרִים אֵלּוֹ
 לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי הָעֶבֶר חַטָּאתֶךָ
 לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנּוֹ עַד
 מְלֹאֶת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֶּן שְׁנוֹכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ.
 וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבְעֶדְנוּ
 שֶׁתֵּאָרִיךְ אַפָּךְ עַד שׁוּבְנוּ אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

וּמֵאוֹצֵר מִתֵּנֶת חֲנָם חֲנָנוּ כְּדִכְתִּיב וְחֲנוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֵן
וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֶׁם שְׁאֵנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ
שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּךְ נִזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה־יֵי יֵהוּדוּנְהִי
אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׂבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשְּׁרוּן וְלִשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
בְּגִילַת וְרֵגֶן כְּבוֹד הַלְבָנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

תְּרִינִי מִזְמָן אֶת פִּי לַהֲדוּת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי
לִשָּׁם יְחֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּה בְּדַחִילוֹ
וְרַחֲמֵינוּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

תְּרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמִי בְּאֲמִירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלַי
לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל
הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
הַמָּה, וּבִפְרֹט לְרֵבֵנוּ הַקְּדוּשׁ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה רֵבֵנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא שְׂגָלָה תִּקְוָן זֶה זְכוּתָם
יִגֵּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

לְבוֹ בְּרִנְנָה לִיהוָה־יֵי יֵהוּדוּנְהִי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
גָּדוֹל יְהוָה־יֵי יֵהוּדוּנְהִי וּמִלְךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

מִזֹּ « מִכְּתָם לְדוֹד, שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: » אָמְרַת
לִיהוָה־יֵי יֵהוּדוּנְהִי, אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבָתִי בַל־עֲלִיד:

ג לקדושים אשר-בארץ המה, ואדירי, כל-חפציהם:
 ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל-אסוף נספיהם מדם,
 ובל-אשא את-שמותם על-שפתי: ה יהוה יאהדונהי
 מנת-חלקי וכוסי, אתה תומיד גורלי: ו חבלים נפלו-לי
 בנעמים, אף-נחלת שפרה עלי: ז אברך את-יהוה
 יאהדונהי אשר יעצני, אף-לילות יסרוני כליותי: ח שויתי
 יהוה יאהדונהי לנגדי תמיד, כי מימיני בל-אמוט: ט לכן
 שמח לבי ויגל כבודי, אף-בשרי ישכן לבטח: י כי
 לא-תעזב נפשי לשאול, לא-תתן חסידך חסידך כ' לראות
 שחת: יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את-פניך,
 נעמות בימיך נצח:

לב א לדוד משכיל, אשרי נשוי-פשע, בסוי חטאה:
 ב אשרי-אדם לא יחשב יהוה יאהדונהי לו עון,
 ואין ברוחו רמיה: ג כי-החרשתי בלו עצמי, בשאגתי
 כל-היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך, נהפך
 לשדי, בחרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך, ועוני
 לא-כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה יאהדונהי,
 ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על-זאת יתפלל
 כל-חסיד אליך לעת מצא, רק לשטף מים רבים אליו
 לא יגיעו: ז אתה סתר לי, מצר תצרני, רני פלט
 תסוכבני סלה: ח אשכילה, ואורך בדרך-זו תלה,

אִיעָצָה עָלַיָּךְ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין,
בְּמַתְג־וֹרְסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלַיָּךְ: י רַבִּים
מִכְּאוּבִים לָרָשָׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֶסֶד
יְסוּבְכֶנּוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי, וְגִילוּ צַדִּיקִים,
וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְצָח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דָּל,
בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי: ג יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי
יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ, וְאֲשֶׁר יֵאָשֶׁר כ' בְּאַרְצֵךְ, וְאֶל־
תַּתְנִיחוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי יִסְעֲדֶנּוּ עַל־עֵרֶשׁ
דָּוִי, כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָּ בַחֲלִיו: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי
יֵאָהֲדוּנְהִי חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי־חָטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ
רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת, שָׂוֵא
יְדַבֵּר, לָבוֹ יִקְבֹּץ־אָוֶן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלִי
יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי, עָלִי יַחֲשָׁבוּ רָעָה לִי: ט דִּבְר־בְּלִיעַל
יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי
אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ, אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְדִּיל עָלִי עֶקֶב:
יא וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חַפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא־יִרְעֶה אוֹיְבִי עָלַי:
יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּ בִּי, וְתַצִּיבֵנִי לִפְנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם,
אָמֵן וְאָמֵן:

מב » לְמִנְצַח מִשְׁפִּיל, לְבְנֵי-קֶרֶחַ: ב פֶּאִיל תַּעְרַג
עַל-אַפְיקֵי-מַיִם, בֵּן נַפְשֵׁי תַעְרַג אֱלֹהִים:
ג צִמְאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חוּ, מְתִי אָבּוֹא וְאַרְאָה
פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיתָה-לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלָה,
בְּאֹמַר אֵלֵי כָל-הַיּוֹם, אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכָּרָה
וְאֶשְׁכָּח עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעֱכַר בְּסֶף, אֲדֹדִם עַד-בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוּגֵג: ו מֵה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי
נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲדֹנּוּ
יִשְׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלֹהִי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח, עַל-בֵּן
אֲזַכָּרָךְ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים, מֵהַר מְצָעַר: ח תַּהוֹם-
אֶל-תַּהוֹם קוֹרָא, לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כָּל-מִשְׁבָּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי
עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יֵצֵה יְהוָה יֵאֱהַדּוּנְהִי חֶסֶדּוֹ, וּבִלְיָלָה
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לֹאֵל חַיִּי: י אֲמַרָה לֹאֵל סִלְעִי,
לָמָּה שְׂכַחְתָּנִי, לָמָּה-קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אֹיִב: יא בְּרִצַּח
בְּעֲצָמוֹתַי, חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרִי, בְּאֹמַרְם אֵלֵי כָל-הַיּוֹם אֵיזָה
אֱלֹהֶיךָ: יב מֵה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי, וּמֵה-תַהֲמִי עָלַי,
הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים, כִּי-עוֹד אֲדֹנּוּ יִשְׁוּעַת, פְּנִי וְאֱלֹהִי:

נב » לְמִנְצַח אֶל-תִּשְׁחַת, לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ג הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהִי,
מִמִּתְקוֹמְמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלִי אָוֶן, וּמֵאֲנָשִׁי
דְּמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים,

לֹא-פִשְׁעִי וְלֹא-חַטָּאתִי יְהוָה יֵאָהֳדוּנִה: ה בְּלִי-עוֹן
 יִרְצוֹן וַיְכַוְּנֵנוּ, עוֹרָה לְקִרְאָתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנִה-אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד
 כָּל-הַגּוֹיִם, אֶל-תַּחֲזֹן כָּל-בְּגָדֵי אֹן סֵלָה: ז יֵשׁוּבוּ לְעֶרְב,
 יִהְיוּ בְּכָלֵב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי-מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֳדוּנִה
 תִּשְׁחַק-לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל-גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁמְרָה,
 כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסִדֵי חֲסִדוֹ כ', יִקְדָּמֵנִי,
 אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֶׁרְרִי: יב אֶל-תַּהֲרִגֶם פֶּן-יִשְׁכְּחוּ עָמִי,
 הִנֵּיעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּגְנוֹ אֲדָנִי: יג חַטָּאת-פִּימוֹ,
 דַּבֵּר-שִׁפְתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגָאוֹנָם, וַיִּמְאַלָּה וַיִּמְכַּחֵשׁ יִסְפְּרוּ:
 יד כִּלָּה בַּחֲמָה, כִּלָּה וַאֲיַנְמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי-אֱלֹהִים מִשְׁלַל
 בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיֵּשְׁבוּ לְעֶרְב יִהְיוּ בְּכָלֵב,
 וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוֹן יִנְעוֹן כ' לְאָכֹל, אִם-לֹא
 יִשְׁכְּעוּ וַיִּלִּינוּ: יז וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְגֵּן לְבָקֶר חֲסִדָּךְ,
 כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי וּמְנוֹם, בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזוּ אֱלֹהֶיךָ
 אֲזִמְרָה, כִּי-אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי אֱלֹהֵי חֲסִדֵי:

עז א לְמַנְצָה עַל-יְדוּתוֹן יִדִּיתוֹן כ' לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
 ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דִרְשָׁתִּי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תַפּוּג,
 מֵאַנְהָ הַנָּחִם נִפְשִׁי: ד אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה

וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ^ה אֶחָזֶת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא
 אֲדַבֵּר: ^ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ז אֶזְכְּרָה
 נִגְיַנְתִּי בַלִּילָה, עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי:
^ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ^ט הָאִפֶּס
 לְנִצָּח חֲסִדּוֹ, גָּמַר אִמֵּר לְדֹר וָדֹר: ^י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל,
 אִם-קָפִץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: ^{יא} וְאִמֵּר חֲלוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת
 יָמַי עָלְיוֹן: ^{יב} אֶזְכּוֹר אֲזִכִּיר ^כ מַעֲלִילִיָּהּ, כִּי-אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם
 פִּלְאָהּ: ^{יג} וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּהּ, וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה:
^{יד} אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָּהּ, מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: ^{טו} אַתָּה
 הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַת בְּעַמּוּם עֲזָךְ: ^{טז} גָּאֻלַּת בּוֹרוֹעַ
 עַמָּךְ, בְּגִי-יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: ^{יז} רָאוּךְ מֵים אֱלֹהִים, רָאוּךְ
 מֵים יַחִילוֹ, אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: ^{יח} זָרְמוּ מֵים עֲבוֹת, קוֹל
 נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֶף-חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: ^{יט} קוֹל רַעֲמָךְ בַּגִּלְגָּל,
 הֵאִירוּ בְּרָקִים תִּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: ^כ בָּיִם דִּרְכָּהּ,
 וַשְׁבִּילָהּ וַשְׁבִּילֶיהָ ^{כא} בְּמֵים רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְּעוּ:
^{כב} נָחִית כִּצְאוֹן עַמָּךְ, בִּיד-מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

צ ^א תִּפְלָה לְמִשָּׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי מַעֲזֵן אַתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: ^ב בְּמִרְם הָרִים יִלְדוּ, וַתְּחַלֵּל
 אֶרֶץ וַתִּבֵּל, וַיַּמְעוֹלִם עַד-עוֹלָם אַתָּה אֵל: ^ג תֵּשֵׁב אֲנוֹשׁ
 עַד-דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי-אָדָם: ^ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוֹרָה בַּלִּילָה:

ה זרמתם שנה יהיו, בפקר כחציר יחלף: ו בפקר יציין
 וחלף, לערב ימולל ויבש: ז כיכלינו באפך, ובחמתך
 נבהלנו: ח שפה שט כ' עונתינו לנגדך, עלמנו למאור
 פניך: ט כי כל־ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמו־
 הקה: י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורת
 שמונים שנה, ורהבם עמל ואון, כִּי־גו חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך, וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו
 בן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה־יאהדונחי
 עד־מתי, והנחם על־עבדיך: יד שבענו בפקר חסדך,
 ונרגנה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמוחנו פימות עניתנו,
 שנות ראינו רעה: טז יראה אל־עבדיך פעלך, והדרך
 על־בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה
 ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננהו:

קה א הודו ליהוה־יאהדונחי קראו בשמו, הודיעו
 בעמים עלילותיו: ב שירו־לו זמרו־לו, שיחו
 בכל־נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב
 מבקשי יהוה־יאהדונחי: ד דרשו יהוה־יאהדונחי ועזו,
 בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר־עשה, מפתיו
 ומשפטי־פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו:
 ז הוא יהוה־יאהדונחי אלהינו, בכל־הארץ משפטיו:
 ח זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: ט אשר ברת

אֶת־אֲבֹרָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק,
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ־כְּנָעַן,
 חֲבֹל נַחֲלָתְכֶם: יב בְּהֵיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעֲט וְגָרִים
 בָּהֶ: יג וַיִּתֶּהֱלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
 יד לֹא־הָנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 טו אֶל־תִּגְזְעוּ בְּמִשְׁחִי, וּלְנִבְיָאֵי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב
 עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהַלֵּחַ לֶחֶם שָׁבַר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ,
 לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנּוּ בַּכָּבֵל רִגְלוֹ רִגְלוֹ כ', בְּרוֹזַל בָּאָה
 נַפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה בֹּא־דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה יאהרונחי
 צִרְפָּתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשֵּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשֵּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ: כב לְאַסֹּר שָׂרָיו
 בַּנֶּפֶשׁ, וּזְקִנָיו יַחֲבִם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפְּרֹ אֶת־עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצִמְהוּ מִצְרָיו:
 כה הִפְךָ לָבָם לְשָׂנֵא עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שָׁלַח
 מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־בָם דְּבָרֵי
 אֱתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ,
 וּלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ דְּבָרָיו כ': כט הִפְךָ אֶת־מִימֵיהֶם לָדָם,
 וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֹדְעִים, בַּחֲדָרֵי
 מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב, בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גִּשְׁמֵיהֶם בָּרֶד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיָּה, גִּפְגָּפָם
 וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֹא אֲרָבָה,

וַיֵּלֶק, וַאֲזַן מִסָּפֶר: ^ל וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ, וַיֹּאכַל
פְּרֵי אֲדָמָתָם: ^{לו} וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ, רֵאשִׁית לְכָל-
אוֹנָם: ^{לז} וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲזַן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
^{לח} שָׁמַח מִצָּרִים בְּצִאתָם, כִּי-נָפַל פֶּחָדָם עֲלֵיהֶם:
^{לט} פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּה, וְאֵשׁ, לְהָאִיר לַיְלָה: ^מ שָׁאֵל וַיָּבֵא
עֲלָיו שְׁלוֹ כ', וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: ^{מא} פָּתַח צוּר, וַיּוֹצִי
מִים, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נָהָר: ^{מב} כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קָדְשׁוֹ,
אֶת-אֲבֹרָתָם עֲבָדָיו: ^{מג} וַיּוֹצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָגָה
אֶת-בְּחִירָיו: ^{מד} וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת גּוֹזִים, וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: ^{מה} בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בבֵּל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם-בְּכִינוּ בְּזִכְרָנוּ
אֶת-צִיּוֹן: ^ב עַל-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ, תָּלִינוּ בְּנֻרוֹתֵינוּ:
^ג כִּי שֵׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר-יְשִׁיר, וְתוֹלְלֵנוּ שְׁמִיחָה,
שִׁירֵנוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ^ד אִיךְ נָשִׁיר אֶת-שִׁיר-יְהוָה־
יֵאֱהֹדֶנָּה, עַל אֲדָמַת גִּבֹּר: ^ה אִם-אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם,
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ^ו תִּדְבֹּק-לְשׁוֹנִי לְחִפִּי, אִם-לֹא אֶזְכְּרֶנָּה,
אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי: ^ז זָכַר
יְהוָה־יֵאֱהֹדֶנָּה לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֻמִּים
עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוֹד בָּהּ: ^ח בַּת-בָּבֶל הִשְׁדּוּדָהּ, אֲשֶׁרִי
שִׁישָׁלֶם-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָתָ לָנוּ: ^ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז
וְנִפֹּץ אֶת-עַלְלֶיךָ אֶל-הַסָּלַע:

קנ א הללויה הללו-אל בקדשו, הללוהו ברכיע עזו:
 ב הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו
 בתקע שופר, הללוהו בגבל וכנור: ד הללוהו בתוף
 ומחול, הללוהו במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי-שמע,
 הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יי, ה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה יאהרונהי
 שבות עמו. יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת
 צדיקים מיהוה יאהרונהי מעוזם בעת צרה: ויעזרם
 יהוה יאהרונהי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם פי
 חסו בו:

רבנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת
 לעלא, לעלא מן כלא, ולית לעלא מנה, דלית
 מחשבה תפיסא כך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם
 על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש
 שתחתך חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל
 העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד,
 כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הזה
 תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך
 באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הפרואים,
 לבלי לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ ושום

מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדבק במחשבות
 זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך
 ובתורתך. הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב מהור לעבדך
 באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל
 מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור
 החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש
 נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה,
 ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה
 לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלו אומר
 כבוד, אמן נצח סלה ועד:

דיני וסדר תפלת הדרך

לעירו או לעיר שרוצה ללון בה,
 רמשם ואילך יאמר אותה בלא
 חתימה. וטוב להסמיק תפלת הדרך
 לברכה אחרת כרי שתהא ברכה
 הסמוכה לחברתה. לכן כשיוצא
 בדרך בשחרית קודם התפלה כגון
 שהוא נחוץ, יאמר ברכת השחר על
 הדרך ויסמיק תפלת הדרך לברכת
 השחר, וביום יאכל איזה פרי ויסמיק
 תפלת הדרך לברכת הפרי, או
 כשמטיל מים יסמוך אותה לברכת
 אשר יצר.

היוצא לדרך מהלך שיעור פרסה
 (שבעים ושנים דקות) ויותר צריך
 להתפלל תפלת הדרך. אבל אם הוא
 צריך לילך רק פחות ממהלך שיעור
 פרסה, מתפלל בלא שם ומלכות.
 ובמקום סכנה אפילו בפחות ממהלך
 שיעור פרסה צריך להתפלל
 בחתימה בשם ומלכות. תיכף
 כשיוצא מעיבורה של עיר צריך
 להתפלל תפלה זו. ואם שכח מתפלל
 כל זמן שהוא בדרך, ובלבד שלא
 הגיע עדיין תוך פרסה הסמוכה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנו לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם
 וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַסְמְכֵנוּ לְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום
 יאמר וְתַחַזִּירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב
 בְּדֶרֶךְ, וְתַשְׁלַח בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַתֵּנּוּ לַחַן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנָהי, שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:

ויש מוסיפים פסוקים אלו לשמירה:

וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב כֹּאֲשֶׁר רָאִים מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם
 הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵם:

ג' פעמים

וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חֶמֶת אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם
 וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: לִישׁוּעָתְךָ קוִיֹּתִי
 יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי:

ג' פעמים

וַיִּבְרַךְ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשָׂא יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

ג' פעמים

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשֹׁמְרֶךָ בְּדֶרֶךְ וְלִהְבִּיאָךְ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכֵּנִתִּי:

ג' פעמים

חַמְלָאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים,
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתֵי, אֲבָרָהָם

וַיַּצְחֶק, וַיִּדְּגוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

ג' פעמים

להודות ולהלל את ה' יתברך מביאה לכל הישועות.
כל האומר אותה כל יום יזכה לראות נסים גלויים מבורא עולמים,
וכל האומר תחנה זו מהלב הופך מיד מדת דין לרחמים.

תפילת הודיה לבורא עולם

מִלְךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲדוֹן עוֹלָם, רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, תּוֹדָה.

תּוֹדָה שְׁאֲנִי עוֹמֵד/ת בָּאֵן לְפָנֶיךָ וּמוֹדָה לָךְ.
וְכָל מִה שְׁאֲנִי אוֹמֵר יְהִי כָאֵין וּכְאֶפֶס לַעֲמֵת כְּמִה שְׁאֲנִי
בְּאֶמֶת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.

הָרִי עַל הַכֹּל אֲנִי צְרִיכָה לְהוֹדוֹת לָךְ.
כִּי הַכֹּל מִמֶּךָ, הַכֹּל נָתַתָּ לִי בָחוּן, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
תּוֹדָה עַל כָּל הַדְּבָרִים בְּעוֹלָם.

תּוֹדָה עַל רוֹב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׁעוֹרְתָּ לִי, תְּמוֹכָת בִּי,
הוֹשַׁעְתָּ אוֹתִי הַצַּלְתָּ אוֹתִי, שְׁמַחְתָּ אוֹתִי רִיפֵאתָ אוֹתִי,
שְׂמַרְתָּ עָלַי, עוֹדְדַת אוֹתִי, תּוֹדָה שְׂאֵתָה אֵתִי תְּמִיד.

תּוֹדָה שְׂאֵתָה נוֹתֵן לִי כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת מַצּוֹת, כּוֹחַ לַעֲשׂוֹת
מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכֹחַ לְהַתְּפַלֵּל.

תּוֹדָה עַל כָּל הַפְּעָמִים שְׁעוֹרְתָּ לִי וְלֹא יָדַעְתִּי לְהַגִּיד לָךְ
תּוֹדָה.

תּוֹדָה עַל כָּל הַחֲסָדִים שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּכָל רָגַע וְרָגַע.
תּוֹדָה עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה שְׁאֲנִי נוֹשֵׁם/ת.

תודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.
תודה שקשה לי לפעמים, כי הכל לטובתי אפילו אם לא
תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודע/ת שכל מה
שמוציא ממך הוא הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה
במיוחד בשבילי, בהשגחה פרטית מדקדקת ומשלמות, כמו
שרק מלך מלכי המלכים יכול לעשות.

תודה שלפעמים קשה לי, כי רק כך אני יודע/ת להעריך
את הטוב,

כי רק כשנמצאים בחשך אפשר להעריך את האור.

תודה על החיים הנפלאים שנתת לי.

תודה על הדבר הכי קטן שיש לי, כי את הכל אתה נתת
לי ולא אף אחד אחר.

תודה שאתה שומע את התפלות שלי.

בורא עולם! אני מבקש/ת ממך סליחה מעמקי לבי, אם
היו פעמים שלא הערכתי את מה שנתת לי, ובמקום לומר
לך תודה, רק התלוננתי.

אני עפר ואפר ואתה אדון כל העולם, אנא אל תרחק
ממני לעולם!!!

מבוסס על פ' הסה"ק יסוד ושרש העבודה (צוואה ס' כ"ו)
מצוה גדולה לפרסם ולהפיץ את התפלה הקדושה הזו

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה וְכו'. עַל
יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל
לְאַקְמָא שְׁכִינְתָּא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עוֹזְנוֹ אִם
הַבָּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל.

חֲרִינִי מִקָּשֶׁר עֲצָמִי בְּלִימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת כָּל
הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּהַר הַקְדוֹשׁ
וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
אֶלְעָזָר בֶּנּוּ. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַיֵּים תְּפִילַת דָּוִד הַמְּלֶכֶךְ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם (תְּהִלִּים ס"א ד' ה') כִּי הָיִיתָ מַחֲסֶה לִּי מִגְדֹּל
עַז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה בְּאַהֲלָךְ עוֹלָמִים אֲחֶסֶה בְּסֶתֶר
בְּנִפְיָךְ סֵלָה. וְאַזְכֶּה שְׁבִלִימוֹדִינוּ זֶה יִהְיוּ שְׁפָתוֹתֵינוּ
דּוֹכְבוֹת בְּקָבֶר, לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַהֲדִין סִפְרָא סִפְרָא
הַזוּהַר, יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, יִרְאֶה אֵל
עַבְדֶּיךָ פִּעְלֶךָ וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנֵנָה, וְיִהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה (תְּהִלִּים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה

מהאר"י זלה"ה

רבוּן העוֹלָמִים וְאֲדֹנֵי הָאָדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
יֵאֱהֹדְנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוָיָה,
שֶׁקִּבְּרָתָנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ
חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְדוּשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ,
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחַל וְתִסְלַח לְכָל חַטֹּאתֵינוּ
וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהִי עֲוֹנוֹתֵינוּ מַבְדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבִינֶךָ.
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן אֶת לִבֵּנוּ לִירֵאתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ,
וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהִי, וְתִפְתָּח לִבֵּנוּ הָעֵרֶל
בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וְיִהְיֶה לְמוֹדְנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶי כִּסֵּא
כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ נִיחוּחַ. וְתֵאָצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נִשְׁמָתָנוּ
בְּכָל בְּחִינוֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְדוּשִׁים
אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְּבָרֶיךָ אֱלֹהִי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוֹת
אֲבוֹתָם וּזְכוֹת תּוֹרָתָם וּתְמִימוּתָם וּקְדוּשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ
לְבַל נִפְשָׁל בְּדִבְרִים אֵלֹהִים. וּבְזְכוּתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה
שָׂאֵנוּ לִזְמָדִים. כִּמְאֹמֶר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי
וְאִבִּטָּה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה

יֵאֱהֹדְנֵהוּ יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּיו דַּעַת וּתְבוּנָה:

רבוֹן עֲלֵמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגַלִּי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתָּרְתָּא
וְגַלִּי רְזִיָּא. יְהֵא רַעְוָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְפָּרָא
מַלִּין בְּפּוּמָנָא, לְקִימָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכָתוּב, וְאַנְכִי
אַהֲיָה עִם פִּידָּ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא נִיעוּל
בְּכִסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע רְזִין עֲלֵאִין דְּאוּרִיתָא
מְפּוּמָא דְּרִישָׁא דְּמַתִּיבְתָּא עֲלָאָה. אֲמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן,
אֲמֵן, סְלָה:

וְנִתְּהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה
לְאַרְבַּעַה רָאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ כְּזוֹהַר
הָרָקִיעַ, וּמִצְדִּיקֵי הָרָבִים כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד: גַּל־עֵינֵי
וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

הֲרִינִי מְקַבֵּל עָלִי מַצּוֹת עֲשֵׂה נָשָׁל וְאַהֲבַת לְרַעָךְ
כְּמוֹךְ, וְהֲרִינִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּנַפְשִׁי וּמַאֲדִי, וְהֲרִינִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר
הַקְדוּשׁ לְזִכּוֹת ... פ"ב (וְכַאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ) [לְרַפּוּאָת...]
[יְשׁוּעָת ...] [לְבָנִים ...] הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ יַחֲזִקְהוּ
[וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו
וּשְׁס"ה גִּידָיו בְּתוֹךְ שָׁאָר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאֲרִיד יָמָיו
וּשְׁנוֹתָיו בְּנְעִימִים] [וַיּוֹשִׁיעָהוּ בְּדָבָר יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים ...] אֲמֵן סְלָה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵי
שְׂמִינְתֵּינִים בְּנוֹ עֵתָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִיךָ לְגִמְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ",
לְהַעֲלוֹת לְרוּמָם וּלְתַקֵּן הָרִיסוֹת וְחֲרָבוֹת הַשְׂכִּינָה
הַקְדוּשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא עֲלָאָה וּלְאַרְמוֹן שְׁעַל מְכוֹנוֹ
יֵשֵׁב לְהַחְזִיר עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקִים בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא
שְׁכָתוֹב "וְהָיָה אֹרֶךְ הַלְבָּנָה כְּאֹרֶךְ הַחֲמָה וְאֹרֶךְ הַחֲמָה
יְהִיָּה שְׁבַע־עֶשְׂרִים כְּאֹרֶךְ שְׁבַע־עֶשְׂרֵת הַיָּמִים". וְזִכּוֹת הָרֶשֶׁב־י
הַקְדוּשׁ וּבְנוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיחָה, יַעֲמֹד לָנוּ
לְתַקֵּן הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנִבְרָא עַד סוּפּוֹ כְּרָצוֹנוֹ וּכְרָצוֹן
יִרְאָיו. וּבְזִכּוֹת הַיּוֹתָנוּ עֲסוּקִים בְּחֲכָמָה הַזֹּאת, עַל יָדָהּ
תִּתְקַרֵּב הַגָּאוּלָּה, וְיִשְׁוּעָתָהּ מְהֵרָה תִּצְמִיחַ, לְעַלּוֹי
שְׂכִינָתָה עֵוֹנוֹ בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ. וְיִקְוִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב
"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹרֶךְ", וְיִזְרַח עֲלֵינוּ אֹרֶךְ יְהוָה
יֵאָהֲדוּנְהִי, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אַחֲדָה וְנִשְׁמוֹ
אַחֲדָה, אֲמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד. (נִסְחַת הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ שֶׁל

רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי שְׂמִינְתֵּינִי לְלִמּוּד וּלְהַגּוֹת בְּסִפְרֵי הַקְדוּשׁ
הַזֶּה וְיִהְיֶה עֲלֵיָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְדוּשִׁים שֶׁלְּמִדְּנוּ
תּוֹרָתָם יַעֲמֹד לָנוּ וּלְזִרְעֵנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא

(ישעיה נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גֹּאֵל וּלְשָׁבִי פֹשֶׁעַ בִּיעֲקֹב נָאִם יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ אָמַר יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיִּים בָּנוּ הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, מז) וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדִי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עָמִי אֲתָה. וּבִרְפַת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַהֲרָה דִּידָן, יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאִין עָמּוּ אֵל גָּבַר, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אַלְהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ [עָלֵינוּ] בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחָלָה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּכַנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב שְׁכִינָתְךָ לְתוֹכּוֹ, וְהָשִׁב כְּהָנִים לְעִבּוּדָתָם וְלוֹוִיִּם לְדוּכָנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֵת יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֵת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אָמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה "בראשית תמו" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

(זוהר הקדוש דף פ"ב ע"א)

א. הפנים צועקים שמע ישראל ואין קול ואין עונה

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֶת"ר יב"ש, וְזֶהוּ נִהַר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ,
(שם ה), בָּאוּתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֶּשׁ וְהִיא
יִבֶּשֶׁה, צוּחִים הַפְּנִים לְמַטָּה בִּיחּוּד וְאוֹמְרִים שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, וַאֲיֵין קוֹל וַאֲיֵין עוֹנָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (משלי א כח) אֵין
יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלמוד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל בעולם

וְכִךְ מִי שֶׁגִּזְרֵם שְׁתַּסְתַּלַּק קְבָלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שֶׁבַּעַל
פֶּה וּמִתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, וְגִזְרֵם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בָהֶן,
וְאוֹמְרִים שְׂאִין אֵלָּא פִּשְׁט בִּתּוֹרָה וּבִתְלִמּוּד, בּוֹדְאִי
כִּבְּלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲנֵן מֵאוֹתוֹ נִהַר וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי
לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה
שֶׁבִּכְתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה, שֶׁנֶּחֱשֵׁב לוֹ כִּבְּלוּ הַחֲזוֹר
הָעוֹלָם לְתוֹהוֹ וּבִהוּ, וְגִזְרֵם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאַרְךְ הַגְּלוּת.

ג. אם מתחיל ללמוד היום וזה"ק מתקן את העבר שלא למד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי"ם תִּדְרָשׁ הָאָרֶץ דְּרָשׁ וְכו' (בראשית א יא),
אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר: אָבָא, וְהִירִי קָרָא לוֹ יִבֶּשֶׁה,

מאיפה תדשא הארץ? אמר לו: בני, כך למד תשובה
לכל בני העולם, שאם אדם יחזר בתשובה, מוריד לה
המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לה ארץ,
ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים,
זהו שכתוב (שם י) ויקרא אלהים לַיַבֶּשֶׁה אֶרֶץ וּלְמִקְנֵה
הַמַּיִם קָרָא יָמִים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב
בו? ויאמר אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים
ופרות שהן נשמות, (דף פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו
הנשמות שנגזרו מכסא כבודו, ואלו רוחות שנגזרו
ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים, כל אחד
הוציא למינהו את כל אחד בראוי. עץ פרי - זה
תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד בראוי
(כל אחד הוציא למינו).

ד. הת"ח שנסמטו גדולה, פוגם יותר אם אינו לומד זוהר

ועוד, עץ פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה
צדיק, אשר זרעו בו על הארץ - זו השכינה,
שכל הזרעים נכללים בה, וכאן המצוה של פריה
ורביה, לעשות פרות וזרעים, זהו שכתוב לא תהו
בראה לשבת יצרה, ומי שמתפטר מפריה ורביה, באלו
החזיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל
אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את
המקום שנגזרה נשמתו.

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקון שמונה וארבעים

סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תֵּר"י, שֵׁם שַׁב"ת, כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית
 - בְּר"א שֵׁת"י, וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמָר (שְׁמוֹת ל"א): "וַיִּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
 אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי פְעָמִים הַזְכִּיר כָּאן שַׁבָּת, כְּגִיד
 הַשְׂכִּינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחִתּוֹנָה. "לְדִרְתָּם", מֵהוּ
 לְדִרְתָּם? אֵלָּא זָכָא הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה לָהֶם דִּירָה בַּשַּׁבָּת
 בְּשְׁנֵי בְתֵי הַלֵּב, וּמַתְּפִנָּה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע שֶׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת, 'בְּרִית עוֹלָם', זֶה צְדִיק, שְׂשׂוּרִים שְׁנִיָּהִם עָלָיו,
 אֶחָד לְמַלְא אוֹתוֹ, וְאֶחָד לְהַתְּמַלֵּא מִמֶּנּוּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 הֵם כְּגִיד שְׁתֵּי כְלָיוֹת - פְּנִימִיּוֹת נִצָּח וְהוֹר, בְּנִים
 לְיִשְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּד הָאֱמָצְעִי - תַּפְאֶרֶת, שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
 שַׁבָּת "וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּ'ן" (בְּרֵאשִׁית
 כ"ט). וְנִהַר, יֵשׁ נִהַר וַיֵּשׁ נִהַר, יֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נִהַר פְּלָגִיו,
 וַיֵּשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלִיּוֹן עָלָיו נֶאֱמָר
 (יִשְׁעִיָּה ס"ד) "עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זֹלָתְךָ", זֶה הַנִּהַר
 הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹת א', וְעוֹכֵר
 בֵּין אָבָא - חֲכֵמָה וְאֱמָא - בִּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה, וּמִגֵּיעַ עַד צְדִיק - יְסוֹד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשֵּׁם

מִשְׁקָה לְגִנָּה - מְלָכוֹת, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה. וְכֵּן
הוּא מִי שֶׁשׁוּמֵר דִּירָה לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שֶׁלֹּא יִתְקַרֵּב
שָׁם עֵצֶב הַמַּחּוּל וְכַעַם הַמָּרָה שֶׁהִיא אִשׁ הַגִּיהֶנֶם,
שֶׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז): "לֹא תִבְעְרוּ אִשׁ בְּכָל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכֵן הוּא וְדָאִי, שֶׁכָּל מִי
שֶׁכּוֹעֵם בָּאֵלּוּ מְדַלִּיק אֶת הָאִשׁ שֶׁל הַגִּיהֶנֶם. אֲרַבְעִים
מְלָאכוֹת חֹסֵר אַחַת, הֵן בְּנֵגֵד אֲרַבְעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר
אַחַת בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה,
וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה לְאֲדָמָה, וּבִגְלָל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי
הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שֶׁאֵלּוּ הַמְּלָאכוֹת הֵן נִחְשָׁבוֹת
לְיִשְׂרָאֵל בְּנֵגֵד מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתֵּים, הֵם
עֲקִירָה וְהִנָּחָה, שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שֶׁעוֹקֵר
חֶפֶץ מִמְּקוֹמוֹ וּמַנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמְקוֹמוֹ וּמִרְשׁוֹתוֹ,
בָּאֵלּוּ עָקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ
אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכָרְיָה. מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעֻקּוֹר
נִשְׁמָתוֹ מִרְשׁוֹת שְׁלָה וּמַנִּיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרֵת, שֶׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גֵרֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּעְקְרוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְגָלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָה, שֶׁהִיא רִשׁוֹת הָרָבִים, וְכֵן הוּא מִי
שֶׁמּוֹעֵל בָּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁלּוֹ וּמַעְבִּיר כַּח לְרִשׁוֹת
נְכָרְיָה. שְׁבַתָּא"י הוּא טַחּוּל, חֲמ"ה, - אִשָּׁה רָעָה וּמָרָה,
שְׁבַתָּא"י עָלָיו נֶאֱמַר: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין
בּוֹ אֲבָל נִחְשִׁים וְעֻקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב וְצָמְאוֹן

וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁכָּה וְעֶרְפָּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנֵי בָּבֶל, וְהִירִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא דְּבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֵאֲשֶׁר לֹא מוֹצֵאת מָקוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשְּׁפָחָה שֶׁל אֲבִרָהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֵרְתִּי אֲנִי בְּרַחַת". מְחוּל עָלָיו נֶאֱמַר: "שֶׁל נְעֻלָּיִךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ", נֵעַל מִטְנֶפֶךָ שֶׁל טָפָה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמֶרֶת הַשְּׂכִינָה: "פְּשִׁמְתִּי אֶת בִּתְנִיתִי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצִיתִי אֶת רִגְלֵי אֵיכָכָה אֲטַנְפֶּם", וּמִפְּנֵי זֶה צָרִיךְ בֶּן אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלִבוֹשִׁים, בְּגָד וּבִמְאָכָלִים, וְצָרִיךְ לִהְיוֹת מוֹסִיף מֵחַל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יִתְרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת.

כשהנך מקדיש דקה בלבד ללמוד דף זהר ומצטרף ל-250.000 לומדי הזוהר הקדוש נחשב כאלו אתה מסיים 250.000 פעמים כל ספר הזוהר!!! - ויתקבלו תפלותיך ומשאלות לבך, כי התנאי לקבלת התפלות וקריאת שמע הוא למוד בזוהר כל יום (ותיקון"י תיקון מ"א). על כן כל אדמו"ר, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב בית מדרש, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלומדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכך כל עם ישראל יכנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל ז"ע, ועיין עוד "אור הזוהר".

פתיחה אליהו הנביא

לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישין, שהיא מסגלת

פְּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמֵר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמִּסְפָּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעְלָם מֵעַל כָּל נִעְלָמִים. וְאֵין מַחְשָׁבָה אוֹ תַּפְסִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגְךָ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שֶׁהוֹצֵאת וְגַלִּיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מִתְכַּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוּשֶׁר אוֹתָם וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שֶׁמִּבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ, מֵאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מִפְרִיד בְּךָ. וְאֵלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדָּרָם, אֶחָד אַרְוֶה, וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאֵתָה הוּא שֶׁמִּנְהִיג לָהֶם. וְאֵין מִי שֶׁמִּנְהִיג לָךְ, לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל צֶדֶד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שִׁמְהֵם פּוֹרְחִים נִשְׁמוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכִמְהָ גּוֹפִים תִּקְנֶתָ לָהֶם, שֶׁנִּקְרְאוּ גּוֹפִים כָּלִפִּי הַלְבוּשִׁים שֶׁמְכַסִּים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרְאִים בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֹסֵד זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׂמָאל. תַּפְאֶרֶת כְּנֻגַּד הַגּוֹף. נִצָּח וְהוּד כְּנֻגַּד שְׁנֵי רִגְלָיו. יְסוֹד – שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרְאת פֶּה, תוֹרָה שֶׁבַעֲלָ פֶה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֻכְמָה הִיא הַמַּחֲ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שֶׁבְּפָנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מִבִּין, וְעַל אֵלוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֻכְמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמָר, הַנִּסְתָּרוֹת לֹא אֶלְקִינוּ. כְּתָר עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתָר מַלְכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמָר מִגִּיד

מראשית אחרית, והוא הראש שְׁמַנִּיחִים עָלָיו תְּפָלִין, ובנִשְׁמָה הפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת הָא וְאוֹת הָא, שְׁהוּא דֶרֶךְ אֲצִילוֹת, וְהוּא מִשְׁקָה אֶת הָאֵילָן בְּזִרְעוֹתָיו וְעֲנָפָיו, כְּמִים שֶׁמִּשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֶּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתָהּ הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן הָעוֹלָם, אֵתָהּ הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, וְסִבֵּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאֵתָהּ מִשְׁקָה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרָאִים אֵילָן, בְּנִבְיַעַת הַמַּעֲיָן, וְאוֹתוֹ אֹר הַמַּעֲיָן הוּא כְּנִשְׁמָה לְגוֹף, שְׁהוּא חַיִּים לְגוֹף. וּבֶךְ אֵין דְּמִיּוֹן, וְאֵין דְּמוּת מְכָל הַסְּפִירוֹת וְהַנִּבְרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים. וּבִכְרָאת שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְהוֹצֵאתָ מֵהֶם שֶׁמֶשׁ, וְיָרֵחַ, וְכּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבִכְרָאֵן בְּרָאת אֵילָנוֹת וְדִשָּׁאִים, וְגֵן עֵדֶן, וְעֶשְׂבִּים, וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וְדֹגִים וּבִהֲמוֹת וּבְנֵי אָדָם. לְהַפִּיר וּלְהוֹדִיעַ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים, וְאֵיךְ יִתְנַהֲגוּ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵיךְ נִכְרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵין מִי שִׂידֹעַ וּמַשִּׁיג בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא כָּלֵל. וּבִלְעָדֵי אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין יְחוּד בְּעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵתָהּ נִכְרַ וְנוֹדַע אֲדוֹן עַל כָּלֵם, וּלְכָל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ, וּבִשְׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאָכִים. וְאֵתָהּ אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שְׁאֵתָהּ הוּא מְמַלָּא וּמַחֲיָה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בִּשְׁמוֹת. וְאֵתָהּ הוּא הַמְּשַׁלֵּם וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלֵם וְכֹאשֶׁר אֵתָהּ מִסִּיר אֶת הַשְּׁפָעֶתֶךָ מֵהֶם, יִשְׁאֲרוּ כָל הַשְּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נִשְׁמָה. אֵתָהּ הוּא חָכֵם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה הַיְדוּעָה בִּסְפִירוֹת, אֵתָהּ הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בִּסְפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֲלֹא הַנְּהַגְתְּךָ לְהוֹדִיעַנּוּ תִקְפֹּף וְחִזְקָךְ לִבְנֵי אָדָם. וּלְהִרְאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבִרְחֻמִּים, שֶׁהֶם צָדֵק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. צָדֵק הִיא הַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזֵנֵי צָדֵק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמֶת. הֵין צָדֵק, הִיא אוֹת בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת

אִיךָ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אָבֵל לֹא שָׁיֵשׁ לְךָ צָדֵק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין
וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ הַמַּדּוּת כָּלֵל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים עַל יְדֶךָ שֶׁהָרִי
רְשׁוֹת נִתְּנָה לְךָ לְגִלּוֹת רָזִים נִסְתָּרִים עַל יְדֶךָ, מֶה שֶׁלֹּא
נִתֵּן רְשׁוֹת לְגִלּוֹת לְשׁוֹם בֶּן אָדָם עַד עֵתָה. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח
וְאָמַר: לְךָ ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוֹלָה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת,
וְהַנִּצָּח, וְהַהוּד. כִּי כָל – יְסוֹד, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ ה' הַמַּמְלָכָה
– מַלְכוּת. וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרָאשׁ. עֲלִיּוֹנִים שְׁמַעוּ, אֱלוֹ יִשְׁנֵי
חֲבֵרוֹן, וְהַרְעֵה הַנֶּאֱמָן, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנַתְכֶם. "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ
שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם", הֵם אֱלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מַחְלֵק הַשְּׂכִינָה
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֹר", וְאִינִם קְרוֹיִים מִתִּים אֲלֵא
יִשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשֶּׁהָ
הַרְעֵה הַנֶּאֱמָן, אֵתָה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה וּלְעוֹרֵר אֶת
הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בְּגִלּוֹת, שְׁעַד עֵתָה, הַצַּדִּיקִים כָּלֵם
רְדוּמִים, וְשִׁינָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת,
לְנֶגֶד הַרְעֵה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הַרְעֵה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי
עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דּוֹדֵי דּוֹפֵק", אֲצִלִּי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ,
וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכַחֲסָם, פִּתְחֵי לִי אֲחוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי".
שֶׁהָרִי כְּתוּב: "תָּם עֲוֹנְךָ בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתֶךָ" שֶׁהָרִי
רֹאשִׁי מָלֵא טָל וּמִדּוּעַ מָלֵא טָל? אֲלֵא אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אֵת הַשְּׂכִינָה חֲשִׁבְתָּ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעָלִיתִי
לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעְלָה, וְעָלִיתִי לִישׁוּבִי – יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל
מַעְלָה? אֵין זֶה כֶּף, שֶׁבְּאַמֶּת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאֵת
בְּגָלוֹת! הָרִי לְךָ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא טָל" וְהֵא הִיא הַשְּׂכִינָה
בְּגָלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלֵה וְהַחֲיִים שְׁלֵה הוּא בְּסוּד טָל, וְזֶה הוּא
סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת נָא"ו אוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה
שְׂאִינָה בְּחֶשְׁבוֹן ט"ל, אֲלֵא אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת נָא"ו עָלִים
הָאוֹתִיּוֹת לְחֶשְׁבוֹן ט"ל, שֶׁהֵשֵׁם הַזֶּה מְמַלֵּא אֶת הַשְּׂכִינָה

ממעין הנובע של כל המקורות העליונים, מיד קם הרועה הנאמן והאבות הקדושים עמו. עד כאן סוד היחוד.

ויהי רצון מלפני ה' העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. שיתמשך טל העליון ממנו להשפיע ולמלאות הראש של זעיר אנפין ולהמשיך שפע לשדה תפוחין הקדוש בהארת פנים ברצון ובשמחת הכל. ויתמשך מלפני ה' "העתיק יומין הקדוש מכל הקדושים, ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל. רצון ורחמים חזן, וחסד, בהארה עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל הצרות הרעות שבאות לעולם, ויכין וינתן לנו מזון ופרנסה טובה בלי צרה ומצוקה, מהמזל העליון, שכל המזונות ממנו משתלשלים. ויצילנו מעין הרע, ומחרב מלאך המות, ומהדין של גיהנום. ויתן לנו, ולכל נפשותנו, חן וחסד, וחיים ארכים, ומזונות ברווח, ורחמים, מלפניו, אמן כן יהי רצון. אמן ואמן.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות, למעלה שפאשר הרצון העליון למעלה למעלה, עומד על אותו הרצון שלא נודע ולא נתפס כלל לעולם. הראש הסתום ביותר למעלה ואותו הראש הוציא מה שהוציא, ולא נודע, והאיר מה שהאיר, והכל בהעלם. ורצון המחשבה העליונה, לרדף אחריו לקבל הארה ממנו. כעין מסך אחד נפרס, ומתוך אותו המסך על ידי רדיפת זו המחשבה העליונה מגיע ולא מגיע עד אותו המסך ומזה האיר מה שהאיר וכשקבלה אותה המחשבה העליונה היה עתיק מאיר באור סתום שלא נודע וזו המחשבה לא ידע ואינו משיג גודל האור, אז הפה אותו האור שהוא סוד המחשבה שלא נודעה הפה בהארת מסך העומד והאיר ממה שאינו ידוע ומשג, ולא נודע ולא התגלה

ואז זה האור של המחשבה שלא נודעה הכה פעם ב' בהארת המסך העומד ועל ידי זה האירו כולם כאחד ונעשו ונתקנו תשעה היכלות ואלו ההיכלות אינם אורות ואינם בבחינת רוח ואינם בבחינת נשמות ולא יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון של כל תשע האורות, שעומדים כלם בכח המחשבה שהוא אחד מהם בחשבונם כולם רוצים לדרך אחריהם בזמן שעומדים במחשבה ואינם משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלו לא קימים לא ברצון ולא במחשבה העליונה תופסים בה מעט הארה ולא תופסים. באלו נמצאים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מסוד המחשבה העליונה, משם ולמטה כולם נקראים בערכם אין סוף. עד כאן מגיעים האורות בדקות ולא מגיעים, ולא נודעים מהותם, אין כאן השגה של רצון ולא השגה של מחשבה כאשר מאירה המחשבה ולא נודע לו מי מאיר אז מתלבש ונעלם בתוך בינה ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה עד שנכללים ונחשבים כולם לאחד ובסוד הקרבן כאשר עולה עשן הקטרת, כולם נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה, אז עומדים כולם בסוד עליה והמחשבה עולה ומתעטרת באין סוף. זה האור שמאירה ממנו מחשבה עליונה (שלא נודע בה כלל) נקרא אין סוף וממנו נמצא ונאצל ומקיים ומאיר למי שמאיר ועל סוד זה הכל עומד, אשרי וזך חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.